

**INTERDISCIPLINARY ASPECT OF
SOCIOLOGICAL KNOWLEDGE IN THE FIELD OF
ARCHITECTURE: THE CONFLICT ANALYSIS OF
İZMİR KÜLTÜRPAK**

**A Thesis Submitted to
the Graduate School of Engineering and Sciences of
İzmir Institute of Technology
in Partial Fulfilment of the Requirements for the Degree of**

MASTER OF SCIENCE

in Architecture

**by
Ceren ERGÜLER**

**July 2024
İZMİR**

We approve the thesis of **Ceren ERGÜLER**

Examining Committee Members:

Assoc. Prof. Dr. Ülkü İNCEKÖSE

Department of Architecture, İzmir Institute of Technology

Assoc. Prof. Dr. Ebru Yılmaz

Department of Architecture, İzmir Institute of Technology

Asst. Prof. Dr. Bilgen Dündar

Department of Architecture, İstanbul Beykent University

12 July 2024

Assoc. Prof. Dr. Ülkü İNCEKÖSE

Supervisor, Department of Architecture
İzmir Institute of Technology

Prof. Dr. Koray KORKMAZ

Head of the Department of Architecture
İzmir Institute of Technology

Prof. Dr. Mehtap Eanes

Dean of the Graduate School of
Engineering and Sciences

ACKNOWLEDGEMENTS

First and foremost, I would like to express my deepest gratitude to my esteemed supervisor Assoc. Prof. Dr. Ülkü İnceköse for her invaluable support and professional guidance throughout both my undergraduate and graduate journeys, continually inspiring and encouraging me in every possible way.

Additionally, I would like to extend my gratitude to Assoc. Prof. Dr. Ebru Yılmaz, who, together with my esteemed supervisor Assoc. Prof. Dr. Ülkü İnceköse enlightened me to realize during my undergraduate studies that architecture is a form of social production beyond merely constructing structures. I also owe thanks to her for the significant contributions as a member of my thesis defense committee, which, together with Asst. Prof. Dr. Bilgen Dünder enriched my research during the process.

I would also like to thank the Kültürpark Platform for providing all kinds of support and understanding to my academic work throughout my research, together with the IZTECH community for contributing to my academic development during my master's studies. I would also like to give special thanks to Dr. Merve Ayten Kılıç for her support and attention throughout the process.

Acknowledgment must be expanded to express my heartfelt thanks and love to my dear family, Elif, Mehmet, and Emir Ergüler, for their endless love and understanding and for always being there to support me and shaping who I am. I also owe immense thanks to Belka Anya, a cherished friend who is as much a part of my family as anyone could be, for consistently being there for me.

Also, I would like to extend my special thanks to my esteemed colleagues and beloved friends, Kaan Yelaldi, Mehmet Leke, and Selin Hançer, my partners in founding Studio108, with whom I shared the honor of winning our first international architectural project award. I am deeply thankful for their unwavering support throughout my master's journey and the joy they have brought into my life. I also owe gratitude to Gizem Yüksel, a fellow colleague, for her friendship and support. Finally, I express my profound gratitude to Selim İzgi, who has always been by my side and touched my life as deeply as the vastness of the sky.

This thesis was supported by the TÜBİTAK Directorate of Science Fellowships and Grant Programmes (BİDEB) under the 2210/A National MSc/MA Scholarship Program.

ABSTRACT

INTERDISCIPLINARY ASPECT OF SOCIOLOGICAL KNOWLEDGE IN THE FIELD OF ARCHITECTURE: THE CONFLICT ANALYSIS OF İZMİR KÜLTÜRPAK

City, with public spaces, is in a constant state of change through the dynamics of ‘‘conflict’’ and ‘‘consensus.’’ The public struggles shape and make visible these interactions, supporting urban rights and creating platforms for social interaction. Thus, conflict inherently represents the incompatible goals of opposing actors and is a natural and inevitable part of society. The concept has been theoretically examined throughout history, including the inquiry of urban hegemony and the knowledge of space, with defined positive functions as the ‘‘driving force of social change,’’ in contrast to society’s static perception. Hence, considering the conflict as a dividing force overlooks the crucial step of establishing common interests and consensus. In this direction, the thesis aims to reveal the positive outcomes of ‘‘conflictual areas’’ in the context of ‘‘public space’’ and ‘‘right to the city’’ with the ‘‘social conflict theory,’’ and investigates the relationship of conflict with spatial practices and urban struggles by conducting a case study on the 34-year-long urban right demand of İzmir Kültürpark. Through the synthesis of interdisciplinary scientific methods, it analyzes the knowledge of space and conflict within the unified ground of theory and practice. Its main concern is to question whether social theory-based analysis offers a potential methodological framework for the present and future manifestations of Kültürpark. Consequently, the theoretical ground is based on the literature on Social Conflict Theory, Urban Hegemonies, Public Space, and the Right to the City. The practical ground consists of a spatial conflict analysis of İzmir Kültürpark through Bartos and Wehr’s ‘‘conflict mapping’’ method.

Keywords: *Public Space, Right to the City, Social Conflict Theory, Hegemony, Spatial Transformation, Public Struggle, Activist Movements*

ÖZET

MİMARLIK ALANINDA SOSYOLOJİK BİLGİNİN DİSİPLİNLERARASI YÖNÜ: İZMİR KÜLTÜRPARK'IN ÇATIŞMA ANALİZİ

Kent, kamusal alanları ile birlikte “çatışma” ve “uzlaşma” dinamiklerinin oluşturduğu zemin içerisinde sürekli olarak değişim halindedir. Kamusal Mücadeleler bu etkileşimleri şekillendirerek görünür kılmakta, kente yönelik hakkı destekleyerek sosyal etkileşim platformlarını oluşturmaktadır. Bu doğrultuda, kamusal mücadelelerin çözümsüzlük algısına karşılık çatışma kavramı; temel olarak karşıt aktörlerin uyumsuz hedeflerini temsil eden, toplumun doğal ve kaçınılmaz bir parçasıdır. Tarihsel süreç içerisinde kavram teorik olarak incelenmiş, mekanın bilgi alanı ve kentsel hegemonya sorgusu içerisine dahil olmuş; statik toplum algısına karşılık “toplumsal değişimin itici gücü” olması ile pozitif işlevleri de tanımlanmıştır. Bu noktada, çatışmanın sadece bölücü bir güç olarak düşünülmesi ise, ortak değerler ve uzlaşma inşası için gerekli bir adımın atılması anlamına gelmektedir. Bu doğrultuda tez çalışması, “sosyal çatışma kuramı” altlığı ile, “çatışma alanlarının” “kamusal alan” ve “kent hakkı” bağlamındaki pozitif çıktılarını ortaya çıkarmayı amaçlamakta, İzmir Kültürpark’ın 34 yıldır süregelen kentsel hak talebi üzerinden örneklem araştırmasını yürüterek, çatışmanın mekansal pratikler ve kentsel mücadeleler ile olan ilişkisini araştırmaktadır. Disiplinler arası bilimsel yöntemlerin senteziyle mekânın ve çatışmanın bilgisini ele alırken, teori ve pratiğin birleşik zemini içinde çözümlenmektedir. Tez kapsamında; sosyal kuram temelli bir analiz, Kültürpark'ın bugünkü ve gelecekteki somut tezahürleri üzerine potansiyel bir yönetsel çerçeve sunup sunmadığı sorgulanmıştır. Bu amaç doğrultusunda çalışmanın teorik zemini Sosyal Çatışma Kuramı, Kentsel Hegemonyalar, Kamusal Alan, ve Kent Hakkı literatürü üzerine kurulmuştur. Pratik zemin Bartos ve Wehr’in “çatışma haritama yöntemi” aracılığı ile İzmir Kültürpark’ın mekansal çatışma analizini gerçekleştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kamusal Alan, Kent Hakkı, Sosyal Çatışma Kuramı, Hegemonya, Mekansal Dönüşüm, Kamusal Mücadele, Aktivist Hareketler*

TABLE OF CONTENTS

ACKNOWLEDGEMENTS.....	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖZET.....	v
TABLE OF CONTENTS.....	vi
LIST OF FIGURES.....	x
LIST OF TABLES.....	xi
ABBREVIATIONS AND TRANSLATIONS.....	xii
CHAPTER 1. INTRODUCTION.....	1
1.1. Problem Definition.....	5
1.2. Aim of the Study.....	11
1.3. Methodology and the Structure of the Study.....	12
CHAPTER 2. THEORETICAL FRAMEWORK OF THE SOCIAL CONFLICT THEORY.....	17
2.1. Concept of Conflict	17
2.1.1. Comprehending Social Interactions.....	18
2.1.2. Consensus vs Conflict.....	20
2.2. Social Conflict Theory and the Boundaries of Disciplines.....	22
2.2.1. Conflict, Social Struggles, and Power Dynamics.....	23
2.2.2. The Concept of Hegemony and Social Conflict Theory.....	24
2.2.3. Approaches to Social Conflict Theory: Critical and Analytical Perspective.....	27

2.2.3.1. Critical Perspectives: Karl Marx, Neo-Marxism, and C. Wright Mills.....	29
2.2.3.2. Analytical Perspectives through the Influence of Simmel: Weber, Coser, Dahrendorf, and Collins.....	30
CHAPTER 3. ARCHITECTURAL SPACE, RESISTANCE, AND CONFLICT.....	34
3.1. The Stage of Resistance: Public Space.....	35
3.2. The Concept of Right to the City.....	39
3.3. Conflict Understanding and Response to the Social Tension.....	43
3.3.1. Investigating Spatial Influence on Social Consensus.....	44
3.3.2. Designing for Social Cohesion: Productions of Public space with a Spatial Practices.....	46
3.3.3. The Theoretical Articulation on Space: Using ‘‘Social Conflict Theory’’ through the Conflictual Spaces.....	51
CHAPTER 4. CASE STUDY: IZMIR KULTURPARK.....	54
4.1. From Theory to Practice: The Case Study of İzmir Kulturpark.....	55
4.1.1. The Brief History of İzmir Kültürpark.....	56
4.1.2. Kültürpark as a Conflictual Space.....	60
4.1.2.1. Goal Incompatibility of Kültürpark.....	63
4.1.2.1.1. Contested Resources.....	65
4.1.2.1.2. Incompatible Roles.....	68
4.1.2.1.3. Incompatible Values.....	69
4.2. Conflict Mapping of İzmir Kültürpark.....	75
4.2.1. Specifying the Context.....	78
4.2.2. Parties and Actors.....	88
4.2.3. Causes and Consequences.....	96
4.2.4. Goals and Interests.....	98
4.2.5. Conflict Dynamics.....	103
4.2.5.1. Spatial Intervention And Construction Processes With The Functional Transformation of Space: Competition of Izmir Kültürpark (1990-1992).....	104

4.2.5.2. Conservation, Intervention, and Changes of Function on Public Space: Kültürpark's registration agenda (1992-1995).....	106
4.2.5.3. The struggle for Urban and Ecological Rights in public space: Kültürpark Underground Parking Discussions (2004 - 2009).....	106
4.2.5.4. Discussions on the functional transformation of Kültürpark: Gaziemir İzmir New Fair and Congress Center Project (2010-2014).....	108
4.2.5.5. Kültürpark's Struggle for the Right to the City: Discussions on Kültürpark Revision Project (2014-2016).....	109
4.2.5.6. The Kültürpark Conflict in the Context of Public Space, Urban and ecological rights: The establishment of the Kültürpark Platform and the Conservation Plan (2016-2017).....	111
4.2.5.7. Efforts for social consensus on public space: "Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz" workshop and ‘Arama Konferansı’ Period (2018-2019).....	112
4.2.5.8. Conflict dynamics: The process of Conservation Zoning Planning (2020-2022).....	116
4.2.5.9. Kültürpark's Demand for the Right to the City: Kültürpark Conflict (2022 - Present).....	118
4.2.6. Searching For Positive Functions.....	122
4.2.6.1. Defining Positive Functions in the Context of Conflict Theory.....	123
4.2.6.2. Defining Positive Functions within the Framework of Urban Rights.....	125
4.2.6.3. Evaluating Positive functions through Kültürpark.....	125
4.2.7. Understanding the potentials.....	131
4.2.7.1. Identification of Potentials Using Conflict Theory.....	132
4.2.7.2. Definition of Potentials Using Urban Rights.....	133
4.2.7.3. Evaluation of Conflict Potentials Through Kültürpark.....	134

CHAPTER 5: CONCLUSION.....	140
BIBLIOGRAPHY.....	150
APPENDIX A - SCHEME OF STRUGGLE IN THE CONTEXT OF THE KÜLTÜRPARK CONFLICT.....	161
APPENDIX B - SEMI-STRUCTURED PRE-INTERVIEW TEXT OF ‘İZMİR KÜLTÜRPARK PLATFORMU’.....	169
APPENDIX C - SEMI-STRUCTURED INTERVIEW TEXT OF ‘İZMİR KÜLTÜRPARK PLATFORMU’	172

LIST OF FIGURES

<u>Figure</u>	<u>Page</u>
Figure 1. The Hegelian Dialectic.....	20
Figure 2. Architectural Lobby, Architecture Beyond Capitalism Working Group.....	48
Figure 3. MOMA's 2010 exhibition “Small Scale, Big Change”.....	49
Figure 4. Makoko Floating School by Kunle Adeyemi.....	49
Figure 5. Santiago Cirugeda: Taking Back the Street (1997).....	50
Figure 6. The early years of Kültürpark.....	58
Figure 7. Bartos & Wehr’s Causes of Incompatible Goals.....	62
Figure 8. Actors in the Struggle for the Right to the City in Kültürpark.....	69
Figure 9. Causes of Incompatible Goals in the Kültürpark’s Public Space Struggle.....	75
Figure 10. The Phases of the Conflict Mapping Technique.....	78
Figure 11. Phase one: Specifying the Context through Conflict Mapping.....	78
Figure 12. Foundation period of Kültürpark.....	80
Figure 13. Social Usage of Kültürpark.....	81
Figure 14. Indoor and outdoor exhibitions on Kültürpark.....	82
Figure 15. Local Newspaper Headline on Kulturpark.....	83
Figure 16. Aerial view of Kültürpark in İzmir, Turkey.....	84
Figure 17. Congress Center Proposal, internet news.....	85
Figure 18. Protest by the Kültürpark Platform against political decisions.....	86
Figure 19. Phase Two: Identifying Parties and Actors through Conflict Mapping.....	88
Figure 20. Phase Three: Separating Cause and Consequences through the Conflict Mapping.....	96
Figure 21. Phase Four: Separating Goals and Interests through Conflict Mapping.....	98
Figure 22. Phase Five: Understanding the Conflict Dynamics.....	103
Figure 23. Phase Six: Searching for Positive Functions of the Conflict.....	122
Figure 24. Phase Seven: Understanding Potentials Through Conflict Mapping.....	131
Figure 25. Thesis, Anti-Thesis, and Synthesis on Kültürpark.....	138

LIST OF TABLES

<u>Table</u>	<u>Page</u>
Table 1. Gramsci's Theoretical Approach.....	26
Table 2. Approaches to Critical Perspective.....	30
Table 3. Approaches on Analytical Perspective.....	33
Table 4. Sources of Conflict over Kültürpark.....	68
Table 5. Incompatible values on Kültürpark.....	72
Table 6. Events on the Kültürpark Conflict through the objectives.....	74
Table 7. Periods of Conflict Dynamics according to Public Space Approaches.....	120
Table 8. Positive outcomes and their impacts on Public Space.....	129
Table 9. Definitions of the term ‘Potential’	134

LIST OF ABBREVIATIONS AND TRANSLATIONS

CIAM: Congres Internationaux d'Architecture Moderne

EGEÇEP: Ege Çevre ve Kültür Platformu (Aegean Environment And Culture Platform)

İYA: İzmir Yaşam Alanları (İzmir Living Spaces)

İzBB: İzmir Büyükşehir Belediyesi (İzmir Metropolitan Municipality)

İZFAŞ: İzmir Fuarçılık Hizmetleri Kültür ve Sanat İşleri Tic. A.Ş. (İzmir Fair Services Culture and Art Works Trade. Inc.)

KAİP: Koruma Amaçlı İmar Planı (Conservation Master Plan)

KP: Kültür Platformu (Kulturpark Platform)

KTVKK: İzmir 1 Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu (İzmir Regional Committee on Conservation of Cultural Assets No.1)

SODEV: Sosyal Demokrasi Vakfı (Foundation Of Social Democracy)

TMMOB İKK: Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği İl Koordinasyon Kurulu (Union of Chambers of Turkish Engineers and Architects Provincial Coordination Board)

TMMOB: Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği (Union of Chambers of Turkish Engineers and Architects)

CHAPTER 1

INTRODUCTION

The city is the spatial manifestation of the social structure formed through social interactions in **public and private spaces**. On the other hand, the socially produced spaces of the city are in a constant state of change and transformation through the dynamic structure of social relations. Therefore, the city, a dynamic structure, describes a **ground of expression** where “conflicting perspectives can acknowledge and explore one another” and eventually resolve via conflicts (Lefebvre 2003). In this regard, today, the city is constantly changing within the area formed by **conflict** and **reconciliation** domains, which are influenced by factors such as rapid urbanization, population growth, spatial inequalities, justice issues, and the economy.

Among the various social relationships that comprise the complex structure of societal dynamics, conflict emerges as a critical feature for comprehending the patterns that shape the complexity of society. The concept of conflict, which represents the incompatible goals of opposing actors, is a natural and inevitable part of society, co-existing alongside its opposite consensus. Social order is built around issues of conflict, and it has always been visible in the public sphere through social interactions (Allan 2014).

Space is where “private individuals gather by forming a public body” (Özbek 2004, 26,95; Habermas 1997). Therefore, the neglect of urban reality in the public sphere not only defines the failure in the production of space but also violates the right of urban dwellers to have a free say over space. As a result, it establishes areas of struggle for the city. At this juncture, the concept of the right to the city emerged as a practical concept against the critique of urbanization and spatial injustices using the methodological approach of conflict (Lefebvre 1967; 2003).

However, today, conflict is frequently considered in isolation from its relationship with consensus. The concept of conflict, which is often perceived as a phenomenon to be avoided, is actually a natural component of society that prevents it from becoming a static structure formed through decision-making powers and maintains social dynamics. To

think of conflict only as a divisive force is to skip a necessary step toward building common values and consensus.

Indeed, understanding conflict offers a broad perspective for understanding and analyzing the complex dynamics and formations of social structures in a given social setting. Consequently, the concept of conflict, which has entered the sphere of influence of many disciplines concerning the social order, has been constantly redefined and questioned from different perspectives. Therefore, in order to understand and implement the concepts of participation in and reproduction of space within the urban dynamic, it is critical to examine the concepts of public space and the right to the city, as well as the conflict conceptually together with the positive outputs it provides within the social order.

In this context, the thesis aims to read spatial knowledge through the study of conflict by using the synthesis infrastructure of **interdisciplinary scientific methods** and intends to reveal the neglected positive outcomes of the conflict concept in the context of **public space** and the **right to the city**. As Lefebvre notes, the critical analysis of social practice is analyzed within the unified ground of **theory and practice** (1967, 57–61). For this reason, the thesis establishes the theoretical grounding of the study on;

- Social Conflict Theory
- Urban Hegemonies
- Public Space
- Right to the City

Literature concretizes it through the case study of **İzmir Kültürpark**, which has experienced a struggle for urban rights within the framework of producing and participating in space through its historical development with the incompatible goals of urban actors.

For this reason, it is critical to first underline the concept and theory of conflict and then investigate the hegemony debates that enable the theory to be included in the knowledge of space. Next, it is necessary to understand public space as a space of social relations and the concept of the right to the city to defend its democratic life. Finally, it is essential to highlight the significance of the Kültürpark for the research.

In the context of the conflict:

In legal terminology, conflict refers to “friction that happens when incompatible parties or differences” (“Conflict Definition,” n.d.). Psychologically, conflict refers to “the occurrence of mutually antagonistic or opposing forces, including events, behaviors, desires, attitudes, and emotions” (“Conflict” 2024). Sociologically, conflict refers to disputes over desired resources or advantages in social production that do not involve physical violence (Abercrombie, Hill, and Turner 2006). As Georg Simmel stated, conflict sociology requires in-depth analytical work (Wagner-Pacifici and Hall 2012; Simmel 1964). Accordingly, sociologists have analyzed the concept on macro and micro scales in the historical process, and the complex social structure has been tried to be analyzed.

The basic idea of conflict theory is to question social change through the analysis of the sources of “money, power, status.” In this direction, the concept was initially theorized by the classical theorists Karl Marx and Georg Simmel in the 19th century, focusing more on the economic context of the conflict. In the modern period, classical theory was reinterpreted with the term hegemony, and its contemporary framework was determined by its influence on “cultural society.” Whereas Marx saw conflict as a driving element of social change in the face of class inequality, Simmel posited that conflict, as a natural and inevitable part of society, is a positive underpinning that triggers social change. (Dahrendorf 1958; Wallace and Wolf 2022; Loyal and Malesevic 2021; Collins 2009; Wagner-Pacifici and Hall 2012; Allan 2007).

Today, social conflict theory, which is being reconsidered for its intellectual and practical production potential, is approached from two perspectives: the critical approach, which argues for the “inevitability and driving force of conflict,” and the analytical approach, which argues for the “necessity and solvability of conflict” (Wallace and Wolf 2022). Contemporary theorists continue to make theoretical contributions, and new ways of understanding conflict theory are being developed.

In the context of hegemonies:

By considering the complex interplay of relatively autonomous spheres (public and private; political, cultural, and economic) of the conflict situation, Gramsci formed

the basis for interrogating hegemonies against economic reductionist Marxism and expanded the sphere of influence of contemporary conflict theory. Hegemony, etymologically “guide or to lead,” refers to the “dominant organizational ideology” of the groups involved and a form of common sense passively accepted without critical thinking. With this aspect, power was defined as hegemonic culture in Gramsci’s theory, and the theory became part of the broader sociological paradigm. Hegemonies active in civil society rather than the state provide a basis for understanding the link between conflict and civil society (Gramsci 1971). On the other hand, urban hegemonies questioned the influence of dominant forces in cities' development and transformation processes and how these processes deepen social inequalities.

Lastly, if the framework of Public Space and the Right to the City are considered:

In today's rapidly changing world dynamics, the right to the city and the concept of public space stand out as important concepts that emphasize the democratic participation rights of urban residents in decision-making mechanisms for the evolution and transformation processes of cities and shape their future manifestations. The public sphere is a platform where social norms and values are discussed and reformulated (Habermas 1997). The right to the city, which expresses a collective stance and a renewed urban life, can change the public sphere by using the context of conflict through struggles. Accordingly, society has comprehensive rights within the city and with respect to the city (Lefebvre 1967; 2003). The conceptual framework, first created by the Marxist philosopher Henri Lefebvre, constitutes one of the main components of urban debates today. While the right to the city constitutes urban strategies claiming rights over public spaces, these struggles have turned into a field of discussion that concerns various disciplines. Also, non-violent conflicts allow the voice of struggle to resonate. Therefore, understanding these new modes of conflict and consensus in a dynamic cycle has become a guideline for understanding the urban with urbanite.

In this direction, the case of İzmir Kültürpark:

Being one of the city's most significant urban open spaces, it constitutes a conflictual area where the ongoing struggle for the right to the city is evident. It defines

an open field of conflict where incompatible goals of urban actors are revealed in response to the preservation, production, functionalization, and transformation of space. Through the lens of a conflict situation, conflict or cooperation might occur when “force meets counterforce” depending on several parameters, and in either way, the interaction results in a “new product or relationship” (Bartos and Wehr 2002; Wallace et al. 2012). In this context, K lt rpark has been the scene of numerous productions in the light of conflict dynamics; it has revealed the fundamental reasons underlying the demands for the right to the city with its historical, social, cultural, ideological, environmental, economic, and political dimensions. In addition, it has constituted an exemplary area in the context of reading and analyzing the conflict dynamics on the right to the city through the spatial intervention discourses developed in the process. For this reason, the study will investigate the theoretical and practical results of combining conflict knowledge into architectural knowledge, explicitly focusing on the challenges related to public space and urban rights through the K lt rpark case study. Within this framework, the analysis will center on the interactions and characteristics of modern cities' public spaces undergoing continuous change and transformation. Thus, the aim is to provide a new intellectual ground with a “**Conflict Mapping Technique**” on the production strategies of space.

1.1. Problem Definition

 zmir K lt rpark is an urban park that has reflected the modern city ideal of the re-established state regime since its foundation in 1936 and has experienced many fractures and spatial transformations in its historical process. The park, part of the city's re-planning efforts after the Great Fire of Izmir, created an ideological perception of space with its socio-cultural, economic, and political contexts and became a symbol of spatial and social transformation in the urban memory. The park, which was formed with the vision of a public university, went beyond its local context and became an international platform with its trade fair and exhibition functions beyond the pedagogical perception that constituted the purpose of its establishment with the influence of the economic policies of the period. In its historical process, it gained prominence with the function of a fair until 1950 and became an expression of entertainment culture until the 1980s.

During the period leading up to the 2000s, the park has experienced multiple changes in its physical structure, and its purpose as a venue for hosting fairs has taken place in contrast to its primary cultural position. Thus, the changing dynamics caused many debates. In this context, with the impact of the redefined global world order and the awareness of functional and spatial transformations, ‘‘Uluslararası İzmir Fuarı ve Mimari Proje Yarışması’’ was organized on K lt rpark in 1990, which became the breaking point that initiated the struggle for urban rights in this historical process.

The competition requirements for elements such as a congress center outside the context of the park's ‘‘public university’’ and the threat of overbuilding in the specifications drew the reaction of urban actors. This situation has determined the framework of the public space debates that still continue today in the context of;

- Functional Transformation of Space
- Spatial Interventions And Construction Processes
- Urban Heritage and Memory
- Social Participation In Public Space and Urban Rights
- Ecological and Environmental Rights Struggle
- Protection of Public Space

Moreover, it has caused the struggle of K lt rpark in the context of the right to the city. In the process, the voices of urban actors on the current state and future scenario of K lt rpark have increased. Conflicting objectives have arisen among urban actors, including local government, professional organizations, civil initiatives, local capital actors, and citizen-formed conflict groups, regarding the production and transformation of urban space. Within the conflict dynamics, the struggle for the public space of K lt rpark continued actively throughout;

- Press statements on demands for public space
- Public actions taken in response to the escalation of conflict intensity
- Creating platforms for sustainability and conservation of space
- Legal cases against spatial decisions that have been taken
- Consultation meetings to build consensus

among urban actors. During the demand for the right to the city and public space in Kltrpark, there have been fractures in;

- The Kltrpark competition and the ‘‘Basmane ukuru’’ debates
- In 2004, the underground parking lot addition to Kulturpark,
- Started in 2010, the Gaziemir İzmir New Fair and Congress Center Project aims to separate the fair function from the Kltrpark area
- In 2014, the Kltrpark Revision project was published by the local government; in the process, overbuilding, capital threat, and reduction of green areas,
- Discussions on the allocation and settlement of various actors within the Kltrpark area
- Spatial question marks that emerged during the renovation/reconstruction works on Hangars, Ada ve Gl Casinos, and Gates
- Functional functions such as the ‘‘retici Pazarı’’ operating in Kltrpark

In these contexts, the struggle for Kltrpark has made the conflict visible through non-violent actions, including press statements; non-violent action initiatives such as protests, marches, brochure distribution, banner unfurling, and sit-ins; signature campaigns on social media and in public spaces; lawsuits for rights demands; reports providing a scientific basis for the area; meetings aimed at achieving consensus; civil initiative platform organizations supporting the struggle for the right to the city of Kltrpark; and social struggle forms such as forums, research workshops, interviews, open letters, and exhibitions.

However, in Kltrpark, where the dialectic between the grounds of conflict and reconciliation is visible, although steps towards reconciliation were taken in 2018-2019 with various search conferences and consultation meetings within the dynamics of the process, in the context of;

- Contested resources
- Incompatible roles
- Incompatible values

A common consensus could not be reached due to the persistence of incompatible goals, the development of conflict identities and behaviors by the actors during the process, and the failure of social participation in the production of space in the face of the demands of urban actors.

Problem Statement and Research Questions:

Today, İzmir Kültürpark reveals the main reasons underlying the demands for urban rights with its historical, social, cultural, ideological, environmental, economic, and political dimensions, and constitutes an exemplary area in the context of reading and analyzing the conflict dynamics in the right to the city through the spatial intervention discourses that develop in the process. Park has fulfilled the condition of equitable participation in space, one of the two basic premises of the right to the city perspective, but has not yet established the framework for the democratic participation of urban actors in space. This observation emphasizes the need for a theoretical evaluation as a methodological necessity for the continuation of the struggle despite the existence of reconciliation grounds throughout the process in the case of Kültürpark.

As previously emphasized, public spaces are fields of social interaction that are not only shaped by local governments and public institutions but also socially produced through the presence of local communities, civic initiatives, and urbanites. Today, the dialectics of conflict and reconciliation are visible in this domain, creating a potential basis for social change and transformation by breaking the static stance of society. However, few studies today integrate conflict and space knowledge as a theoretical and practical research principle. On the other hand, no study synthesizes contemporary conflict theory approaches and architectural knowledge, which opens a new field of inquiry in today's social sciences.

In the context of Kültürpark, a thesis study that adopts the synthesis base of the interdisciplinary scientific research method has not been realized. Also, while there has been plenty of study on urban commons about the struggle for Kültürpark, focusing on its future and governance issues, the historical aspects and the probable results of the conflict have not been thoroughly examined. Within this framework, it is conceivable to discuss the absence of an internal viewpoint to comprehend, analyze, and replicate this contentious atmosphere.

At this point, analyzing the struggle for Kültürpark is critically important in understanding and interpreting the symbolic and spatial changes that the park has experienced. This includes investigating its current physical manifestation and place in urban memory as a public space. Additionally, it is crucial to consider the impact of the Kültürpark conflict on future forms of existence within the context of spatial production and transformation.

In this context, the thesis reads the positive outputs of Kültürpark in the context of Social Conflict Theory, Urban Hegemonies, Public Space, and Urban Rights and its future potential in the context of the production of space. The study also uses analytical conflict theory as a base. It embodies the knowledge of space created by combining theory and practice on the sample by synthesizing the interdisciplinary scientific research method.

Thus, the research questions are;

- İzmir Kültürpark, where the struggle for urban rights has continued from the 1990s to the present day;
 - Why and how is it described as a conflictual space?
 - What outcomes did the escalation and de-escalation periods of the conflict within the dynamics of the process generate in the context of urban rights and activism?
 - How has the activist attitude formed in the process shaped the social and political interactions in the future imaginaries of the Kültürpark?
 - Which positive functions have been made visible in the context of the conflict, and how and what potentials have these positive outputs created for the future spatial transformation of Kültürpark?

Accordingly;

- What are the theoretical and practical outcomes of integrating conflict knowledge into architectural knowledge that addresses struggles for public space and the right to the city?

- How do conflict-based spatial readings, in the light of the synthesis knowledge of conflict theory, Hegemonies, Public Space, and Right to the City literature, describe a strategic basis for the future scenarios of space?

formed within the scope. With this reading, the thesis argues that conflict brings a tactical perspective on intervention methods and constitutes a potential basis with its positive outcomes.

In the context of struggles for public space, the current literature generally focuses on property and accommodation, access to and use of public space, the right to participation, and demands for social and environmental justice. On the other hand, studies on Kltrpark focused on urban planning processes and architectural qualities (Altan 2015; Grel 2015; Pgn-Zander 2015), green infrastructure characteristics, carrying capacity, and urban heat-island analysis (N. Erdoğan et al. 2020; Erdogan et al. 2020), Research into usage (Şahin and evik 2020), Urban identity and memory studies with their historical, symbolic and ideological representations (Kayın 2015; Amygdalou 2015; Gnlgr 2015b; 2015a; Gnlgr and Sezer 2021; Durmaz Drinkwater and Can 2015; Baydar 2015; S. K. Erdoğan and Güner 2023; Durgun 2018; 2015), Future imaginaries and approaches ((Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016; Yılmaz, Kılınç, and Pasın 2015), urban commons debates (Kalonya and Öztürk 2021), and governance issues of Kltrpark (Penpeciğlu and Aydiner 2023).

In this paralell, the thesis re-evaluates Kltrpark in the context of ‘‘Conflictual Area’’ and addresses the 34-year public space conflict of the sample from a theoretical and practical perspective. Therefore, it expands the significant investigation on Kltrpark, conducted within specific time frames and focused on particular topics, into a broad study of urban rights.

Against the unsolvability of the perceived continuity of the conflict in Kltrpark, the study analyzes the problems and potentials of the conflict in depth. This analysis illuminates the evolvable nature of the conflict and the dynamics that allow the process to move forward more effectively. Thus, this approach, which offers the opportunity to construct current and potential future forms of conflict, defines a unique research area by providing a detailed background for problem-oriented spaces in the theoretical and practical framework.

1.2. Aim of the Study

Today, K lt rpark is an urban park that reveals public space debates between decision-making policies' discourses of spatial production and urban actors with the status of second-degree natural and historical conservation area. However, the emergence of incompatible goals between actors in the context of the discourses of space conservation, functionalization, and spatial intervention defines an environment of open conflict in the context of public space and the right to the city.

Conflict, as noted, is a natural part of the dynamic structure of society, the primary mechanism of social change. In this context, the main objective of the research is to develop a theoretical and practical basis on ‘‘conflict and spatial knowledge’’ with an interdisciplinary scientific knowledge method. The goal is to identify the positive outcomes of urban conflicts that have occurred in the context of the use and democratic participation of public space and to investigate their spatial potential.

In this context, the study acknowledges that public space is shaped not only through individual users but also collectively by multiple actors such as city administration, local communities, private businesses, and non-governmental organizations. While focusing on the problem that the conflicts between existing actors pose in the face of spatial production strategies, it seems that these conflicts, observed at different stages of production, can serve as a valuable tool for shaping the future of space and all its components.

As a result, the study aims to produce a new intellectual ground on the production strategies of space by focusing on the dynamics of public space in today's constantly changing and transforming cities. In this direction, it applies the ‘‘conflict mapping’’ method, designed as a basis for contemporary conflict practice consisting of 7 steps, including the context, actors, cause-effect/goal-interest relations, dynamics, favorable outcomes, and potentials of the conflict. It synthesizes its research with theoretical knowledge to conduct its case study of İzmir K lt rpark based on the following;

- Analytical conflict theory approach
- Debates on urban hegemony
- Literature on Public Space and the Right to the City

1.3. Methodology and the Structure of the Study

Interdisciplinary scientific research involves integrating expertise, theory, methods or data from at least two research disciplines, providing an integrated basis for solving complex scientific and social problems (Wagner et al. 2011). In this respect, the synthesis processes of different fields create space for new collaborations and conduct comprehensive research with the social and cognitive processes they involve. Therefore, the interdisciplinary scientific research method, which constitutes the methodological infrastructure of the thesis, provides a basis for research on complex social processes and productions.

The objective of the methodology of the studies is to explain the research design, data collection, and analysis methods in a detailed manner and to offer possibilities for multidimensional analysis over a large data set (Cresswell 2009). For this reason, the methodology of the study will first explain the field of interaction between sociological and spatial knowledge, where interdisciplinary scientific research methods will be used. Then, it will define the basic methodological framework of the study. Finally, the underlying methodology of each chapter will be detailed in the order of the study's structure.

As a study of society and social interaction, sociological knowledge is a social science that inherently intersects with several disciplines with primary objectives to describe, explain, and predict (Wallace et al. 2012). Architectural knowledge, which focuses on the use, production, and transformation of space, has been influenced by the methodology of sociological knowledge. Thus, knowledge is centered not only on the individual but also on society and has been utilized in the multidisciplinary inquiry of social theory. In this direction, architectural knowledge, which has reshaped its methodology, has been involved in the social and spatial search for the dual balance between its focus on urban space and the built environment and the ground of conflict and reconciliation by nature. In this context, space as a social production has been continuously reproduced by social dynamics, and it has become the reflection of the balance between consensus and conflict. It unveils urban rights demands and methods of intervention in struggle. Therefore, the conflict context created by urban struggles has formed a common research area for the disciplines of architecture and sociology.

Conflict results from conscious communication between two or more parties in a competitive environment caused by an "unequal distribution of resources" (Allan 2014; Wagner-Pacifici and Hall 2012). Its theory scientifically examines social conflict's causes, stages, and consequences and recognizes it as a natural part of society, which shapes its structural features (Allan 2014, 207). In this direction, the thesis embodies the context of "conflict" and "spatial knowledge" by using the methodology of interdisciplinary scientific research. The concept of conflict, which includes the interpretation of classical and modern approaches, is reconsidered through the interrogation of spatial production practices, and a case study is conducted on İzmir Kültürpark. In this direction, the study adopts a qualitative research method in a theoretical framework based on the following;

- Social Conflict Theory
- Urban Hegemony
- Public Space
- Right to the city

literature and the investigation primarily focuses on discourse and text analysis.

During the case study research, the study reads the spatial dynamics formed in the historical process with "conflict mapping" as a practical base of modern conflict theory. It synthesizes the theoretical and practical knowledge through its methodology. The method Bartos and Wehr elaborate in *Using Conflict Theory* to investigate the potential effects of low-intensity conflicts on production processes fulfills the explanatory purpose of sociological theory (2002). In this context, it provides an expanded framework for modern conflict theory from a contemporary perspective. Data analysis is conducted through primary (existing Kültürpark literature, Kültürpark Platform semi-structured interviews, local-national media reports) and secondary sources (Kültürpark Platform documents, existing reports of chambers affiliated to TMMOB) about the historical, physical, and organizational environments of the conflict.

In this context, the study tries to understand the conflict theory, which is based on the social debates of the 19th century in Chapter 2, through social relations, social struggles, and power dynamics. It evaluates the outputs of the literature together with the concept of hegemony that enables the expansion of the interdisciplinary field of conflict theory, which was initially read with an economic-based approach. The literature review

on the theory follows the two main conflict approaches identified by Wallace and Wolf as ‘critical and analytical’ perspectives (2012). Accordingly, the study reads the critical approach, which sees conflict as a fundamental element of social change, through the classical theorist Karl Marx, Neo-Marxists, and modern conflict theorist C. Wright Mills. On the other hand, the analytical approach, which sees conflict as a natural and necessary part of society, is read through the classical theorist Max Weber, influenced by Georg Simmel's intellectual background, and modern conflict theory pioneers Lewis Coser, Ralf Dahrendorf, and Randall Collins.

Chapter 3 explores the concept of conflict through the knowledge of space and reads the spatial reflections of social struggles through the public space literature of Jürgen Habermas, Richard Sennett, and Henri Lefebvre. Then, it discusses the conceptual framework formed by the Right to the City as the visible field of urban conflicts through Henri Lefebvre, David Harvey, and Don Mitchell. It then explores architectural knowledge as a ground for reconciliation, examples of activist approaches as practical outputs of this knowledge, and the theoretical context of the concept of conflict within architectural knowledge through the literature.

Chapter 4, which represents the transition from theory to practice and analyzes the case study, first reads İzmir Kültürpark through a historical background with its transformations since its establishment. Conflict is essentially the public expression of incompatible goals between opposing actors, and the mapping method requires the acknowledgment of an open conflict (Bartos and Wehr 2002). In this direction, the thesis examines the incompatible goals formed in the context of conflict through a 3-stage analysis of;

- Contested resources
- Incompatible roles
- Incompatible values

Moreover, it explains why and how Kültürpark could be defined as a conflictual space. Subsequently, the focus is directed toward applying theory in practical situations, aiming to reveal the possibilities of conflict in spatial struggle-intervention processes and establish a foundation for future endeavors. In this direction, it applies the framed 7-step conflict mapping method developed by Bartos and Wehr in 2002 as a cognitive and

diagrammatic tool for analyzing theoretical knowledge on a practical basis rather than physical mapping. The steps for the conflict mapping technique are as follows;

- Specifying the context,
- Identifying the parties,
- Separating causes from consequences,
- Separating goals from interests,
- Understanding Dynamics,
- Searching for positive functions
- Understanding the regulation potential

The analysis is based on primary (existing Kültürpark literature, Kültürpark Platform semi-structured interviews, local-national media reports) and secondary sources (Kültürpark Platform documents, existing reports of chambers affiliated to TMMOB) about the historical, physical, and organizational settings of the conflict. The dialogue between actors was followed through reports, studies, and press releases on the case study, and a semi-structured interview method was adopted during the sample research, which allowed the participants the freedom to add new meanings to the focus of the research by mediating the focus of the research on specific topics (Galletta 2013). In this direction, semi-structured interviews were conducted with the Kültürpark Platform, which emerged from the public space struggle to protect and preserve Kültürpark and become an exemplary model by forming the basis for the formation of urban rights struggles at various scales in the process. The data obtained were re-evaluated using the theoretical framework created by the literature research, and the theoretical and practical knowledge followed the methodology of interdisciplinary scientific research.

Accordingly, during the conflict mapping method, firstly, the historical, social, cultural, ideological, environmental, economic, and political contexts of Kültürpark were investigated. Then, the primary and secondary actors involved in the urban rights struggle were identified. The cause and effect analysis section explores the dynamics that create the context of conflict within spatial debates. In contrast, the goals and interests section explains how urban actors approach public space. Subsequently, the thesis carried out dynamic research and analyzed the conflict dynamics in the process starting with the post-

1990 “Uluslararası İzmir Fuarçılık ve Mimari Proje Yarışması” through the discussions that embody the ways of approaching the public space in the themes of;

- Functional Transformation of Space
- Spatial Interventions And Construction Processes
- Urban Heritage and Memory
- Social Participation In Public Space and Urban Rights
- Ecological and Environmental Rights Struggle
- Protection of Public Space

Within the framework of the factors that increase and decrease the struggle. Then, the methodology identifies the process and outcome-oriented positive functions. In the final step, it examines the potentials generated by the conflict within the framework of;

- Social Conflict Theory
- Urban Hegemonies
- Public Space
- Right to the City

Additionally, it conducts a thorough case study research that combines architectural and sociological knowledge. Therefore, the research adopts a qualitative research methodology, which is an interdisciplinary research method.

CHAPTER 2

THEORETICAL FRAMEWORK OF THE SOCIAL CONFLICT THEORY

Contrary to perception, conflict emerges as a natural part of everyday life. It contributes to the formulation of future imaginaries within the mechanisms of social inquiry. Hence, its process plays a fundamental role in understanding social dynamics through its conditions and strategies in social practices; its existence, on the other hand, is recognized as a trigger for social change and transformation. In connection with this, integrating conflict knowledge with various fields of science facilitates understanding the dynamics of change and the future of social structures. Therefore, to understand its expression in diverse fields of knowledge, it is necessary to thoroughly comprehend the setting in which it occurs and delve into its theory.

For this reason, Chapter 2 first examines the concept of social interaction, which forms the constitutive elements of social conflict, and then investigates it in a dialectical relationship with the concept of consensus, with which it coexists. Following all this research, the context of hegemony that mediates the evaluation of the conflict theory from various fields of knowledge will be understood to understand how social sciences are reflected within various fields of scientific knowledge. Following the formation of the theoretical background, a literature review will be conducted on the classical and modern approaches of conflict theory, which emerged in the 19th century and aims to understand and explain power struggles and inequalities within society.

2.1. Concept of Conflict

Conflict is a state where individuals or groups engage in opposing actions to achieve incompatible goals (Bartos and Wehr 2002, 22). Today, conflict, perceived as a

concept that should be avoided, is a natural part of society that prevents it from becoming a static structure. In this context, conflict can potentially create dynamics of social change through social interactions. In today's changing world and transforming city with its forms of social interaction, production is realized within the grounds of conflict and reconciliation. In order to perceive these productions, a comprehensive perspective on the dialectics of conflict and reconciliation is necessary.

Section 2.1 first addresses the concept of social interaction, which constitutes the constituent elements of conflict dynamics, to provide a basis for conflict theory and historical reading. Then, it discusses conflict with the definition of consensus, establishing a dialectical relationship. Finally, it attempts to understand the potential of conflict and consensus, regarded as two interconnected aspects in fostering social production.

2.1.1. Comprehending Social Interaction

Social relations are the fundamental processes that enable realizing the state of being in a society by establishing values and norms. Therefore, they constitute a platform for understanding and resolving conflictual issues by achieving social reconciliation and creating a state of social equilibrium. Thus, it is critical to produce and reflect the basic knowledge of social science, explicitly emphasizing the structure of social interactions with all its components and linkages.

Consequently, it is necessary first to define social interaction and then explain how social interactions describe a dynamic process of social formation and interaction through the literature. The benefits of social interactions on the sustainability of social bonds and social reconciliation should be underlined, and the positive impact of micro and macro social interaction research on the conflict context should be explored.

Social interaction is the act of “saying or doing or behaving in any manner” between two or more individuals that might occur on an individual or various-sized group basis. Social science, aiming to understand society's structure, naturally investigates patterns of social interactions (Doda 2005, 265). Scholars address these patterns of social interactions with their dynamic and variable structure rather than as a structured

phenomenon. According to physiologist Michael Argyle, societies possess unique social structures compared to regular social organizations, which are made up of roles and “patterns of social interaction between the occupants of these roles” (2017, 89). Correspondingly, Sociologist Georg Herbert Mead highlights society's complex and diverse aspects, asserting that social interaction prevents society from having a fixed and unchanging structure (Allan 2014, 231). At this juncture, Georg Simmel, a sociologist, philosopher, and critic whose work centers on society and conflict, perceives the dynamics of the social interaction patterns as a “natural state” for the perpetuation of social life (Allan 2014, 232; Simmel 1964).

Within this context of the inquiry, social relations, which are explicated as “any routinized, enduring patterns of social interactions between individuals in society under the limits and influences of the social structure, “become inextricably linked with society and create the “complex networks of interaction” (Doda 2005, 262; Loyal and Malesevich 2021, 277; Argyle 2017, 121). This verbal or non-verbal communication interaction consists of dialog that blends information-gathering, problem-solving, maintaining social connections, and taking comfort in social engagement (Argyle 2017, 69).

Consequently, sociologists look at these social structures at macro and micro levels to understand and comprehend these clusters and social organizations. When micro sociology primarily emphasizes the social interactions within small groups, macro sociology looks at the larger social processes and how groups operate within the social framework (Doda 2005, 16). Although macro and micro perspectives in sociology take an in-depth look at the connections inside social structures, they also contribute to comprehending the everyday interactions between society and social knowledge production processes.

Alongside these considerations, it is also critical to comprehend social interactions within the framework of conflict inherent in society. Of all the social relations that form the complex network of societal dynamics under social interactions, conflict stands out as one of the essential characteristics of understanding the patterns that define society's complexity.

As Chapter 2 focuses, conflict is a natural consequence of social interaction and is influenced by various factors (Lianos 2019, 39). The idea of understanding the conflict provides a lens to comprehend and anatomize the complex interplay of forces and shapes of societal structures within a given social context. This intensity of interaction varies

depending on conflict dynamics and cooperation while seen as a ‘starting mechanism for social interaction and group structure’ (Allan 2014, 474). As Durkheim’s studies suggest, social interaction is how collective awareness is generated, even though it has autonomous consequences. Thus, collective consciousness is regarded as a ‘moral foundation of society’ (Allan 2014, 209). Consequently, the mechanisms of collective consciousness and social interaction emphasized by conflict theorist Emile Durkheim play a critical role in the processes toward a sustainable consensus in micro and macro-level research. (Wallace and Wolf 2022). This process shows that conflict not only exists as a divisive force but is also a necessary step for constructing common values and consensus.

2.1.2. Consensus vs Conflict

As previously highlighted, the term ‘conflict’ describes the dynamic character of social interaction in a society where interaction patterns are ever-changing and continually produced. The pattern of production comes from the interaction of opposing concepts ‘consensus’ and ‘conflict.’ Understanding the ground of conflict and consensus depends on creating a dialectical understanding. It coincides with this dialectic, which in Hegel's philosophy is expressed in terms of the ‘antithesis’ produced by the ‘thesis’ and its opposite, the ‘antithesis’. In this context, all terms co-exist within the social structure. The dialectic is the social theory counterpart of Newton's physical law, which relies on the idea that every action results from its reaction (Bartos and Wehr 2002).

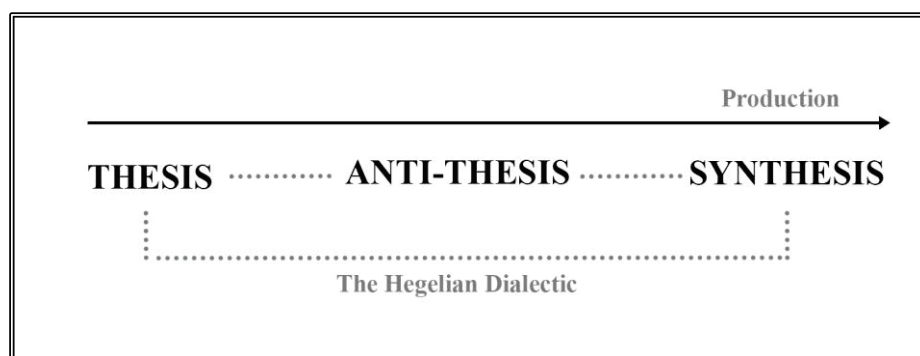

Figure 1. The Hegelian Dialectic
(Source: Produced by Author)

Through the lens of a conflict situation, conflict or cooperation might occur when "force meets counterforce" depending on several parameters, and in either way, the interaction results in a "new product or relationship" (Bartos and Wehr 2002; Wallace and Wolf 2022). Hence, chapter 2.1 argues that the notion of conflict cannot be separated from its opposite term, consensus. With the new world order through globalization, new forms of social relations are emerging in today's modern cities. Therefore, understanding these new modes of conflict and consensus in a dynamic cycle has become a guideline for understanding the urban with urbanite. For this reason, the study first looks at the terms' solitary forms "conflict and consensus" and then analyzes the dialectical relationship through contemporary debates on literature.

When the term "conflict" is analyzed, Bartos and Wehr define conflict as "a situation in which actors use conflicting behavior against each other to attain incompatible goals and/or to express their hostility" (2002, 22). Since the 1950s, the concept of conflict, which has been revisited with classical and modern approaches to understanding and explaining modern society, has generally been seen as a force structuring society and examined with its factors, conflict behavior, actors, and intensity.

On the other hand, when the term "conflict" is analyzed, the term is considered a state of balance, emphasizing the unity of society on common ground. Its need in daily life in complex systems to create social relations was emphasized (Turner H 2013, 73; Loyal and Malesevic 2021, chap. 15). In this complexity, it is seen that society would develop towards "a state of equilibrium where nothing more can happen" that "there is no room for complete compromise and change" (Aslaksen 2018, 116). Consensus has, therefore, become an idea that needs to be reflected in all forms of social interaction. However, in debates, the idea was considered too grandiose in the modern period. While Luhmann stated that traditional theories overstress the importance of value consensus as an integrating mechanism in differentiated systems, Dahrendorf criticized this consensus perspective's stating three primary deficiencies: a lack of progression through history, the ultimate cultivation of consensus social norms, values, and ideologies, and the portrayal of a perfect universe (Turner H 2013, 76–98; Dahrendorf 1958).

Lastly, when the emphasis on the coexistence of the concepts is read, it is seen that colliding conflict and consensus started in the mid-twentieth century with pluralism, which states that the society divided into groups where interests conflict does not turn into a "nontraversable gulfs crisscrossing society" (Hayward 2015, 590). For Hayward,

there was a need to be ‘‘common ground between these perspectives because conflict and consensus are not mutually exclusive’’ and ‘‘far from being polar opposites, conflict and consensus are two sides of the same coin’’ (2015, 591). Similarly, for Coser, social order could be achieved by a ‘‘some degree of consensus over existing socio-cultural arrangements,’’ and conflict, although important, is an aspect of social life and has no greater importance than consensus (Wallace et al. 2012, chap. 3; Turner H 2013, 224). From this perspective, ‘‘all interests are articulated in public discourse until a consensus emerges’’ (Lears 1985, 579).

As a result, debates on public discourse pioneered a new domain by blurring the line between conflict and consensus, whether it defends the necessity of conflict or not. Hence, as will be explained in subsequent sections, from these particular perspectives, the indistinct boundary between consensus and conflict holds the potential for productivity by promoting social production.

2.2. Social Conflict Theory and the Boundaries of Disciplines

Conflict emerged within the realm of social sciences as a conceptual framework aimed at comprehending social structure and dynamics and subsequently gave rise to theoretical investigations during the 19th century. The concept primarily centers on economic inequality in its theoretical research and has also become a subject of cultural inquiry through discussions on hegemony. It has discovered a path into the intersection of other knowledge domains. Nowadays, social conflict, derived from the context of social relations, tends to be used in conjunction with the concepts of struggle and power. For this reason, examining these terms helps to lay the groundwork for understanding hegemonic debates, and examining the concept of hegemony helps to understand the ideological underpinnings of conflict research in the contemporary context. Chapter 2.2 In this context, it first deals with the theoretical meaning of conflict, then focuses on the concepts of struggle and power. It then lays the groundwork for the historical analysis of conflict theory by tracing the hegemonic discourse.

2.2.1. Conflict, Social Struggles, and Power Dynamics

Civil society has always been historically associated with the term “conflict,” and how the term is interpreted differs depending on the context. The term is obligated to reproduce itself naturally in every interaction. In this context, the term “Social conflict” derives itself from the context of social relations. This nexus of social relations constitutes the stage for the struggles that bring about change and production, and the interrogation of power and its reflections go back to the civil rights movements of the 1950s. In this conjunction, the notions of struggle and power emerge as pivotal in analyzing social conflict.

Consequently, chapter 2.2.1. aims to explore the general framework of social conflict, then return its concentration to examining the concept of struggle as it is produced, and finally focuses on the concept of power with its variations.

First of all, the phenomenon of conflict, which was first generally investigated by classical theorists in the 19th century, is currently being reexamined in order to comprehend and explain it in order to minimize its effects with the effects of modern technologic developments and changes as well as the new global order. Although the fundamental factor is a renewed and evolving modern world, many factors are at play in this growing effort to understand. With the emphasis of these “re-newed effort,” Bartos and Wehr mentioned the “population pressure” that “might be the leading cause of conflict increase” with drawing the attention to the “cost of human conflict” on the increasing conflict environment with “crisis-response pattern” (Bartos and Wehr 2002).

As Georg Simmel stated, conflict sociology requires in-depth analytical work (Wagner-Pacifici and Hall 2012). Therefore, various fields of knowledge have been interested in the concept, and various definitions of conflict have been produced. Basically, the “unequal distribution of scarce resources” is the fundamental basis of social conflict (Allan 2014). It is the outcome of conscious communication between two or more parties in a competitive environment (Wagner-Pacifici and Hall 2012). Its theory aims to provide a scientific explanation for the overall characteristics of conflict in society, including its causes, stages, and outcomes, and its views structured around the idea that society is naturally normal and involves conflict, which gives it most of its structural elements (Allan 2007, 213). At this point, starting from the basic definitions

and the contemporary position of the theory, the primary approach of the study will be to unveil the concept of conflict, not to obscure it, and to emphasize its progressive value.

Secondly, since it is the driving force of social change, the phenomenon of social change and struggle cannot be separated from the concept of conflict. “Social order is achieved and built around issues of conflict,” understanding it is a fundamental basis for social struggle (Allan 2014, 342). Social struggles are social contexts in which conflict is made visible, based primarily on rights and power. Thus, it could promote social transformation (Wagner-Pacifici and Hall 2012). Furthermore, it allows the voice to resonate, “enables a wider array of voices and perspectives to be heard,” and functions as a unifying force of society (Smith 2017, 105; Allan 2007). As required by an analytical perspective, it will also often be less destructive if participants undermine it as a method to achieve clearly defined, rational goals (Allan 2014, 216).

Lastly, the concept of power, one of the prominent in the essential questioning, is basically the capacity of actors to direct or influence conflict. Power, which constitutes the primary essential input of resource distribution, has emerged as a dimension that is not only questioned in terms of its economic and physical interpretations but also its ideological significance. Scholars identified “power as an element of exchange or primarily about its influential effects and distinguished themselves from the cultural agreement of the functionalists and defined power as the core characteristic of society. (Allan 2014, 223–25). As Dahrendorf's principle of societal organization emphasized, power distribution has been the most decisive factor in the social structure as “one unavoidable feature of all social relations” (Dahrendorf 1959; Allan 2014, 342).

As previously mentioned, conflict and social struggles critically impact social change and transformation processes. In this context, addressing conflict with power and struggle provides a basis for understanding the concepts of change and transformation and working on potential imaginaries.

2.2.2. The Concept of Hegemony and Social Conflict Theory

The Greek term *Egemonia*, which has been the subject of scholarly discourse since the eras of Homer and Aristotle, means “guide or to lead” in its etymological

essence (Loyal and Malesevic 2021, chap. 4; Anderson 2017, chap. 1). In the 20th century, the Italian neo-Marxist philosopher Antonio Gramsci, whose work has been utilized in numerous empirical studies, re-engaged with this form of leadership and created a debate that influenced subsequent scholars. For him, the term is “intellectual and moral leadership” that requires active approval in society (and expresses the “dominant organizational ideology” of affiliated groups as a form of “common sense” that is passively accepted without critical thought, fostering “moral and political passivity” among the society (Herrmann 2017; Shadar, Orr, and Maizel 2011, 271; Gramsci 1971, 57–333).

In the book *Prison Notebooks*, Gramsci characterized the concept with four features: firstly, hegemonies are strategies for creating consent in coercive situations. Secondly, they are mainly active in civil society rather than the state. Thirdly, it operates more in the west than in the east. Finally, the theory is still in development and applies to the leadership strategies of both bourgeois and proletarian classes (1971).

Therefore, Gramsci creates a counterpoint to the economically reductionist Marxism by considering the “complex interaction of relatively autonomous spheres (public and private; political, cultural, and economic)” of this state of conflict (Lears 1985, 571; Loyal and Malesevic 2021, chap. 4). As Buttigieg mentioned, the notion of hegemony encompassed a strategic dimension and systematically broadened the ambit of conflict theory by sharing a common interrogative foundation (Francese 2009). This expansion not only strengthened the theoretical background of conflict analysis but also enriched the interdisciplinary approach toward understanding power dynamics and social stratification within the framework of hegemonic discourse.

Subsequently, the concept of hegemony offers a broad perspective on how society operates in an advanced worldview today (Shadar, Orr, and Maizel 2011, 271). To understand that, It is essential to comprehend the value the term ascribes to culture, the understanding of power and ideology that shares a common discourse with theory, the resistance created against the dominant opposition, and the way it deals with the struggle that comes with it, and finally the emphasis on civil society with the value attributed to the public sphere, which is positioned opposite to the political sphere, along with the contrasting relations established within the social matrix.

In the first place, in the Gramscian approach, which uses oppositions to examine concepts from a binary perspective, a dialectical balance between power and consent is

essential to life (Loyal and Malesevic 2021, chap. 4; Thomas 2010, 235; Dural 2012, 311). However, culture is the main field of inquiry within this dialectic. As Lears notes, Hegemony, as a term offering a chance to intertwine concepts within the “Social Matrix,” cannot be accurately described by a single definition, but the concept is the expression of culture and power in the capitalist system and occurs “when the Weltanschauung, or worldview, of the ruling class, is consented to as the cultural norm for society” (1985, 568–72; Herrmann 2017). Moreover, this cultural perspective significantly influences the perception of power. Power, which is not hierarchical but discursive, is associated with complex ideology and struggle in a hegemonic discourse and is questioned along with “the role of consciousness and intellectual” (Herrmann 2017, 1–3; Loyal and Malesevic 2021, chap. 4; Lears 1985, 570).

In literature, Hegemony is examined in relation to three terms intimately linked to conflict theory: dominance, characterized by its deterministic nature; resistance, defined by the relationship between power and discourse that creates a counter-hegemony; and finally, an active, dynamic, dialectical struggle seen in Hegemonic terms as “intellectual, ethical, and philosophical” (Herrmann 2017, 2–3; Shadar, Orr, and Maizel 2011, 271; Lears 1985, 569).). And finally, for Gramsci, civil society is the sphere where hegemony occurs and is positioned opposite to political society (Thomas 2010, 228; Dural 2012, 313). It establishes a dialectical relationship and becomes an integrating agent for the 'organic transition' of the dynamic relationship between the three dimensions of hegemony: economy, state, and civic society (Thomas 2010, 115; Shadar, Orr, and Maizel 2011, 271).

Table 1. Gramsci's Theoretical Approach

Theorist	Approach	Keywords
Antonio Gramsci	Neo-Marxist	Civil society, Ideological struggle, Hegemony, Cultural influence

2.2.3. Approaches to Social Conflict Theory: Critical and Analytical Perspectives

With the beginning of the Industrial Revolution and the rise of capitalism during the 19th century, significant shifts were dominant in the realms of technology, economy, and social relations. The emergence of rapid industrialization and mass production resulting from technological developments transformed working and daily habits encouraged migration from rural to urban areas and led to an increase in population density. Thus, the city itself has become predisposed to change and transformation due to the influence of these dynamics.

Consequently, this circumstance has also led to an intellectual inquiry in the effort to understand the changing dynamics. In response to these rapid changes and transformations, an effort to understand the existing ground had emerged before delving into the outcomes of the current period. These strong currents of thought, which surfaced as a result of the effort to understand the structure of the changing society and the new social relations, defined the process of ongoing change as an organic development and began to suggest that it would bring about “concomitant changes in social organization” (Kuhn 1970). Thus, as Lefebvre's explanation of the “urban fabric” that precipitated the emergence of a perception of the city as a multifaceted ecosystem, the current perspective integrated not merely the physical edifices but also the social practices, conflicts, and daily dynamics occurring within these constructs (1996, 8).

Surrounded by all these debates and strong ideological expressions, the concept of conflict has started to be redefined by considering its present conditions. As one of the strong critiques, Karl Marx drew attention to the economic inequalities and class differences that came with the rise of capitalism and addressed it as the primary driver of social change. Thus, the foundation of conflict theory is established. Indeed, the theory of conflict began to be used in a similar line with Marxism, and scholars who contributed to the interrogatory established a school, enabling the characterization of the inquiry as a contemporary theory (Wallace and Wolf 2022).

However, although the concept was initially associated with economy and class inequality, the idea developed through the approaches of significant intellectuals such as Max Weber and Georg Simmel, who offered conceptually distinctive perspectives that

questioned concepts such as power, status, culture, and society through interdisciplinary interactions in the new order of the changing and transforming world of hegemonies.

How has the interpretation of the theory changed the idea from traditional to contemporary approaches through the social, political, and cultural order of the New World order, and how does understanding those changes in Conflict Theory enlighten its relevance, application, and possibility in today's world? This inquiry is essential for exploring how the application of this theory in practice reflects contemporary potential. The suggested analytical approach seeks to comprehend how conflict theories have evolved due to various factors, including the influence of the new world order. It interrogates the shift from traditional to contemporary approaches. This shift underlines the positive aspects of conflict in fostering change and innovation. Throughout this process, discussions have included Marxist, neo-Marxist, and modern approaches, thus enriching a field of knowledge by articulating today's potential. Consequently, since Marx's interrogation, the theory has accumulated cumulative knowledge.

In addition to categorizing according to classic or modern approaches, researchers have used different distinctions to make a historical reading, drawing attention to the differences and similarities between the main approaches. Wagner-Pacifici and Hall described these debates with a greater emphasis on analysis in the sociology of conflict through the two main focuses as “structures of conflict resolution” and “process and procedures (2012, 187).

Wallace and Wolf, on the other hand, basically divided into two categories “the critical approach” and “the analytical approach” prioritizing the production of outputs in their book *Contemporary Sociological Theory: Expanding the Classical Tradition*; for them, these approaches constitute a “school” (2022, 78). At this juncture, following Wallace and Wolf's categorizations, the study intends to examine the conflict approaches of selected classic and modern theorists to step into the realm of contemporary phenomena. According to them, the general conflict orientation has three basic assumptions: first, humans have some fundamental common interests; second, Power is prevalent in the context of social relations; and finally, third, “values and ideas” are used as a means to achieve goals (Wallace and Wolf 2022, 77). The differentiation comes from the theorist's view of social science in whether conflict can ever be precluded (Wallace and Wolf 2022, 78).

2.2.3.1. Critical Perspectives: Karl Marx, Neo-Marxism, and C. Wright Mills

From a critical perspective, the ideal social order is seen as possible through the social criticism of state, class, and institutions. The distribution of power, wealth, and status in society is the primary objective of their criticism, and their perspective tends to see society as an exact and horizontal division into strong and weak parts (Wallace and Wolf 2022). Basically, Marxist philosophy forms the basis of the thought of the theorists in this group.

For this reason, the study examines the critical theorists: Marx as a classical theorist and Mills as a modern approach. First of all, Marxist tradition identifies “deprivation” as a fundamental phenomenon that constitutes the conflict approach, asserting itself as a principal factor in promoting class consciousness (Allan 2007, 216). According to this perspective, all individuals possess a fundamental sense of “self-interest”. When Conflicts of interest occur between communities with distinct conflicts of interest, a class society with similar interests tends to unite and promote social change (Wallace and Wolf 2022).). An interpretation centered on economic-based reading follows. Marx emphasizes that social change and the proletariat's power could only come with such consciousness. He stresses that technological advances and injustices over property, together with transformations in modes of production, play a crucial role in forming social classes and conflicts. According to him, the class struggle determines the essential character of society (Wallace et al. 2012).

Neo-Marxists, on the other hand, contribute to the modern period of the theory by articulating political and cultural elements within this inquiry. As mentioned earlier, Gramsci is the most influenced by the critical approach and brings the study of conflict to the cultural dimension. Also, the philosophy expands with the ideas that come with social movements that address the class struggle together with gender, race, environment, and even the city itself. In the modern period, scholars continue to be influenced by the critical approach. As one of them, C. Wright Mills brought the phenomenon of historical society to the forefront of his criticism, underlining the absolute difference between personal disputes and public issues (Wallace and Wolf 2022). He indicated that bureaucracy objectifies the world for use and pushes society into alienation, condemning

it to “modern bureaucratic capitalism” while sharing the emphasis of Marxist and neo-Marxist views on alienation and mentioned the impact of mass media in the modern world on this issue (Wallace and Wolf 2022, 290).

Table 2. Approaches to Critical Perspective

Theorist	Approach	Keywords
Karl Marx	Classic	Class conflict, Proletariat, Deprivation, Dialectical Change, Social Change, Economy, Structural Changes
C. Wright Mills	Modern	Criticism of social order, historical society, Public issues, Alineation, Mass Media and Conflict

2.2.3.2. Analytical Perspectives through the influence of Simmel:

Weber, Coser, Dahrendorf, and Collins

In contrast to the didactic Marxist narrative on social structure and its emphasis on change, Simmel was the first to address conflict from the perspective of “society” (1964). While he was mainly interested in “abstracting forms of social reality” and based his inquiry on the “mathematics of society,” he recognized the coexistence of groups with conflicting interests as well as the close relationship between them (Wallace and Wolf 2022; Turner 1975). Simmel was also the first to see the phenomenon of conflict, which Marx regarded as horizontal blocks of hostilities, as natural and necessary for society (Allan 2014; Wallace et al. 2012). He even defined conflict as “a way of achieving some kind of unity, even through the annihilation of one of the conflicting parties,” seeing it as “positive, constitutive and socially necessary and contains valuable relational elements” (Wagner-Pacifici and Hall 2012; Simmel 1964). Thus, the foundations of analytical conflict theory were laid. From an analytical viewpoint, the phenomenon of conflict, which was seen as a “source of social change and disintegration,” began to be seen as a natural and necessary phenomenon of society (Allan 2014). In the analytic approach, conflict is seen as part of social life. They oppose the critical approach's conflation of social science and political action, believing that society's more complex stratification pattern regarding the distribution of power and status and conflict perspective is necessary to develop scientific sociology (Wallace et al.

2012). The conflict is natural and inevitable. Hence, ‘‘social order is achieved and built around conflict issues’’ (Allan 2014).

For this reason, to incorporate their contributions, the study selects analytical theorists: Classical conflict theorist Weber and modern theorist Coser, Dahrendorf, and Collins. First of all, the most emphatic additions to the Marxist analysis debate came from Max Weber, whose views are seen as the most significant contribution to the analysis of the analytical school (Wallace and Wolf 2022). According to his schema, which was shaped by the emphasis on legitimation, the phenomenon of conflict was associated with the ‘‘state,’’ and the class system was addressed in a more complex way. With the Weberian approach, the environment for discussion on different factors of social inequality is created, and the sources of conflict are identified in ‘‘Weber's three systems of stratification’’ on ‘‘class, status, power’’ (Wallace and Wolf 2022, 107; Allan 2014, 161; 2007, 213; Bartos and Wehr 2002, 30; Weber 1966). For him, ‘‘every individual sits at a unique confluence’’ of these ‘‘crosscutting stratifications’’ that constitute various contradictory interests (Allan 2014, 161). These ‘‘stratified’’ systems produce social change if there is a ‘‘perceived correlation among class, status, and power’’ (Weber 1966; Allan 2014, 165). Thus, social change is influenced by the complex interplay of culture and social structure, which is always a ‘‘simple segment of reality’’ and social relations constitute the contextual plane of this production (Allan 2014, 218). Based on this contextual analysis, Weber emphasized that different social goals and values need to be understood in the event of a conflict, and conflict that creates social change is at the level of the culture that Gramscian describes through hegemonies (Wallace and Wolf 2022).

On the other hand, Coser, influenced by Simmel's arguments, continued the analytical approach by considering the ‘‘functional consequences’’ of conflict (Allan 2014). He stated that it is ‘‘far from being necessarily dysfunctional’’ and that ‘‘a certain degree of conflict is an essential element in group formation and the persistence of group life’’ (Allan 2014). This position, which offers a counterargument to the generally negative portrayal of conflict as a negative phenomenon, considers a potential for coexistence and regards it as vital for the formation and sustainability of social groups. According to him, conflict is an ‘‘instinctual’’ and dynamic phenomenon for human beings with variations; it ‘‘can fluctuate’’ with both integrating and disintegrating effects (Allan 2014). In his book *The Functions of Social Conflict*, he defines a ‘‘conflict

network” “that sustains the social fabric and fosters both struggles and engagements (Wallace and Wolf 2022). This most important view distinguished him from other theorists and brought him closer to today's potential for struggle and change. Also, He studied under which conditions they would be “divisive, divergent, creative or unifying,” focusing on the different possible outcomes of conflict, noting that the outcomes would change all conditions (Wallace and Wolf 2022). He emphasized human psychology and emotions and questioned the “concept of hostility.” Coser divided conflicts into two parts: internal conflict, which is the conflict within the individual or group, and contrast, external conflict, which refers to the conflict between groups or organizations, and he believed that the distinction between the two was critical.

As another modern contribution, Dahrendorf constructs his work in two main areas, social theories and conflict factors, while examining the conflicting communities produced by social institutions and the ways they organize and mobilize (Wallace and Wolf 2022, 170). For him, conflict is the structuring force of society, a normal part of building social structure, and three technical conditions must be met for a group to mobilize (Allan 2014, 226–351). These are “technical conditions,” which include ideologies, norms, and actors; “political conditions,” which define the ability to meet, organize, and access the physical environment; and “social conditions,” which comprise all forms of communication (Allan 2007, 226; 2014, 357; Dahrendorf 1959). The impact of this structural change varies directly to the intensity and severity of the conflict. Conflict intensity determines the depth of structural change, while intensity affects the pace of change (Allan 2007, 229–30). Power, for him, is an “unavoidable feature of all social relations” and a “lasting source of friction” (Dahrendorf 1968, 138; 1959; Allan 2007, 213). Referring to Weber, he explains authority as legitimate power (Dahrendorf 1968, 166). Accordingly, the distribution of power is the most crucial determinant of social structure (Wallace and Wolf 2022, 171).

Lastly, Collins analyzes conflict micro sociologically through “social practices” and changes during the classical theory with a modern approach in the book *Conflict Sociology* as one of the most comprehensive books on theory (Wallace and Wolf 2022). He draws attention to “emotion and rituals in conflict,” argues that it is also possible to examine it geographically, and discusses the conflict together with the concept of geopolitics. He follows Weber in dividing the distribution of resources that give origin to conflict into economic, power, and cultural resources and provides “concrete

propositions that their use results in different social behaviors and institutions” (Wallace and Wolf 2022, 197; Allan 2007, 235). He also uses the utilization and deployment of resources to explain the continuation and resolution of conflicts. Potential conflicts turn into actual conflicts and “endanger subsequent conflict” to the point that opposing parties are mobilized through the provision of material resources for the organization in an “emotionally motivated, moral justification, and symbolically united” society (Allan 2007, 235–236). Thus, the “material” and “emotional, moral, and symbolic” domains became the “main weapons used in conflict” (Collins 2009, 59).

In conclusion, as Allan said, the definition of “unequal distribution of scarce resources” varied through the theorists of conflict, and the theory continues to interact with various disciplines from the classical to the modern period (2014).

Table 3. Approaches on Analytical Perspective

Theorist	Approach	Keywords
Georg Simmel	Classic	Conflict in society, Social life, Competition, Positive and negative effects, Functional consequences of conflict
Max Weber	Classic	Class-Status-Power, Power-Authority, Legitimation, State, Cultural questions
Lewis Coser	Modern	Functional consequences of conflict, Instinctive conflict, Integrative effects, Internal-External Conflict, Network density
Ralf Dahrendorf	Meo-Marxist / Modern	Conflict as structuring force, Power, Class distinction, Role of social institutions, Intensity of conflict
Randall Collins	Modern	Symbolic goods, Emotional solidarity, Rituals and symbols, Global level conflict, Intensity of conflict

CHAPTER 3

ARCHITECTURAL SPACE, RESISTANCE AND CONFLICT

The conceptual expression of the public space has been examined in several disciplinary fields since antiquity. Accordingly, various definitions have arisen to comprehend the public space in light of different cognitive approaches. Since the 18th century, with increasing momentum, academics who have enhanced the general understanding of contemporary society and the formation of the notion of the public sphere have constructed their theories from several perspectives, including political, social, and cultural approaches. With its sociological aspects, public space is regarded as a platform where social norms and values are discussed and reformulated. From a political standpoint, it served as a public good, including democratic participation and civil dialogue. Philosophically, it provided a space for the expression of collective consciousness, ethics, and values. From the knowledge of urban planning and architecture, it is defined as a designed space that fosters social relations in a practical manner. Therefore, its symbolic and physical stance served as a nexus where the fields of knowledge from various disciplines are intertwined.

Defining public space as a nexus node demonstrates the integration of theoretical fundamentals with practical implementations by highlighting public space's complex and multilayered characteristics. In this context, the thesis analyzes three perspectives on the public sphere, as Habermas, Sennett, and Lefebvre proposed. These interpretations critically examine the social functions and issues of the public sphere using different interdisciplinary approaches. Furthermore, their discourses on the public sphere reveal an underlying understanding of conflict. Habermas asserts that the public sphere is a platform for democratic discussions and disagreements within a logical framework. Sennett examines the public sphere via a psychoanalytical lens, emphasizing the impact of growing anonymity and isolation in contemporary urban life on conflicts within the public sphere and the influence of an individual's self-perception. In contrast, Lefebvre's

emphasis lies on space as the arena where conflicts arise in capitalist production processes, the emergence of rights associated with the utilization of space, and the act of producing space itself. This highlights that the public sphere serves as a primary platform for conflict and societal transformation.

Furthermore, the thesis explores the concept of the Right to the City to investigate the conceptual framework of spatial conflict. The critique of the theory of spatial conflict is defined through the concept of the right to the city. The Right to the City, taken as the theoretical expression of spatial conflict, provides the basis for understanding spatial conflict and efforts to develop an integrated theoretical and practical approach. In this context, ignoring urban reality not only leads to a failure in the production of space but also violates the right of the urban inhabitants to have a free say over space. Accordingly, these rights shape physical environments and directly influence existing power relations. Urban strategies that claim rights over public spaces, which are expressed as a platform for the citizens, are formed.

The study of existing practices plays a critical role in formulating urban strategies. With this conceptual framework, the thesis turns to the knowledge of space, examining how architecture reproduces and reinforces social cohesion. In addition, the chapter tries to understand how conflict theory may provide a basis for forming spatial practices by opening up the discourse of conflict. Pointing to the synthesis of conflict theory with the knowledge of space, the chapter evaluates the contribution of theoretical knowledge to practical knowledge by addressing the physical space of conflict or public space as the physical expression of conflict.

3.1. The Stage of Resistance: Public Space

The contemporary idea of public space emerged due to the historical and social transformations in the 18th century. The debates regarding the concept began to expand in the 20th century within the theoretical framework established on historical and sociological grounds by the German philosopher Jürgen Habermas. As one of the scholars of the Frankfurt School formed by Marxist tradition, he bases his definition of the public space on ideological and rational grounds within critical theory in his book *The Structural*

Transformation of the Public Sphere, published in 1962 (Habermas 1997). The book combines philosophical and empirical elements by examining the historical transformation of public space, its evolving interpretations, and the diverse conflicts and socio-historical transformations that provoked the space (Roberts and Crossley 2004). In the formulation, *öffentlichkeit* (the public sphere) is the stage of political and social changes, accessible to all individuals, between the state and the private space (Roberts and Crossley 2004, 3; Habermas 1997). Therefore, the public space, which creates a collective space for debate around public opinion, is an analytical tool with normative implications (Habermas 1997).

For Habermas, the space where “private individuals gather by forming a public body” is conceptualized by synthesizing economic and political foundations with the Marxist understanding of civil society (Özbek 2004, 26–95; Habermas 1997). Accordingly, civil society, which the Marxist view considers together with the relationship between the state and capitalism and which Gramscian views as a critical space for establishing and maintaining the hegemony of the dominant class, coexists with the public sphere. Also, the power of political expression in his discourses addresses the effects of media and mass communication on social space. His principle of the public sphere is realized through critical and communicative reason within the framework of equal and free participation (Habermas 1997). Accordingly, the public sphere is established within the principle of publicity.

Another critical aspect of Habermas' definition of the public sphere is that it emphasizes the dynamic nature of the public sphere. The public sphere is not a “stable, static, or unchanging system;” instead, it is in constant transformation (Bruns and Highfield 2015, 104). Therefore, stating the existence of the public sphere, which is also changing today's conditions, coincides with Habermas' definition of the public space. As highlighted by McCarthy in the introduction of *The Structural Transformation of the Public Sphere*, contemporary public space is defined “as where organizations based on different compositions, bases, and interests are negotiating and compromising with each other and with the state” (Özbek 2004, 92). This shift away from publicness leads to the question of whether this realm could be restored in today's socio-economic, political, and cultural circumstances, an inquiry that can be examined through the perspective of Habermas.

In contrast to Habermas's public sphere, which he defines as a constantly transforming platform for debate guided by critical and communicative rationality while remaining between the state and the private sphere, the American sociologist and historian Sennet defines the public sphere as a concrete concept with a socio-cultural dynamic by addressing the falling of publicity with a psychoanalytic framework. He centers on topics such as personal identity and the evolution of public life in contemporary society. Above and beyond emotional and perceptual aspects, Sennet defines public space as a concrete space.

Public space, derived from the Greek agora, represents a physical realm characterized by its architectural elements, roads, bridges, and open spaces (Telli 2021, 188). However, in the modern era, the social structure of the public space has transformed in conjunction with the evolving patterns of human interaction. Transforming in a transitional area has lost its relevance (Sennett 2013). According to Sennet, an absence is created between social engagement and individual character with the cosmopolitan entity of the public realm, and "public space has become a derivative of movement" (2013, 14; Telli 2021, 194). Publicity as an integral component of societal equilibrium divided among the public space, which exists alongside the private sphere, is ambiguous (Sennett 2013, 125). Consequently, the public sphere "as a space of critical political ground" and "as a space for egalitarian dialogue" has entered a moment of collapse with the loss of altitude of democratic life (Telli 2021, 188). With the disappearance of the public person, the public space is dead; Narcissism and the issues of "community" emerge in the "intimate societies" (Sennett 2013, 285). In this context, Sennet emphasizes the significance of "reawakening meaningful public space and public life in the city as a whole" by contrasting the enhancement of community cohesion at the municipal level with the revitalization of notable public spaces and communal experiences throughout the entire city (2013, 309).

Lastly, Henri Lefebvre's definition of public space is based on the production of space. According to him, space is part of social production and is oriented towards the relationship between private and public space (Lefebvre 2014, 178). The vital elements of social identity and interaction must be democratized and accessible to all. In this context, the production of space occurs via a dialectical process based around lived space, perceived space, and conceived space: Lived space is the space of everyday life that contains individual and collective memory. At the same time, Conceived Space is the

space expressed through theoretical and abstract concepts, plans, and designs. On the other hand, perceived space is physically experienced, often shaped by urban planners, social engineers, and political forces (Lefebvre 2014, 67–85). Within scientific practices, ‘the separation of the perceived, conceived and lived dimensions of space corresponds to physical, mental and social spaces respectively’ (Avar 2009). Therefore, the public space is defined as a dynamic and constantly transforming structure that ‘interpenetrates and/or overlaps’ (Lefebvre 2014, 112). Also, ‘everyday life includes political life: the public consciousness, the consciousness of belonging to a society and a nation, the consciousness of class’ (Lefebvre 1991, 92).

Thereby, according to Lefebvre, the city is connected to a ‘strategy of knowledge that cannot be separated from political strategy,’ and its possibilities need to be comprehended. On the other hand, the Right to the City is the prerequisite for a revitalized humanism and democracy (Lefebvre 2014, 13).

In conclusion, all three scholars engage in a critical reading that allows for an interpretation based on conflict theory. In the context of the conflict, Wolf discusses Habermas' contribution to contemporary conflict theory, influenced by the work of Marx and Weber (Wallace et al. 2012). In this context, Habermas' public space of social deliberation and communicative rationality is critical to conflict theory because it reflects the ground that actors present and criticize their arguments to reach a common understanding or consensus. Here, the main problem in the context of conflict is defined as public rather than social or political (Özbek 2004, 144). For Habermas, the public sphere is a place of perpetual conflict and where nonviolent interventions are concluded. Habermas is, therefore, aware of the potential for radical transformation of social conflicts (Özbek 2004, 85). The newness of Habermas' view of conflict is in the ‘conflict-shift from capital-labor to the 'seam between system-lifeworld,’ that ‘may spark public-sphere generating social movements’ (Roberts and Crossley 2004, 114). On the other hand, Sennet emphasizes democratic participation and political space, and thus the significance of civil society, as a basis for looking at the contexts of conflict that will emerge with the erosion of the public sphere. He addresses the conflict between individual and collective identity, considering psychoanalytic influences (Sennett 2013, 338). Lefebvre, on the other hand, states that the city, which is directly a means of production, continues to exist ‘through conflicts, thanks to them, in spite of them’ and talks about the idea of a ‘multi-conflict’ and ‘multi-valued’ space (2014, 114,286,375). He posits

that private consciousness, representing one's internal realm, and public consciousness, encompassing societal expectations, norms, and declarations, engage in continuous dialogue and conflict (Lefebvre 1991, 195). This interaction determines the individual's field of action through the strategies of the space. As a result, as Mitchell points out, the public sphere occupies an essential but contested position in democratic societies, basing its discourse on the public frontier in order to create a democratic society (Özbek 2004). Here, the public space is seen as the sphere of social relations where movements are visible and where the city dweller can claim them.

3.2. The Concept of ‘Right to the City’

With its socio-cultural and economic realm, the city is a political ground where structural transformations occur. It leads to the creation of both physical structures that contain public or private spaces and social interactions where relationships and collaborations are formed based on conflict or consensus. Consequently, it is the habitat of a social structure that contains knowledge, technique, and space; therefore, it is an oeuvre with its own words, language, and writings (Lefebvre 1967). Thus, the city, with its multi-layered structure (physical, social, economic, cultural, and political), defines a process that is constantly changing and progressing with factors such as the Industrial Revolution, rapid industrialization, and technological developments of the modern age. With the rapid urbanization processes influenced by these factors, the physical structure and social fabric of the urban space were redefined. Thus, it is necessary to produce a theoretical and critical ground on the social problems that emerge in cities.

Within the critical framework, it is seen that the notion of the city is often analyzed in terms of the critique of urbanization. The concerns of uncontrolled urbanization included the privatization of public spaces and the resulting commodification of space, as well as the decrease in urban diversity and the formation of social injustices contrary to the principle of sociality. In this context, scholars utilized theoretical thinking to address these urban challenges in order to facilitate the development of practical solutions. The task of theoretical thinking here is to redefine social needs for urban society (Lefebvre 1967, 119). As Lefebvre points out, this can only be achieved through a critique realized

through the unity of theory and practice because this unity is inevitable for the radical critique of urban philosophy and ideological urbanism (1967, 61). “The critical examination of this social practice cannot allow theory to resolve a theoretical difficulty arising from a theory which has separated itself from practice” (Lefebvre 1996, 23; 1967, 57).

In the context of the theoretical approaches to the problems of urbanization, David Harvey focuses on the impact of capitalism on urban space and the globalization process. He states that commoditized cities that are increasingly composed of “fortified fragments, of gated communities and privatized public spaces” lead to transformations in urban life, threatening “ideals of urban identity, citizenship and belonging, already threatened by the spreading malaise of the neoliberal ethic” (2008, 8–12). This transformation's scale includes physical space and extends globally (Harvey 2008, 7). With a similar approach, Lefebvre mentions the state's attempt to absorb the public space (Lefebvre 1967, 111). The public sphere, exclusive to urban space, has progressively lost its distinction from the private sphere, and the “dream of a perfectly ordered city” has created a space where the city has alienated itself (Lefebvre 1967, 112; Harvey 2008, 13). The city can only be revitalized when it focuses on producing and reproducing urban life (Lefebvre 1967, xvi). Similar to Sennet's metaphor of the “falling of a public man,” the metaphor of “death” appears in Harvey's and Lefebvre's analysis. “The traditional city has been killed by rampant capitalist development” (Harvey 2013, xv). However, in an increasingly conflictual manner, “modern” society in its current form cannot provide solutions to the urban problem other than “techniques that maintain the status quo” (Lefebvre 1967, 93). As Harvey states, “we also increasingly live in divided, fragmented, and conflict-prone cities” (2013, 15).

At this point, Lefebvre formulates the concept of the right to the city as a collective stance. It is a practical concept against the critique of the city, public space, and urbanization as the right to a renewed urban life (1967, 132). Through the strong stance of Marxist discourse, the right is systematized through the critique of participation. Limiting a group or individual the opportunity to engage fully in this collaborative, “creative endeavor” denies citizens their urban rights (Butler 2012, 143). As previously stated in chapter 3.2.1, Lefebvre argued that urban space is more than physicality; it is a space where social relations, conflicts, and cultural values are produced. Then, the right to city reflects “the product of social objections in specific places at specific times”

(Mitchell 2020, 67). The capacity to realize policies rests on social power with the lead of theoretical and critical positive basis of urban science (Lefebvre 1967, 132). Similarly, David Harvey states the concept as a collective right and demand that exerts its power over urbanization processes and a ‘‘right to change ourselves by changing the city more after our heart’s desire’’ (2008, 2; 2013, 137). He considers the relationship between the city and capitalism through a historical analysis. On the other hand, according to Don Mitchell, ‘‘Social justice, rights, and relations of urban spaces cannot be determined by abstract ideas, but rather through practical implementation’’ (2020, 19). With the intellectual ground that the Right to the City offers, three conflicting roles of rights could be described: organizing power, opposing power, and determining the fate of power (Mitchell 2020, 43). Accordingly, the right to the city constitutes an ideal that creates a theorized framework. This conceptualization makes urban struggle ‘‘organized and conveniently visible’’ (Mitchell 2020, 49).

However, the question is how and by whom the right to the city will be ensured. According to Harvey, rights are achieved through democratic control over the distribution of surpluses through urbanization, and urban social movements seek to reshape the city with a distinct social image from the city shaped by the local state backed by financial power (2008; 2013, 23). This argument restates the perspective of conflict theory, which shows that conflict is inevitable for reshaping the existing urban order and that this process can lead to positive outcomes. In this context, Harvey gives examples of an emerging right to the city movements in India, Brazil, China, Spain, Argentina, and the United States. His issue is that such movements exist but are not yet unified (2008, 14). Conversely, Marcuse structuralizes his narrative on three significant questions on the demand for a right to the city: ‘‘Whose right is it about, what right is it, and to what city?’’ by interrogating four terms in the critical urban theory. So, with three steps that a new critical urban theory could take its position, he formalizes the tactics through the ‘‘exposing, proposing, and politicizing’’ as a ‘‘key issue that could move us closer to implementing this right’’ (Marcuse 2009). Here, capitalism and Marxism are seen as an investigation and underlined that critical urban theory can illuminate why this situation exists (Marcuse 2009).

At this point, the emphasis should be focused on the urban strategies pointed out through the critical ground. According to the theory of urban rights, the city can only be committed to a strategy that can take into account and disrupt existing strategies and

accumulated knowledge while concretizing the expansion of urban life and the urban problem on the morphological, material, practical-sensory basis of urban society, through the groups that can take the revolutionary initiative to realize (Lefebvre 1967, 100–127). According to Lefebvre, this urban reform program encompasses models of urban strategies for urban space and time, with short, medium, and long-term proposals, without any concern for utopianism (1967, 129). “The state’s interventions in space must be turned against itself through “counter plans and counter-projects designed to thwart strategies, plans, and programs imposed from above” (Butler 2012, 142). The real recapture of space requires a permanent transformation of everyday life (Butler 2012, 142). Moreover, Harvey mentions the application of termite theory, which refers to creating revolutionary change by gradually eroding the foundations of the capitalist system. According to this, “the state’s oppressive power can be “withered away” as oppositional movements of various sorts-factory occupations, solidarity economies, collective autonomous movements, agrarian cooperatives, and the like - gather momentum within civil society” (Harvey 2013, 124). Building on the work of Lefebvre, this view of collective rights, which advocates for a more equitable redistribution of urban space, proposes alternative democratic vehicles: “such as popular assemblies need to be constructed if urban life is to be revitalized and reconstructed outside of dominant class relations” (Harvey 2013, 137).

As a result, the right to the city is perceived as a strong expression of spatial conflict, with its collective stance and expression shaped on theoretical grounds and not ignoring practical applications. As could be seen by Butler’s echoing of Marxist architectural historian Tafuri’s critique of the reduction of architectural utopianism to the imaginary, approaches that ignore social conflicts and existing institutional realities will fail in practice (2012, 139). This indicates that a theoretical and practical framework of the conflict context is being sought. As Don Mitchell states, “the struggle for rights creates space; rights themselves are part of creating space” (2020, 61). Therefore, it is possible to state that the spatial critique of conflict theory defines itself through the conceptual framework of the right to the city.

3.3. Conflict Understanding and Response to the Social Tension

As stated in Section 3.1, public spaces have historically functioned as a platform where social values and norms are negotiated, providing a ground for conflict and reconciliation. In this context, the knowledge of space through the interdisciplinary approach of sociological knowledge plays an essential role in producing the dialectic of conflict and consensus as the interrogation of the public sphere and the representation of the ideal of social life. According to Paul Routledge, as a center of political, economic, and media power, the city is a particularly crucial site for conflict and potential social change as a mobilizing resource for activists (2010). The city provides various discursive, material, and practical resources for activists to advance the conflict, enabling pragmatic linkages between different groups.

Within this framework, architectural knowledge is critical in producing social coalitions and social cohesion, potentially preventing, resolving, and transforming conflict by recontextualizing it (Allan 2007, 2020). It encountered the knowledge of conflict and the knowledge of space, especially in property, dwelling rights, security, accessibility, environmental sustainability, and social participation. Proactive approaches generated theoretical and practical outcomes, including architectural knowledge, discursive works, exhibitions, social designs, guerrilla movements, and sustainable innovations. In this context, it is crucial to recognize the concrete outcomes of spatial practices to the present day in order to understand the synthesis of knowledge of conflict and architecture.

For this reason, the study first investigates the impact of space on the ground of consensus, then exemplifies the concrete outputs of architectural knowledge in the direction of conflict through an activist attitude by exploring spatial practices formed in line with social cohesion. Finally, it concretizes how spatial knowledge is on the ground with social conflict theory today.

3.3.1. Investigating Spatial Influence on Social Consensus

As stated in Section 2.1.1, social relations shape social values and norms, while social interaction patterns are formed. Here, Public space functions as a platform where individuals and communities come together to discuss, negotiate, and reproduce social values and norms on the grounds of conflict and consensus. Therefore, the spatial practices that represent the physical and intellectual investigation of the public sphere have examined the construction of a physically built environment and the idea of consensus to represent an ideal social life. The discipline of architecture, which generates knowledge about space, has utilized sociological knowledge through interdisciplinary information exchange. Thus, architectural knowledge has played a significant role in various disciplines throughout history, influencing their methodologies. It has become a focal point in shaping urban spaces and the built environment with its creativity. It has explored the social and spatial dynamics between conflicting and reconciling elements.

Conflict, which expresses a natural element in a democratic social order, has been hidden in the backgrounds of the public spaces of the city from time to time, and the search for controlled order in daily life has caused the conflict to be perceived as a sensation against the status quo and created the social questioning field of architecture. (Piquard and Swenarton 2011, 10). In this context, architectural knowledge, which has social, cultural, and even metaphysical tasks, has formed the “concrete site” of social tensions through “Collective identities, symbols, values, ideologies, and power” (Shadar, Orr, and Maizel 2011, 272; Willis 1991).

As Kanaani, Kennedy, and Belcher state, “Due to the integral nature of problem-solving and ethical expectations, architects are prepared to act as social reformers, even in conflicted situations” (2007, 520). Throughout the historical process, the intellectual inquiry and ethical understanding of architecture have been supported by concrete visionary ideas; these ideas have been embodied through the human-oriented approaches of the Renaissance period, the rural and urban social reforms of the 19th century, the social architectural inquiry of the 20th century, the design approaches of the Modern period, such as Bauhaus, which produced with a social focus, and today's innovative approaches based on social and environmental sustainability (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007). Especially with the participatory design movements of the 20th century,

which emerged as a reaction to the technical, rational, and dominant role of the designer, the knowledge of architecture has recalled Alberti's question of what is "just and appropriate" on architecture in the 15th century and has realized theoretical and practical production on the problem of social consensus (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007; Kambuj 1980). This contemporary production has created spatial practices that feel the need to communicate with the user and has produced the search for social and spatial justice.

Today, the social search for spatial thinking continues, and "star" architects such as Rem Koolhaas and Alejandro Aravena draw attention to the necessity of new searches and paradigms of architecture in the social context (Schoonderbeek and Shoshan 2016, 1). According to Kroll, Architecture is a political act with a communication focus, a reconstruction of the interface between ground and humanity (Terlemez 2018). Architecture has expanded its influence by participating in many alliances for the ideal of healthy urban life in the public sphere. It has created the expression of current needs and demands by considering the public interest. In addition, the public sphere, which constitutes the primary spaces where urban opposition is shaped, has become the site of architecture's political action and urban rights demands. (Routledge 2010).

In conclusion, spatial thinking and architectural knowledge play a critical role in analyzing social relations, not only as an extension of power relations but also as an embodiment of social power dynamics and ideologies. Social harmony is reflected through architectural knowledge in the public sphere and reproduced on critical ground. Therefore, architecture is recognized as a creative actor in creating and sustaining the ground for social consensus. As Kambuj points out, there is no absolute human being and no absolute architecture; "distinctions overlap and are often complex and continuously evolving" (1980, 86). Accordingly, social interactions and architectural practices are continuously reproduced with current queries, and spatial knowledge responds to ever-changing needs with its physical and intellectual production within the ground of social consensus and its unique dynamics.

3.3.2. Designing for Social Cohesion: Productions of Public Space with Spatial Practices

“Without proactive research, architects are likely to be working on yesterday’s concerns rather than on tomorrow’s” (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007, 530). Activist architecture is a form of approach that seeks solutions for future needs by using the knowledge of the past through proactive inquiry. As Kanaani, Kennedy, and Belcher note, pro-positive research emphasizes the “future.” As Bernard Tschumi states, “There is no space without event, no architecture without a program; the meaning of architecture, its social relevance, and formal invention cannot be dissociated from the events that happen in it” (Willis 1991). Architecture is affected by the conditions of the day, technological developments, global challenges, and technical and tactical innovations. In this process, spatial inquiry, which encounters activism in the pursuit of social and environmental change, has put forward various rights claims and produced and reproduced them (Routledge 2010; Dikec 2016; Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007).

From a sociological standpoint, activism is seen as a catalyst for transforming the physical environment and its impact on consciousness, which is described as an "ideal moment" that occurs alongside material creation (Roth 2010). As Routledge notes, the shift in decision-making power from urban citizens to institutional structures has paved the way for the side of architecture that resists urban attacks and fights for better living conditions. Many progressive and radical urban movements have emerged, and cities have begun to be seen as a site of struggle (2010). In the neo-liberal period, which continues with rapid urbanization, global interactions, and social disorder, democratic rights have been protected, and issues prioritizing the public interest have revealed the social aspect of architecture (Rowe, Gjata, and Roudbari 2020). Therefore, as a resource for activists, the city has been the scene of struggles for the use, function, justice, and rights of space while supporting sustainable collective actions. In this context, architecture, which has created a professional field of knowledge in the production of social space, shelter, and built environment for human welfare in its historical process, has assumed the role of mediation with the hardware infrastructure that produces human praxis and public interest (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007; Routledge 2010).

Therefore, it has engaged directly with the dynamics of conflict and reconciliation and produced concrete outputs.

Today, using the driving force of social struggle, activist architects of the 21st century are working on “agriculture, business creation, environmental cleanup, emergency shelters, community engagement, political processes, potential conflict or post-conflict situations, catastrophic mitigation, and defensive design,” and architecture is transforming to prioritize social responsibility take into account concepts such as “strengthening civic ideals” and “ensuring equal access,” as well as implementing forward-thinking solutions like adaptable usage and energy efficiency and design is transforming with a greater focus on social dimensions (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007, 521; Findley 1991). Approaches that explore architectural knowledge with its social dimension consider conflict resolution as a tool of architectural production, shape it independently of hierarchical structures, and reveal a collective form of production against the balance of power. Activist movements take direct action by producing an oppositional architecture and appear “confrontational or radical” while simultaneously being produced in collaboration with all actors of society (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007, 521; Kipfer 2002, 118).

In this direction, the public space demands of activist approaches could be listed within the framework of;

- Property issues and the Dwelling Rights
- Safe and Appropriate living conditions
- Accessibility of public space within the framework of the principle of equality of religion, language, race, and gender
- Environmentally Sustainability principles
- Democratization movements involving public participation in the public space
- Potential pre- and post-conflict configurations

Activist movements aiming to raise awareness by emphasizing the social responsibility and social impact of architecture produce various concrete productions. These concrete forms of production could be categorized under the headings of;

- Discursive productions such as articles and publications produced with theoretical foundations
- Innovative exhibitions that draw attention to social issues
- Socially engaged designs based on inclusive and functional practice
- Guerilla Architecture realized quickly and tactically
- Sustainable architectural innovations based on climate crises

to look at exemplars of concrete forms of activist outputs of architectural knowledge.

In the context of discursive productions, Architectural Lobby, which foregrounds the titles ‘regroup, reorganize, and reinvent’, has supported the intellectual productions of architecture by creating a database that contains the toolkit of many activist productions from maximalist and activist positions by opposing the normative forms of spatial practices (“The Architecture Lobby,” n.d.). On the other hand, SEED (Social Economic Environmental Design), which is defined as one of the most noteworthy attempts to structure architectural activism, has created a basis for activist architects by establishing social, economic, and environmental criteria (Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007; Rowe, Gjata, and Roudbari 2020; Schneider and Till 2009).

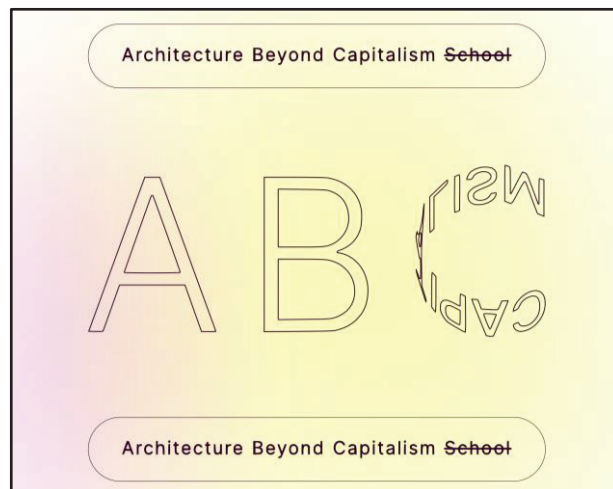

Figure 2. Architectural Lobby, Architecture Beyond Capitalism Working Group
(Source: architecture-lobby.org)

In the context of innovative exhibitions, MOMA's 2010 *Small Scale, Big Change: New Architectures of Social Engagement* exhibition referred to the socially engaged

production of architecture with radical pragmatism by claiming “novelty for a socially relevant form of architectural practice” (Cupers 2014). Another example is the *Uneven Growth: Tactical Urbanisms for Expanding Megacities* exhibition in 2015, where activist criticism was realized through urban problems.

Figure 3. MOMA's 2010 exhibition “Small Scale, Big Change”
(Source:moma.org)

In the context of socially engaged designs, Shigeru Ban's Paper Log House for social production after the earthquake, Kunle Adeyemi's Makoko Floating School for the realization of educational function in deprived and wetland areas, Francis Kere's Gando Primary School for the right to education are examples of activist architecture (Chapman 2016; Yusaf 2016; Kanaani, Kennedy, and Belcher 2007).

Figure 4. Makoko Floating School by Kunle Adeyemi
(Source: arcdaily.com)

In the context of guerrilla architecture, Santiago Cirugeda's La Carpa Cultural Center, where he emphasized the scales of local participation, public occupation, and social design by using self-building techniques on an unused and idle area, and the civic furniture built to emphasize the function of public use on the streets of Seville, emphasized public criticism with sudden and effective movements (Yusaf 2016).

Figure 5. Santiago Cirugeda: Taking Back the Street (1997)
(Source: spatialagency.net)

Architect Vo Trong Nghia has endeavored to enhance the ability of agricultural communities to achieve sustainability and self-reliance by creating affordable prototypes. This work includes both green architecture and urban planning, seeking innovative solutions to address the needs of farming communities while at the same time continuing critical productions that address the right to nature (Markussen 2012; Cupers 2014; Schneider and Till 2009).

Regardless of concrete outputs, activist architectural movements were also supported within the academic field, and intellectual thought produced various manifestos and toolkits of activist architecture. In Kanaani, Kennedy, and Belcher's *Future of Activist Architecture: A Manifesto for Action and A Five Point Action Plan*, they propose the following actions: (1) creating information networks for activist groups using an interactive communication platform, (2) establishing a financial and operational infrastructure to support collaborative action and activism training, (3) sharing existing data on the built environment collected at national, regional, and global levels, (4) analyzing feasible projects and developing a technical action plan in collaboration with

civil society organizations, governments, and international organizations, and (5) mobilizing design professionals to explore alternative models of implementation (2007).

As a result, architectural activism has redefined itself with increasing technological innovations; whether it is a rebel, insurgent, provocative, or activist, the movement represents architecture's new knowledge production area and interacts directly with social relations and the community. As a result, architecture has proven that it has the intellectual power to transform the social fabric not only through the production of physical space but also by shaping social structures and interactions and producing criticism.

3.3.3. The Theoretical Articulation on Space: Using “Social Conflict Theory through the Conflictual Spaces

As noted in Sections 2.1 and 3.1, the critical examination of social practice is analyzed within the unified ground of theory and practice (Lefebvre 1967, 57). In this respect, sociological theory has been used in various fields of knowledge to understand and analyze the ambiguous order of society. It has become part of an interdisciplinary form of mediation. As one of the definitions of this relationship, spatial production has also been included in social inquiry, influenced by the interdisciplinary aspect of sociological knowledge. Since buildings and societies cannot exist without the human environment, social sciences, especially sociology, have been instrumentalized in architectural knowledge production (Gutman 1975). In this direction, architecture has also become a subject of sociological research in recent years, and design has become a means of translating abstract values and collective identities into concrete through expression and symbolization (Shadar, Orr, and Maizel 2011).

Sociological theory, which is basically the knowledge of investigating social structures, has three aims: describing, explaining, and predicting. The primary framework of conflict inquiry, which also utilizes the function of redefinition from these three main objectives, has been to explain the social structure (Wallace et al. 2012). In the late 19th century, the conflict theory, which originated from the works of Marx and Weber and

focused on the distribution of “wealth, prestige, and power,” was further supported by Gramsci's concept of hegemonies.

This concept was applied to different areas of study, such as Culture, and led to the establishment of a new field of investigation. In this direction, spatial studies, which realize their production between the grounds of conflict and reconciliation, have tried to understand the concept of conflict in the order of hegemonies in everyday life by evaluating the conceptual frameworks of conceptual thought such as Marx and Gramsci through Lefebvre's spatial perspective (Kipfer 2002, 119). The ideological and political dimensions of architecture have become more visible, especially during periods of political and hegemonic change. As Gramscian emphasizes, professionals have played an active role in the processes of hegemonic decline by directing society in “intellectual, ethical, and philosophical” struggles (Shadar, Orr, and Maizel 2011, 272–87; Jessop 2005, 1). “Gramsci did not believe that space exists in itself, independently of the specific social relations that construct it, reproduce it, and occur within it” (Jessop 2005). Therefore, while space became the subject of sociological theories, it realized the intellectual questioning of the knowledge of conflict theory.

According to Kambuj, Marx, the founder of Critical Conflict Theory, would define architectural aesthetics as “promoting, widening, enriching and ennobling the existence of the laborer” and answer the question of “what is appropriate” as “the interest of the essential human being” (1980). Gramsci, who expanded the sphere of influence of conflict theory in various disciplines with his hegemonic questioning, addressed space in the context of the spatialization of power and its creation through policies, the division of labor between urban and rural, “spatial imaginaries and the representation of space (Jessop 2005, 5). In another instance, Bourdieu evaluated this cultural production through 4 main elements: the work itself, the strategies of its producers based on their habitus, the actors competing in the field, and its position in society (Shadar, Orr, and Maizel 2011). Therefore, space as a field of intellectual innovation has encountered sociological theories.

Conflict transforms by disrupting normality and challenging the root causes of social problems, inequalities, and injustices (Piquard and Swenarton 2011, 3). In recent years, spatial conflict theories have started to include reflections of various disciplines, and architectural practices have put social problems within the context of conflict and

opposition to capitalist restructuring processes at the center of design(Schoonderbeek and Shoshan 2016, 1; Routledge 2010).

“Conflict transformation and reconstruction obviously, working on architecture and space alone cannot reduce or transform conflict, but understanding the spatial dimension of conflict can be crucial in bringing about a comprehensive response to conflict” (Piquard and Swenarton 2011, 7). In today's context, As Piquard and Swenarton state, simply studying architecture and space is insufficient to decrease or change conflict. However, recognizing the importance of the spatial aspect of conflict is essential in developing a complete approach to addressing conflict (2011). As *Learning From Architecture And Conflict* indicates, “architectural creativity might play in post-conflict transformation and can generate long-term solutions (Piquard and Swenarton 2011, 10). According to Piquard and Swenarton and Boano's study, the need to understand the spatial dimension of conflict is often neglected by activists and architects working on conflict transformation, with architectural studies in the field focusing more on “the destruction of symbolic architecture and heritage, the politics of urban planning under occupation and the physical rebuilding after conflict” (2011, 7). However, the potential that spatial knowledge could offer for conflict transformation has not yet been studied through a clear framework. In this context, architectural research that aims to take advantage of the transformative power of conflict by adopting the provocative tone of conflict discourse has the potential to benefit from the advantages of conflict that enable the voice to resonate and to develop studies in this field increasingly.

CHAPTER 4

CASE STUDY: İZMİR KÜLTÜRPAK

As part of Izmir's urban habitat, Kùltùrpark contributes to the city's cultural heritage and serves as a symbolic representation of public space within the urban landscape. Since its opening in 1936 as a modernization project of the new regime, the park has experienced many spatial breaks in its historical process, particularly after the ‘‘Uluslararası İzmir Fuarçılık ve Mimari Proje Yarışması’’ (International Izmir Fair and Architectural Project Competition) held in 1990 and generated debates on the topics of the preservation, utilization, and purpose of public space, turning the park into a platform for such discussions. Currently, Kùltùrpark has created a context of open conflict in line with the ongoing public space debates and the incompatible goals of urban actors.

At this point, in order to understand and interpret the symbolic and spatial transformations that the park has undergone, it is critical to understand its place in the urban memory as a public space and its concrete expression today. Furthermore, comprehending the context of the case is critical to understanding the present and future existence of Kùltùrpark.

For this reason, Chapter 4 firstly focuses on the brief history of Kùltùrpark, understanding its historical process and its periodic expression, and then focuses on the present day, focusing on the debates on the use of public space and the demand for the right to the city that has been going on since the 1990s with the methodology of sociological knowledge. By synthesizing the literature on the right to the city and public space with the interdisciplinary aspect of sociological knowledge through the spatial dynamics of İzmir Kùltùrpark, it reads the case study with the analytical conflict theory that sees conflict as a natural and constructive element of society. It defines Kùltùrpark as a public area of conflict in the context of reflecting urban actors' incompatible goals regarding the space's future. Analyzing the spatial struggle of the sample with the "conflict mapping" technique, one of the contemporary conflict theory methods explores the potential revealed by the conflict context.

In this context, Section 4.1.1 reads Kùltürpark historically with its period up to the 1990s, while 4.1.2 defines Kùltürpark as a conflict area by identifying goal incompatibilities built on the case study. Subsequently, section 4.2 uses the technique of ‘‘Conflict Mapping,’’ a modern underpinning of social conflict theory in Bartos and *Wehr's Using Conflict Theory*, published in 2002. In this direction, it analyzes the struggle for public space in İzmir Kùltürpark through (1) the context of Kùltürpark, (2) Parties and Actors, (3) Causes and Consequences that cause conflict, (4) Goals and Interests of urban actors against the use of public space, (5) Conflict Dynamics of Kùltürpark covering the period from 1990 to the present day, (6) positive functions and (7) potentials that stand out in the context of conflict.

With this reading, the study intends to reveal the potential of **Kùltürpark** on the democratic participation in the production of space shaped by the emphasis on social solidarity and urban belonging in **the context of the right to the city**. Also, it examines the positive functions of the case as a place of social interaction and free thought, highlighting its inclusive political nature in **the context of public space**. Furthermore, it searches for constructive power through its dialectic of conflict and reconciliation, which promotes social change in **conflictual space**. Finally, It aims to reveal its potential within the framework of solidarity networks and normative reconstruction within the public space **in the context of hegemonies**.

4.1. From Theory to Practice: The Case Study of İzmir Kùltürpark

Kùltürpark is an open green public space representing the ideals of modernization in the city after the Great İzmir Fire. The park, established with the vision of a People's University inspired by the Moscow Gorgi Park, has undergone functional transformations in its historical process. With its establishment, it has been the expression of the public ideals of the founding will, including the value of ‘‘culture,’’ the entertainment culture between 1950-1980, and the synthesis of Fuar and Kùltürpark in the period until the 2000s. Taking into account the functional and spatial transformations that the park underwent under the influence of the globalizing new world order, the ‘‘Uluslararası İzmir Fuarçılık, ve Mimari Proje Yarışması’’ was organized in 1990, and following the

competition, discussions on the use of public space and the right to the city began among the city's actors. In today's process, due to factors such as contested resources, role incompatibility, and value incompatibility, goal incompatibilities have emerged between the actors over the public space, leading to Kltrpark becoming a conflictual space.

Analysis through conflict mapping, which the thesis conducts, requires an understanding of the historical context of the sample and an acknowledgment of an existing conflict situation. In order to establish the framework for the conflict mapping technique, section 4.1. will examine the historical development of İzmır Kltrpark until the 1990s, then identify the reasons for incompatible objectives in public spaces, aiming to demonstrate the existence of conflict. To address the issue of incompatible goals, the research will focus on the contested resources, role incompatibility, and value incompatibilities. In addition, a theoretical framework defined as the ‘‘causes of incompatibility goals’’ scheme will be created in Kltrpark to assist in the case study research.

4.1.1. The Brief History of İzmır Kltrpark

Izmır Kltrpark is an urban park established due to the city's reconstruction efforts after the Great Fire of Izmır and designed with the vision of a ‘‘Public University’’ reflecting the modernization ideals of the republican regime. In line with the Prost-Danger plans that reflect the principles of the Ecole de Beaux-Arts, the park is centrally located in the city plan and is surrounded by a geometric order of boulevards and squares, creating a hierarchical system. Supported by integrated green areas, this layout has been preserved through multiple city plan revisions. Notably, it aligns with Le Corbusier's report on 'modernist spatial standardization,' based on CIAM principles, which was delivered ten years after the initial consultancy in 1938 (Yanar 2014; Karpat 2009; Uluengin and Turan 2005, 411; Fikret and Yetkin 2002). The construction of Kltrpark, which was initiated after Deputy Mayor Yurdkolu presented the example of Moscow Gorky Park to Mayor Behçet Uz, was designed to include social and educational areas with a vision symbolizing a healthy urban life of the new society based on the vision of the ‘‘Public University’’ (Karpat 2009; Gnlgr 2015b; Amygdalou 2015, 88; Uluengin and Turan

2005, 412) 156,000 square meters of green tissue was integrated into the park design, which included ‘‘a ceremony area for 5000 people, an outdoor swimming pool, various restaurants, theater and cinema halls for children, five museums, a botanical garden, an animal garden and sports centers’’ (Amygdalou 2015, 77; Karabağ et al. 2022; Nakıp and Karadağ 2022, 76; Kayın 2015, 42). In addition to the vision of a public university as a precursor of modern urban life, K lt rpark became a stage for national and international interaction with the ideal of a comprehensive fair, taking into account the effects of the 1929 Economic Crisis and the deficiency of the Dokuz Eylül Fairs (Kayın 2015, 42).

The park, whose construction started in 1935, the foundation of the wall was laid in 1936, and the construction was completed in the same year; was designed with 60.000 m² and increased to 360.000 m² in 1936 and reached 420.000 m² in 1936, then the area surrounded by walls was framed by five gates referring to the story of the establishment of the regime ( ahin and  evik 2020; Karpata 2009; Amygdalou 2015, 88; Karabağ et al. 2022, 77; Nakıp and Karadağ 2022; G nl g r and Sezer 2021, 405). With the advice of President Mustafa Kemal Atatürk on its planning and the use of videotaping for its opening, a first for public construction in Turkey's history, K lt rpark became an exhibition of a healthy urban life where, according to its founding president Behçet Uz, ‘‘citizens will breathe,’’ and ‘‘plants will be recognized’’ (Karpata 2009; Altan 2015, 167; S. K. Erdoğan and Güner 2023). With its fair function integrated with the vision of a public university and pedagogical space perception, it has gained an ‘‘international character’’ with its exhibition, etc. elements in the new globalized world order and reflected the founding fiction in the context of the ideological transfer platform as a part of the globalization and industrialization periods as an exhibition space. Moreover, it has become a venue where architectural debates of the period are made visible through the use of technology and the design of temporary and permanent pavilions (G nl g r 2015a; 2015b; Karpata 2009; Uluengin and Turan 2005, 413).

Figure 6. The early years of K lt rpark
(Source: İzmir Kalkınma Ajansı)

As Amyhdalou notes, “despite the successive moves of the actors to define the past and future of the city on their own, different urban and architectural forms did not take refuge in fixed interpretations” but went beyond them, and K lt rpark, as the “showcase of republican ideals”, harbors the traces of the transformation of urban life in its historical process (2015, 80; Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016, 74–76; Kayın 2015, 66). Accordingly, in its historical process, it became a typical stage of the public sphere established with the nation-state understanding. It played a role in the city's “international character socioeconomic development and prestige” with the “equestrian sports club, swimming pool, artificial lake, foundations pavilion and zoo” added to the area in the 1940s. (Karpaz 2009). 1951, the Izmir Archaeology Museum was relocated, and in 1956, the registry office was opened (Kayın 2015).

The modernization project, which continued until the 1960s, became a part of the new economic policies, an exhibition area and showcase of import technology with the effect of the new “search for a planned economy” and “rapid urbanization questions” that increased in the post-1960s period (G nl g r 2015b; Kayın 2015, 53). In the ongoing process, the park's association with culture began to diminish after the 1960s, and the “fair identity” came to the forefront (Karpaz 2009; Kayın 2015, 57). In the 1970s, it started to form a new layer of memory with the “era of casinos and entertainment culture,” and the transformations that came with industrialization, the tram line and the addition of the archeology museum brought the fair function to the forefront (Kayın 2015, 66; Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016, 74–76; Karpaz 2009). As Durgun underlines,

Kültürpark, which was a ‘major public event’ and a place of experience throughout the country until the 80s, became, in the words of Edoğan and Güner, ‘the only socialization opportunity in the region’ (Durgun 2018, 71; S. K. Erdoğan and Güner 2023, 675) In this context, the expansion of the city and the increase in opportunities to meet local needs have influenced the change in the user profile of Kültürpark and Fair (Karpata 2009).

In the 1980s, the relationship between landscape structure and built environment was damaged, and political, economic, and social transformations within the public space led to changes in the number and profile of Kültürpark users (Kayın 2015, 61). The space, which constituted a sampling base for urban memory discussions until the 2000s, underwent a physical transformation with the relocation of the zoo to Sasalı, the restoration of the Ada and Göl casinos, and the reconstruction of the gates. Especially with the relocation of the specialized fair function to Gaziemir's new fairground in 2015, a new discussion environment has emerged on the future imaginations of Kültürpark (Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016, 76). In Kayın's words, Kültürpark became a ‘showcase of ideals’ from its beginnings; where entertainment culture came to the forefront with the erosion of these ideals between 1950-1980, and where the function of Kültürpark remained in the background of the Fair with the green improvement works in the period until the 2000s entered into new searches with the effect of changing socio-economic conditions in the post-1990s period. In 1990, with the ‘İzmir Fuarı Kültürpark Çevre Düzenlemesi ve Fuar Kompleksi Mimari Proje Yarışması’ the elements such as the congress center, etc., which were functionalized in addition to this area attracted the attention of urban actors on the issue of ‘overbuilding and functionalization problems’ and created the Right to the City issue, which continues today and causes Kültürpark to be called a conflict area (Kayın 2015; Karpata 2009; Yılmaz, Kılınç, and Pasin 2015).

In this context, Kültürpark, which constitutes the ‘spaces of cultural practices defined by the new state,’ was declared as a 2nd degree natural protected area and a historically protected area in the 1990s and has continued its spatial transformation until today by being affected by the hegemonies of the period while ‘transitioning to the international arena in cultural, political and economic terms’ (Altan 2015, 187; Alpaslan 2017; Erkan and Arslan Avar 2017; Durgun 2018, 73; Gönlügür 2015b; Gönlügür and Sezer 2021, 396; Karpata 2009). However, the discussions on the use and utilization of public space could not settle on a common ground by the city actors since the 2000s; ‘a new layer of memory could not be created’ on Kültürpark (Kayın 2015, 66).

4.1.2. Kùltürpark as a Conflictual Space

According to Bartos and Wehr, defining a conflict situation requires presupposing the existence of conflict and understanding the dynamism and potentials of conflict before identifying critical and analytical approaches, defining destructive or constructive conflict, and exploring the future production potentials of conflict (2002). At this point, there is much evidence that the case of İzmir Kùltürpark, which is seen as a struggle for the right to the city, is defined as a site of conflict.

İzmir Kùltürpark, which has encountered many fractures in its historical process, is an urban open space defined by its geometric boundaries within the center of the city. The case study exemplifies the modernization principles of the early Republican era, which has undergone rapid urbanization and the impacts of globalization. Over time, it has turned into a public space for observation, moving away from the ideal of the Public University, which was its founding mission (Kayın 2015, 57; Gùnlùgùr and Sezer 2021; Amygdalou 2015; Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016). The debates that increased with the concern that the public space would be damaged after the ‘‘Uluslararası İzmir Fuarçılık ve Mimari Proje yarışması’’ reached its peak with the struggle of the city actors against the underground parking lot that was added to the Kùltürpark area in the 90s and the separation of the fair function from the Kùltürpark area in 2015.

Furthermore, the interventions targeting the public space have generated strong opposition from professional chambers, civil society organizations, and citizens because of their negative impact on the city's infrastructure, skyline, and environment. Consequently, citizens have established platforms to raise awareness and advocate for preserving Kùltürpark's public space (Alpaslan 2017) (Appendix B).

In the process, issues related to the public space, such as the demand for the demolition of the existing hangars, the desire to build a congress center in the area, the destruction of carrying capacity and green space, and governance problems have come to light. Even though various panel search conferences and reporting processes have been carried out with the cooperation of actors, no consensus has been reached on the public space (Kayın 2015, 65; Yılmaz, Kılınç, and Pasın 2015; Penpecioglu and Aydiner 2023) (Appendix A).

After the 2000s, the public space function in Kùltùrpark, which is now regarded as an “urban void” and started to be characterized as an idle area, has remained in the background of the book fair, amusement park function and the international fair held once a year. Also, the pedagogical perception of the public space during the early period has been lost due to the disruptions in urban memory caused by multiple demolitions and spatial reconfigurations (S. K. Erdoğan and Güner 2023; Amygdalou 2015).

These changes and transformations have not only led to the destruction of urban memory by altering the space itself but have also caused the formation of incompatible goals among various actors at the level of social relations, thus creating a space for rational discussions, conflict, and reconciliation dynamics of the socially produced public sphere. As noted in Section 2.1, conflict is defined as the disagreements arising from social relations between actors with incompatible goals. As Simmel notes, in a conflict situation, the actors involved in the conflict not only show a forced coexistence but also establish close relations with each other that support social production (Wallace et al. 2012, chap. 3; Simmel 1964). The motivational forces resulting from these relationships lead to the emergence of goal incompatibilities between different individuals or groups, which are defined as “prerequisites for the onset of conflict” (Schmidt and Kochan 1972).

Here, identifying goal incompatibility brings with it the precondition of acknowledging the existence of conflict. Therefore, the technical identification of incompatible goals within the sample is mediated by defining the conflict situation and identifying the conflict context, dynamics, positive functions, and potentials. Tracing goal incompatibility is not only “challenging and creative,” as Bartos and Wehr describe it. It is also a multifaceted form of research that should be used without ignoring sociological modes of knowledge production (2002). As one of the primary purposes of social theories, providing definitions creates a field of investigation on the sample with the emergence of causal factors.

In order to make this identification, Bartos and Wehr (2002) propose a 3-stage analysis that includes the Causes of Incompatible Goals;

- Contested resources
- Incompatible roles
- Incompatible values

Accordingly, defining the sample as a conflict area must first determine whether the goals are incompatible. Resource research, which is the cause of the origin of the conflict, conflict actions, and conflict dynamics, is necessary to conduct research on the present and future potentials of the conflict (Bartos and Wehr 2002, 29–49).

In this context, Figure 7 illustrates the causes of incompatible goals, providing a base for further investigation by conflict researchers. According to Bartos and Wehr, if the research is concerned with predicting incompatible goals and cause-effect interactions, it proceeds from left to right. However, when investigating the origin and dynamics of a dispute, the examination should be conducted from right to left (Bartos and Wehr 2002, 55)

Therefore, it became critical to utilize the deductive method to analyze the origins and dynamics of the conflict over public space in order to direct attention toward the future possibilities of the conflict in İzmir Kültürpark.

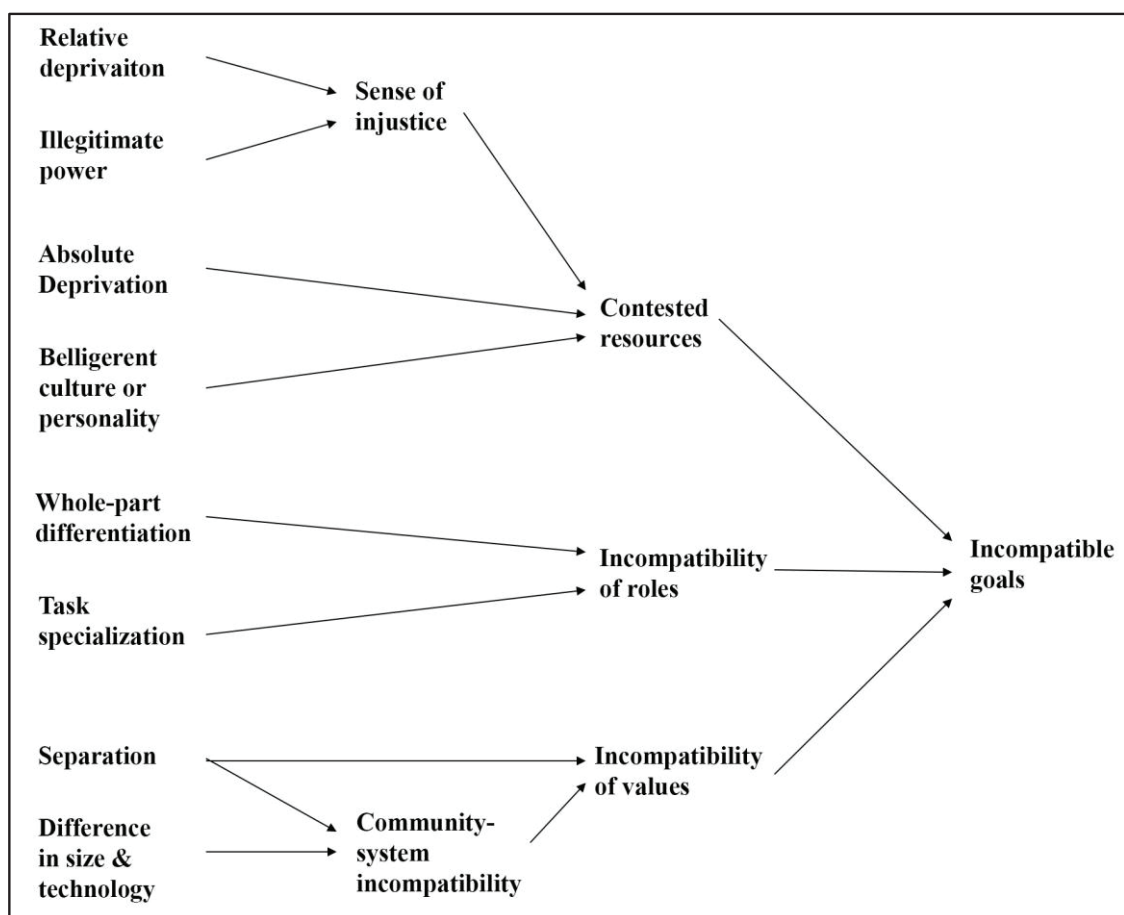

Figure 7. Bartos & Wehr’s Causes of Incompatible Goals
(Source: The Book *Using Conflict Theory*)

4.1.2.1. Goal Incompatibility of Kùltürpark

The idea of the right to the city includes demands for property and dwelling, access to and use of public space, the right to participation, and social and environmental justice. When these demands are brought into the public sphere, which allows equal and unrestricted participation and discussion of shared concerns, existing conflicts become more visible (Habermas 1997). Thus, Habermas defines the public space as a democratic ground where disagreements and conflicts can be expressed and states that the dialectic of compromise and conflict will bring about a resolution within the public sphere (1997; Özbek 2004). It supports the analytical conflict theory's view of conflict as a naturally occurring phenomenon that develops society while defining the public sphere as a space for expression.

At this point, Kùltürpark, which includes the definition of public space as the space of social interactions in Section 2.1.1, the ideological production of social inquiry in Section 2.2.2, the free communication platform in Section 3.1.1, and the space of struggle in Section 3.1.2; defined as a commons in the context of access to and participation in the public sphere within academic studies, as Kalonya and Öztürk point out, it has reinforced the ability of the commons to bring forth a wide range of rights claims and has exposed goal incompatibilities between the struggling parties (Kalonya and Öztürk 2021; Penpecioğlu and Aydınar 2023). Kùltürpark was characterized by Yılmaz, Kılınç, and Pasin as ‘‘a stage that reflects the tensions between remembering and forgetting’’ and attracted attention to the threat of overbuilding on public space in the present day (Karpas 2009; Kuru 2015; Yılmaz, Kılınç, and Pasin 2015; Alpaslan 2017; Kayın 2015). According to Çalıkoğlu and Bilsel, the Kùltürpark has highlighted several fundamental issues that are often criticized by those involved in the urban rights struggle. These issues included problems related to ownership and privatization, a lack of consideration for public interest, and the development of proposals and projects that damage the Kùltürpark habitat and historical urban context (Çalıkoğlu and Bilsel 2019). On the other hand, Penpecioğlu and Aydınar have also noted that conflicting views on the management and function of the area have led to a conflictual process involving the municipal administration, various capital groups, professional organizations, and civil initiatives (Penpecioğlu and Aydınar 2023).

As the literature on Kùltürpark shows, the discussions on public space in the case study formed the ground for conflict, and the public space became the place where, in Kluge's words, "struggle is practiced in non-war ways" (Özbek 2004, 213).

In this context, on the current situation and future scenario of Kùltürpark, goal incompatibilities have occurred between the urban actors consisting of local administration, professional organizations, civil initiatives, and capital groups through;

- Functional Transformation of Space
- Spatial Interventions And Construction Processes
- Urban Heritage and Memory
- Social Participation In Public Space and Urban Rights
- Ecological and Environmental Rights Struggle
- Protection of Public Space

issues and these incompatibilities have become concrete within the process dynamics through;

- Press statements on demands for public space
- Public actions taken in response to the escalation of conflict intensity
- Formation of platforms for sustainability and conservation of space
- Filing legal actions against spatial decisions taken
- Consultation meetings to build consensus among city actors

which is realized in the case of the struggle instances of the public sphere (Appendix A). For instance, the local administration's plan to build an underground car park in Kùltürpark has faced opposition from professional organizations and civil initiatives and is rooted in the struggle for ecological sustainability and environmental rights. Thus, various actions have been taken to stop the construction site, such as spatial interventions, construction process interventions, lawsuits, sit-in protests, and press statements. On the other hand, the projects planned to be realized in the zone were shared and consulted with the city actors by the local administration. However, in cases where consensus could not be achieved, the parties in conflict expressed their disapproval through press releases and non-violent protests (Appendix A).

In this respect, identifying and uncovering the causes of incompatible goals is critical to understanding the state of conflict, exploring its potential, and determining the current and future expression of these forms of struggle. For this reason, the three main topics that cause the formation of incompatible goals through the Kùltürpark case, the investigation of **contested resources** that constitute the central origin of the parties' claims, **incompatible roles** that express the competence areas of urban actors with different hierarchical structures, and **incompatible values** that express the priorities of different actors on public space, provides the basis for the mapping method to be realized in order to read the struggle for the right to the city in Kùltürpark.

4.1.2.1.1. Contested Resources

Fundamentally, the conflict resource is the main component that generates tensions between opposing actors. In the context of a conflict, discussions over limited resources are driven by claims to rights or power struggles. In this context, establishing a resource balance, fair sharing, and mutual consensus leads to conflict resolution.

According to Conflict Theory;

In classical theory, the distribution of scarce sources is based on Weber's classification of wealth, power, and prestige (Wallace et al. 2012; Allan 2014; Bartos and Wehr 2002). In approaches that include the evaluation of classical theory through modern theory, Collins defines these resources as "economic," which includes material conditions, "power," which refers to social positions, and "status, prestige or cultural" resources that produce rituals of in-group solidarity (Allan 2014, 234). In classical and modern approaches, these resources focus on power distribution and prestige shaped by hegemonic orders, power struggles, and commodity value.

According to Bartos and Wehr;

In addition to Weber's tripartite classification, "injustice, deprivation, and belligerence" concepts affect resource dynamics by causing contested resource formations (Bartos and Wehr 2002). Injustice and the feeling of deprivation, whether absolute or relative, are the main factors that cause social conflicts, while belligerence, as a "disposition toward coercive action," tends to affect resource dynamics, influenced by various cultural values and personalities (Bartos and Wehr 2002, 37). In this context, deprivation is of two types: absolute and relative. As noted in section 2.2.3, Marx's critical theory uses the concept of absolute deprivation to denote a state of total deprivation, whereas modern conflict theory emphasizes the concept of relative deprivation, which leads to a critical awareness and denotes a state of disadvantage. (Allan 2007, 216; 2014).

In the context of the Right to the City;

Two main factors could be mentioned as possible sources of conflict: access to and use of space and democratic participation against space (Lefebvre 1996; Harvey 2008). According to Harvey, justice is a tool used to resolve conflicting claims, while concepts such as social justice and the pursuit of urban rights are principles to be used to resolve conflicts arising from the necessity of social cooperation (1988). If there is an unequal distribution of power, prestige, and power, there will be injustice, invoking the concept of deprivation, which varies and is influenced by different cultural and hegemonic processes (Bartos and Wehr 2002, 34). This deprivation leads to two primary sources of conflict: the use of space and democratic participation in space.

When the sources of conflict are evaluated through the case study of İzmir Kültürpark;

According to Conflict Theory;

Economic resources in the case study point to the commercial potentials that may be obtained from the public space, which shows the commodity and use value of Kültürpark. On the other hand, power resources are the decision-making mechanisms in

the current management model of Kltrpark, including its decision-making and implementation. Finally, status resources reveal the symbolic meaning of Kltrpark in urban memory, which indicates its historical, social, and cultural significance.

According to Bartos and Wehr,;

As Section 4.2.5 indicates, the concepts of ‘‘Injustice, deprivation and belligerence’’ are reflected in the case as a sense of injustice on the right of the city and indicate relative deprivation, on the other hand. However, conflict actors tend to develop conflict behaviors within conflict dynamics and are not actively involved in the case due to the absence of a violent conflict environment. For example, meetings were organized with the Izmir Metropolitan Municipality, professional chambers affiliated with TMMOB, and civil initiatives at certain intervals during the process. They formed forms of social relations based on cooperation for reconciliation (Arama Konferansı, Kltrpark alıştayları) (Appendix A).

According to the Right to the City,

When the use of space and democratic participation towards space is evaluated, it is seen that there is no source of conflict regarding access to space. At the same time, there are conflicts between urban actors based on democratic participation in space. Accordingly, publicness is still defined as a common space accessible to urbanites from all walks of life and, therefore, does not indicate a state of absolute deprivation. However, the demand of the urbanites to participate in the management of the public space, together with the struggle actively displayed by various actors on the current function and future scenarios of Kltrpark, reveals a relative deprivation situation by revealing the violation of the right to the city. For example, Kltrpark is described as a location where individuals from diverse backgrounds engage in their daily routines. However, it stresses that the local administration holds the authority to decide on the future of Kltrpark (Appendix C).

Table 4. Sources of Conflict over Kùltùrpark

Conflict Sources		Evaluation through the case of Kùltùrpark
According to; Contemporary Conflict Theory	Economic	The commodity and use value of Kùltùrpark
	Power	Decision-making mechanisms on Kùltùrpark
	Status/Cultural	Historical, social and cultural context of Kùltùrpark
According to; Bartos and Wehr	Injustice	Sense of Injustice on Rights in the City
	Deprivation	Perception of Relatively Deprived Urban Rights
	Belligerence	Conflict behaviors in the process
According to; Right to the City	Access and use of the space	Equitable access to public space for citizens on Kùltùrpark
	Democratic participation against space	The right to engage in democratic engagement for future scenarios to be implemented at Kùltùrpark.

4.1.2.1.2. Incompatible Roles

Actors are individuals or groups that form social relations shaped by modern social roles. Bartos and Wehr argue that actors may hold opposing roles due to their distinct social positions, which they classify into two primary categories: horizontal and vertical differentiation (2002, 37). Vertical differentiation, defined as the relationship between subordinates and superiors, points to a hierarchical order and provides coordination benefits but may also lead to role conflicts. On the other hand, horizontal differentiation points to differentiations between roles, indicating the different tasks of defined actors and thus involves a state of social cohesion. In this context, Dahrendorf, similar to Durkheim in contemporary conflict theory, posits that society is sustained by roles, norms, and values. He explains conflict through vertical differentiation by describing it through power dynamics in contrast to Marx's emphasis on private property. (1958; Allan 2007, 225; Bartos and Wehr 2002, 39).

When the Kùltùrpark case study is analyzed, it is possible to identify six main actors in the urban struggle of Kùltùrpark, including Local Government, the Kùltùrpark Platform, Professional Chambers affiliated with TMMOB, Local Capital Actors, Other

Civil Initiatives, and Urban Citizens. While the local government is the leading actor with decision-making power as an element of vertical differentiation, the professional chambers affiliated to TMMOB, which express their professional opinions on the field, have differentiation between roles with their areas of knowledge and expertise. While civil initiatives tend to develop a collective working identity by adopting a horizontal rather than vertical differentiation model, local capital actors may have horizontal and vertical differentiation. On the other hand, the urban citizen is in the position of a secondary actor who is only a user and does not develop an organized movement.

When the current situation of Kültürpark is evaluated in this context, social relations formed due to horizontal and vertical differentiations support conflict theory in the context of creating various layers and different power dynamics in the social structure and supports the public space literature in the context of revealing the power of political expression by mediating between the state and the private individual (Biçer Olgun 2017, 48; Roberts and Crossley 2004, 3; Habermas 1997; Dahrendorf 1958).

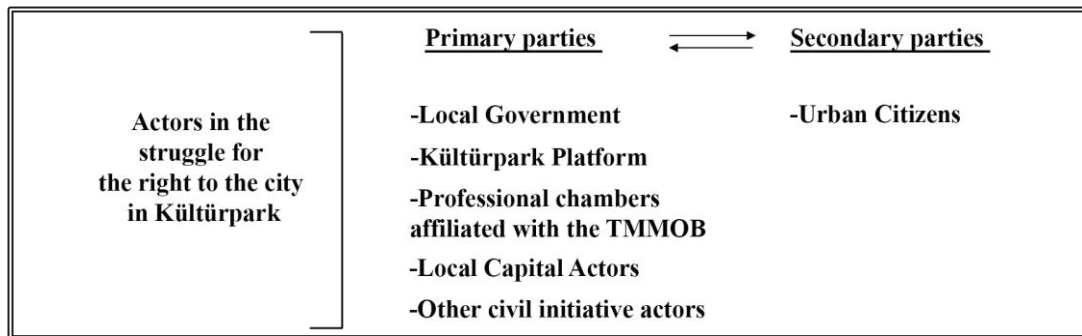

Figure 8. Actors in the Struggle for the Right to the City in Kültürpark
(Source: Produced by Author)

4.1.2.1.3. Incompatible Values

Basically, incompatible values refer to the priorities of opposing actors in an active conflict toward the source of conflict. Accordingly, in a conflict, actors manage incompatible values through divergences of opinion and different group identities, leading to incompatible goals (Bartos and Wehr 2002).

When considered in the context of conflict;

Bartos and Wehr describe the factors that lead to incompatible values through the concepts of ‘separation, group identity, community and systems values and role differentiation’ (2002). According to this perspective, different groups may develop a sense of collective identity by emphasizing distinct values and generating diverse outcomes due to role differentiation (Bartos and Wehr 2002, 41–47). In this particular situation, conflicts between parties occur due to the difference between communal values, which correspond to the values of a community, and system values, which relate to social and bureaucratic priorities (Bartos and Wehr 2002).

Communal and system values are the two primary arrangements recognized in classical sociology to explain how societies function and their effects on individuals (Huynh and Klein 2004). Communal values emphasize the values of solidarity within the community, whereas system values are defined as rational value norms determined through the theoretical and bureaucratic framework of the society. As Bartos and Wehr point out, roles emphasize these values in society and the case of a conflict (2002, 47).

When evaluated in the context of the right to the city;

Incompatible values refer to the distinct values that urban actors attribute to the everyday and future usage of public space. In processes involving right-to-the-city debates, actors tend to create their own conflicting identities by developing different cultures. In the case of an urban claim in a situation of relative deprivation, bureaucratic parties and local governments tend to act on system values, while civic formations and urban discourses struggle on communal values.

At this point, Habermas, discussing the conceptual framework of the public space, draws attention to a complex and dynamic social order by arguing that both system and communal values, which refer to the values of ‘Gemeinschaft’ (Community) and ‘Gesellschaft’ (Society), exist within society, and emphasizes that the difference between social and system values could be a source of conflict (Bartos and Wehr 2002, 47; Huynh and Klein 2004).

Incompatible Values when evaluated over the Kültürpark;

In the context of conflict, ‘separation, group identity, community and systems values, and role differentiation,’ and in the context of the right to the city, incompatible values arising from the attributions against the daily and future use of public space could be mentioned in the Kültürpark case.

Within the framework of separation in Kültürpark, due to the group identities and role differentiations developed by the actors, separation could be seen in the decisions taken. However, since the urban actors, who were frequently seen to cooperate in the process, did not create a limited structure close to cooperation in their organizational models, they did not create a significant separation between the actors.

Within the framework of group identities, the dynamic conflict included periods of escalation and de-escalation, as well as periods of increased and paused cooperation between actors with different objectives on the use of public space. Within the framework of defined values, actors who could not obtain the rights they expected developed a group identity (Appendix B, Appendix C).

Within the framework of community and system values, while the fact that the scenarios to be created for the future of Kültürpark include the participation of local initiatives and citizens in cooperation strengthens community values, the development of policies by institutional structures on the management and planning processes of the public space has strengthened system values.

However, within the conflict dynamics, Kültürpark actors have differed in their emphasis on communal and system values, leading to incompatible goals. For instance, realizing that the local administration does not share common ideas on using the public space, the urban citizen established the Kültürpark platform in 2016, making the grounds of conflict visible through an urban quest for rights.

Within the framework of role differentiation, the approach of urban actors producing discourse on the park to Kültürpark has shown variability within the framework of the differentiation of the social roles of the actors.

As the case study demonstrates, while the Local Government acts as a policy maker in the planning and management of Kültürpark, Professional Chambers affiliated with TMMOB make evaluations based on their professional competence and technical knowledge, and Local Capital Actors deal with the public space from an investment-

oriented perspective. While the Kùltürpark Platform and other Civil Initiatives build social solidarity by promoting accessible and sustainable urban use rights, the city dweller is often a passive observer unless involved in the struggle.

In the context of the value attributed to the public space in Kùltürpark, urban rights, access to space, and the right to democratic participation have come to the fore, especially in the post-1990 period. Following the announcement of the specifications of the "Uluslararası İzmir Fuarı Kùltürpark Çevre Düzenlemesi ve Fuar Kompleksi Mimari Proje Yarışması," debates on the spatial organization and prospects of Kùltürpark have increased (Appendix A).

Therefore, it has been made visible that pursuing the right to the city is only possible by realizing the unity of community and system values. This integration has demonstrated that the development of open spaces may occur not only through extensive planning and rules but also through collaborative initiatives.

Table 5. Incompatible Values on Kùltürpark

Incompatible values		Evaluation through the case of Kùltürpark
Context of Conflict Theory	Through the "separation, group identity, community and systems values and role differentiation."	<ul style="list-style-type: none"> • the opposing perspectives of urban actors, • communal values indicating solidarity and system values emphasizing the political framework, • role differentiation resulting from social positions.
Context of Right to the City	Through the contrasting values attributed to the present and future usage of public space	<ul style="list-style-type: none"> • Collective urban solidarity • Democratic participation in space • Struggle over the right to the city

In this context, the research has listed the conflict events that have been realized in the public space of Kùltürpark since 1990, and according to these events, it has identified 11 primary forms of action, including;

- Press Releases
- Non-violent actions,
- Signature Campaigns

- Publishing Open Letters
- Complaints and Lawsuits
- Formation of Initiatives
- Organizing Forums and Workshops
- Conciliation Meetings
- Reports and Research
- Informative Talks
- Events and Exhibitions

As examples of the types of struggle for the protection, use and future of the public space. These actions are grouped under four main objectives;

- Providing information,
- realizing the pursuit of legal rights,
- Creating a basis for consensus,
- Making conflict visible by escalation

Therefore, according to the research conducted by the study through primary (existing Kültürpark literature, semi-structured interviews of Kültürpark Platform, local-national media news) and secondary sources (Kültürpark Platform documents, existing reports of chambers affiliated to TMMOB);

During the struggle for the right to the city and public space that constituted the Kültürpark conflict, over 30 press releases; 7 concrete non-violent action initiatives, including protests, marches, leaflet distribution, banner unfurling, and sit-ins; 4 signature campaigns on social media and public space; 4 lawsuits for rights demands during the process; 5 reports; 6 meetings; 3 civil initiative platform organizations; 2 forums; 11 researches; 2 workshops; over three interviews; 4 open letters; 1 exhibition (Appendix A) (Table 6).

Table 6. Events on the Kültürpark Conflict through the Objectives

Events on the Kültürpark Conflict	Objectives on Conflict				Count of Actions
	Providing information	Pursuing the legal rights	Creating a basis for consensus	Making conflict visible by escalation	
Press Releases	■			■	30+
Non-violent actions,				■	7
Signature Campaigns				■	4
Publishing Open Letters				■	4
Complaints and Lawsuits		■			4
Formation of Initiatives				■	3
Organizing Forums and Workshops	■		■		4
Conciliation Meetings			■		6
Reports and Researches	■				16
Informative Talks	■				3+
Events and Exhibitions	■			■	10+

In classical sociological theory, a sense of deprivation is seen as a catalyst of social transformation through conflict, while in modern approaches, the concept of relative deprivation fosters social awareness and social mobility (Allan 2007, 216). Through the examination of the Kültürpark case, it appears that there are differences in objectives regarding the usage of public space as a resource, incompatibilities due to role differentiation, and urban actors' value incompatibilities between the system and communal values.

According to Figure 9, discrepancies over the source of conflict were caused by a sense of injustice over the relative deprivation in the context of the right to the city, and no legitimate use of force or belligerence over the source was detected. In addition, role incompatibilities emerged due to the task specializations of urban actors and the governance scheme of Kültürpark. Finally, the divergence between the community and system values of the urban actors towards Kültürpark and their different objectives for future decisions led to the determination of value differences.

The active separation among urban actors was not apparent due to the efforts to create a ground for consensus on the usage of public space in the process. Consequently,

it is observed that the incompatible goals of kùltürpark's public space struggle are constituted by contest over resources, incompatibility of roles among urban actors, and incompatibility of values in Kùltürpark as underlined by *Using Conflict Theory* (Bartos and Wehr 2002, 55). Within this perspective, the study demonstrated that Kùltürpark is a space of conflict.

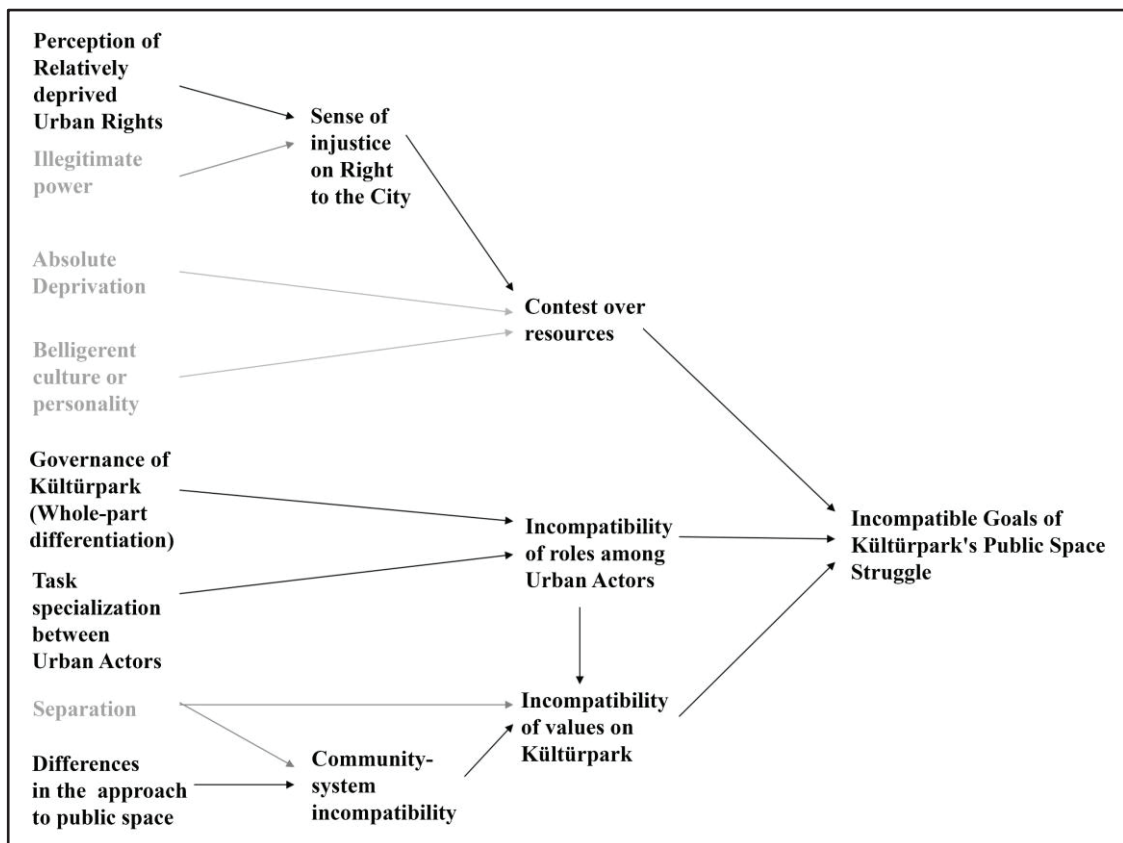

Figure 9. Causes of Incompatible Goals in the Kùltürpark's Public Space Struggle (Source: Produced by Author)

4.2. Conflict Mapping of İzmir Kùltürpark

“For conflict theory, the essential insight is that human beings are sociable but conflict-prone animals. Why is there conflict? Above all else, there is conflict because violent coercion is always a potential resource, and it is a zero-sum sort. This does not imply anything about the inherence of drives to dominate; what we do know firmly is that being coerced is an intrinsically unpleasant experience, and hence that any use of coercion, even by a small minority, calls forth conflict in the form of antagonism to being dominated (Collins 2009, 21)”

As noted in Section 2.2, conflict is a natural part of social life and all the phenomena that make up the social structure. Like Hegel's dialectic and Newton's rule of action and reaction, conflict arises from compromises and disagreements, manifesting in the reactions under certain social circumstances. This dialectical relationship between conflict and compromise constitutes a complex social interaction (Bartos and Wehr 2002). In this context, conflict resolution requires technical knowledge due to its complex nature. As Dahrendorf states in his conflict theory, "conflict joins role allocation, socialization, and mobility as one of the "tolerable" processes which foster rather than endanger the stability of social systems" (Dahrendorf 1959, 207). However, establishing and analyzing these forms of tolerance is critical, as conflict dynamics tend to change rapidly and in ways that are difficult to track and tend to "lead to confusion" (Bartos and Wehr 2002, 67). As underlined in the conflict mapping methodology, uncertainties about actors' goals may arise; social interaction patterns may change due to emotional or cognitive factors, social, political, and economic damages, and inefficient use of resources may occur (Bartos and Wehr 2002). By affecting inter-actor cooperation, this can influence the choice of whether the conflict takes a "cooperative or coercive path," as Deutch, Coleman, and Marcus state in *The Handbook of Conflict Resolution* (Deutsch, Coleman, and Marcus 2006). Therefore, the process, which is challenging to follow, requires the methodology of theoretical knowledge when evaluated from a sociological perspective.

In this context, the technique of conflict mapping was first conceptualized in 1979 in Paul Wehr's book *Conflict Regulation* with the opening statement "to intervene in a conflict to resolve it effectively, one must be able to analyze it properly." In 2002, Bartos and Wehr revisited it in detail and developed it by analyzing theoretical knowledge on practical grounds. (Greco Morasso 2008, 3). Thus, the method is designed as a creative "road map" that could be used by "any conflict actor, neutral third parties and mediators, conflict researchers who want to work in the literature" to work on sustainable and effective interventions appropriate to the process (Bartos and Wehr 2002, 67; Greco Morasso 2008, 3). In the early stages, the method's function of understanding and analysis comes to the fore. At the same time, in the development phase, it is also used to identify dynamics gaps and formulate possible intervention strategies ("Conflict Mapping," 2017).

The conflict mapping method, which is a cognitive and diagrammatic tool rather than a physical mapping, follows seven main headings as embodied in the book *Using Conflict Theory*;

- Specifying the context;
- Identifying the parties,
- Separating causes from consequences,
- Separating goals from interests,
- Understanding Dynamics,
- Searching for positive functions
- Understanding the regulation potential

Each heading includes an assessment of the sample in its historical, social, political, and economic contexts. The conflict's ideology, behavior, solidarity patterns, and coercive and noncoercive actions are examined through the mapping method, and conflict dynamics are evaluated through the events leading to escalation and de-escalation. In this context, the conflict mapping method fulfills the explanatory purpose of sociological theory and provides an expanded framework for modern conflict theory from today's framework.

At this point, the study, which will be conducted in the specific case of İzmir Kültürpark, aims to read the complex conflict dynamics and their potentials in the context of spatial production through the ‘‘conflict mapping technique’’ by using the theoretical underpinnings of analytic conflict theory, Gramsci's concept of hegemonies and theories of public space and the right to the city.

Accordingly, the case is reconsidered within a scientific and analytical framework by combining theoretical knowledge with practice. In this direction, the study aims to explore the potential benefits of conflict within society as viewed through an analytical lens. Specifically, it seeks to examine how conflict can contribute to the demand for urban rights at present and in the future. Additionally, it aims to reassess the role of conflict concerning issues such as access to space, participation, and production.

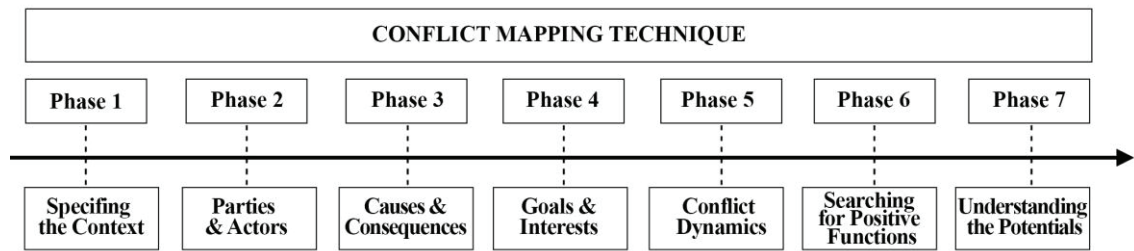

Figure 10. The Phases of the Conflict Mapping Technique
(Source: Produced by Author)

The first step involves analyzing the physical and organizational context of İzmir Kültürpark, which has undergone significant spatial and ideological changes and become a site of conflict, particularly since the 1990s. The next step is identifying the parties and determining the primary and secondary actors. In the third and fourth steps, the causes and consequences that tend to interfere will be examined, and then goals and interests will be distinguished from each other in the context of the struggle for urban rights, and a discussion will be conducted based on the existing literature. In the fifth step, a static approach will be challenged, and the focus will be on how the conflict dynamics evolve, the breaking points that affect the course of the current struggle for the right to the city, and the factors that cause them will be analyzed and escalation and de-escalation periods will be identified. In the sixth and seventh stages, research will construct a theoretical framework that examines the potential benefits of regulation from a comprehensive viewpoint. This will involve addressing whether conflict can lead to positive outcomes.

4.2.1. Specifying the Context

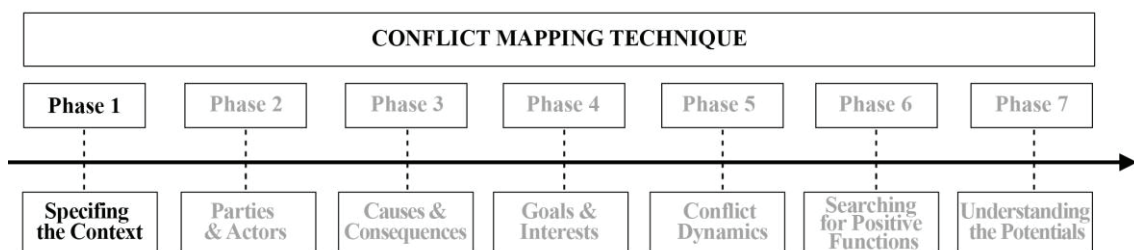

Figure 11. Phase one: Specifying the Context through Conflict Mapping
(Source: Produced by Author)

The struggles for the right to the city address the public space as a platform for democratic sharing through critical and communicative intelligence (Habermas 1997), a stage for social interactions experienced through social masks (Sennett 2002), and a space for the promotion of everyday life and urban experience (Lefebvre 1967). Hence, efforts to claim public space could broaden their scope of impact beyond the boundaries of time and geography (Bartos and Wehr 2002). To analyze the progression of the urban rights movement, it is crucial to construct a contextual framework that identifies the first stages, periods of increased operation, and the current status. The conflict mapping method involves first understanding the conflict background with all its contexts. When the historical, physical, and organizational environments of the conflict are evaluated through the example of İzmir Kültürpark, it is possible to examine the contextual framework through seven dimensions;

- Historical Context,
- Social Context
- Cultural Context
- Ideological Context
- Environmental Context
- Economic Context
- Political Context

Accordingly;

In its historical context;

Kültürpark is an urban park that played an essential role in transforming the city, with both its static and symbolic meaning after the Great Fire of Izmir. It was realized by the vision of a public university. It is a public space and urban commons that has represented, in Amygdalou's words, "the pedagogical perception of social space" and has been able to create a layer of memory not only on a national but also on an international scale with its historical character (Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2015; Karpaz 2009).

Throughout its history, the International Fair has been a leisure space for the city dweller as a prerequisite for a "hygienic, modern life" with its cultural, sports, and

recreational facilities open to the public(Karabağ et al. 2022, 77). The fair has come to the forefront with its cultural and artistic function and contributed to the city's socio-economic development, which has been affected by radical transformations in the country since the 50s. In the 60s, entertainment culture came to the forefront, and with the acceleration of industrialization until the 80s, it started to undergo both spatial and functional transformations. (Karpaz 2009; Kayın 2015).

In the post-80s period, the functions of Kùltürpark and the Fair began to interfere with each other with the mechanism of consumption, and in this direction, it became a conflicting space among all actors of the city in the period starting with the İzmir Fair Kùltürpark Landscaping Fair Complex Competition opened by İzmir Metropolitan Municipality in 1990.

The park, which was registered as a 2nd degree natural and historical site by İzmir KTVKK No. 1 in the 90s, has experienced fractures in urban memory with the relocation and demolition of its symbolic spaces (Animal Zoo, Pavilions, Some Casinos, and The Pond) in the post-2000 period. (Alpaslan 2017; Kalonya and Öztürk 2021; Karpaz 2009, 171–75; Durmaz Drinkwater and Can 2015, 343; S. K. Erdoğan and Güner 2023).

Figure 12. Foundation period of Kùltürpark
(Source: kulturparkizmir.org)

In its social context;

Kültürpark is not only a physical interaction space but also an open public space where social life is shaped and daily life practices are experienced and accessible to users from all walks of life. The park, which creates a social identity with its “activities such as eating and drinking, entertainment, concerts, excursions, sports” and “physical spaces such as casinos, tea gardens, pavilions, theaters, amusement parks”, reflects a “collective İzmir identity independent of ethnic, sexual, cultural and class differences” (Durmaz Drinkwater and Can 2015, 30). The area, seen as the "only equivalent" of leisure time in the public space with its functions such as “casino, tea garden, zoo, Izmir International Fair" in historical dynamics, has come to the agenda with the question of “whether it will be sufficient to produce a common urban space that is attractive for all segments of the society and sustainable throughout the year” with the transfer of the fair function to Gaziemir fairground between 2013-2015 (Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2016, 76; S. K. Erdoğan and Güner 2023, 688). According to the user profile research conducted in 2020, the park is currently mainly used as a walking, sports, seasonal activities, and transit place, and its social use varies according to the days and hours of the week (Şahin and Çevik 2020). In this context, the park, which reflects the “social production of space,” has started to be perceived as a "transitional space" today with the discussions on its function, supporting Sennett's critique of public space (Lefebvre 1996; Sennett 2002).

Figure 13. Social Usage of Kültürpark
(Source: İzmir Büyükşehir Belediyesi)

In its cultural context;

As seen in the Moscow Gorky Park, which is the design case study of the park, cultural parks reflect the function of being seen as a stage for collective transformation while supporting social interactions with recreational areas, educational initiatives, and cultural activities (Shaw 2011). The Kùltürpark, which was designed with the idea of having a multifaceted cultural context as recreation and recreation areas, cultural activity venues, and a platform for education and awareness, today constitutes the interrogation area of the concept of ‘culture’, which Geert Hofstede defines as ‘the collective programming of the mind’ (2011). As Shaw emphasizes, it also reflects the inherent tensions and paradoxes of the acculturation process that arise from the deterministic balance between culture and consumption (2011). As Gramsci points out, culture is an expression of society's values, beliefs, and norms (1984). Today, the case of Kùltürpark exists not only with its physical space but also with its function as a public open space where social and cultural dynamics interact, but it is seen that the cultural function has fallen into the background. (Appendix C).

Figure 14. Indoor and outdoor exhibitions on Kùltürpark
(Source: Produced by Author)

Kùltürpark in its ideological context;

As the modernization project of the early republican period, Kùltürpark has entered into not only a national but also a transnational interaction with its ‘entertainment facilities, sports, recreation, fair/exhibition, and green areas’ in the globalizing world order, which has been the ‘stage of identity changes’ with various ‘construction and

demolition processes” and has been affected by current ideologies (Şahin and Çevik 2020, 44; Yılmaz, Kılınç, and Pasın 2015, 10; S. K. Erdoğan and Güner 2023; Durgun 2018, 73). As Kayın characterizes it as “a strong representation of the search for and preference for new modes of governance,” it has entered into the sphere of influence of hegemonies that shape social structures, norms, and values on a broad scale (Kayın 2015, 40). Accordingly, the ideological meanings of Kültürpark shaped by sociocultural dimensions have become a representative space not only for modernization but also for the democratization of public spaces, the protection of cultural heritage, and the dissolution of class relations within society.

Figure 15. Local Newspaper Headline on Kulturpark
(Source: MedyaEge.com)

In its Environmental Context;

Located in the city center, Kültürpark is the largest green area in the city. The spatial transformations it has undergone in its historical process have significantly affected the environmental dynamics of İzmir Kültürpark, and the pressure on the natural habitat of the park has led to the ecological balance deterioration and created a threat to its flora and fauna. (Erdoğan et al. 2020; N. Erdoğan et al. 2020). Studies conducted by taking into account “air-soil-water and microclimate conditions” have defined the park as “Ecologically Degraded” and underlined that it “cannot perform its ecological functions at full capacity” (N. Erdoğan et al. 2020).

The area, established as a second-degree natural and historical protected area, has emerged as ecological conflicts and the assertion of the right to nature. Thus, the conflicts arise from issues such as mitigating the urban heat island effect, promoting sustainable use of the park, and protecting green spaces.

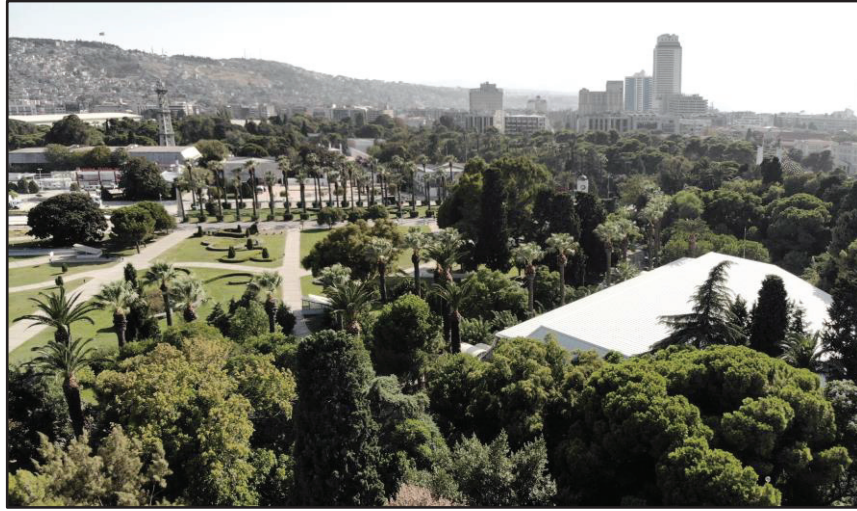

Figure 16. Aerial view of Kültürpark in İzmir, Turkey.
(Source: commons.wiki)

In its Economic Context;

Since its foundation, Kültürpark has been the scene of an international fair function not only for its cultural and recreational value but also as a symbol of the city's economic history, with the desire to minimize the adverse effects of the Economic Crisis of 1929. (Alpaslan 2017; Kalonya and Öztürk 2021; Şahin and Çevik 2020). The separation of the fair function from Kültürpark in 2015, which functioned as a tool for the improvement of the national economy and the “construction of a balanced economic system” that came with global interaction, has caused fractures in its economic context (Gönlügür 2015a; 2015b; Karpaz 2009; Kayın 2015). In this context, if political and social interventions do not shape public space, it can also be an agent of economic value creation, and every step taken may increase conflict (Penpecioglu and Aydiner 2023). Based on this phenomenon, it is seen that today, civil initiatives and professional chambers oppose the commodification of the area, and Kültürpark has become an area of economic conflict with the urban rent system.

Kültürpark'ta Kongre Merkezi Belirsizliği

İzmir Büyükşehir Belediyesi, Gazimir'de yapılan yeni fuar alanın hizmete girmesinden sonra işlevini yitirecek olan Kültürpark'taki hollerin yerine ne yapılacağı konusunda bir türlü karar veremedi. Kongre merkezine dönüştürülmesi önerisine, meslek odaları karşı çıktı.

8 Ara
2014 | yapı.com.tr

Figure 17. Congress Center Proposal, Internet News
(Source: yapı.com)

In its Political Context;

Shaped by political and social conditions, public spaces have become recreational spaces, spaces where politics is legitimized, and the space of the political ground (Telli 2021, 188). In this context, kültürpark is a specific space shaped by civil society as well as a representation of the power of political expression (Özbek 2004, 27; Biçer Olgun 2017, 48). In its current position as a reflection of political processes, the park has undergone spatial transformations under the influence of urbanization policies and local government strategies in its historical process. Urbanites and civil society organizations have frequently criticized the interventions it has undergone, and the conflictual process of park management has been described as ‘‘multi-layered, uncertain and contradiction-laden’’ (Penpecioglu and Aydinler 2023, 4). As Harvey points out, much political energy has been spent on the ideals of the right to the city, which have led to both spatial and socio-political transformations (2008).

Figure 18. Protest by the Kültürpark Platformu against political decisions
(Source: Kültürpark Platformu)

Accordingly, the historical, social, cultural, ideological, environmental, economic, and political contexts of Kültürpark have defined the park as both a site of conflict and a struggle for the right to the city.

If the study examines the specificities of conflict and the right to the city in further depth within a theoretical framework,

Kültürpark as a space of conflict;

The two main conditions for defining an open conflict are the “formation of conflict groups” and the occurrence of a “sequence of events that ignites conflict action” (Dahrendorf 1959; Bartos and Wehr 2002, 70). The context research indicates that the Kültürpark Competition and Revision Project, which came to the agenda in the 90s, triggered debates on the use of public space and paved the way for an open conflict environment. Currently, it is seen that these debates continue with various dimensions. In 2015, with the relocation of the Izmir specialized fair from the area to Gaziemir, despite the potential for a decrease in commercial and economic activities and an increase in recreational and social use features within the public space, the incompatible goals between the actors regarding the use of the space in the process caused Kültürpark to be characterized as an idle area, leading to an increase in the defined discussion environment and thus a conflict situation. Various civil initiatives, including the Kültürpark Platformu, were established in the context of the struggle defined in the Kültürpark example. Also,

professional organizations, local administrations, and capital groups generated discourses of intervention and struggle in the area.

Accordingly, in the process, micro and macro-scale events have affected the conflict dynamics, and significant events have created breaking points in the urban struggle of Kùltürpark. Moreover, actors have developed conflict behaviors and conflict identities in the process, forming conflict groups and taking part in a series of events that ignited the conflict situation with their discourses and interventions in the field. Today, although it is one of the most critical common areas of the city, Kùltürpark is defined as a stalemate due to uncertainties regarding its use and contradictions/tensions between actors (Penpecioglu and Aydiner 2023; Şahin and Çevik 2020). Therefore, the park, which meets both conditions of a clear definition of conflict, is a problem of urban rights and a site of conflict when evaluated with all these contextual dimensions.

Kùltürpark as a struggle for the Right to the City;

The right to the city is a collective struggle for rights that involves democratic control and participation and is shaped by social power and civil initiatives. As a form of struggle in which the practical implementation of abstract rights and social relations are made visible through the public sphere, it involves creating alternative urban strategies and plans against the current situation. It also supports the right to participate in the production and use of space and the notion of spatial justice through the equitable distribution of urban space resources (Lefebvre 1996; Harvey 2008; Mitchell 2020). As could be seen when Izmir Kùltürpark is examined in the context of the right to the city, the area, which is located in the central transportation hub of Izmir and is open to the access and use of the city dwellers by hosting various social and cultural events, fulfills the condition of the use of space. It supports Habermas, Sennett, and Lefebvre's definitions of public space in terms of providing an egalitarian and fair space where different socio-economic groups can come together and participate in social and cultural activities. Nevertheless, it is a conflicted area that does not establish a space for consensus. However, the site has successfully created a mechanism of collective resistance and solidarity to preserve and sustain its cultural heritage and public value. At this point, Kùltürpark is a right to the city problem since it cannot be a space of reconciliation despite being a production space and democratic space for the free

discourse of different groups. The actors' right to participate in the use and decision-making of the area is not realized, and the failure to preserve its spatial, historical, and natural features results in environmental, social, cultural, economic, and political conflicts.

4.2.2. Parties and Actors

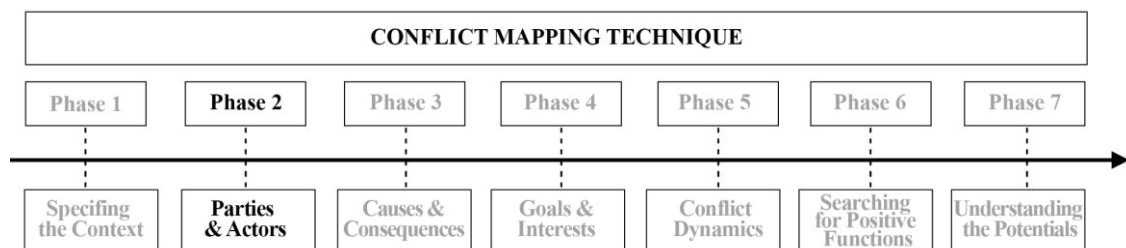

Figure 19. Phase two: Identifying Parties and Actors through Conflict Mapping
(Source: Produced by Author)

Conflict arises from the purposeful interaction of actors (Wagner-Pacifici and Hall 2012, 183). As Simmel notes, in a conflict situation, the actors involved in the conflict not only show a “forced coexistence” but also establish close relations with each other (Wallace and Wolf 2022). This also explains the concept of conflict solidarity, which, as Dahrendorf emphasizes, arises from conflict groups with incompatible goals. According to Dahrendorf, such groups have four primary characteristics: “(1) has leaders committed to the conflict, (2) has a conflict ideology, (3) is free to organize for conflict, and (4) has members who can communicate with each other” (Dahrendorf 1968; Bartos and Wehr 2002, 70; Dahrendorf 1958; 1959). These characteristics reinforce solidarity within the group and shape the dynamics of conflict.

According to the conflict mapping methodology, actors are divided into three categories according to how they are involved in the conflict context and affected by its outcomes: primary, secondary, and third parties. Accordingly, primary parties are “direct competitors” who have developed “conflict identities and behaviors” and directly benefit from conflict outcomes; secondary parties are “allies of primary parties” and “indirectly affected” by conflict outcomes; while third parties include various entities such as

consultants and mediators who intervene to provide solutions and are not directly affected by the conflict process (Bartos and Wehr 2002, 67). Understanding how these different groups of actors interact and shape conflict outcomes requires using Modern conflict theory, particularly in the context of the right to the city. Each type of party plays a distinct role, contributing differently to the dynamics of the conflict and potential intervention strategies, supporting theoretical knowledge by reflecting the outcome-based aspect of practical knowledge on the balance of power.

As Kılınç, Yılmaz, and Pasin state, in the process of Kültürpark's "dissolution/reconstruction," the defined actors are formed by "many collective actor identities" in addition to the urban citizens (Yılmaz, Kılınç, and Pasin 2015, 10). When conflict development is analyzed through the case study, system, and communal values are determined within the group, conflict identity is developed, various horizontal and vertical hierarchy models are adopted, and positions are actively taken. In this context, in the Kültürpark case, while Local Government, Kültürpark Platform, Professional Chambers affiliated to TMMOB, Local Capital Actors, and other Civil Initiatives are in the position of the primary party, the urban citizens who are not involved in the power struggle and is indirectly affected by the socio-cultural dynamics of the conflict with relative knowledge and awareness about the struggle for the right to the city, is in the position of the secondary party. Although the third party cannot be identified within the context of the conflict, it could be characterized as intellectuals who have carried out literature studies on the historical ruptures of Kültürpark. The goals and interests of the identified actors within the conflict context influence the course of the process and ensure the continuation of the struggle.

Accordingly, the urban actors participating in the process of claiming urban rights to Kültürpark;

- Local Government (primary)
- Kültürpark Platform (primary)
- Professional chambers affiliated with the TMMOB (primary)
- Local Capital Actors (primary)
- Other Civil Initiatives (primary)
- Urban Citizen (secondary)

1- Local Government;

Local governments are actors with bureaucratic structures in which power dynamics are more pronounced. They adopt a vertical hierarchy model that enables decisions to be made quickly and effectively and have differentiated roles within their structure with various departments and units. Local Government Actors, which allow citizens to participate and represent the city administration in various decision-making processes, also define a dynamic of changeable actors due to their political space. As Penpecioglu and Aydiner point out, İzmir Metropolitan Municipality is classified as the "lead actor" among the actors in the İzmir Kültürpark sample with its legal jurisdiction in the context of both ownership and power dynamics (2023, 11).

Within the case study, it is stated that the conflictual process regarding the use and function of public space has evolved into a situation that is "difficult to manage" with conflict escalations, and the essential duty of Local Government actors is perceived as "protecting and developing the valuable assets of the city and handing them over to future generations in full" (Interviewer 1) (Penpecioglu and Aydiner 2023, 11). During the period of Yüksel Çakmur (1989-1994), steps were taken for the transformation of Kültürpark in the process that started with the "International İzmir Fair and Architectural Project Competition," 60,000 square meters of space was reclaimed through concrete reduction works, and spatial changes were continued during the period of Burhan Özfatura (1994-1999) (Karpas 2009). During the period of Ahmet Piriştina (1999-2004), Kültürpark and the fair function coexisted on public space, and efforts to increase the green area continued, while during the period of Aziz Kocaoğlu (2004-2019), the local administration which set out with the slogan "We have built a dream, we want to redesign Kültürpark and carry it to the future," set agendas such as various zoning plan changes, construction of an underground parking lot, Kültürpark revision project, relocation of specialized fairs to Gaziemir, and allocation of İZFAŞ building (Karpas 2009). During the tenure of Tunc Soyer (2019-2024), the local government supported "searches for participatory democracy," various search conferences and Kültürpark workshops were held, and the outputs were shared with the public under the headlines "Katılımcı Demokrasi İzmir'de başlıyor," "Arama Konferansı ilk meyvesin verdi," and "İzmirli Kültürpark için ses Verdi" (2019). In the period of Cemil Tugay (2024), there has not yet been a fundamental conflict argument in the context of local governance. Although no

official draft project on Kültürpark has been shared, counter-actors describe İzmir Metropolitan Municipality Mayor Cemil Tugay's attitude towards Kültürpark as "positive" and "promising" through press statements (Interviewer 4,8) (Appendix C).

2- Kültürpark Platform;

Kültürpark Platform is a voluntary, flexible umbrella organization formed by various components with the participation of local citizens, various non-governmental organizations, former members of professional chambers, members of city councils, and even former fair managers who see Kültürpark as a city park with the vision of a public university. (Çalıkoğlu and Bilsel 2019; Kalonya and Öztürk 2021; Penpecioglu and Aydiner 2023) (Appendix B). The Platform was founded in September 2016 with the support of environmental organizations, city councils, people's assemblies, and professional chambers affiliated with TMMOB, following the Kültürpark Forum held at the Chamber of Architects. The Platform was formed in response to the criticism of ‘‘creating a park from scratch by negating the existing values’’ against the Izmir Kültürpark report and Project, which were announced during the collaborative tours in 2014 (Appendix B). In the period following its establishment, the Platform announced its urban rights demands with the hashtag #KültürparkBizimİzmirBizim via mass media, Facebook, Twitter, and Instagram, and became one of the main actors in demand for the use of public space in the cultural park.

In this context, the Platform defined the importance of Kültürpark in the context as ‘‘a contradictory conflict area’’ (Interviewer 3, 5, 7), ‘‘an urban park created out of nothing’’ (Interviewer 1,5), ‘‘an old and tired public space’’ (Interviewer 1, 2, 7), ‘‘a social interaction area’’ (Interviewer 2, 7), ‘‘an ecological area’’ (Interviewer 5, 2, 4, 7, 8) Also, KP stated that the current state of Kültürpark is uncontrolled in terms of construction, function and security (Interviewer 3, 6, 8) (Appendix B). The platform, which supports the development and protection of Kültürpark rather than its transformation, characterized the main problems in the current pursuit of urban rights as ‘‘the conflict of governmental demands with urban needs, which is one of the main problems of the conflict society,’’ ‘‘the perspective towards the city and Kültürpark,’’ ‘‘not giving enough importance to the Park’’ and ‘‘the problem of profits’’ with the commodification of the public space. (Interviewer 2, 1, 5, 4, 7) (KP Chronology) (Appendix C). The organization

consists of 47 active members within its governance scheme and adopts a horizontal hierarchy model that fosters council organization and intra-group solidarity (Appendix A, B).

In addition, the Platform summarized its perspective on the grounds of conflict and consensus, struggle together, and the quest for the right to the city as;

“Seeking rights is actually at the top of the heading, but we are also trying to reach a consensus, as I explained. We are also trying to create alternatives. When we look at the chronology, it is also possible to trace how many times we came together with counter-actors, our coercion, and our open letters sent through the press. From time to time, we try to compromise; from time to time, we try to get things done by escalating the conflict; from time to time, we try to get someone on our side by saying that they are telling the truth, but in general, we define a search for rights (Appendix B)”

It summarizes KP's current activities as continuous, with face-to-face meetings held once a month and continuous communication. In this context, the Platform continues to advocate for preserving Kültürpark by organizing various activities. These acts include breakfast meetings, gatherings with surrounding city councils, collaborations with diverse associations, professional organizations affiliated with TMMOB, and professional groups such as the Chamber of Medicine and the Bar Association. Additionally, the Platform organizes poster and brochure distributions, participates in youth theater activities, and hosts “a cheerful day in Kültür Park” events. Activities also include meetings for retired women's groups, T-shirt printing, festivities on the landscape, participation in the metropolitan assembly, banner actions, open letters, interviews, signature campaigns, and press releases. Also, this approach has been further strengthened by the 12,000 signatures collected for the Basmane pit, the “Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz” workshop organized in 2018 with the support of professional chambers affiliated with TMMOB, and the Arama Konferansı and Workshops held in 2019 (KP Chronology).

3- Professional Chambers Affiliated with the TMMOB;

The professional chambers affiliated with TMMOB are the actors that mediate a scientific consensus by staying in contact with the local administration, Kültürpark platform, and other Civil Initiatives. The Chamber of Architects, City Planners, Landscape Architects, Environmental Engineers, and Forestry Engineers, especially those affiliated with Izmir, follow the struggle and support it in light of their disciplinary knowledge (Interviewer 7) (Appendix C). Since the 1990 International İzmir Fair and

Architectural Project Competition and Kltrpark Revision Project discussions, the professional chambers, which have prepared various reports by making evaluations on the projects developed on Kltrpark, have also assumed the role of a consultant in the demand for the use of public space in Kltrpark.

In the period following 2019, the İzmir Metropolitan Municipality, taking into account the views of the İzmir Chamber of Architects, commissioned scientific studies on various aspects of Kltrpark. These studies include the contributions of Kltrpark to the urban ecosystem, the Usage-User Profile of Kltrpark, the Evaluation of Kltrpark's Carrying Capacity, Kltrpark as a Disaster Emergency Assembly Point, the Inventory of Structures in Kltrpark, the updating of Kltrpark's Flora, the Fauna of Kltrpark, the Contributions of Kltrpark to the Urban Ecosystem, the Sculptures in Kltrpark, and the identification of structures and sculptures to be preserved, as well as the inventory and conservation of urban art and design elements such as artificial lakes and pools (*Mimarlar Odası İzmir Şubesi 2021*). Reports were prepared with titles such as ‘‘carrying capacity, building density, zoning planning process, protection of ecological structure,’’ and meetings were held with opposing actors on the future of Kltrpark (Penpecioglu and Aydiner 2023, 16).

In the current process, the professional chambers that have been reviewing the situation have issued the following statements: The Izmir Chamber of Architects has acknowledged that the 1990 Kltrpark competition had played a critical role in the development of the park’s present condition. The Chamber of Landscape Architects has underlined the significance of Kltrpark as a significant green fabric, with its historical, cultural, economic, and social values. Therefore, any intervention in the area must have been methodically examined. The Chamber of City Planners has stressed the importance of making decisions regarding interventions in the city's memory spaces through a participatory decision-making process and managing the process by principles of transparency. The Chamber of Environmental Engineers has pointed out that time has been working against the park's aging and weary structure. In this context, they have called on local government actors to take decisive steps to preserve the natural and cultural values of Kltrpark (*TMMOB evre Mhendisleri Odası 2021; TMMOB Şehir Plancılar Odası 2023*).

4- Local Capital Actors;

In the context defined by the case study, local capital actors are considered from three perspectives. Firstly, in the economic context, local capital actors, local businesses, and entrepreneurial investments express their contributions to economic growth. Secondly, within the context of the Right to the City, local capital actors have the potential to support the development of public spaces as well as to mediate the commodification of these areas. Thirdly, in the context of Conflict Theory, Local Capital is positioned as an actor involved with economic resources in Weber's triad of “Power, Money, Prestige”. When evaluated through the example of K lt rpark, the involvement of various business sector representatives had become evident. In particular, stakeholders from the tourism and hotel management sectors, as well as the Izmir Chamber of Commerce, actively supported the revision projects designed for K lt rpark. Also, local capital actors advocated maintaining the commercial function of such a valuable area in the city center while ensuring it integrated smoothly with the urban environment. In addition, they had advocated for the creation of facilities such as a congress center and fair organization within K lt rpark, further highlighting their vision for the park's diversity (Sol TV 2016; Penpecioglu and Aydiner 2023, 14). In this context, İZFAŞ, which was integrated with the administration in 1990 and is currently located within the K lt rpark area, defines K lt rpark as “nourished by the spirit of the İzmir International Fair” and makes statements supporting its function as a “congress center (Karpas 2009, 174). Although discussions regarding functions intensified with the K lt rpark revision project, which was published by the Local Government in 2014 outlining scenarios for the transformation of the space, they subsided after the Cultural and Natural Heritage Conservation Board's decision to implement a conservation zoning plan on K lt rpark in 2017. However, it is observed that discussions about the congress center and fair organization are still ongoing in 2024 (*Turizm Ajansı* 2024).

5- Other Civil Initiatives;

Civil initiatives are actors that are formed voluntarily without assuming any political identity. Through non-violent actions, they protect the interests of the collective and adopt a horizontal organizational scheme that supports struggles for urban rights.

(Öztaş 2017). Today, in addition to the Kültürpark Platform, various civil initiatives take part in the struggle for urban rights in İzmir Kültürpark as urban opposition actors. Among these actors, İzmir Yaşam Alanları, the largest ecology group in Izmir, was established from within the components of the Kültürpark platform and expanded the sphere of influence of the struggle by increasing the scale. IYA established a parliamentary framework to advocate for ecological and cultural principles (Appendix B). In addition to this, EGEÇEP (Aegean Environment and Culture Platform) supported the struggle for the protection of natural and cultural assets and supported the struggle to ensure unity of power; Doğa Derneği has supported the principles of the Kültürpark Platform in various press releases (Appendix B, C). In addition, the Ataorman Kültürpark Protection and Sustenance Association, founded by Behçet Uz, the founding mayor of Kültürpark before his death, is one of the actors supporting the demand for urban rights in Kültürpark (Interviewer 4) (Appendix C). In addition to this, City Councils, which support Lefebvre's practice of the right to the city in the direction of creating a democratic and participatory urban life, have also taken part in the process and have been involved in the intellectual production of the public sphere as democratic structures and governance mechanisms formed jointly by "central government, local government, professional organizations with the qualifications of public institutions and civil society", where "development priorities, problems and visions" of the city are discussed, and "common sense and consensus are essential" ("Kent Konseyi Yönetmeliği," n.d.). Within the Kültürpark case study, the Konak City Council and Aegean City Councils Union supported the Kültürpark Platform and contributed to press releases in joint texts and announcements (Appendix C).

6- Urban Citizens;

The city dweller participating in the public space is positioned as a secondary party, indirectly affected by the dynamics created during Kültürpark's public space struggle and its outcomes. In fact, they are the leading actor who answers the question, "What kind of Kültürpark do we want?" and are the primary determinants of consumption and usage preferences. The citizens, who constitute the user experiences, currently see Kültürpark as a recreational and sports area in addition to its green open space functions and participate in periodic activities (Şahin and Çevik 2020). Thus, the

park's diversity of usage is enhanced by organizing periodic events, concerts, and sporting activities in the neighborhood, promoting a stronger connection between city dwellers and the park.

Although they are secondary parties, urban dwellers affected by conflict dynamics, especially during periods of conflict escalation, may be influenced by urban search scenarios through social media, local media, and other communication channels and may get involved in and disseminate these studies. At this point, city dwellers participate in the public space, primarily through mass media, support groups, signature campaigns, and even various non-governmental organizations, neighborhood associations, and volunteer platforms, thus actively engaging in the struggle for Kùltürpark. As a result, while urbanites are the primary parties whose demands should be considered in decision-making processes regarding the future of Kùltürpark, they are defined as secondary parties in the event of an active conflict.

4.2.3. Causes and Consequences

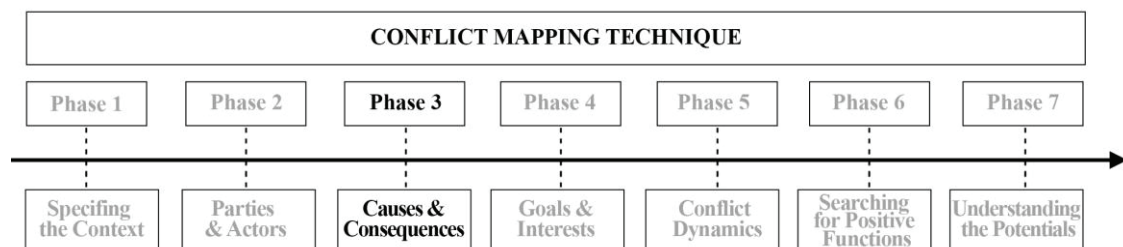

Figure 20. Phase Three: Separating Cause and Consequences through Conflict Mapping (Source: Produced by Author)

According to Bartos and Wehr, in a social conflict situation, causes and consequences tend to be confused. While “causes” are the direct trigger of the event, “reasons” refer to the justification of the event (2002, 68). When incompatible goals form conflict groups, actors are influenced by conflict dynamics to form conflict solidarity and behaviors, and these behaviors cause the balance between cause and effect to become ambiguous. According to the conflict mapping method, in order to understand the current situation and clarify the dynamics of the conflict, the causes and consequences of the case

should be separated from each other, and the conflict solidarity and conflict behaviors that affect them, if any, should be investigated (Bartos and Wehr 2002). “If the level of conflict solidarity within a group increases, the chances that it will engage in conflict behavior increase as well” (Bartos and Wehr 2002, 8).

According to Bartos and Wehr; ‘ Incompatible goals, Solidarity, Organization, Mobilization, Hostality, and resources’ are the main reasons for conflict behavior and “Free communication,” which leads to the emergence of the concept of solidarity that develops with the “interaction, similarity, Liking” trilogy in Homans' theory, “Hostality” which is influenced by “Grievances and frustration,” “conflict ideology” which represents the conflict culture of groups, and “organization and mobilization” which emerges with the sense of solidarity are the sources of conflict solidarity (2002, 70–78).

In this parallel, in the context of the right to the city, public goals constitute the ideology of conflict, while incompatible goals regarding the use, function, or conservation of space increase conflict solidarity and lead to the formation of communal values and forms of in-group organization. In struggles for the right to the city, the behavior of urbanites who want to make their voices heard through the organization of non-violent actions may vary according to the counter-actors. As the conflict escalates, cooperative approaches may evolve into discourses that increase the struggle. This situation reveals the complex nature of the conflict and affects the resolution processes of defined urban rights struggles.

As emphasized in the contextual analysis in Section 4.1.2, the historical, social, cultural, ideological, environmental, economic, and political dimensions of İzmir Kültürpark reveal the fundamental reasons underlying the demands for the right to the city and the spatial interventions and discourses that develop in the process shape the conflict dynamics. As Karpat points out, the transformations occurring within the case study ‘should be analyzed in the context of the spatial, social, economic and functional elements that caused the transformation; its causes and consequences’ (Karpat 2009, 200).

In the process of spatial transformation of Kültürpark since the 1990s, incompatible goals between actors have emerged. Accordingly, group identities and urban opposition actors have developed a high level of conflict solidarity. The conflict has proceeded based on influence and reaction, while factors such as injustice and frustration have influenced the combative attitudes of civil initiatives and accordingly caused a

change in the basis of conflict behavior. Although hostile relations did not emerge during the process, discussions on the use and protection of public space continued between the grounds of reconciliation (Arama Konferansı, Kültürpark Çalıştayları, meetings and collaborations between actors) and conflict (press releases, non-violent actions) on the demand for rights over the public space, and social interactions for reconciliation and cooperation were shaped.

At this point, the prominent topics on the main factors at the level between cause and effect are changing conflict dynamics and goal incompatibilities (Interviewer 5, 6), the way İzmir Kültürpark is perceived (Interviewer 1, 2), the danger of commoditization of the area with rank-oriented approaches (Interviewer 2, 4, 7), the function and use of public space (Interviewer 3, 5, 6) and the lack of solidarity in the context of social struggle (Interviewer 8) (Appendix C).

Also, Çalikoğlu and Bilsel highlight the “privatization of municipal property, disregard for public interest, proposals that disrupt the historical urban fabric, and projects that may harm the natural life in Kültürpark” as contributing factors (2019). Erdoğan, Ekşi, Kaylı, and Çavdar identify “conflicts of use” as a critical issue (2020, 23), while Penpecioglu and Aydiner attribute the leading causes of conflict to “governance problems of Kültürpark” (2023, 22). Currently, alongside managing public space and geographical interventions, the construction of group identities and the emergence of conflict solidarity can also be considered significant factors contributing to conflicts.

4.2.4. Goals and Interests

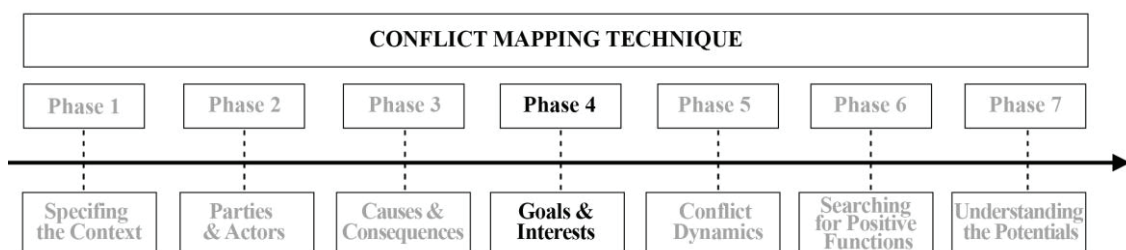

Figure 21. Phase four: Separating Goals and Interests through Conflict Mapping (Source: Produced by Author)

Throughout the historical development of İzmir Kültürpark since the 1990s, a range of discussion issues have arisen, with each new focus influencing the fundamental aspects of the process. The conversations over the future of Kültürpark have been centered around the divergent and occasionally conflicting objectives among parties. The primary focus of these discussions has been the utilization of public space and the framework of urban rights. The arguments around Kültürpark have not only engaged the individuals involved but have also reached the public through local and national news, highlighting the public significance of the park. In this context, when the struggle for Kültürpark is analyzed historically, the debates that have come to the agenda in the process and are still ongoing could be classified as follows:

Discussion topics that have taken place in the historical process of Kültürpark;

- International İzmir Fair and Architectural Project Competition and Kültürpark Revision Project
- “Basmane Pit” in physical relationship with Kültürpark
- Underground parking lot built afterward in Kültürpark
- Relocation of the fair function by separating it from the spatial context of Kültürpark

The topics of discussion that continue to be carried out over Kültürpark today;

- Overbuilding and reduction of Green Areas
- As a 2nd degree natural and historical protected area, protection of its cultural heritage
- The vision of the People's University forgotten with the dual identity debates between Fair/Culturepark
- Allocation and settlement of Kültürpark to several actors
- Spatial question marks on Hangars, Ada and Göl Gazinos, and Gates
- Functional features such as the Producer's Market (Üretici Pazarı) operating in Kültürpark

The K lt rpark Project Competition and the subsequent discussions concerning the revision project of K lt rpark have highlighted the use and function of public spaces. Notably, the competition specifications that suggested incorporating facilities like a convention center and profit-oriented establishments within K lt rpark have recurrently surfaced over the years. These proposals have created a ground for differentiation among stakeholders. While local government and local capital have supported these developments, professional chambers and civil initiatives have criticized them, sparking debates over the objectives of spatial production and defining goal incompatibilities (Karpat 2009). Along with this, the discussions on the ‘‘Basmane Pit’’ within the interaction area of K lt rpark came to the agenda with urban and public rights demands. The construction process of the K lt rpark underground parking lot, which lasted for five years, emphasized the demands for rights in the context of the protection of K lt rpark, which is registered as a 2nd degree natural and historical protected area. In addition, the relocation of the Izmir Specialized Fair to Gaziemir Fairgrounds in 2015 brought along question marks, debates, and goal incompatibles regarding the spatial use of K lt rpark (Pasin, Kılınç, and Yılmaz 2015).

In this context, the current debates on K lt rpark, designated as a second-degree natural and historical site, continue to address the use of public spaces in conjunction with debates on environmental and ecological conservation. These ongoing debates, enhanced by the restoration and reconstruction projects focused on Ada and G l Gazinos, Hangars, and Gates, outline a context of struggle. Also, civil society organizations and professional chambers express contrasting perspectives, highlighting a different separation of goals and interests and clarifying the distinctions between these aims and interests.

The debates were concretized through theoretical research as urban rights demands began to emerge on the practical level of the People's University and the cultural context of the forgotten area. The current studies on K lt rpark focused on urban planning processes and architectural qualities (Altan 2015; G rel 2015; P g n-Zander 2015), green infrastructure characteristics, carrying capacity, and urban heat-island analysis (N. Erdoğan et al. 2020; Erdogan et al. 2020), Research into usage (Şahin and  evik 2020), Urban identity and memory studies with their historical, symbolic and ideological representations (Kayın 2015; Amygdalou 2015; G nl g r 2015b; 2015a; G nl g r and Sezer 2021; Durmaz Drinkwater and Can 2015; Baydar 2015; S. K. Erdoğan and Güner 2023; Durgun 2018; 2015), Future imaginaries and approaches (Pasin, Kılınç, and Yılmaz

2016; Yılmaz, Kılınç, and Pasın 2015), urban commons debates (Kalonya and Öztürk 2021), and governance issues of Kültürpark (Penpecioğlu and Aydın 2023).

In the case of Kültürpark, the goals underwent modifications during the process, and these alterations impacted the collaboration procedures. In this context, underlining the goals and interests helps to understand the mechanics of the process. According to the definition, the term Goal refers to the outcome or accomplishment that one's efforts are aimed at, whereas interest is described as a personal involvement or concern for a particular cause, benefit, or duty. At this point, while the goal points to a result-oriented action plan, interests emphasize an ideological position and related motivations. In line with this, Bartos and Wehr underline that while goals are “immediate” phenomena with positive returns for the parties, interests encompass all positive returns and indicate deeper social relations such as “security, respect for justice” (2002). When the Kültürpark case is evaluated, while the specific demands of the parties (Kültürpark revision project, construction of underground parking lot, efforts to increase green areas, removal of hangars, etc.) determine the objectives, the protection of public space and the struggle for the right to the city are categorized as interests. Thus, these objectives and interests sometimes conflict with each other and sometimes overlap.

When examining the specific objectives of the actors within the sample, the local government defines its primary goal as “preserving Kültürpark by enhancing its natural texture and carrying its mission forward in line with the city’s memory.” This is articulated through adopting an “inclusive consensus” ideal within their management scheme (*İzmir Büyükşehir Belediyesi* 2020). Concurrently, during the process, the local government has been generating projects for Kültürpark (Kültürpark revision project), making decisions about the functionality of the area (relocation of the fair to Gazimir), and engaging in interventions aimed at the production and renewal of the space (Kültürpark Producers Market, Ada and Göl Gazinos restoration, and Kültürpark Fair Gates reconstruction) (“Kültürpark Yenileniyor” 2024; “Yerel Üretici Pazarları” 2024).

The objectives of the Kültürpark platform include ensuring that Kültürpark is perceived not merely as a fairground but as a city park that preserves its cultural functions and the vision of a forgotten public university, maintaining its status as a second-degree natural and historical site (interviewer 4, 2). Additionally, there is a focus on removing commercialization and profit-oriented functions from the space (Interviewers 1, 4, 6, 8, 7), dismantling the existing hangars in Kültürpark (Interviewers 1, 4, 8), and considering

the current carrying capacity during events (N. Erdoğan et al. 2020). There are calls for “all public institutions and organizations to be relocated out of the K lt rpark area” (interviewer 2, 7), “ending existing constructions to ensure processes are transparent and clear” (source 2), and not forgetting the function of green areas (interviewer 7, 1, 2, 6, 8). Furthermore, specific to K lt rpark, there is an emphasis on “transparent, autonomous, democratic” management, with decisions being made collectively with all stakeholders and creating an “open collective assembly” (interviewer 2, 5, 6, 7, 8) (Appendix C). According to KP, to support the urban rights struggle at K lt rpark, one of the most critical strategies involves enhancing visibility through effective media management, supported by press and media outlets (interviewer 2).

Furthermore, unity and organization (interviewer 4) and the involvement of professional organizations and unions from various disciplines are essential (Interviewers 2, 3, 4, 5, 6, 7). The incorporation of mass communication tools increases engagement in the social struggle (interviewer 3). For KP, this approach highlights the current short- and long-term objectives and the strategies identified to achieve them. Specifically, it emphasizes the “right to the city and particularly the right to life, focusing on the macro goal of defending the space as an urban commons.” Meanwhile, it acknowledges that “micro objectives may vary according to the discussion agendas throughout the process” (interviewer 5) (Appendix C).

The professional chambers affiliated with TMMOB prioritize their main goals for the future of İzmir K lt rpark, “preserving the historical, sociological, ecological and urban values of the park and increasing its existing values” and emphasize that the park should be addressed “with an integrated approach within the scope of its internal dynamics and its relations with the city” as well as its modern architectural heritage (TMMOB İl Koordinasyon Kurulu 2016). This holistic approach shows that K lt rpark should be protected and developed not only as a green space but also as an urban and cultural heritage.

Local capital actors, on the other hand, tend to evaluate İzmir K lt rpark in terms of economic opportunities and investment potential, emphasizing its “tourism and fair” functions. In fact, the Izmir Chamber of Commerce's views on the K lt rpark Project focus on the goal of transforming K lt rpark into a multifunctional cultural and social center. (İzmir Ticaret Odası 2014).

Other Civil Initiatives generally support the struggle for Kùltùrpark within the framework of their own visions and take part as supporting actors alongside the Kùltùrpark platform. Lastly, it is observed that the urban citizen does not set a primary goal in the process and is more of a passive spectator as a second-order actor. This situation reveals the limited scope and depth of the citizen's interaction and participation.

4.2.5. Conflict Dynamics

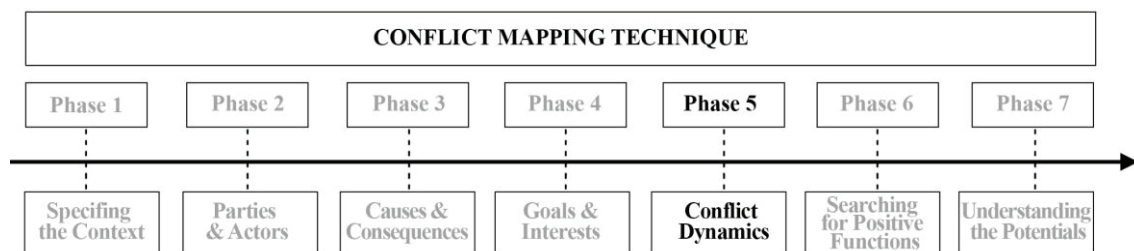

Figure 22. Phase Five: Understanding the Conflict Dynamics
(Source: Produced by Author)

Space is the realm of free-act and fields of social conflict influenced by social and psychological dynamics. In the context of the right to the city, space, which signifies publicness for use, also constitutes the dynamics of social interactions with its physical and symbolic meanings. Therefore, beyond its physicality, space is seen as a structure that shapes society's interactions, relations, and conflicts and, in this process, is attributed to its symbols and meanings. According to the conflict mapping method, identifying the main factors that cause conflict escalation or de-escalation and understanding the effects of the change of these factors on public space contributes to a deeper understanding of conflict dynamics while examining the changes in the mechanics of social relations in the process makes it possible to analyze the self-knowledge of the space within the resolution of the conflict (Bartos and Wehr 2002). At the same time, examining recurring cycles of behavior and assessing key events encourages more coherent and functional spatial production for the use of public space, both on a theoretical and practical level.

In the case of Kùltürpark, conflict dynamics in the period from 1990 to the present day could be analyzed under nine main headings in terms of the events in the period they cover and their impacts on the space;

- Spatial Intervention And Construction Processes With The Functional Transformation of Space: “Uluslararası İzmir Fuarı Kùltürpark Çevre Düzenlemesi ve Fuar Kompleksi Mimari Proje Yarışması” (1990-1992)
- Conservation, intervention, and changes of function on public space: Kùltürpark's registration agenda (1992-1995)
- The struggle for Urban and Ecological Rights in public space: Kùltürpark Underground Parking Discussions (2004-2009)
- Discussions on the functional transformation of Kùltürpark: Gaziemir İzmir New Fair and Congress Center Project (2010-2014)
- Kùltürpark's Struggle for the Right to the City: Discussions on Kùltürpark Revision Project (2014-2016)
- The Kùltürpark Conflict in the context of public space, urban and ecological rights: The establishment of the Kùltürpark Platform and the Conservation Plan (2016-2017)
- Efforts for social consensus on public space: "Nasıl Bir Kùltürpark İstiyoruz" workshop and “Arama Konferansı” period (2018-2019)
- Conflict dynamics: The process of Conservation Zoning Planning (2020-2022)
- Kùltürpark's Demand for the Right to the City: Kùltürpark Conflict (2022- present day)

4.2.5.1. Spatial Intervention And Construction Processes With The Functional Transformation of Space: Competition of İzmir Kùltürpark (1990-1992)

When the urban claims on İzmir Kùltürpark are analyzed historically, the first breaking point is the announcement of the specifications for the Kùltürpark Architectural Project Competition, which was published in February 1990 and caused disagreements

between the actors. The local government, which was the decision-making actor before this declaration, integrated the fair management with İZFAŞ in January 1990, and Kültürpark was declared a Grade 2 Natural Protected Area by the Conservation Board (Erkan and Arslan Avar 2017). According to the specification, the former power plant garage area was included in the Kültürpark site, and the functions of “stock exchange, congress center, open exhibition areas, parking lot with a capacity of 800 vehicles, rent facilities” were added; this decision was criticized by professional organizations in the context of “the danger of commodification of the area,” and concerns were raised among the city actors about the protection of the public area, which has “natural, cultural and historical” values, as a result of the excessive construction to be carried out (Karpas 2009, 170; Erkan and Arslan Avar 2017, 156; Kayın 2015, 61; Pasin, Kılınc, and Yılmaz 2016, 76). Thus, the competition specification, published in 1990, has given rise to discussions regarding the public space over the period extending to the present day, in the contexts of:

- Usage
- Transformation
- Functionalization
- Risks of commodification

Furthermore, the content of the specification and the implementation decisions of the winning project have facilitated the dynamics of intervention and struggle within the framework of urban rights throughout the process up to today.

As a result of the concerns, Izmir Chamber of Architects announced in April 1990 that it had filed a lawsuit against the competition specifications in the context of the struggle for the protection of public space, urban and ecological rights, and in April 1990, when the Conservation Board divided the construction area into “A (Kültürpark and Recreation Area), B (Fair Complex), C (Hotel and Congress Center) zones,” protests, press statements and marches were organized by the actors of the city (Erkan and Arslan Avar 2017; Karpas 2009). Following the reactions in the context of the conflict area and reactions, The local government postponed the competition until the court's decision was made in response to the reactions in the context of the conflict area.

The competition was then resumed in September 1990 after the court overturned this decision, and it was concluded in December of that same year (Erkan and Arslan Avar 2017, 156). According to the explained conclusion, the basic principle of the first design is " While enriching the geography and topography of Kültürpark; to ensure that the facilities are hidden within this topography and blend with nature;" accordingly, in August 1991, the "1/5000 scale master development plan" based on the winning project was approved (İzmir Büyükşehir Belediyesi. 2014; Erkan and Arslan Avar 2017).

4.2.5.2. Conservation, Intervention, and Changes of Function on Public Space: Kültürpark's Registration Agenda (1992-1995)

After the competition, the “New Specialized Fairs Buildings” (Hangar), which consisted of 5 halls, were built at the entrance of Basmane Gate. In 1992, in line with the criticisms received, “initiatives to rid the Kültürpark area of concrete” started, “with the demolition of Manolya Tea Garden, Caravanserai, Ekici Över, and Şarapevi 60,000 m² of concrete was reduced (Karpas 2009; İzmir Büyükşehir Belediyesi. 2014). In November 1992, Kültürpark was registered as a Grade 2 Natural Protected Area + Historic Site by the İzmir KTVKK Board No. 1. In addition, in December 1995, Kültürpark site was changed as “1st and 2nd Degree Metropolitan Activity Center with the change in the 1/5000 scale master development plan” and become the scene of protection, intervention and function changes on public space (Erkan and Arslan Avar 2017).

4.2.5.3. The struggle for Urban and Ecological Rights in public space: Kültürpark Underground Parking Discussions (2004-2009)

In July 2004, the local administration made a “change in the 1/5000 conservation zoning plan to allow underground parking” on İzmir Kültürpark, and in September 2005, this decision was passed by the city council. It marked yet another breaking point for the park and started conversations on underground parking within the framework of

Kültürpark's struggle for ecological and urban rights (Karpaz 2009; Türkyılmaz 2014; TMMOB Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi 2016).

In the historical process, the underground parking lot tender was announced in May 2006, and urban actors initiated another struggle for urban rights in the context of the protection of public space urban and ecological rights, arguing that the change to be made against this decision would destroy the ecological values of the area and negatively affect its habitat. (Karpaz 2009, 175; Alpaslan 2017). On the other hand, the local administration described the investment as ‘‘an attempt to meet the need for parking lots without destroying the urban fabric’’ and stated that with vehicle entry control, the ecological balance of Kültürpark would be protected from exhaust fumes. Thus, the area would become a ‘‘breathing space’’ for pedestrians (*İzmir Büyükşehir Belediyesi* 2006; *İzmir Büyükşehir Belediyesi* 2009)

As a counter perspective, professional organizations affiliated with TMMOB have expressed serious concerns regarding constructing an underground parking lot at Kültürpark. They foresee ‘‘an irreversible threat to Kültürpark's open green space and cultural function,’’ demanding a scientific assessment due to the risk of ecological imbalance during the parking lot construction and calling for the urgent creation of the city's Transportation Master Plan. Furthermore, they assert that the green area gained post-construction will contribute ‘‘minimally to the ecological integrity of Kültürpark,’’ emphasizing that proceeding with the Kültürpark Underground Parking construction without adequate research is contrary to urban planning principles, the (conditional) decisions of the Conservation Board, environmental health standards, and the public interest (*İzmir Büyükşehir Belediyesi* 2006; Pakkaner, n.d.; TMMOB İl Koordinasyon Kurulu 2016). In May 2006, professional chambers affiliated with TMMOB announced that they would file a lawsuit against the cancellation of the zoning plan and the suspension of the tender for the underground parking lot, and civil society organizations such as the TEMA Foundation Izmir Representative Office and the Izmir'i Sevenler Platform supported this struggle (Pakkaner, n.d.; Karpaz 2009). In August 2006, following the approval of the Conservation Zoning Plan by İzmir KTVKK No. 1 and the request for a scientific report against the implementation, all urban actors opposed to the underground parking lot plan organized sit-in protests at the construction site (Karpaz 2009).

As the conflict escalated within the series of events and the parties developed conflict solidarity, in August 2006, the local government announced that construction

work had been stopped. In October 2006, a scientific report prepared by Dokuz Eylül University at the local government's request was published approving the project (Karpaz 2009). In December 2006, Izmir First Administrative Court allowed the construction of the underground parking lot in Kùltürpark was halted “due to allegations that it would disrupt the natural structure and cause great damage to the environment,” and the local administration stated that “all necessary permits have been obtained and the plans have been approved” and that “the people of Izmir will benefit from this project if the judiciary decides in favor of it” (*Milliyet* 2006; *İzmir Bùyükşehir Belediyesi* 2007; Karpaz 2009). In February 2008, the court annulled the plan for the underground parking lot. While this decision strengthened the struggle of urban actors for urban and ecological rights, the local administration appealed the decision. In September 2009, the Council of State accepted the objection, and the struggle for the right to the city was extinguished. In January 2009, the underground parking lot, which was “built on an area of 16 thousand square meters with a capacity of 594 vehicles”, was officially opened with the emphasis that it “increased the green texture of the fair”. (*İzmir Bùyükşehir Belediyesi* 2009).

4.2.5.4. Discussions on the functional transformation of Kùltürpark: Gazimir İzmir New Fair and Congress Center Project (2010-2014)

With the changing world order and the importance of specialized fairs as of 2003, the current spatial capacity of Kùltürpark has become insufficient for the fair function, and plans for the relocation of the fair function in Kùltürpark have started to emerge (*İzmir Bùyükşehir Belediyesi*. 2014). In February 2010, faced with the “difficulties of having two opposite functions as both a City Park and a Fair,” the new government introduced a new " Gazimir İzmir New Fair and Congress Center Project Tender has been realized (*İzmir Bùyükşehir Belediyesi*. 2014). In September 2010, the components of the TMMOB Provincial Coordination Board underlined the ecological contribution of Kùltürpark to the city with a press release titled “The Density of Construction in Kùltürpark Should Not be Increased, It Should be Protected as an Open Green Area.” They emphasized that they oppose the transformation of the space with “functions that

will bring intensive construction such as the Congress Center.’‘ The press release emphasized that the process should be carried out transparently within the current agendas of Kltrpark and the sensitive ecological structure of Kltrpark should be protected (Mimarlar Odası İzmir Şubesi 2010). The functional change discussions on the park have continued since 2010. In September 2014, the TMMOB İzmir Provincial Coordination Board renewed its view that ‘‘Kltrpark should be preserved as a green area after the fairgrounds relocation’’ with a press release. The specialized fair was relocated from Kltrpark to the Gaziemir İzmir New Fair and Congress Center, which was officially opened in March 2015 after its foundation was laid in February 2013.

4.2.5.5. Kltrpark's Struggle for the Right to the City: Discussions on Kltrpark Revision Project (2014-2016)

Following the Kltrpark competition, based on the winning project, the ‘‘Kltrpark Report’’ was published by the local administration in May 2014, and the ‘‘Kltrpark Revision Project’’ was prepared (İzmir Bykşehir Belediyesi. 2014). Consequently, the discussion platforms established by the Kltrpark competition project in 1990, concerning the use, function, and risks of commodification of public spaces, have once again come to the forefront. During the process, ‘‘Ortak Akıl Turları’’ on the project was organized in İzmir Havagazı Factory with the participation of academicians, representatives of professional chambers, non-governmental organizations, and local capital actors with the emphasis on the participation principle of local government (*İzmir Bykşehir Belediyesi* 2016). The report recognized that İzmir Kltrpark is an essential environmental asset with its natural vegetation and its contribution to the microclimate of the city, emphasized the importance of cooperation between urban actors in urban park management by referring to international examples such as Central Park and Hyde Park, stated that after 24 years following the conclusion of the competition project, the space should be reconsidered by considering the criteria of high space quality, safety, and calmness, and proposed ‘‘a new vision of Kltrpark to be shaped with the contributions of all actors’’ (İzmir Bykşehir Belediyesi. 2014). Underlining the need to achieve a ‘‘social consensus’’ in the operating scenario, the report drew attention to the following

topics: ‘‘Entertainment and recreation functions (recreation), Sports functions, Museum and natural site functions, Art activities, Consumer-oriented fair activities.’’

In July 2014, the Izmir Chamber of Commerce, one of the local capital actors, published a report with recommendations for functional and spatial transformation within the area in support of the Kltrpark revision project, demanding that the name of the park be changed to ‘‘Culture and Congress Park;’’ the demolition of the perimeter walls and the design of the exterior façade of Kltrpark to give the building stock a ‘‘modern structure’’ (İzmir Ticaret Odası 2014). In the draft project published in 2016, it was stated that ‘‘increasing the amount of green by 21 thousand square meters by reducing building density. The topics of ‘‘removing the existing halls and replacing them with green building designs,’’ ‘‘restoration of the building stock that needs to be preserved in a way that preserves its originality,’’ ‘‘expansion of the lake in the fairgrounds,’’ ‘‘increasing sports areas’’ came to the fore, and Prof. Dr. İlhan Tekeli underlined that a participatory method was followed (*İzmir Bykehir Belediyesi* 2016). In the following period, the city's actors held evaluation meetings with various views on using the space and sought a common consensus (Penpecioglu and Aydiner 2023). In April 2016, the submission of the Kltrpark Revision Project to KTVKK and the relocation of Fuar Izmir to Gaziemir increased the debate on the function between actors. In this context, urbanites and civil initiatives opposed to the revision project created the ‘‘Kltrpark'a Dokunma group’’ on social media. Twenty thousand people liked the page and conducted a Change.org signature drive, gathering 12,000 signatures. These signatures were sent by civil initiatives to the Central Government, Local Government, Conservation Board, Ministries, and MPs (Penpecioglu and Aydiner 2023) (KP Chronology).

In this process, where the conflict over the use, function, and protection of public space has entered an escalation period, TMMOB Izmir Provincial Coordination Board published the ‘‘Kltrpark Project Evaluation Report’’ in June 2016 and made its evaluations of the draft public via the press. The report emphasized the necessity of preserving and assessing green spaces at various scales, given the strategic position and ecological value of İzmir Kltrpark. It noted that the analysis of the building stock needed to be conducted within the context of ‘‘modern architectural heritage’’ (specifically the Cultural Pavilion, Foundations Pavilion, Parachute Tower, and Ada Gazino) and reconsidered in an interdisciplinary manner and highlighted that functionalities such as a convention center would impair the spatial integrity of the area

and criticized the project's action plan for containing 'excessive spatial intervention.' It also pointed out the incompatibility of the picnic area function included in the project with the use of public space. It was argued that Kltrpark should be managed and organized as a public park, independent of local capital actors, with a plan that integrates its immediate surroundings. The process should be entirely transparent (TMMOB İİ Koordinasyon Kurulu 2016). During this process, the local government used 'virtual hostess, touch screen and video mapping technologies' at the Pakistan Pavilion to promote the project to the citizens('Yeni Kltrpark' Sizi Bekliyor' 2016).

4.2.5.6. The Kltrpark Conflict in the Context of Public Space, Urban and Ecological rights: The Establishment of the Kltrpark Platform and the Conservation Plan (2016-2017)

In September 2016, as the spatial conflict in Kltrpark intensified, incompatible goals emerged among urban actors regarding the use and conservation of public spaces. Consequently, conflict solidarity and conflict ideology began to emerge. In order to oppose the Kltrpark Revision Project, the relevant city actors have come together during the period and organized the Kltrpark Forum. In the forum, where concerns and solutions for the project were discussed, various presentations and briefings emphasized that 'Kltrpark is not an idle area.' Discussions included activities and action proposals aimed at engaging the public, and it was highlighted that 'the struggle involves a three-dimensional process with scientific, legal, and public aspects'(Evrensel 2016). Following the forum, the Kltrpark Platform, one of the most concrete outputs of the struggle for urban rights in Kltrpark, was established in September 2016, and 12,000 signatures collected for Basmane Pit and Kltrpark were delivered to the Izmir Metropolitan Municipality by the KP (Penpecioglu and Aydiner 2023) (KP Chronology).

In the process following its establishment, the platform aimed to raise awareness with non-violent actions and drew attention to the Right to the City and the use of Public Space by distributing posters, banners, brochures, and t-shirts and organizing 'Kltrpark'ta Neşeli Gnler' events. These struggles and activities emphasized the importance of Kltrpark as a public space and a social meeting point and were covered

by national and local media. With the increasing struggle, in September 2017, TMMOB's application to the Ministry of Culture and Tourism for a Conservation Zoning Plan was finalized, and KTVKK decided to make a conservation zoning plan for Kltrpark (*İleri Haber* 2017). According to Penpecioglu and Aydiner, this process led to the ‘‘shelving’’ of the Kltrpark revision project (Penpecioglu and Aydiner 2023).

4.2.5.7. Efforts for social consensus on public space: ‘‘Nasıl Bir Kltrpark İstiyoruz’’ Workshop and ‘‘Arama Konferansı’’ Period (2018-2019)

With the deflating of the discussions on the Kltrpark revision project, the conflicts over Kltrpark have entered a period of de-escalation, and collaborations and searches for solutions have started between all actors of the city. In this context, in April 2018, Kltrpark Platform decided to organize a workshop in Kltrpark in cooperation with other actors of the city in order to ‘‘establish the demands for KAİP on a more solid basis and to create them by discussing them’’ and conducted a survey in Kltrpark in April 2018 in order to form the basis for this workshop (Kalonya and Öztürk 2021). In the survey, 306 individuals answered ‘‘questions about the urban experience and the future of Kltrpark.’’ As a result of the answers, it was seen that it came to the forefront with its ‘‘green texture’’ and that the citizens stated that the activities that emphasized the cultural function were decreasing (Survey Report). In May 2018, a ‘‘Nasıl Bir Kltrpark İstiyoruz?’’ workshop was organized. The future vision of Kltrpark was discussed with 73 participants from the chambers affiliated to TMMOB, Chamber of Forest Engineers, Landscape Architects, Urban Planners, and Architects; academics from the fields of Public Administration, Political Science and Law, artists, Izmir Metropolitan Municipality and Konak Municipality representatives (Kltrpark Platformu 2018; Kalonya and Öztürk 2021; Penpecioglu and Aydiner 2023) (KP Chronology).

In the process following the struggle for the public space of Kltrpark, in July 2018, the outputs were transformed into a report by the Kltrpark Platform and published with a press release. The report stated that during the five workshops held, discussions covered ‘‘the park's vegetation and fauna, its historical and cultural values,

environmental interactions, public space management, and the functional roles of Kültürpark.’ Findings suggested that Kültürpark should be perceived as a “public urban park;” its walls, as “historical value” and “knowledge of labor,” should be preserved; no commercial functions such as a “convention center” should be allowed, fitting the “Public School” theme of a “city park”; the hangars should be dismantled for the area to be turned into a botanical garden; structures with historical and architectural value should be preserved while those lacking such value should be demolished; the area should be considered in planning alongside its surroundings; and that “Kültürpark management should adopt an assembly model open to participatory democracy” (Kültürpark Platformu 2018). The report also stated that the struggle for the urban right to Kültürpark should be expanded and that urban actors will be “the subjects of the process and followers of the issue” in all decisions regarding the future of Kültürpark (Kültürpark Platformu 2018). In line with this, the Izmir Branch of the Chamber of Architects made a press statement in August 2018, stating that the works carried out by the Izmir Metropolitan Municipality in Kültürpark do not follow the law and may harm the original qualities of the area. Furthermore, previous warnings by professional chambers and civil society organizations were not considered. It was emphasized that the local government should adopt more participatory and democratic processes (*Mimarlar Odası İzmir Şubesi* 2018).

Kulturpark İzfaş Building Allocation Agenda;

Kültürpark Platform initiated a social media campaign in response to the plan to assign the İZFAŞ building in Kültürpark to a private foundation institution. However, in November 2018, İzmir KTVKK approved the allocation agenda. Subsequently, the conflict continued to escalate, and Kültürpark Platform aimed to make its voice heard to the local government by organizing a banner opening action in the Metropolitan Council. The then-metropolitan mayor agreed to meet with the platform after an appointment was made (Appendix C). The KP, which has increased its level of struggle, organized a banner-raising action on the SODEV allocation agenda with the participation of the local administration in March 2019 and delivered the files they prepared in the context of the struggle for urban rights on Kültürpark to Tunç Soyer, the mayoral candidate of the İzmir metropolitan municipality at the time. In the same month, a forum was organized with the participation of the Chamber of Architects, Chamber of Urban Planners, and academics

on what kind of Kùltürpark is desired. In April 2019, after the local government elections and the change of the mayor, the protocol for allocating the Kùltürpark building to the private foundation university was canceled (Ege'de Son Söz 2019) (KP Chronology).

The de-escalation period of conflict: Compromise and Cooperation in the struggle for public space;

In May 2019, a meeting between the Kùltürpark platform and the local government facilitated the transition to a de-escalation period in the conflict trajectory. This meeting was attended by the then Mayor of Izmir Metropolitan Municipality, Tunç Soyer, his deputy Abdül Batur, and ecology advisor Güven Eken and emphasized the preparation of conservation-oriented zoning plans for Kùltürpark, adopting participatory and transparent processes, preserving and enhancing the green fabric, strengthening the public and educational functions of the park, and preserving and developing the architectural inventory. Additionally, it highlighted the continuation of park management through a democratic and pluralistic model to ensure that the park remains accessible and participatory for all residents of Izmir (Appendix B, C). During the meeting, the Kùltürpark Platform recognized that their goals aligned with the local government's goals. The outcome of the meeting was a decision to organize a search conference on Kùltürpark, followed by a workshop in collaboration with the local government and other city actors (Appendix B, C). This cooperation, which increased the speed of de-escalation, became one of the essential breaking points of the kùltürpark urban rights demand, and the call for participation in the conference, which was open to everyone, was published in national and local newspapers (Haberler.Com 2019). (Appendix B, C).

In June 2019, a search conference meeting was held with nearly 400 participants, which was ‘‘an important part of the quest to ensure the participation of all segments in the decisions to be taken about the city.’’ After the 3-hour meeting, the meeting report was prepared and shared with the public. According to this report, discussions on Kùltürpark were organized under the main headings of ‘‘Management, Structural Condition, Sports, Culture and Arts, Services, Public School Mission, Fair, Flora-Fauna.’’ and served as a foundation for the upcoming workshop. This situation has demonstrated the necessity to preserve this perception while preparing the Conservation-Oriented Zoning Plan, as Kùltürpark, being a common space, supports the urban rights claims related to the use of

public spaces(Kalonya and Öztürk 2021; Penpecioglu and Aydiner 2023) (Appendix B, C). With the outputs of the process, the local government called professional organizations in Izmir for KAIP.

On July 30, 2019, following the "Search Conference," the "Kültürpark Workshop" was held, with active participation from local government representatives, professional organizations affiliated with TMMOB, local capital representatives, and civil initiatives, among other city actors. During the workshop, which included five sessions, various opinions on the use and function of public spaces were heard. However, due to diverging views, a ‘‘common consensus’’ could not be reached. In response, the local government stated that the matter would be referred to the public for a decision (Appendix B, C). In addition, during the process, upon the proposal of the local administration, it was decided to temporarily move Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts and the State Conservatory to the halls in Kültürpark Fairgrounds; the actors of the city criticized this decision; later this project was canceled (Cumhuriyet 2019). The Kültürpark platform evaluated the workshop results as "pre-planned" for commodifying the public space. In this process, the conflict ended its de-escalation course and moved to the escalation course due to the opening of the Producer's Market in the Kültürpark area in October 2019 (Appendix B, C).

Debates on intervention in public space: The escalation period of conflict and the claim to urban rights;

Following the failure of reconciliation efforts in 2018, urban actors began to express their disagreements. In December 2019, the Chamber of Urban Planners issued a press statement emphasizing the importance of the conservation-oriented zoning plan for constructing a museum and marketplace at Kültürpark. They stated that the process should be conducted based on scientific data and with a participatory approach, noting that planning such as establishing a producers' market and a museum before the plan was finalized caused public concern. They also declared their readiness to provide the necessary support to the local government during the planning process (TMMOB Şehir Plancıları Odası 2019). TMMOB, on the other hand, included the Kültürpark revision project in its map of urban crimes and recognized the current discussions on Kültürpark as an "urban crime"(Hazar Kalonya and Yıldırım 2020).

In the ongoing process, the Izmir Metropolitan Municipality announced the restoration of the Ada and Göl Gazinos on its website in January 2020. In reaction to this spatial intervention, the platform published an open letter to the local government, while the chambers affiliated with TMMOB emphasized the importance of demolition inspections and the inventory of Kültürpark within the intervention processes (KP Chronology). In addition, in the process, due to the pandemic in January 2024, there was an agenda to allocate Kültürpark hangar areas to the Ministry of Health, and there were proposals from the central government party to make a nation garden for Kültürpark.

4.2.5.8. Conflict Dynamics: The Process of Conservation Zoning Planning (2020-2022)

The conservation zoning plan studies conducted from 2020 to 2022 have demonstrated the continuance of the Kültürpark case study through increased conflict dynamics, cooperation, and disagreements. In this context, at the council meeting held in Ahmet Adnan Saygun Art Center in December 2020, the mayor of Izmir Metropolitan Municipality stated that the “1/5000 scale Conservation Master Plan and Plan Report proposal and 1/1000 scale Conservation Implementation Master Plan and Plan Report proposal”, which were revised within the framework of the opinions and suggestions of NGOs and professional chambers, were sent to the relevant units (İzmir Büyükşehir Belediyesi 2020). In response to the statement by the then-mayor Tunç Soyer that the “Constitution of Kültürpark” was written with the participation of all city actors, the Kültürpark Platform has countered that they were not part of this “common mind” and that their opinions were not sought in interventions made to the public space. Meanwhile, the professional organizations affiliated with TMMOB have noted that since 2019, they have held “11 meetings with the local government” and conducted scientific studies for the preparation of reports on “Contributions of Kültürpark to the Urban Ecosystem, Usage, and User Profile of Kültürpark, Assessment of Kültürpark's Carrying Capacity, Kültürpark as a Disaster Emergency Gathering Site, Inventory of Buildings in Kültürpark, Update of Kültürpark's Flora, Kültürpark's Fauna, Contributions of Kültürpark to the Urban Ecosystem, and Kültürpark Sculptures.” Based on these analyses, a 39-item list of

recommendations for Kùltürpark has been presented to the local government, which shared the findings with the chambers in December 2020. In addition, TMMOB has emphasized in a press release that the Conservation-Oriented Zoning Plan (KAİP) assessment has resulted in “significant ecological gains” and that the chambers' requests have been considered. They have reiterated demands for “the immediate initiation of the registration process for the buildings to be preserved,” “the complete removal of hangars without replacement construction,” and “justification of the construction ratio based on the area's carrying capacity and the needs of a contemporary 'knowledge society' vision” (TMMOB İZMİR İl Koordinasyon Kurulu 2020). At this point, while the Kùltürpark Platform and civil initiatives felt the need to escalate the conflict, the professional chambers maintained a conciliatory stance while voicing their urban demands. During this period, the Chamber of City Planners organized educational activities to advocate preserving Kùltürpark as a public space. These included YouTube presentations titled “What Happened in Kùltürpark? A Park, a Fair, a Pit” and “What is Happening in Kùltürpark Today, and” İzmir Yaşam Alanları, ‘Kùltürpark - An Oasis in Izmir.’”

In the process of the struggle for the right to the city that emerged as a result of the debates on the protection, use, and function of the public space, the local administration stated in January 2021 that “it may not be possible to please everyone because everyone may have something else in mind, idea, and dream about Kùltürpark.” It underlined that the relevant process was created with the professional chambers and the local government bureaucracy in response to the criticisms of the citizens and civil initiatives (Penpecioglu and Aydiner 2023; A3Haber 2021). In February 2021, the Izmir branch of the Chamber of Architects issued a press release on the Kùltürpark Report and Activities, thanking the local government for their collaboration. The chamber has emphasized the need to highlight the City Park function in the Conservation-Oriented Zoning Plan, which currently does not include definitions for 'Fair, Exhibition, and Festival Area.' They have affirmed their commitment to monitoring the process (Mimarlar Odası İzmir Şubesi 2021).

During this time, conflict solidarity has increased in response to groups' conflict ideologies and coercive reactions. In February 2021, the Kùltürpark Platform distributed materials prior to the council meeting where the KAİP vote was scheduled and launched social media and signature campaigns. In July 2021, the Izmir 1st Region Conservation Board of Cultural and Natural Assets requested that necessary scientific studies be

conducted on Kùltùrpark. Following the approval of the Kùltùrpark Conservation-Oriented Zoning Plan by the Izmir Metropolitan City Council for the second time in December 2021, the plan was approved by the KTVKK in April 2022 (KP Chronology).

Following the process, in December 2021, the Kùltùrpark Platform issued a press release titled Metropolitan Municipality Approves Opening Kùltùrpark to Construction. It stated that the new KAİP was no different from the previous withdrawn plan, noting that the local government had occupied the hangars within Kùltùrpark. They argued that demolishing the Celal Atik Sports Hall, known as an architectural heritage for the city, was incorrect, that the precedent decision was exceeded, and that a management and operation plan had still not been established. After the escalation, the Platform met with the then-mayor Tunç Soyer in March 2022 to express their concerns. During the meeting, Soyer addressed the platform's "harsh language," suggesting that communication could be conducted directly rather than through the press, and expressed his appreciation for the Kùltùrpark Platform's urban rights struggle (KP Chronology) (Appendix B, C).

4.2.5.9. Kùltùrpark's Demand for the Right to the City: Kùltùrpark Conflict (2022 - Present)

Throughout the periods extending to the present day, the spatial transformation of Kùltùrpark continues and is still evolving. In July 2022, the local government conducted reconstruction works on the Lozan Gate, a registered immovable cultural property based on its original 1938 state. Additionally, in May 2023, restoration works were carried out on the 9 Eylül and Montrö Gates (Ege'de Son Söz 2022; İzmir Büyükşehir Belediyesi 2023). Additionally, in 2020, when the Ada and Göl Gazinos restoration was announced along with a change in management, city actors emphasized the importance of sharing the restoration and reconstruction processes with the public through press statements. In September 2022, TMMOB İKK highlighted in a press release titled *Yorgun Park, Kùltùrpark!* that interventions in the area had transformed Kùltùrpark into a "construction site" and that activities exceeding its carrying capacity had damaged its habitat. In July 2023, the Chamber of Architects Izmir Branch, the Chamber of City Planners Izmir Branch, and the Kùltùrpark Platform jointly emphasized in a press statement that "like

all our cultural heritage, the preservation and restoration of Modern architectural heritage should be prioritized without demolition, and reconstruction should not be resorted to without solid justifications.” They also noted that transparency in these processes had been overlooked. (“Kültürpark Basın Açıklaması” 2023; Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği İzmir İl Koordinasyon Kurulu 2022). In the process, the interaction of the actors continued, and a Kültürpark meeting was held in October 2023 with the joint participation of the local administration, the presidents of the Chamber of Architects and Chamber of City Planners, Ataorman Kültürpark Association and Kültürpark Platform, and an exchange of information on current interventions on Kültürpark was realized (KP Chronology).

During this period, the urban rights struggle for Kültürpark continued to evolve through different channels. The *Külden Medeniyete Kültürpark Fotoğraf Sergisi*, described as a project to raise awareness about passing Kültürpark on to future generations as a “site of memory,” was opened by the İzmir Photography Art Association at the Kültürpark Atlas Pavilion. By December 2023, the foundation for the reconstruction of the Göl Gazinos was laid. In January 2024, the Kültürpark Platform issued a statement including a seven-point veto, declaring their rejection of approaches within Kültürpark that do not offer alternatives, allow for a marketplace, are inappropriate for restoration in the Ada and Göl Gazinos, destroy modern architectural heritage at the gates, perceive Kültürpark primarily as a venue for entertainment, and compromise the park’s ecology (İlk Ses Gazetesi 2024). In this context, today, there is still a struggle against the danger of the commodification of Kültürpark, and the area is still seen as an idle space that can be used as a congress center. In January 2024, in support of this argument, the Aegean Association of Touristic Enterprises and Accommodations issued a press release stating that “İzmir tourism is in great need of a comprehensive and well-equipped congress center, and the most suitable area for this is Kültürpark” (Turizm Ajansı 2024). Urban actors, still actively engaged in the struggle for urban rights, have recently marked June 5, World Environment Day, by organizing a program titled “Solidarity Against Ecological Destruction and Plunder in the City.” Collaborating with the İzmir Bar Association, İzmir Medical Chamber, TMMOB İzmir Provincial Coordination Board, Aegean City Councils Union, Konak City Council, EGEÇEP, and İzmir Yaşam Alanları, they have issued a joint press release to raise awareness and generate solutions for urban crimes, addressing the current state of İzmir Kültürpark as an urban crime. Additionally,

the Kültürpark Platform has issued a press release on positive actions taken concerning urban rights in Kültürpark. Also, they have thanked İzmir Metropolitan Mayor Cemil Tugay for removing the iron cages within the permaculture area and cleaning up construction sites. They have also announced their expectation of support for removing the producers' market, improving the casinos' condition, and reinforcing the Parachute Tower.

Table 7. Periods of Conflict Dynamics According to Public Space Approaches

Year	Periods of Conflict Within Dynamics	Approach to Public Space					
		Functional Transformation of Space	Spatial Interventions and Construction Processes	Urban Heritage and Memory	Social Participation in Public Space and Urban Rights	Ecological Rights Struggle	Protection of Public Space
1990 - 1992	Process of 'Uluslararası İzmir Fuarı Kültürpark Çevre Düzenlemesi ve Fuar Kompleksi Mimari Proje Yarışması'	■	■	■		■	■
1992-1995	Kültürpark's registration agenda	■					■
2004-2009	Kültürpark Underground Parking Lot Debates	■	■			■	
2010-2014	Gaziemir İzmir New Fair and Congress Center Project	■		■			
2014-2016	Kültürpark Revision Project discussions	■		■	■	■	■
2016-2017	The establishment of the Kültürpark Platform and the Conservation Plan	■		■	■	■	■
2018-2019	'Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz' and 'Arama Konferansı' period	■			■		
2020-2022	Conservation Development Plan Process	■	■		■	■	■
2022 - Present	Kültürpark's Demand for Urban Rights: Kültürpark Conflict		■	■	■	■	■

Analyzing conflict dynamics in the context of the right to the city;

Bartos and Wehr argue that a detailed analysis of the historical background of the conflict allows for the identification of triggering sequences of events, which in turn provides a basis for reflection on shaping response processes (2002). The struggle for the public space of Kültürpark has continued for 34 years, starting in the 1990s, and the public space has evolved into a site of conflict. Although the 'common sense tours' organized for the first time in 2014 during the Kacoğlu period can be defined as a positive attempt to create a ground for reconciliation, the transformation of Kültürpark into a “depressed area” continued in the process of conflict between actors (Yılmaz, Kılınç, and Pasın 2015; Penpecioglu and Aydiner 2023). According to the research on dynamics conducted through Kültürpark, in the context of the struggle for urban rights, civil initiatives have engaged in “conflict behavior” and adopted “non-violent resistance ideological principles,” leading to “unilateral escalation” actions. This has resulted in producing a conflicting ideology as a consequence of prolonged conflicts.

Additionally, it has been observed that the struggles for urban rights involve spatial interventions and functional transformations, social participation and public space disputes, urban memory and heritage, and ecological sustainability and environmental rights. Throughout the process, the conflict behaviors of the actors have impacted the outcomes of interventions in public spaces.

As Bartos and Wehr point out, in the process, the increasing frustration with the slow progress of the struggle for the right to the city and the growing sense of injustice led to escalation periods of conflict behaviors that included a confrontational discourse (2002).

During this process, the “unilateral escalations” that emerged became “reciprocal escalations” during increased communication problems between actors. Generally, issues such as lack of communication, distrust between actors, competition, and disagreement have been identified as factors that lead to the escalation period of conflict. Conversely, processes like reconciliation, negotiation, trust-building, and collaboration have been found to encourage movement toward a de-escalation period. As indicated in the conflict mapping method, preconflicts have included a cooperation period “with the adversaries tried to persuade or reward each other” but “despite attempts at cooperation, since the conflict groups are created, an open conflict” is started with the “Spark That Ignites”

(Bartos and Wehr 2002, 79). It was also observed that conflict tends to deescalate during periods when the conflict is in an equilibrium state.

4.2.6. Searching For Positive Functions

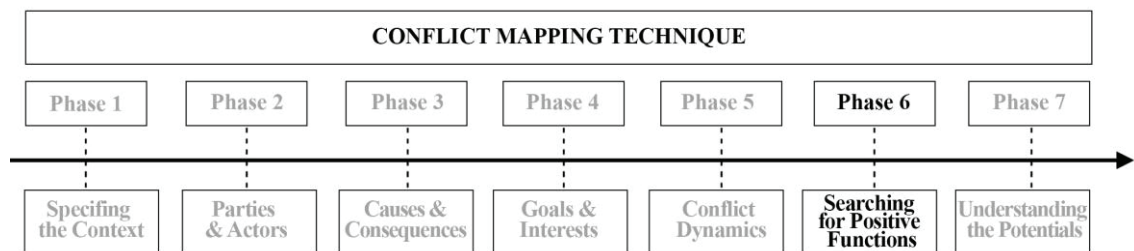

Figure 23. Phase Six: Searching for Positive Functions of the Conflict
(Source: Produced by Author)

“The basic premises of the conflict approach are that everyone pursues their own best advantage according to resources available to them and to their competitors and that social structures- whether formal organizations or informal acquaintances- are empirically nothing more than people meeting and communicating in specific ways. The outlooks people derive from their past contacts are the subjective side of their intentions about the future. People are continually re-creating social organization. Social change happens when the balance of resources slips one way or another so that the relations people negotiate over and over again come out in changed form (Collins 2009, 44)”

As Collins' conflict theory suggests, social relations are reproduced through conflict dialogues in which past experiences create future intentions. The described process of reproduction invokes social change and catalyzes innovation. At this point, conflict has a positive meaning corresponding to its agnostic nature. This analysis defines it by its fundamental function in the progress of social structures beyond its appearance as a divisive force. According to Bartos and Wehr's conflict mapping method, identifying the positive functions of conflict creates a whole new area of synthesis outside of coercion on the way to the parties' goals (2002). In this context, the inquiry into the current status of the parties within the framework supports the uncovering of positive functions by fostering searches for alternative solutions, new methods of cooperation, and higher-level evaluations. Moreover, the analysis of conflict dynamics contains a pattern solution that describes the specific intervention needed to resolve the disagreement.

In this context, positive outcomes of conflict refer to any outcome with a positive return (Bartos and Wehr 2002). Identifying the positive functions of conflict is based on Simmel's intellectual inquiry, which forms the foundations of his analytical conflict theory. According to Simmel, conflict is a natural, constructive, and necessary element of society that should not be seen as a negative phenomenon (Turner H 2013; Allan 2014; Wallace and Wolf 2022). Illuminating this conceptual foundation is essential to explain the effects of conflict on social structures and its potential benefits.

In this context, Section 4.2.6 aims to identify the outcomes of the conflict process through K ult urpark and to search for the future potentials of the public space by examining the positive functions through the following topics:

- Defining positive functions in the context of conflict theory
- Defining positive functions within the framework of urban rights
- Evaluating positive functions through K ult urpark

For this purpose, the study first investigates the definitions of positive outputs within conflict theory and urban rights. It clarifies these definitions through the lens of the struggle process in K ult urpark. Through this explanation, it discusses the positive outcomes that arise during the conflict process, focusing on both process-oriented and outcome-oriented aspects.

4.2.6.1. Defining Positive Functions in the Context of Conflict Theory

As noted in section 2.2.3, the analysis approach to conflict sees conflict as natural and inevitable. Social order is maintained and built around conflict issues (Allan 2014). Therefore, conflict, a part of social order, is also necessary for social structures to remain dynamic and reproduce. In this context, it is critical to understand the positive function definitions of Simmel, Weber, Dahrendorf, Collins, and Coser, the pioneers of analytic conflict theory, to understand and interpret the perspectives of urban rights conflicts over public space.

According to Simmel, the conflict has positive functions as a "unifying force," a trigger for social change, a precursor to social awareness, and the potential to involve the interrogation of social relations. Conflict provides social balance by regulating intergroup relations and interactions between individuals. It is considered positive because it challenges society's static and unchanging nature (Wagner-Pacifici and Hall 2012; Turner 1975).

According to Collins, conflict is a unifying element in society that provides moral and symbolic unity through social organization. This unity through emotion and rituals defines a positive function as a precursor to social change. (Wallace and Wolf 2022; Allan 2014; Collins 2009).

According to Weber, conflict promotes reconstruction by making interactions between social strata visible. In this context, it reveals different social goals and values and has the potential to trigger and reshape social change (Wallace and Wolf 2022; Allan 2014).

According to Dahrendorf, the conflict has the potential to eliminate divisive elements and determine stabilizing outcomes through its dynamic interactions. In this regard, conflict is described as an integrative component that facilitates resolution following the disruption of social relationships (Dahrendorf 1959, 207).

According to Coser, conflict "prevents the ossification of the social system by exerting pressure for innovation and creativity" (Dahrendorf 1959, 207). In this way, conflict encourages social change and adaptation and defines a positive space by enabling existing social structures and norms to be constantly questioned and re-evaluated.

According to Bartos and Wehr, conflict is constructive and healthy when evaluated from the perspective of social cognition with its theoretical background. Therefore, "a tolerance for "healthy" conflict" should be encouraged (2002). Accordingly, "attraction and repulsion between groups" support the structural structure of social relations, while "A healthy society, organization, or group maintains a balance of cooperative and oppositional relations" (Bartos and Wehr 2002, 149). However, society tends to overlook and suppress the positive context of conflict rather than utilizing it. In this context, constructing a positive use of conflict requires the synthesis of theoretical and practical knowledge and an analysis that makes it visible.

In conclusion, a non-violent conflict of ideas facilitates the synthesis of diverse perspectives, enhancing self-awareness and prompting a questioning of consciousness.

Through its analysis, it identifies weaknesses and assesses the status quo, thereby delineating a positive space.

4.2.6.2. Defining Positive Functions within the Framework of Urban Rights

David Harvey, in his book *Rebel Cities*, in which he takes an activist approach to Lefebvre's right to the city framework, emphasizes that urban spaces have the potential to organize in ways that challenge existing political and economic forces (2013). In this context, a public sphere in conflict is a platform for social change and a catalyst for resistance against power dynamics. Harvey's view is concretized by Dahrendorf's analytical approach. "Conflict within and between groups in a society can prevent accommodations and habitual relations from progressively impoverishing creativity" (Dahrendorf 1959, 207). Accordingly, the free platform within the public sphere formed with conflict has the potential to support a public production with its creative elements. In this context, public space stands out not only as a physical space but also as a component of the city as the epicenter of social change and conflict dynamics. Therefore, public space is essential as a space where the dynamic structure of society can be preserved, and its preservation is fundamental.

4.2.6.3. Evaluating Positive Functions through Kültürpark

When the post-1990 period covering the search for the right to the city is analyzed through the case of İzmir Kültürpark, even though a common ground of consensus could not be formed between the city actors on the production and future of the space in contradictions, the conflict has existed in the context with its positive functions. Within the struggle process of Kültürpark, the conflict has led to a dynamic inquiry that encourages cooperative efforts, positive problem-solving, and an environment of creativity that reflects the assertion of urban rights. In the process, the search for spatial

intervention in the space has created a transformative effect for the city of Izmir, including the use of space and social participation.

Throughout the struggle, various conflict contexts from different regions of Izmir have shaped their strategies using the insights gained from the Kùltürpark struggle. During this period, as an extension of the Kùltürpark platform, İzmir Yaşam Alanları initiative has emerged, and this formation has developed overarching strategies for protecting the city's ecological and cultural values (Interviewer 4,7; Appendix C). Additionally, the process has supported constructive solution-seeking, productive foundations, and dynamic inquiry with its positive functions, creating a platform for expressing urban rights through public spaces.

In this context, the Kùltürpark Platform has played a critical role in making the conflict visible and monitoring the ongoing struggle through its activities and information campaigns that overlap with the demand for urban rights in Kùltürpark, catalyzing new formations with its organizing potential in areas of conflict and reconciliation. Its evaluations of the consequences of the conflict have been significant.

In the ongoing process, the Kùltürpark Platform has indicated that the struggle has not ended with concrete gains and that this process will continue (Appendix C). Concurrently, the current achievements are identified by KP as the increased visibility of the struggle (interviewers 2, 5, 6), the differentiation of Kùltürpark's function from its fair function (3), the comprehensive information infrastructure created for Kùltürpark (5), and the prevention of speculative, profit-oriented ventures in the area (7).

On the other hand, the losses are addressed by KP as damages to Kùltürpark's ecosystem and the reduction of green spaces (Interviewer 2,5), lack of activities and unclear functionality (2), insufficient security measures within the area (2), unsustainability of the physical structure that has not been preserved (interviewer 4,7,8,3), and non-transparent processes regarding democratic participation (Interviewer 7,8).

Additionally, the platform has focused its current energy on the struggle, stating that there needs to be an increase in public awareness and civil attention (Appendix C), yet notes that the local community regards Kùltürpark as its forgotten cultural function (Interviewer 4, 6).

According to this, during the conflict process, support and collaboration opportunities have been formed with various actors such as pedestrian associations, İzmir Yaşam Alanları, EGEÇEP, professional organizations (Interviewer 3, 4, 6), local

government (Interviewers 2 5), the bar association (5), and universities (5). The participation of various actors within the context of conflict has enabled the struggle to be addressed in multiple dimensions and facilitated strategic collaborations.

As a result, the positive aspects of the conflict have emerged, supporting larger-scale environmental struggles (Interviewer 1, 4, 6), strengthening initiatives for raising public awareness (Interviewer 2), preventing profit-oriented approaches to public spaces within the context of urban rights (Interviewer 3), and highlighting the sustainability of questioning whether an egalitarian, liberal space is possible (Interviewer 5).

Consequently, a “positive” function of a conflict is defined as "any consequence that has a positive payoff for one or both parties (Bartos and Wehr 2002). In this context, it is possible to conduct the sample analysis from two perspectives: (1) outcome-oriented positive functions and (2) process-oriented positive functions.

The outcome-oriented approach is based on specific spatial decisions taken in Kültürpark, while the process-oriented approach is defined as positive outputs resulting from conflict dynamics.

Regardless of whether the struggle is won;

If it is defined in the context of the positive outputs obtained through the pattern of conflict dynamics created in the historical process of the struggle with a result-oriented approach;

- In 1990, urban actors' sensitivities against the specifications of the “International İzmir Fair Kültürpark Environmental Arrangement and Fair Complex Architectural Project Competition” were made visible through various protests and marches.
- In 2006, local government changes to the 1/5000 scale conservation-oriented zoning plan, which facilitated an underground parking lot, prompted the struggle of urban and ecological rights advocates. This led to the construction being temporarily postponed and supported by scientific reports due to the necessities highlighted during the process.
- In 2014, the İzmir Kültürpark Report and Kültürpark Revision Project organized by the Local Government were addressed in joint assessment meetings with urban actors visible in the context of urban rights.

- In 2017, the struggle over Kültürpark indirectly influenced the decision of the Cultural and Natural Assets Preservation Board to create a conservation-oriented zoning plan for Kültürpark, marking a step towards preserving the public space.
- The 2018 “Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz?” workshop supported Kültürpark's struggle within the context of democratic participation and production of the space.
- In 2019, the “Arama Konferansı” and “Kültürpark Çalıştayı” brought together all city actors to create a democratic platform for exchanging various opinions about the public space within a common discussion ground.
- In 2020, technical analysis and reporting within the scope of Conservation-Oriented Zoning Planning created a database on the Kültürpark example.
- In 2022 and 2023, following search conferences and workshops where a common consensus was not reached, meetings between opposing actors continued, and dialogue was maintained.
- By 2024, with the change in local government actors, the dialogue environment was re-established, and the Kültürpark conflict was reframed with its potential.

If the process-oriented approach is defined in terms of the unifying and consciousness-raising effect of conflict on the community, transformative effects on spatial intervention policies, and the construction of consensus and participation principles;

Positive outcomes on the Kültürpark;

- Enhancement of ownership awareness over the public space of Kültürpark through solidarity in conflict and social awareness initiatives.
- Formation of new collaborations by urban actors during the process.
- Creation of a platform for free thought through social relations produced within the context of the right to the city, influencing the public space.
- Visibility of diverse opinions on the production of space through conflict management and collaborative processes, influencing spatial changes.
- Development of an informational foundation on Kültürpark through a focus on learning and development established throughout the process.

- Emergence of the right to the city as a primary interest alongside the specific goals of the parties involved.
- Expansion of the influence of Kültürpark’s struggle on urban conflicts within the city, broadening its scope of impact.

is defined. Accordingly, the conflict regarding production, use, and democratic participation in Kültürpark has resulted in several functional benefits. These include social ownership, new collaborations, accessible communication, spatial visibility, knowledge accumulation, interest in the right to the city, and an expanding impact of the struggle. During this process, concrete outcomes regarding the conservation of Kültürpark have been achieved. In this context, Kültürpark has positively defined its critical functionality in public space and urban struggle.

Table 8. Positive outcomes and their impacts on Public Space

Positive Outcomes		Impact on Public Space					
		Functional Transformation of Space	Spatial Interventions and Construction Processes	Urban Heritage and Memory	Social Participation in Public Space and Urban Rights	Ecological Rights Struggle	Protection of Public Space
Results-oriented Approach							
The concerns of urban actors regarding architectural project competition initiated urban struggle through acts of civil disobedience	1990	■	■	■	■	■	■
The defense of urban and ecological rights delayed the Kültürpark underground parking project by highlighting process requirements and scientific reports	2006		■		■	■	■
Collaborative discussions made on the Izmir Kültürpark Revision project increased visibility in the context of the Right to the City	2014				■	■	
The struggle for Kültürpark indirectly influenced the conservation zoning plan for the park	2017			■			■
Organizing the 'Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz?' workshop to promote democratic engagement in urban areas and involvement in spatial development	2018			■	■	■	■

(cont. on next page)

Table 8. (cont).

'Arama Konferansı' and 'Kültürpark çalışmaları' assemble urban actors establish a democratic forum for the exchange of various perspectives on public space	2019	■	■	■	■	■	■
Technical analyses and reports within the Conservation Development Planning efforts have created a database on the Kültürpark	2020			■			■
Despite the absence of consensus achieved in the search conferences and workshops, contact between opposing parties through conversations was maintained	2022 - 2023				■		
The dialog environment was re-established, and the Kültürpark conflict started to be re-framed with its potential	2024			■	■	■	■
Positive Outcomes	Impact on Public Space						
	Functional Transformation of Space	Spatial Interventions and Construction Processes	Urban Heritage and Memory	Social Participation in Public Space and Urban Rights	Ecological Rights Struggle	Protection of Public Space	
Process-oriented Approach							
Enhanced consciousness of belonging over the public space of Kültürpark through the conflict solidarity and social awareness activities		■	■	■	■	■	■
New collaborations established by the urban actors through the conflict dynamics				■			■
Creating a platform for free thought through social relations and public space produced in the context of the Right to the City			■	■	■		■
Through processes of conflict management and collaboration, different views on the production of space gain visibility and impact spatial transformations	■	■	■	■	■		■
Formation of a knowledge basis on Kültürpark with the learning and progress focuses established throughout the process			■				■
The focus on the right to the city as an interest alongside the specific goals of the parties			■	■	■		■
The struggle for Kültürpark influencing urban struggles within the city and expanding its scale of influence			■	■	■		■

4.2.7. Understanding the Potentials

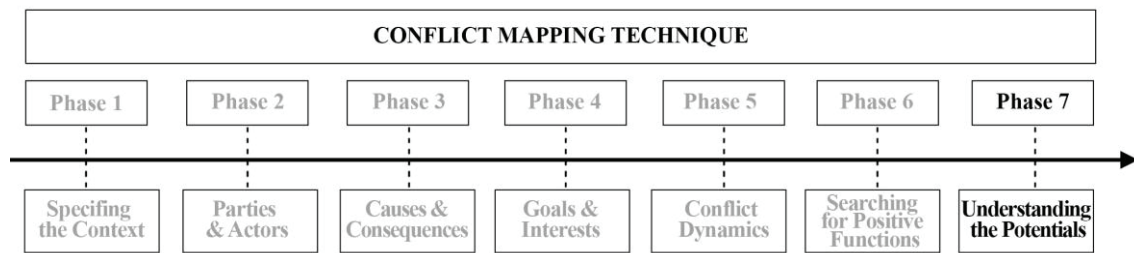

Figure 24. Phase Seven: Understanding Potentials Through Conflict Mapping
(Source: Produced by Author)

As Sections 2.1 and 4.2.6 emphasize, not all conflicts defined within the social order can be defined as positive, nor is every conflict context defined as unfavorable. The construction of social reality is influenced by the dialectical production of social relations between conflict and compromise and is reproduced within the space between social structure, norms, and values. Accordingly, positive conflict is defined as concrete outcomes and evaluated according to developments in the process. Therefore, potential refers to the long-term outcomes of the conflict, and in the process, it generates a wide range of outcomes such as rights gains, public innovation, and positive urban rights practices.

Each conflict map contains strategic potential. In this context, section 4.2.7 provides a basis for forming potentials and strategies within the conflict and includes an assessment of the balance between the feasibility and sustainability of conflict resolution methods. When evaluated through the case study, the aim is the question of how the public space of İzmir Kültürpark could be formed.

Using the underlay of conflict mapping on future scenarios may support the adoption of innovative approaches in the resolution process or integrate past approaches on a new basis by extracting positive functions that are not apparent.

For this reason, the section follows the processes of;

- Identification of potentials using conflict theory
- Definition of potentials using Urban Rights
- Evaluation of conflict potentials through Kültürpark

and in the last step of the 7-step conflict analysis, it identifies the potentials in the context of;

- Social Conflict Theory
- Urban Hegemonies
- Public Space
- Right to the City

through the case study of Kùltùrpark.

4.2.7.1. Identification of Potentials Using Conflict Theory

In the context of conflict, “potential” is defined as the future manifestations of positive outcomes resulting from the process and outcome of the conflict. According to Bartos and Wehr, low-intensity conflicts have the potential to support the development of social structure through their controllable nature (2002, 149). The utilization of potentials is described through 4 basic strategies; “Balanced Association, Consultation, Effective Communication, and Reconciling potential conflict groups through free interaction” (Bartos and Wehr 2002, 149). As a first step, Balanced Association aims to promote cooperation and education in a way that makes conflict visible in the public consciousness while promoting mechanisms where the tension between cooperation and conflict supports social relations, such as “nonviolent social movements; institutional third parties such as court systems and mediators”, which Coser calls the “safety valve” (Bartos and Wehr 2002, 150). Secondly, Consultation involves eliminating power inequalities by increasing social relations between actors. Thirdly, Effective Communication addresses the importance of fostering healthy communication within the process (Bartos and Wehr 2002, 151). Finally, “Reconciling Potential on Conflict Groups” increases support for constructive dialogue in a free communication environment (Bartos and Wehr 2002, 159).

Basically, conflict theory points out that conflict can have potential through the control of escalation periods. “Getting adversaries to change their power strategies;

introducing third-party intervention such as mediation; and using self-limiting escalation methods" such as strategic unilateral de-escalation processes and the Gandhian method" could be used (Bartos and Wehr 2002, 165–71). Accordingly, the potential for conflict is based on positive outcomes in processes and outcomes while promoting a consensus-oriented approach.

4.2.7.2. Definition of Potentials Using Urban Rights

As noted in Section 3.1, the right to the city, as a collective right, encompasses all those who participate in the reproduction of everyday life with the diversity of social spaces, aims to ensure social cohesion, and creates a complex order by defining forms of civic organization (Harvey 2013, 137). In this context, rights struggles define the potential for the use and protection of public space by making urban problems visible. In this context, the struggle is seen as a prerequisite for "change the world, to change a life, and to reinvent the city more after their heart's desire" (Harvey 2013, 25). Civil inattention, formed by unresponsiveness on public conscience, constitutes increasing violations of urban rights, transforms into an active intervention strategy through civil disobedience, and defines the authority of urban residents to shape and protect their living spaces (Bal 2019).

As an exemplar, Gandhi's tactic of civil disobedience, known as Satyagraha, illustrates "both balanced sociation and safety valve conflict." Satyagraha as a "clinging to truth; civil or non-violent disobedience or resistance" describes conflict's "escalation control" (Gandhi 1961). As Bondurant described, "nonviolent action (antithesis) engages established structures of power (thesis) in a truth-seeking struggle leading to a more just and truthful relationship between the parties in conflict (synthesis)" (Bartos and Wehr 2002).

In conclusion, the activist, urban perspective that promotes the construction of the social structure is centrally positioned in societal processes through dialogues that support the development of social relations, employing the dialectic of conflict and consensus. It shapes the primary dynamics of social change, thereby outlining the potential for the future.

Table 9. Definitions of the term ‘‘Potential.’’

Definition of the term "Potential."		
Etymology	Definition According to;	
	Conflict Theory	Right to the City
Potent (being able) + Potantia (power) = Capable of (being) or (becoming)	The process of conflict and the subsequent emergence of positive effects in future periods.	Possibilities for making urban problems visible and prospects for using, protecting, and transforming public spaces

4.2.7.3. Evaluation of Conflict Potentials Through Kltrpark

After conducting a contextual and actor analysis, understanding its cause-effect relationships, target interests, and dynamics, together with determining its positive functions, the final part of the process involves identifying the potentials of Kltrpark conflict. To achieve this objective, the study initially examines Kltrpark through the lens of sociological conflict theory and subsequently evaluates it from the standpoint of urban rights to list the potentials that have been realized through the context of;

- Social Conflict Theory
- Urban Hegemonies
- Public Space
- Right to the City

In this context, if the subset of conflict theory is considered;

Conflict could be ‘‘limited and controlled by institutional forms, social roles, social norms, rules for conducting negotiations, and specific procedures’’ (Bartos and Wehr 2002). In the case of Kltrpark, the spatial transformation processes for the future have been impacted by institutional structures, which have involved decision-making actors. Together with this, urban actors with distinct social role definitions participated in the social production processes of the public space. In this process, social norms have influenced how urban actors negotiate and handle procedures in the process of conflict.

Furthermore, Bartos and Wehr's four key points described in section 4.2.7.1 ‘‘balanced association, consultation, effective communication, and reconciling potential conflict groups through free interaction’’ were noted in the Kltrpark.

Kltrpark conflict in the context of ‘‘Balanced Socation’’ has brought together urban actors from various usage practices and disciplines with public space discussions in search of a common consensus and has paved the way for the formation of cooperation processes on spatial change, especially between 2018 and 2019 with the ‘‘Nasıl Bir Kltrpark İstiyoruz’’ workshop (2018), followed by the Search Conference (2019) and Kltrpark Workshop (2019).

Kltrpark conflict in the context of ‘‘Consultation;’’ created a potential ground for cooperation by setting the stage for the attempts of all actors of the urban actors to participate in the planning processes within the process covering the period of Kltrpark Revision Project (2014) and Kltrpark Conservation Zoning Plan Studies (2020) as part of the formation of plans for the future production of the space; however, a permanent cooperation environment could not be achieved in the context of ensuring the production of the space with the participation of the city dwellers under democratic conditions.

Kltrpark conflict in the context of ‘‘Effective Communication’’ during the 2018-2019 period, especially within the collaboration processes, the failure to establish an effective communication environment has negatively impacted the conflict process due to the lack of transparent communication among urban actors. It observed in several key projects and agendas in Kltrpark, including the ‘‘International Izmir Fair Kltrpark Environmental Arrangement and Fair Complex Architectural Project Competition’’ (1990), Kltrpark Underground Parking Lot (2004-2009), Kltrpark Revision Project (2014-2017), the allocation agendas of structures within the Kltrpark area (2018, 2019), the Producers' Market (2019), and the discussions involving restoration and reconstruction activities (2020-2024).

Kltrpark conflict in the context of ‘‘Reconciling Potential of Conflict Groups’’; although it has supported the production of spatial discourses on the future of the park by supporting a free-thought platform, a potential reconciliation between the actors could not be defined due to the lack of ground for reconciliation within the conflict environment created by the park.

Throughout the struggle, the Kltrpark platform has strategically utilized the potential of conflict to provide a foundation for various urban struggles; it has positively

defined the conflict by considering the potentials involved in the process. The role of conflict in decision-making processes and its impact on the scope of influence (1), the formation of urban components during the conflict and the emergence of collaboration opportunities (2), the redefinition of a healthy urban life within the process (3), and the exemplification of the form of social struggle created by Kültürpark in supporting environmental struggles within the city (4, 6, 7), and the influence of the struggle on the decisions regarding the transformation of the space as its impact area expands (1), have been identified as holding potential for the future of Kültürpark.

Additionally, if the subset of the right to the city is re-visited;

It is observed that the conflict has created a social unity among urban actors regarding the use, protection, and future of the public space. In the process, the observation of negative mobilizations regarding the transformation and sustainability of the space has led to civil disobedience actions as a form of social action by creating attempts to increase the visibility of the spatial struggle of Kültürpark. The conflict has also impacted struggles at various urban scales and served as a precedent for asserting urban rights.

According to Harvey, the potentials of urban rights lie in the 21st century's urban movements that have not yet been able to form a coherent opposition (Harvey 2013, 25). When the Kültürpark Struggle is evaluated within the framework of his approach, by supporting the environmental civil initiative formations in İzmir, it has carried the struggle to the upper scale of the city and strengthened the democratic right on public space. While the struggle continued on a larger scale in the city, studies on civil disobedience were carried out in Kültürpark, and these studies were strengthened by the use of civil disobedience strategies emerging from the context of the conflict.

Furthermore, if Section 3.2 is revisited, it becomes possible to analyze Marcuse's expose proposes politicized strategies for urban rights demand within the framework of Kültürpark. In the process of struggle, Urban Citizens, Kültürpark Platform, TMMOB affiliated professional chambers have exposed the process by publicly disclosing their urban rights assessments regarding the transformation of the space, periods of cooperation on the spatial production of Kültürpark have proposed various ideas on the use and

function of the public space, and steps have been taken on politicization that have not achieved concrete success in cooperation processes.

When evaluating the process of conflict,

“Balanced association” was provided for the promotion of an open conflict, while a potential ground for consultation was created through participation initiatives in planning processes; however, “Consultation” could not be encouraged due to the lack of a permanent cooperation environment in the context of democratic participation in the production of space. While “Effective Communication” was ensured in the cooperation processes on the future scenarios of Kùltürpark between 2018-2019, the lack of transparent and open communication with the public during the escalation periods of the conflict negatively affected the spatial transformation processes. Therefore, although Kùltürpark offers a free platform environment that produces spatial discourses on the transformation of the space, its “Reconciling Potential” could not be supported by its inability to create a ground for consensus in the current conflict environment. Of the "three main tools for dealing" with conflict defined as "overwhelming force, negotiation, and the tit-for-tat strategy", only negotiation was used in the case study (Bartos and Wehr 2002, 178). Despite the lack of a consensus ground, opposing actors, including the local government, have emphasized the importance of the struggle for urban rights by stating their support for Kùltürpark's spatial struggle (Interviewer 2). In the case of Kùltürpark, institutional structures shaped spatial transformation, urban actors with different social roles participated in discussions on the production of space, and social norms shaped negotiation and procedural management. In the context of urban rights, the spatial production efforts in Kùltürpark concerning public spaces (thesis) have encouraged the support for democratic use of the space (synthesis) through the conflict environment created by the urban rights struggle represented in the process (anti-thesis).

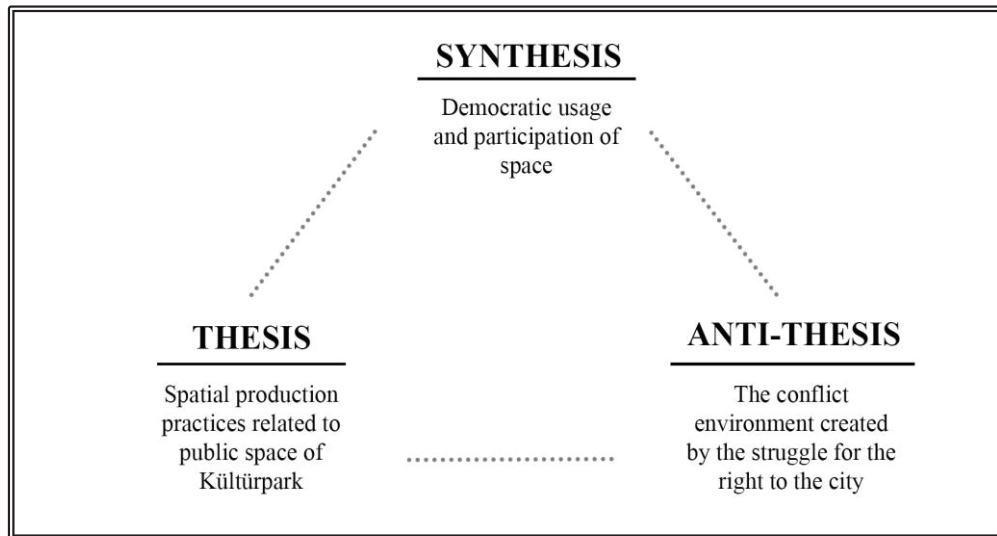

Figure 25. Thesis, Anti-Thesis, and Synthesis on Kùltürpark
(Source: Produced by Author)

Based on these outcomes, it is conceivable to classify and list the potentials of Kùltürpark's urban rights struggle on spatial practices within the framework of Conflict Theory, Urban Hegemonies, Public Space, and Urban Rights. According to the analysis of conflict mapping, the potentials are identified as follows;

Potentials in the Context of Conflict Theory:

- Supporting the view of conflict as a natural and creative element of society with its positive outcomes.
- Redistribution of power and status balance among opposing actors through collaborative initiatives.
- Encouraging constructive conflict within the dialectic of reconciliation.

Potentials in the Context of Urban Hegemonies:

- Promoting solidarity networks and hegemonic reconstruction processes.
- Implementation of normative reconstruction efforts in the context of spatial production and transformation.
- Creation of public resistance and identity construction in relation to space

Potentials in the Context of Public Space:

- Supporting social interaction and the space for free thought within public spaces.
- Establishing public spaces as inclusive democratic arenas.
- Creating a knowledge domain for preserving and transmitting public spaces to future generations.

Potentials in the Context of Right to the City:

- Encouraging democratic participation in the use and production of space.
- Formation of a collective identity through the phenomenon of spatial justice.
- Creating city belongingness through social solidarity.

Therefore, recognizing conflict as an inherent and innovative aspect of society, redistributing power and status among conflicting parties through collaborative efforts, and encouraging productive conflict within the reconciliation process have become essential components of social change. Additionally, promoting solidarity networks and hegemonic reconstruction processes, as well as implementing normative reconstruction efforts in the context of spatial production and transformation, have altered the outcomes of the process and established public resistance and identity related to space. Furthermore, within the context of conflict, the public space has been designed to support social interaction and free thought, creating an inclusive democratic arena to preserve this area as a knowledge domain for future generations. Lastly, in the context of the right to the city, encouraging democratic participation in the use and production of space, forming a collective identity while addressing spatial justice, and reinforcing urban belonging through social solidarity have articulated the fundamental dynamics opposing space transformation.

As a result, the conflict context has created a potential ground for the activation of social interventions on the transformation of urban space and the realization of the ideal of public space by supporting the democratic participation of the city.

CHAPTER 5

CONCLUSION

This thesis aims to reveal the positive outcomes of ‘‘conflictual spaces’’ in the context of public space and urban rights with the basis of ‘‘social conflict theory.’’ In this direction, it investigates the relationship between the concept of conflict and spatial practices by conducting a case study on İzmir Kültürpark. It deals with the knowledge of space and conflict by synthesizing interdisciplinary scientific methods and analyzing them within the unified ground of theory and practice. Within the scope of the thesis, the main concern was to question whether a social theory-based analysis offers a potential methodological framework for the present and future concrete manifestations of Kültürpark.

For this purpose, the theoretical basis of the study is based on the literature on Social Conflict Theory, Urban Hegemonies, Public Space, and Right to the City. The practical ground was realized through Bartos and Wehr's ‘‘conflict mapping method’’ to analyze the spatial conflict of İzmir Kültürpark. Accordingly, the conclusion of this thesis is structured in 3 primary phases;

- Structural analysis of the thesis research
- Key outputs of the Kültürpark conflict map
- Speculation on Izmir Kültürpark

First of all, in Chapter 2, the thesis focused on the concept of ‘‘social interaction’’ that constitutes the essential components of conflict, which it considers a natural phenomenon of everyday life, and addressed conflict with its role in supporting social questioning mechanisms by disrupting the static structure of society. In this direction, conflict is analyzed with the concept of consensus, establishing a dialectical relationship. Subsequently, it has been revealed that the concept, which primarily constituted a mechanism of questioning in the face of economic inequalities in the 19th century, has become a subject of cultural scrutiny through hegemony debates and intersected with the

field of knowledge of space. Besides, the thesis conducted a historical analysis of the "social conflict theory" by examining its relationship with the concepts of "struggle" and "power," with which the concept of conflict has established the most basic conceptual relationship today and grounded its historical analysis in the classical and modern approaches.

In Chapter 3, the study focused on the public space literature to explore how the cities where contrasting perspectives merge and social interactions take place are linked to the concept of conflict through public spaces. Using the frameworks developed by Habermas, Sennett, and Lefebvre, public space is characterized as a platform for social production where values and norms are negotiated within the ground of conflict and consensus. Subsequently, the study discussed the Right to the City perspective, which forms the conceptual framework of spatial conflict through the works of Lefebvre, Harvey, and Mitchell. In conclusion, the thesis demonstrated that the Right to the City, defined as the right to participate in and produce space, is a theoretical expression of spatial conflict. Furthermore, emphasizing the synthesis of theoretical and practical knowledge on the production practices of space exemplified the concrete outcomes of these spatial practices and their connections with social consensus. In conclusion, within the framework of its relationship with "social conflict theory," the study has demonstrated the advantages of space in amplifying the voice of conflict and highlighted the potential for expanding and enhancing research in this area.

Finally, Chapter 4 synthesizes the conceptual framework established through the literature on Social Conflict Theory, Urban Hegemonies, Public Space, and Right to the City with the practical knowledge of the "conflict mapping method" and concretizing it through the case of İzmir Kültürpark. Initially, it conducted historical research and then examined Kültürpark within the context of the right to the city, which was framed by conflicting goals. It demonstrated that using public space as a resource involves incompatibilities in goals emerging from role differentiation and differences between systemic and societal values among urban actors, thereby proving that Kültürpark is an urban area of conflict. Subsequently, the study followed the seven fundamental steps of the conflict mapping method to perform its conflict analysis. The research categorized 99 events that shaped the dynamics of the Kültürpark conflict under four main objectives - Providing information, realizing the pursuit of legal rights, Creating a basis for consensus, Making conflict visible by escalation- identifying their effects as escalation, notr, and de-

escalation (Appendix A). At the end of the research, through the pattern he created, the study revealed the positive outcomes of the conflict within the framework of the struggle for the right to the city and listed the potentials offered by Kùltürpark within the historical process of Kùltürpark. Accordingly, the outputs are based on the fundamental underpinning provided by the conflict mapping method;

1- Specifying the Context;

Kùltürpark has created a layer of memory in the city with its historical, social, and cultural contexts, daily life practices, and leisure activities on a national and international scale; however, its "public university vision" has faded with the processes it has undergone. With its ideological and political contexts, it has come to the fore as a public space reproduced in its historical process by entering the field of interaction of urban hegemonies. It has undergone spatial and socio-political transformations in line with the ideals of the right to the city. In the economic context, the area has come under the threat of commodification due to the economic value attributed to it. In the process, the rent-oriented approach to planning was met with a reaction from urban actors. Finally, in the environmental context, it has been observed that its fauna and flora have been damaged by spatial interventions without scale and activities exceeding its carrying capacity, and today, it is defined as an "old and tired park."

2- Identifying the Parties;

Six main actors who played an active role in the process of Kùltürpark's urban rights struggle have been identified. Accordingly, Local Government, Kùltürpark Platform, Professional Chambers affiliated to TMMOB, Local Capital Actors, and Civil Initiatives were found to be in the position of primary actors in the context of being actors whose conflict identities and behavioral patterns have developed and who are in follow-up on the results of the conflict. At the same time, the urbanites are in the position of secondary actors in the context of being indirectly affected by the outcome of the struggle. On the other hand, no tertiary actors were observed in the status of mediators and consultants who were not directly affected by the conflict process.

3- Separating Causes From Consequences;

It has been observed that spatial interventions and discourses within the demand for urban rights shape conflict dynamics and lead to conflict behaviors with additional and reactionary reactions. In the process, the leading causes of conflict have been goal incompatibilities and spatial interventions in public space; besides, it has led to the formation of group identities and conflict solidarity.

4- Separating Goals from Interests;

When the discussions that have taken place in the historical process of Kùltürpark and are still ongoing are listed, it is observed that the main interest is the use of public space and the realization of the right to the city. At the same time, the objectives are shaped around the individual attitudes of urban actors. Whereas the primary purpose of the local administration is shaped by the governance and urban policies of Kùltürpark, the primary purpose of the Kùltürpark platform has been defending the space as an urban park as an urban common with a proactive attitude and has received support from Civil Initiatives; At the same time, the professional chambers affiliated with TMMOB have frequently underlined the protection of the park's urban and cultural heritage through scientific information. Local capital actors have focused on the investment potential, while the citizens have remained limited regarding the scope and depth of their interaction and participation.

5- Understanding Dynamics;

Starting in the 1990s and continuing for 34 years, discussions on the use and protection of public space have continued between the grounds of reconciliation (search conferences, Kùltürpark workshops, meetings, and collaborations between actors) and conflict (press releases, non-violent actions), and social interactions for consensus and cooperation have taken shape (Appendix A). Dynamics were analyzed over nine essential periods; elements such as spatial interventions, functional transformations, social participation and struggle for public space, and actors' conflict behaviors were observed to affect the outcomes of interventions in public space. Looking at the dynamic outcomes,

it is revealed that while communication deficiencies, mistrust, competition, and disagreements cause conflict escalation, processes such as reconciliation, negotiation, trust-building, and cooperation help to de-escalate the conflict. In addition, spatial reports and opinions based on scientific knowledge were positively evaluated by all actors.

6- Searching for Positive Functions;

In the conclusion of the analysis, the fundamental proposition of Simmel's analytical theory, that conflict has natural and positive outcomes, is reiterated. During the conflict mapping, process and outcome-oriented positive functions were achieved concerning

- Functional transformation of space
- Spatial Interventions and construction processes
- Urban Heritage and Memory
- Social participation in public space and Urban Rights
- Ecological and Environmental Rights Struggle
- Protection of public space

According to these results, the outcome-oriented positive functions have made the struggle visible through a proactive tone and have achieved the spatial interventions that damage public spaces have resulted in

- to be stopped
- to prolong the construction process and make it evaluated
- to cancel and revise

On the other hand, the process-oriented outcomes are defined in terms of their unifying and enlightening impact on the community, transformative effects on spatial intervention policies, and the construction of principles of reconciliation and participation;

- With conflict solidarity, there is an increase in activities related to urban belonging and social awareness
- Formation of collaborations among urban actors
- Creation of a platform where the free thoughts and diverse views of urban actors in public spaces gain visibility

- Influence of conflict management and collaboration processes on the underlying structure of spatial transformation
- Formation of a knowledge base focusing on learning and development directed towards Kültürpark
- Besides the specific goals of the parties, the focus on urban rights as an interest coming to the forefront
- Expansion of the influence of the Kültürpark struggle affecting other urban struggles within the city

7- Understanding the Regulation Potentials;

The conflict potential shown by the conflict mapping method is specific to the Kültürpark case study;

Regarding the Context of Conflict Theory;

- Creating a **platform for equitable discussion** by increasing **creativity** towards conflict resolution: Non-violent actions during the conflict process turned into creative searches and led to outputs such as the "Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz" workshop, which paved the way for collaborations among urban actors
- Mediating the redistribution of the **balance of power and status** between opposing actors through cooperation initiatives: In 2014, with the "Ortak Uzlaş" meetings and especially in 2019 with the "Arama Konferansı" period, urban actors were recognized as a component of Kültürpark. It has demonstrated the management potential of Kültürpark with the **democratic participation** of the urbanites.
- The **reconciliation ground** formed during the process demonstrates the importance of **constructive conflict** promotion: The de-escalation periods of the conflict provided positive outputs such as search conferences and joint workshops in the context of the **production of space** and **democratic participation in space**, and the potential for constructive conflict encouragement was realized.

Regarding the Context of Urban Hegemonies;

- Encouragement of **solidarity networks** and **hegemonic reconstruction processes** in urban rights struggles: In response to urban policies, the struggle has highlighted the necessity of policy reformation and demonstrated their production potential.
- Support for normative reconstruction efforts in the context of the **production and transformation of space**: The public space, affected by hegemonic processes, has presented an independent **urban vision** free from dominant ideologies through collaborations formed due to conflicts.
- Creation of **public resistance** and **identity** through **resistance to space**: The struggle for Kùltürpark has demonstrated the potential for various urban actors to come together and gain a public identity against authoritarian governance.

Regarding the Context of Public Space;

- Supporting the potential of **public spaces** as realms for **social interaction** and **free thought**: Urban actors have made their voices heard, becoming critical components of the space; various opinions have become visible through collaboration processes and in local and national media.
- Formation of an inclusive **democratic space** definition through **public spaces**: The struggle has been articulated through the public spaces of Kùltürpark and social media groups dedicated to Kùltürpark, demonstrating the potential of public spaces as democratic platforms.
- Development of a knowledge base for **preserving and transmitting** public spaces to future generations: The process has established a **foundation of knowledge** about Kùltürpark through press releases and legal actions, defining requirements for **conservation-oriented urban planning and reporting**.

Regarding the Context of the Right to the City;

- Emphasizing and promoting the importance of **democratic participation in the use and production of space**: The **collaborative process** has recognized urban actors as stakeholders in the **decision-making mechanisms** concerning the spatial future of Kültürpark, revealing the **potential formation** driven by the demands of the Kültürpark Council.
- Strengthening the concept of **spatial justice** to foster a **collective identity** regarding the city: Through discourses and awareness-raising activities related to Kültürpark, the process has demonstrated the potential to achieve spatial justice in public spaces through **legal actions and activism**.
- Creating **urban belonging** through **social solidarity**: Urban belonging has evolved from a process solely controlled by the municipality as the single decision-making body to one potentially under the continuous control of the city's residents, shaped through multiple struggles by urban actors.

Speculations on Izmir Kültürpark:

Throughout Kültürpark's **struggle for public space and urban rights** since 1990, the conflict has **catalyzed social change** and is a factor in **raising social awareness**. It has created the **potential to evaluate the status quo**, find its weak points, break the static functioning of urban dynamics, and **encourage creativity** for reproduction and solution. Although positive outputs are defined with all these contexts, Kültürpark today is defined as an "old and tired" urban park, far from the ideal of a "public university" that was the purpose of its establishment; the scene of incompatible goals of urban actors and individual discourses on the **production of space**; where the discourse of struggle between ruptures and continuities persists. The theoretical and practical underpinnings of the study show that there is a lack of an internal perspective that will understand, interpret, and reproduce the conflictual environment of Kültürpark through the knowledge of the space.

In this direction, if speculations on Kültürpark are to be defined through the four primary theoretical grounds of the study,

Social Conflict Theory: Spatial reproduction infrastructure based on **cooperation** and **consensus** in conflict areas;

- The study has shown that over 34 years, the struggle for urban rights in Kùltürpark has consistently revolved around the functional transformation and interventions of the space, urban heritage, preservation and memory, democratic participation, environmental rights, and the right to the city. At this point, Kùltürpark has become a representation of a continual state of conflict. Therefore, this continuity creates an active situation for preserving public interest in the context of the unity of the following urban actors.
- Furthermore, Kùltürpark's struggle for urban rights has expanded its strategic potential by influencing urban rights demands at various scales. It has been shaped through the critique of urban reality and proactive approaches. In this context, there is a need for efforts to enhance the visibility of the foundational struggle provided by Kùltürpark as a public space.

Regarding the Context of Urban Hegemonies; Public resistance, and Identity formation through **Spatial Struggles** and **Normative Reconstruction** processes;

- The struggle process has demonstrated that Kùltürpark is within the sphere of influence of hegemonic interaction processes in public spaces. The Kùltürpark conflict has shown that the hegemonic perspective will persist with its continuity. However, spatial struggles have shaped the formation of identities and the context of public resistance, with decision-making processes in public spaces showing a bottom-up diffusion against urban policy and governance authority

Regarding the Context of Public Space: Planning and forms of expression in the public space as a place for **social interaction** and **free thought**;

- The proactive framework of discussions on Kùltürpark has been centered around struggle; no proactive design approach has been developed for the space throughout the process. Due to the absence of a proactive design foundation, the struggle has taken the form of ongoing discussions based on past debates (such as

the removal of hangars, restoration and reconstruction operations, allocation processes within the park area, and halting activities that exceed carrying capacity). In this context, it is critically important to undertake strategic public space planning at various scales that highlight the knowledge of the space with a 'public university' status; these plans should be addressed with an interdisciplinary approach and utilize the accumulated knowledge base on Kültürpark. In this regard, developing research on Kültürpark through comprehensive research projects is also essential for future processes.

**Regarding the Context of Right to the City; Democratic Production of Space:
Interactions between Collective Identity, Urban Belonging and Spatial Justice;**

- The conflict map indicates that sharing decisions about public spaces with the city through transparent processes and the use of alternative democratic tools (such as the Kültürpark Council) for decision-making on the transformation of public spaces within the framework of urban rights supports the right to democratic participation in space and has the potential to minimize conflicting goals among urban actors.
- Utilizing and promoting the potential to increase collaboration and harmony among parties through a dialectical perspective within the conflict and reconciliation ground, which directs spatial discussion dynamics towards consensus rather than antagonism, is critical in shaping the spatial future of Kültürpark and achieving urban rights through decision-making actors.

BIBLIOGRAPHY

- A3Haber*. 2021. "Tunç Soyer'den Kültürpark Açıklaması: Herkesi Memnun Etmek Mümkün Olmayabilir," accessed June 6 2021.
<https://www.a3haber.com/2021/01/27/tunc-soyerdan-kulturpark-aciklamasi-herkesi-memnun-etmek-mumkun-olmayabilir/>.
- Abercrombie, Nicholas, Stephen Hill, and Bryan S. Turner. 2006. *The Penguin Dictionary of Sociology*.
- Allan, Kenneth. 2007. "Conflict and Critical Theories / Chapter 7." In *The Social Lense*.
- Allan, Kenneth. 2014. *The Social Lens: An Invitation to Social and Sociological Theory*. Third Edition. SAGE Publications.
- Alpaslan, İbrahim. 2017. "Kültürpark'ın 'Park'ına Dikilen Gözler." *Ege Mimarlık*.
www.izmimod.org.tr/v2/haberler/679-.
- Altan, Elvan T. 2015. "İzmir Fuarı, Kültürpark ve Türkiye'nin İnşası." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları : Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 165–88. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Amygdalou, Kalliopi. 2015. "Modern ve Ulusal Bir Kimlik Arayışında Formlar ve Anlamlar: 1930'larda İzmir'in Kültürpark'ı ve Çevresi." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları : Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 77–98. İstanbul: İletişim Yayıncılık.
- Anderson, Perry. 2017. *The H-Word: The Peripetia of Hegemony*. Verso.
- Argyle, Michael. 2017. *Social Interaction*. Routledge. www.routledge.com.
- Aslaksen, Erik W. 2018. "The Social Bond How the Interaction Between Individuals Drives the Evolution of Society."
- Avar, Adile Aslan. 2009. "Lefebvre'in Üçlü –Algılanan, Tasarlanan, Yaşanan Mekân–Diyalektiği." *Dosya 17: Mimarlık ve Mekan Algısı*.
<http://www.mimarlarodasiankara.org>.
- Bal, Seval. 2019. "Sivil Dikkatsizlik Ve Türkiye'de Değişen Kent Kimliği Üzerine Bir Okuma." İstanbul : İstanbul Üniversitesi.
- Bartos, Otomar, and Paul Wehr. 2002. *Using Conflict Theory*. New York: Cambridge University Press.

- Baydar, Gülsüm. 2015. "Karşı-Tarihler, Karşı-Bellekler." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkey Pasin, 384. İstanbul: İletişim Yayıncılık.
- Biçer Olgun, Hülya. 2017. "Jürgen Habermas, Hannah Arendt ve Richard Sennett'in Kamusal Alan Yaklaşımları."
- Bruns, Axel, and Tim Highfield. 2015. "Is Habermas on Twitter? Social Media and the Public Sphere." In *The Routledge Companion to Social Media and Politics*, edited by Axel Bruns, Gunn Enli, Eli Skogerbo, Anders Olof Larsson, and Christian Christensen, 1st ed. New York: Routledge.
- Butler, Chris. 2012. *Henri Lefebvre: Spatial Politics, Everyday Life and the Right to the City*. Edited by Peter. Goodrich and David. Seymour. Routledge.
- Çalikoğlu, Gökçe, and F. Cana Bilsel. 2019. "Bir Kamu-Özel Ortaklığı Projesi Çevresinde Medya ve Tartışmalı Söylemler: İzmir Basmane Örneği." In *IV. Uluslararası Kent Araştırmaları Kongresi Bildiriler Kitabı*.
- Chapman, Michael. 2016. "Innovation and Marxism: Architectural Production within Late Capitalism." <https://www.researchgate.net/publication/311456386>.
- Collins, Randall. 2009. *Conflict Sociology A Sociological Classic Updated*. London: Paradigm Publishers.
- "Conflict." 2024. APA Dictionary of Psychology. Accessed June, 6 2024. <https://dctonary.apa.org/conflict>.
- "Conflict Definition." n.d. The Law Dictionary. Accessed June, 6 2024. <https://thelawdictionary.org/letter/employment->.
- "Conflict Mapping." 2017. In *Introduction to Research Method*. IGNOU.
- Cresswell, John W. 2009. *Research Desingn*. London: Sage.
- Cumhuriyet*. 2019. "DEÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Kültürpark'a Taşınacak," accessed June, 6 2024. <https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/>
- Cupers, Kenny. 2014. "Where Is the Social Project." *Journal of Architectural Education*, 6–7.
- Dahrendorf, Ralf. 1958. "Toward a Theory of Social Conflict." *Source: The Journal of Conflict Resolution*. Vol. 2. <http://www.jstor.org/stable/172974>.
- Dahrendorf, Ralf. 1959. *Class and Class Conflict in Industrial Society*. Stanford, California: Stanford University Press.

- Dahrendorf, Ralf. 1968. *Essays in the Theory of Society. Essays in the Theory of Society*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003260271>.
- Deutsch, Morton, Peter T Coleman, and Eric C Marcus. 2006. *The Handbook of Conflict Resolution Theory and Practice Second Edition*. 2nd Edition. Wiley Publishing.
- Dikec, Mustafa. 2016. "Justice and the Spatial Imagination." *Environment and Planning A* 33:1785–1805.
- Doda, Zerihun. 2005. "Introduction to Sociology."
- Dural, Baran. 2012. "Antonio Gramsci ve Hegemonya." *Electronic Journal of Social Sciences* 11 (39).
- Durgun, Sezgi. 2015. "Apollo ve Sputnik'in Kültürpark Macerası." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları : Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 137–64. İstanbul : İletişim Yayınları.
- Durgun, Sezgi. 2018. "Kültürpark: Soğuk Savaş'ın Mikrokozmetik Kültürel Belleği." *Meltem İzmir Akdeniz Akademisi Dergisi*, no. 4 (December), 69–76. <https://doi.org/10.32325/iaad.2018.33>.
- Durmaz Drinkwater, S. Bahar, and Işın Can. 2015. "Kolektif Bellek ve Kamusal Alan: Kültürpark'ın ve Mek nsal Dönüşümü." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları : Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 327–70. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Ege'de Son Söz*. 2019. "Kültürpark'taki o Tahsisin İptali Resmen Büyükşehir Meclisinde!," accessed June, 6 2024. <https://www.egedesonsoz.com/haber/kulturpark-taki-o-tahsisin-iptali-resmen-buyuksehir-meclisinde/1011284>.
- Ege'de Son Söz*. 2022. "Yeni Lozan Kapısı Görücüye  ıktı!," accessed June, 6 2024. <https://www.egedesonsoz.com/haber/Yeni-Lozan-Kapisi-gorucuye-cikti/1114000>.
- Erdogan, Nurdan, Ilgaz Ekşi, Ayşenur Kaylı, and Betül  avdar. 2020. "Kentsel Yeşil Altyapı Bileşeni Olarak Kültürpark."
- Erdoğ n, Nurdan, Ilgaz Ekşi, Ayşenur Kaylı, and Betül  avdar. 2020. "Kültürpark'ın Taşımaya Kapasitesinin Değerlendirilmesi."
- Erdoğ n, Su Kardelen, and Hikmet Eldek Güner. 2023. "84 Years in Urban Memory: The Relationship of İzmir Atatürk High School-Kültürpark." *A/Z ITU Journal of the Faculty of Architecture* 20 (3): 673–91. <https://doi.org/10.58278/0.2023.22>.
- Erkan, G khan H seyin, and Adile Arslan Avar. 2017. "Clash of Public Law And Private Law As Results Of Protocol – Governed Planning: The 'İzmir Basmane World Trade Center' Case." *Journal of Planning*. <https://doi.org/10.14744/planlama.2017.80774>.

- Evrensel*. 2016. "Kültürpark'a Dokunma," accessed June, 6 2024.
<https://www.evrensel.net/haber/291857/izmirliiler-kulturparka-dokunma-dedi>
- Fikret, Yılmaz., and Sabri. Yetkin. 2002. "İzmir Kent Tarihi." İzmir.
- Findley, Lisa R. 1991. "Lighting the Way: Architecture and Social Responsibility." *Source: Journal of Architectural and Planning Research*. Vol. 8.
- Francese, Joseph. 2009. *Perspectives on Gramsci: Politics, Culture and Social Theory*. Routledge studies in social and political thought.
- Galletta, Anne. 2013. *Mastering the Semi-Structured Interview and Beyond*. New York University Press.
- Gandhi, M. K. 1961. *Non-Violent Resistance (Satyagraha)*. New York: Dover Publications.
- Gönlügür, Emre. 2015a. "Exhibiting American Domestic Modernity at the Izmir Fair." In *Mid-Century Modernism in Turkey*, 85–112.
- Gönlügür, Emre. 2015b. "Soğuk Savaş'ın İdeolojik Fay Hattında Bir Modernlik Sahnesi: 1950'lerde İzmir Enternasyonal Fuarı'nda." In , edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 384. İstanbul.
- Gönlügür, Emre, and Devrim Sezer. 2021. "Therapeutic Forgetting, Agonistic Remembrance: Conflicting Memories of Izmir's Kültürpark and Contested Narratives in Contemporary Turkey." *Memory Studies* 14 (2): 395–421.
<https://doi.org/10.1177/1750698020921432>.
- Gramsci, Antonio. 1971. *Selections from the Prison Notebooks*. International Publishers New York.
- Gramsci, Antonio. 1984. *Modern Prens*. Birey ve Toplum Yayıncılık.
- Greco Morasso, Sara. 2008. "The Ontology of Conflict." *Pragmatics & Cognition* 16 (3): 540–67. <https://doi.org/10.1075/pc.16.3.06gre>.
- Gürel, Meltem. 2015. "İzmir Fuarı'nda Modernitenin Mekânları, Modernizmin Çevirisi: Ada Gazinosu (1937-1958)." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk. Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin.
- Gutman, Robert. 1975. "Architecture and Sociology." *Source*. Vol. 10. The American Sociologist.

- Haberler.Com*. 2019. "Arama Konferansı'nın İlk Toplantısı Kültürpark İçin," accessed June, 6 2024. https://www.haberler.com/guncel/arama-konferansi-nin-ilk-toplantisi-kulturpark-12153631-haberi/?ref=amp_more.
- Habermas, Jürgen. 1997. *Kamusalığın Yapısal Dönüşümü*. Edited by Mithat Sancar and Tanıl Bora. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Harvey, David. 1988. *Social Justice and the City*. Oxford: Basil Blackwell.
- Harvey, David. 2008. "The Right to the City." In *Citizenship Rights*, 1st Edition. Routledge.
- Harvey, David. 2013. *Rebel Cities*. Verso.
- Hayward, Katy. 2015. "Conflict and Consensus." In *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences: Second Edition*, 589–93. Elsevier Inc. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.96010-0>.
- Hazar Kalonya, Dalya, and Zeynep Yıldırım. 2020. "Kent Suçu Ya Da Kente Karşı Suç: İzmir Örneği." *İDEALKENT* 11 (30): 747–66. <https://doi.org/10.31198/idealkent.660770>.
- Herrmann, Andrew F. 2017. "Hegemony." In *The International Encyclopedia of Organizational Communication*, 1–6. Wiley. <https://doi.org/10.1002/9781118955567.wbieoc094>.
- Hofstede, Geert. 2011. "Dimensionalizing Cultures: The Hofstede Model in Context." *Online Readings in Psychology and Culture* 2 (1). <https://doi.org/10.9707/2307-0919.1014>.
- Huynh, Minh Q., and Heinz K. Klein. 2004. "The Critical Social Theory of Jürgen Habermas and Its Implications for IS Research." In <https://www.researchgate.net/publication/28579247>.
- İleri Haber*. 2017. "İzmir'de Kültürpark İçin Koruma Amaçlı İmar Planı Kararı," accessed June 6, 2024. <https://www.ilerihaber.org/icerik/izmirde-kulturpark-icin-koruma-amacli-imar-plani-karari-75372>.
- İlk Ses Gazetesi*. 2024. "Kültürpark'ta 7 Maddelik 'İstemiyoruz' Vetosu," accessed June, 1 2024. <https://www.ilksegazetesi.com/izmir/kulturpark-ta-7-maddelik-istemiyoruz-vetosu-219853>.
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2006. "Kültürpark Yeraltı Otoparkı İhalesi 4 Mayıs'ta," accessed June, 1 2024. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/kulturpark-yeralti-otoparki-ihalesi-4-mayista/2048/156>.
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2007. "Başkan Kocaoğlu: Belediye Rüştünü İspat Etmiştir," accessed June 2, 2024. [https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/baskan-kocaoğlu-belediye-rustunu-ispata-etmistir/2545/156](https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/baskan-kocaoглу-belediye-rustunu-ispata-etmistir/2545/156).

- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2009. “Kültürpark Otopark’ı Hizmetinizde,” accessed June, 4 2024. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/kulturpark-otoparki—hizmetinizde/5541/156>
- İzmir Büyükşehir Belediyesi. 2014. “İzmir Kültürpark Raporu.”
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2016. “Yine, Yeni, Yeniden...,” accessed June, 1 2024.
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2019. “Katılımcı Demoktasi İzmir’de Başlıyor,” accessed June 1, 2024. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/40678/156>.
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2020. “Kültürpark’ı Geleceğe Taşıyacak Plan,” accessed June, 5 2024. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/kulturpark-i-gelecege-tasiyacak-plan-/44481/156>.
- İzmir Büyükşehir Belediyesi*. 2023. “Kültürpark’ın Kapılarındaki Çalışmalar 1 Eylül’de Tamamlanacak,” accessed June, 1 2024. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/kulturpark-in-kapilarindaki-calismalar-1-eylul-de-tamamlanacak>.
- İzmir Ticaret Odası. 2014. “İzmir Ticaret Odası’nın Kültürpark ile İlgili Görüşleri.”
- Jessop, Bob. 2005. “Gramsci as a Spatial Theorist.” *Critical Review of International Social and Political Philosophy* 8 (4): 421–37. <https://doi.org/10.1080/13698230500204931>.
- Kalonya, Dalya Hazar, and Sevim Pelin Öztürk. 2021. “Kentsel Belleğin Müşterek Mekânı: Kültürpark,” 2021. <http://www.serie.co.uk/projects/school-design->
- Kambuj, M. Deeoak. 1980. “Social Scientist Marxist Position in Aesthetics of Architecture.” <http://www.jstor.orgURL:http://www.jstor.org/stable/3516928>.
- Kanaani, Mitra, Joseph F Kennedy, and Nathaniel Quincy Belcher. 2007. “Architecture to Save the World.” In . Glazer.
- Karabağ, Nağme Ebru, Gülnur Ballice, Gizem Güler Nakıp, and Özüm Karadağ. 2022. “Tarihi Liman Kenti İzmir’e Özgü Kentsel Planlama, Mimari Tasarım ve Sosyo-Kültürel Yaşam.” In *Mimarlık & Planlama & Tasarımda Araştırma ve Değerlendirmeler-II*.
- Karpat, Gökhan. 2009. “İzmir Kültürpark ve Fuar Alanının Tarihsel Gelişim Sürecinin Araştırılması ve Geleceğe Yönelik Tasarım Programının Oluşturulması.”
- Kayın, Emel. 2015. “Anımsama ve Unutmanın Temsilleri: İzmir Enternasyonal ve Kültürpark’ın Hafıza Katmanları.” In *İzmir Kültürpark’ın Anımsa(Ma)Dıkları : Temsiller, Mekânlar, Aktörler*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 35–76.

- “Kent Konseyi Yönetmeliği.” n.d. <https://www.mevzuat.gov.tr/>
- Kipfer, Stefan. 2002. “Urbanization, Everyday Life and the Survival of Capitalism: Lefebvre, Gramsci and the Problematic of Hegemony*.”
- Kuhn, Thomas S. 1970. *The Structure of Scientific Revolutions*. Second Edition. The University of Chicago Press.
- “Kültürpark Basın Açıklaması.” 2023. *Mimarlar Odası İzmir Şubesi*. <https://www.izmimod.org.tr/basin-aciklamalari/basin-aciklamasi-kulturpark>.
- Kültürpark Platformu. 2018. “Kültürpark Çalıştayı Sonuç Raporu.”
- “Kültürpark Yenileniyor.” 2024. *İzmir Büyükşehir Belediyesi*. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Projeler/2773/4>.
- Kuru, Ömür Damla. 2015. “Place-Making: Examination of Practices in Turkey.” İzmir: İzmir Institute of Technology.
- Lears, T J Jackson. 1985. “The Concept of Cultural Hegemony: Problems and Possibilities.”
- Lefebvre, Henri. 1967. *Şehir Hakkı*. Edited by Işık Ergüden. İstanbul: Sel Yayıncılık.
- Lefebvre, Henri. 1991. *Critique of Everyday Life*. Verso.
- Lefebvre, Henri. 1991. *Critique of Everyday Life*. Verso. 1996. *The Right to the City*.
- Lefebvre, Henri. 2003. *Urban Revolution*. Edited by Robert Bononno. London: University of Minnesota Press.
- Lefebvre, Henri. 2014. *Mekanın Üretimi*. Edited by Işık Ergüden. Sel Yayıncılık.
- Lianos, Michalis. 2019. “Conflict and the Social Bond.” www.routledge.com/.
- Loyal, Steven, and Sinisa Malesevic. 2021. *Contemporary: Sociological Theory*.
- Marcuse, Peter. 2009. “From Critical Urban Theory to the Right to the City.” *City* 13 (2–3): 185–97. <https://doi.org/10.1080/13604810902982177>.
- Markussen, Thomas. 2012. “The Disruptive Aesthetics of Hijacking Urban Space.” *Journal of Aesthetics and Culture* 4. <https://doi.org/10.3402/jac.v4i0.18157>.
- Milliyet*. 2006. “Kültürpark Yeraltı Otoparkı Durduruldu,” accessed June 2, 2024. <https://www.milliyet.com.tr/ege/kulturparka-yeralti-otoparki-durduruldu-182709>.

- Mimarlar Odası İzmir Şubesi. 2010. "Kültürpark'ta Yapılaşma Yoğunluğu Arttırılmamalı, Açık Yeşil Alan Olarak Korunmalıdır." <https://www.izmimod.org.tr/basin-aciklamalari/kulturparkta-yapilasma-yogunlugu-arttirilmamali-acik-yesil-olan-olarak-korunmalidir>.
- Mimarlar Odası İzmir Şubesi*. 2018. "İzmir Kültürpark Alanı Korunarak Yaşatılmalıdır," accessed June, 1 2024. <https://www.izmimod.org.tr/yayinlar/oda-gorusleri/izmir-kulturpark-alani-korunarak-yasatilmalidir>.
- Mimarlar Odası İzmir Şubesi*. 2021. "Kültürpark Raporu ve Çalışmalar," accessed June, 1 2024. <https://www.izmimod.org.tr/basin-aciklamalari/kulturpark-raporu-ve-calismalar>.
- Mitchell, Don. 2020. *Kent Hakkı*. Edited by Aydın Çavdar. Ayrıntı.
- Nakıp, Gizem Güler, and Özüm Karadağ. 2022. "Spatial Analysis of Mid-Century Multi-Storey Houses and 3D Transfer to Virtual Environment; Karşıyaka, İzmir/Turkey View Project." <https://www.researchgate.net/publication/366643121>.
- Özbek, Meral. 2004. *Kamusal Alan*. İstanbul: Hil Yayın.
- Öztaş, Nazmiye. 2017. "The Impact of Civil Initiative Attempts in Architectural Practice." İzmir : İzmir Institute of Technology.
- Pakkaner, Mine. n.d. "İzmir Kültürpark (Fuar) Yeraltı Otoparkı." Accessed June 12, 2024. <https://www.agaclar.net/forum/doga-cevre-ekoloji-gida-hukuk-ve-politikalari/1397.htm>.
- Pasin, Burkay, Kıvanç Kılınç, and Ahenk Yılmaz. 2015. *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları: Temsiller, Mekânlar, Aktörler*. Meltem □zmir Akdeniz Akademisi Dergisi. İleşim .
- Pasin, Burkay., Kıvanç. Kılınç, and Ahenk. Yılmaz. 2016. "Herkesin Parkı: İzmir Kültürpark İçin Gelecek Tahayyülleri."
- Penpecioglu, Mehmet, and Tolgahan Aydın. 2023. "Kentsel Yönetişimi Müşterekleştirmenin Sınırları ve Geleceği: İzmir Örneği."
- Piquard, Brigitte, and Mark Swenarton. 2011. "Learning from Architecture and Conflict." *Journal of Architecture*. <https://doi.org/10.1080/13602365.2011.557897>.
- Pöğün-Zander, Yüksel. 2015. "İzmir Enternasyonal Fuarı Pavyonları (1936-1940)." In *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları*, edited by Ahenk Yılmaz, Kıvanç Kılınç, and Burkay Pasin, 384.
- Roberts, John Michael, and Nick Crossley. 2004. *After Habermas: New Perspectives on the Public Sphere*.

- Routledge, Paul. 2010. "Introduction: Cities, Justice and Conflict." *Urban Studies* 47 (6): 1165–77. <https://doi.org/10.1177/0042098009360240>.
- Rowe, Matthew S., Joris Gjata, and Shawhin Roudbari. 2020. "Dissenting Designers: Reading Activism and Advocacy in Architecture through a Sociological Lens." *Architectural Theory Review* 24 (1): 69–85. <https://doi.org/10.1080/13264826.2020.1795974>.
- Şahin, Hande, and Buse Çevik. 2020. "Kültürpak Kullanıcı Profili."
- Schmidt, Stuart M, and Thomas A Kochan. 1972. "Conflict: Toward Conceptual Clarity." *Quarterly*. Vol. 17.
- Schneider, Tatjana, and Jeremy Till. 2009. "Beyond Discourse: Notes on Spatial Agency." *Footprint*, no. 4, 97–111. <https://doi.org/10.7480/footprint.3.1.702>.
- Schoonderbeek, Marc, and Malkit Shoshan. 2016. "Conflict, Space and Architecture." *Footprint* 2016 (19): 1–12. <https://doi.org/10.7480/footprint.10.2.1568>.
- Sennett, Richard. 2002. *The Fall of Public Man*. Penguin Books.
- Sennett, Richard. 2013. *Kamusal İnsanın Çöküşü*. Edited by Serpil Durak and Abdullah Yılmaz. Fourth. Ayrıntı.
- Shadar, Hadas, Zvika Orr, and Yael Maizel. 2011. "Contested Homes: Professionalism, Hegemony, and Architecture in Times of Change." *Space and Culture* 14 (3): 269–90. <https://doi.org/10.1177/1206331211412239>.
- Shaw, Claire. 2011. "A Fairground for "Building the New Man": Gorky Park as a Site of Soviet Acculturation." *Urban History*. <https://doi.org/10.1017/S0963926811000435>.
- Simmel, Georg. 1964. "The Sociological Nature of Conflict." In *Conflict and The Web of Group-Affiliations*, 13–56. New York: Free Press.
- Smith, Trevor Garrison. 2017. "Conflict." In *Politicizing Digital Space: Theory, the Internet, and Renewing Democracy*, 99–121. University of Westminster Press. <https://doi.org/10.16997/book5.e>.
- Sol Tv. 2016. "Yeşil İsteyen Ormana Gitsin!," accessed June, 1 2024. <https://haber.sol.org.tr/toplum/izmir-ticaret-odasi-baskani-yesil-isteyen-ormana-gitsin-173713>.
- Telli, Arda. 2021. "Richard Sennett'te Kentsel Mekân ve Kamusal Alan İlişkisi." In *Felsefede Kent ve Kent Hakkı*, edited by Ertan. Kardeş and Özgüç Güven. İstanbul University Press.

- Terlemez, Ali Kemal. 2018. "Uygulamalı Katılımcı Mimarının Türkiye'deki Bağımsız Mimari Gruplar Üzerinden İncelenmesi." *THE TURKISH ONLINE JOURNAL OF DESIGN ART AND COMMUNICATION* 8 (1): 143–52.
<https://doi.org/10.7456/10801100/014>.
- "The Architecture Lobby." n.d. Accessed July 4, 2024. <https://architecture-lobby.org/>.
- Thomas, Peter D. 2010. *Gramsci Çağı : Felsefe - Hegemonya - Marksizm*. Dipnot Yayınları.
- TMMOB Çevre Mühendisleri Odası. 2021. "Zaman Kültürpark'ın Aleyhine İşliyor," accessed June 3, 2024. <https://cmo.org.tr/basin-aciklamasi-zaman-kulturpark-in-aleyhine-isliyor-15288>.
- TMMOB İl Koordinasyon Kurulu. 2016. "Kültürpark Projesi Değerlendirme Raporu."
- TMMOB İZMİR İl Koordinasyon Kurulu. 2020. "Kültürpark Koruma Amaçlı İmar Planı Çalışmaları." Accessed June 2, 2024. <http://www.tmmobizmir.org/?p=4720>.
- TMMOB Şehir Plancılar Odası. 2023. "İzmir'in Simgesine, Şehre ve Ülkeye Vasiyet Edilen Kültürpark İle İlgili Sorularımıza Yanıt Arıyoruz," accessed June 2, 2024. <https://www.spo.org.tr/detay.php?sube=6&tip=3&kod=12379>.
- TMMOB Şehir Plancıları Odası. 2019. "TMMOB Şehir Plancıları Odası Basın Açıklaması." accessed June 1, 2024. <https://www.spo.org.tr>
- TMMOB Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi. 2016. "Kültürpark İmar Planlarına İlişkin Ek Rapor."
- Turizm Ajansı. 2024. "İşler: Kültürpark İzmir'i Kongre Merkezi Olmalı," accessed July 4, 2024. <https://www.turizmajansi.com/haber/isler-kulturpark-izmir-in-kongre-merkezi-olmalı-h65223>.
- Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği İzmir İl Koordinasyon Kurulu. 2022. "Yorgun Park, Kültürpark!"
- Türkyılmaz, Bahar. 2014. "Doğal Sitler-İzmir ve Çevresinde İrdelenmesi." www.mo.org.tr/mevzuatDocs%5C659-ilkekarar.doc.
- Turner H, Jonathan. 2013. *Contemporary Sociological Theory*.
- Turner, Jonathan H. 1975. "Marx and Simmel Revisited: Reassessing the Foundations of Conflict Theory." Vol. 53.
- Uluengin, Mehmet Bengü, and Ömer Turan. 2005. "İmparatorluğun İhtiflam Arayışından'in Radikal Modernleşme Projesine: Türkiye'de Kentsel Planlamanın İlk Yüz Yılı." *Türkiye Araştırmalar› Literatür Dergisi* 3 (6): 353–436.

- Wagner, Caroline S., J. David Roessner, Kamau Bobb, Julie Thompson Klein, Kevin W. Boyack, Joann Keyton, Ismael Rafols, and Katy Börner. 2011. "Approaches to Understanding and Measuring Interdisciplinary Scientific Research (IDR): A Review of the Literature." *Journal of Informetrics* 5 (1): 14–26. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2010.06.004>.
- Wagner-Pacifici, Robin, and Meredith Hall. 2012. "Resolution of Social Conflict." *Annual Review of Sociology*. <https://doi.org/10.1146/annurev-soc-081309-150110>.
- Wallace, Ruth A., and Alison Wolf. 2022. *Contemporary Sociological Theory: Continuing the Classical Tradition*. 4th ed. New Jersey: Wiley-Blackwell.
- Wallace, Ruth A, Alison Wolf, M Rami Ayas, and Leyla Elburuz. 2012. *Çağdaş Sosyoloji Kuramları Klasik Geleneğin Genişletilmesi*.
- Weber, Max. 1966. *The City*. Edited by Don Martindale and Gertrud Neuwirth. The Free Press.
- Willis, Daniel E. 1991. "TOWARD AN ARCHITECTURE OF RESPONSIBILITY." *Source: Journal of Architectural and Planning Research*. Vol. 8. <https://www.jstor.org/stable/43028993?seq=1&cid=pdf->.
- Yanar, Arzu Beyza. 2014. "İzmir 'Reconstructed': Fire, Image, Language." Ankara: Middle East Technical University.
- "'Yeni Kültürpark' Sizi Bekliyor." 2016. *İzmir Büyükşehir Belediyesi*. <https://www.izmir.bel.tr/tr/Haberler/yeni-kulturpark-sizi-bekliyor/20734/156>.
- "Yerel Üretici Pazarları." 2024. *İzmir Büyükşehir Belediyesi*. Accessed June 1, 2024 <https://www.izmir.bel.tr/tr/pagos-uretici-pazari>.
- Yılmaz, Ahenk, Kıvanç Kılıncı, and Burak Pasın. 2015. *İzmir Kültürpark'ın Anımsa(Ma)Dıkları: Temsiller, Mekânlar, Aktörler*.
- Yusuf, Shundana. 2016. "Rebel Architecture." *Journal of Architectural Education* 70 (1): 172–73. <https://doi.org/10.1080/10464883.2016.1123070>.

APPENDIX A

SCHEME OF STRUGGLE IN THE CONTEXT OF THE KÜLTÜRPARK CONFLICT

Kültürpark Mücadelesi Şeması		Kent Aktörleri						Çatışma dinamikleri		
		Yerel Yönetim	Kültürpark Platformu	TMMOB'a bağlı odalar	Yerel Sermaye	Diğer Sivil İnisiyatifler	Kentli	Diğer	Escalation (↑)	Notr (↔)
Tarih	Olay									
1990, Ocak	Fuar yönetiminin İZFAŞ ile bütünleşmesi	■			■			■		
1990, Şubat	Koruma kurulu tarafından Kültürpark'ın 2. Derece Doğal Sit alanı ilanı							■		
1990, Şubat	Uluslararası İzmir Fuarı Kültürpark Çevre Düzenlemesi ve Fuar Kompleksi Mimari Proje Yarışması şartnamesinin ilanı	■								
1990, Nisan	Mimarlar Odasının yarışma şartnamesine karşı dava açığının basın yolu ile duyurulması	□		■						
1990, Nisan	Koruma kurulunun yapılaşma alanını A,B,C bölgelerine ayırıp yapılaşma koşulları getirmesi ile beraber protesto, basın açıklamaları ve yürüyüşlerin gerçekleştirilmesi	□		■		■	■			
1990, Temmuz	Yerel Yönetimin yarışmayı erteleme kararı	■		□		□	□	□		
1990, Eylül	Mahkemenin erteleme kararının iptali ile yarışmanın yeniden başlatılması							■		
1990, Aralık	Yarışma sonuçlarının açıklanması	■								
1991, Ağustos	Kazanan projeye dayanan 1/5000 Ölçekli Nazım İmar Planının onanması	■								

(cont. on next page)

2010, Şubat	Gaziemir İzmir Yeni Fuar ve Kongre Merkezi Proje İhalesinin gerçekleştirilmesi																		
2010, Eylül	TMMOB İl Koordinasyon Kurulu bileşenleri "Kültürpark'ta Yapılaşma Yoğunluğu Arttırılmamalı, Açık Yeşil Alan Olarak Korunmalıdır" başlıklı basın açıklaması	☐		■															
2013, Şubat	Gaziemir İzmir Yeni Fuar ve Kongre Merkezi temelinin atılması	■																	
2014, Mayıs	İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından İzmir Kültürpark Raporunun yayımlanması	■																	
2014, Mayıs	Ortak akıl turları kapsamında akademisyen, meslek odaları, stk temsilcileri ve yerel sermayenin katılımı ile Havagazi Fabrikasında Kültürpark toplantısı	■		■	■	■	■	■	■										
2014, Temmuz	İzmir Ticaret Odası'nın Kültürpark ile ilgili önerilerini İçeren raporun yayımlanması			■															
2014, Eylül	TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulunun, "fuar alanının taşınmasının ardından Kültürpark'ın yeşil alan olarak korunması gerektiği" görüşünü içeren basın toplantısı ile tepkisini kamuoyuna duyurması	☐		■															
2015, Mart	Gaziemir Fuar Alanının açılışı ile Kültürpark içerisinden ihtisas fuarının taşınması	■							■										
2016, Nisan	Kültürpark Revizyon Projesi Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kuruluna sunulması	■							■										
2016, Mayıs	Paydaşların projeyi değerlendirme toplantıları	■		■	■	■													
2016, Haziran	Sosyal Medyada Kültürparka Dokunma grubunun oluşturulması	☐				☐	■												
2016, Haziran	Kültürpark Platformu tarafından Change.org aracılığı ile Kültürpark mücadelesine dair düzenlenen imza kampanyasında 12.000 imzanın Merkezi Yönetim, Yerel Yönetim, Koruma Kurulu, Bakanlıklar ve Milletvekillerine gönderilmesi	☐				☐	■	■	☐										
2016, Haziran	TMMOB İzmir İl Koordinasyon kurulu tarafından Kültürpark Projesi Değerlendirme raporunun yayımlanması	☐		■															
2016, Eylül	Pakistan Pavyonunda proje tanıtım çalışmaları	■	■	■	■	■	■	■	■										

(cont. on next page)

2016, Eylül	Mimarlar Odasında düzenlenen Kültürpark Forumu			■	■	■	■				
2016, Eylül	Kültürpark Platformunun kuruluşu	☐	■		☐						
2017, Şubat	Basmane Çukuru ve Kültürpark için toplanan 12.000 imzanın İzmir Büyükşehir Belediyesine teslimi	☐	■			■	■				
2017, Haziran	KP tarafından pazar düzenlenmiş 'Kültürparkta Neşeli bir Gün' etkinliklerinin ilki		■				■				
2017, Eylül	Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulunun Kültürpark üzerine Koruma Amaçlı İmar Planı Yapılması Kararı	☐						■			
2018, Nisan	Kültürpark Platformu tarafından Kültürparkta anket çalışmaları gerçekleştirilmesi		■				■				
2018, Mayıs	Kentin tüm aktörlerinden 73 katılımcı ile 'Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz' çalıştayının gerçekleştirilmesi	■	■	■		■	■	■			
2018, Temmuz	Kültürpark Platformu tarafından Mimarlar Odasında Çalıştay ve Anket sonuçlarına dair basın açıklamasının gerçekleştirilmesi	☐	■	■	☐	■	■				
2018, Ağustos	Mimarlar Odası İzmir Şubesinden 'İzmir Kültürpark Alanı Korunarak Yaşatılmalıdır' basın açıklaması	☐		■							
2018, Ağustos	Kültürpark içerisindeki İZFAŞ binasının vakıf üniversitesine tahsis gündemi	■									
2018, Eylül	Kültürpark Platformu tarafından karar hakkında sosyal medya kampanyasının başlatılması	☐	■								
2018, Kasım	İzmir Kültür Varlıkları Koruma Kurulunun tahsis gündemine onayı							■			
2018, Kasım	Kültürpark Platformu Büyükşehir meclisinde pankart açma eylemi	☐	■								
2019, Mart	SODEV etkinliği Kültürpark Platformu eylemi		■								
2019, Mart	Nasıl Bir Kültürpark İstiyoruz Forumunun gerçekleştirilmesi	☐	■	■							
2019, Nisan	İzmir Büyükşehir Belediye başkanı tarafından Kültürpark binasının vakıf üniversitesine tahsis protokolünün iptali	■									
2019, Mayıs	İzmir Büyükşehir Belediye başkanı ve Kültürpark Platformu görüşmesi	■	■								

(cont. on next page)

2019, Haziran	Kültürpark için 400 kişilik katılımcı ile Arama Konferansı toplantısının gerçekleştirilmesi	■	■	■	■	■	■	■			
2019, Haziran	Güzel Sanatlar Fakültesinin geçici olarak Kültürpark alanına taşınma haberi	■									
2019, Temmuz	Kentin tüm aktörlerinin katılımı ile Kültürpark Çalıştayının gerçekleştirilmesi	■	■	■	■	■	■	■			
2019, Ekim	Kültürpark Üretici pazarının açılması	■									
2019, Aralık	Şehir Plancıları Odası 'Kültürparka müze ve pazar yeri yapımı' hususunda koruma amaçlı imar planının önemini vurguladığı basın demeci	□		■							
2019, Aralık	Kültürpark revizyon projesinin TMMOB'ın yayınladığı kent suçları haritasında yer alması	□		■							
2020, Ocak	İzmir büyükşehir belediyesinin internet sitesinden ada ve göl gazinolarının restorasyon işlemlerini duyurması	■									
2020, Ocak	Ada ve Göl Gazinolarındaki yapın süreçleri hakkında Kültürpark Platformunun basın açıklamaları ve devamında Açık Mektubu	□	■								
2020, Ocak	İzmir Mimarlar Odasının yıkım denetlemeleri ve kültürpark envanterinin çıkarılmasının önemini belirttiği basın demeci	□		■							
2020, Mart	Pandemi nedeni ile Kültürpark hangar alanlarının Sağlık Bakanlığına tahsis gündemi	■						■			
2020, Ekim	Kültürpark üzerine Şehir plancıları odasının Mücadelenin sürecine dair basın açıklaması	□		■							
2020, Ekim	Merkezi yönetim partisinden Kültürpark'a yönelik millet bahçesi yapma önerisi							■			
2020, Aralık	Ahmet Adnan Saygun Sanat Merkezinde gerçekleşen meclis toplantısında dönemin İzmir büyükşehir belediye başkanının 'Kültürparkın Anayasası'nın' (KAİP) kentin tüm aktörlerinin katılımları ile yazıldığına dair açıklaması	■									

(cont. on next page)

2020, Aralık	Kültürpark Platformu tarafından açıklanan KAİP süreci ile alakalı 'ortak aklın' hiç bir yerinde olmadıklarına dair basın açıklaması	☐	■																
2020, Aralık	Şehir Plancıları Odası İzmir şubesi tarafından youtube kanalında 'Kültürparkta Neler Oldu? Bir Park, Bir Fuar Bir Çukur' söyleşisi		■																
2020, Ekim	TMMOB İzmir İl Koordinasyo Kurulunun Kültürpark Koruma Amaçlı İmar Planı çalışmalarına karşı 39 maddelik "TMMOB İzmir İKK önerilerini içeren Rapor süreci hakkında basın açıklaması	☐	■																
2020, Aralık	İzmir Büyük Şehir Belediyesinin, İzmir Depremi sonrası Ana Hizmet Binası boşaltarak Kültürpark içerisindeki Hollere geçiş yapması	■																	
2020, Aralık	Kültürpark Platformu KAİP üzerine 2. Açık mektubunun yayınlanması		■																
2021, Ocak	Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi youtube 'Kültürparkta Bugün Neler Oluyor?' söyleşisi		■	■															
2021, Ocak	İzmir Yaşam Alanları tarafından youtube'da 'Kültürpark - İzmir'de Bir Vaha söyleşisi'		■				■												
2021, Ocak	Kültürpark Platformu 4. Açık Mektubunun paylaşılması	☐	■																
2021, Ocak	'Tunç Soyer'den Kültürpark açıklaması: Herkesi memnun etmek mümkün olmayabilir"	■																	
2021, Şubat	İzmir Mimarlar Odası Kültürpark Raporu ve Çalışmaları üzerine Basın Açıklaması	☐		■							☐								
2021, Şubat	AASM'de yapılmış olan İBB KAİP oylamasının yapılacağı meclise Kültürpark Platformu eylemi broşür dağıtımı	☐	■																
2021, Şubat	Kültürpark Platformu tarafından sosyal medya kampanyasının başlatılması	☐	■																
2021, Mart	Koruma Kurulu önünde Platformun basın açıklamasının okunması	☐	■								☐								
2021, Haziran	Türkan sayılan önünde Kültürpark Platformunun önünde imza kampanyası	☐	■																

(cont. on next page)

APPENDIX B

SEMI-STRUCTURED PRE- INTERVIEW TEXT OF “İZMİR KÜLTÜRPAK PLATFORMU” (TURKISH)

Tarihçe ve Oluşum süreci

1- Kültürpark platformu ne zaman, hangi amaç ile kurulmuştur?

Platform hem bireylerden hem de kurumsal yapılardan oluşuyor. 2016'nın mayıs ayında dönemin belediye başkanı Aziz Kocaoğlu'nun tepeler, göletler, inişler, çıkışlar içeren projesi; Pakistan pavyonunun içerisinde bir pazarlama alanı ile sunuldu. Nasıl harika bir kültürpark yapılacağı anlatıldığı bir çalışma başladı. Bunun üzerine odalar, başta Alsancaklılar olmak üzere, Kültürpark'ı hakikaten Kültürpark olarak algılamaya çalışan, çoğunluğun o sıralar fuar olarak diye tarif ettiği o alana sahip çıkmak için yan yana geldik, bir araya geldik. İlk toplantımızı ağustos ayı içerisinde parça parça gruplar ile mimarlar odasında yaptık. Ama geniş bir forum düzeyindeki çağrı, 5 Eylül 2016'da mimarlar odasında 300'ü aşkın kişinin katılımı ile isteyen herkese de hakkı verilecek şekilde; yani muhtardan mimara, Alsancak'ta yaşayan bakkaldan su tesisatçısına İzmir'de yaşayıp da kent hakkının bir parçası olarak kültürparkı algılanlara, kent konseyine, çevre örgütlerine kadar son derece geniş bir katılım ile oluştu. Ve ilk çağrı kültürparka dokunma adı altında bir grup ile yapıldı. Odalar desteğini verince bileşenleri oldukları kent konseyine çağrı yaptılar. Yani böyle bir zincir oluşum meydana geldi. Ve orda önemli bir hareketin başlamak üzere olduğu hissediyorduk, görülmüyordu. Bu arkadaşların bir kısmı 2000'li yılların ortalarında doğmaya başlayan yeraltı otoparkı mücadelesini de yaşamış olan kişilerdi. Bir kısmı odaların eski yöneticileri idi, kültürpark meselesine daha fazla sahip olan. Hatta önceki dönem fuar müdürleri vardı bu grubun içinde. Böylesi bir grup ile yola çıkıldı. Ve dendi ki Kültürparka dokunma facebook grubu altında iletişim kuracağız ve aziz Kocaoğlu ve Kemal Kılıçdaroğlu başta olmak üzere (dönem başkanları) ona dosyalar hazırlayacağız ve dosyalarda da kültürpark a sahip çıkılması gerektiği ve de niye gerektiği detayları ile aktarılacak. Ekim ayının başında 2016'nın sonbaharında Kemal Kılıçdaroğlu'nun İzmir'de bir programı vardı. Ona o dosyayı ulaştırmak üzere baya bir cambazlıklar yaparak (çünkü yanıştırıyorlardı bizi) kargo ile yolladığımız dosyaları bir de elden vermeye çalıştık. İzmir milletvekillerine, İzmir'de sözü "geçen" gazetecilere ulaştık. Arkadaşlar Aziz Kocaoğlu ile bir görüşme yaptılar. O görüşmede (ki bu ilk buluşmayı ya da Eylül buluşmasını izleyen maksimum bir buçuk ayı izleyen süreçte idi) bir kırılma noktası oldu. Dedik ki biz bir platform oluşturuyoruz ve durmak yok mücadeleyi yükselterek devam edeceğiz. Böylelikle ekim 2016'da platform oluştu. Bir kahvaltı yaptık kültürparkta çoluklu çocuklu doğal olarak orasının yaşanılan bir alan olduğunu, terkedilmiş bir alan olmadığını, yapılanın son derece yanlış olduğunu söylemeye dönük. Ondan sonra da 2016'dan bu yana buraya kadar geldi. Kültürpark hakikaten de şehrin merkezinde ve şehrinin itiraz ettiği çok net bir şeyleri yapmaya çalıştıkları bir mekân haline dönüştü.

2- Platformun kuruluşunun ardından gerçekleştirdiği ilk faaliyet, ve devamında gerçekleştirdiği önemli eylemler nelerdir?

Devamında Basmane çukuru geldi hemen. Biz de onun üzerine belediyeye karşı; burada koruma amaçlı imar planı yapacaksınız bir, ikincisi de o arada folkarta verilen, ya da verilmeye çalışılan tamamen İzmir'in silüetini alt üst edecek olan 100 küsur katlı hatta Kadifekale'nin yüksekliğini geçen bir binaya karşı 10 bine yakın bir imza topladık, iyi bir rakamdı. Kocaoğlu'nun meclisine biz katıldık, katıldık derken her vatandaş gibi elimizi kolumuzu sallaya sallaya girdik tek bir pankartımız vardı kültürparktan elinizi çekin diye. Bir de koruma kurulunda gerçekten buraya koruma amaçlı imar planı yapmanız gerekir diye itiraz gelince o zaman ister istemez durmak zorunda kaldık. Folkart çok büyük bir hataydı o bize çok büyük bir yine tırnak içine alıyorum mücadele alanı yarattı. Ve İzmirliyi bizim arkamıza topladı.

3-Platform tarihindeki kırılma noktaları nelerdir?

Daha sonraki süreçte sonra Kocaoğlu'nun gittiği her yerde biz pankart açmaya başladık "kültürparktan elini çek, kültürpark sahihsiz değildir" diye. 2019'un ocağında Tunç Soyer'in açıklanması izlenen veya adı geçen fakat ne olacağı belli olmayan döneminde mimarlar odasında ya SODEV'in ya da sosyal demokrat bir vakfın toplantısı vardı. Biz platform olarak oraya katıldık, biliyoruz çünkü hem Kocaoğlu hem de Soyer gelecek. Kocaoğlu bizi görmedi, Tunç Soyer kalbimizdesiniz birlikte başaracağız şeklinde bir şekilde geçti yanımızdan. Arkasından Tunç Soyer'e dosyalarımızı orada verdik. Bir şekilde platform ile iletişim kurdu. Hiç merak etmesinler birlikte başaracağız şeklinde

mesajımızı aldık biz. Her şekilde platformun başkan destekleme gibi bir şeyi yoktu ama Tunç Soyer zaten CHP'nin adayydı. Martın sonunda seçimler oldu Tunç Bey kazandı. Hemen nisan ayında ock önemli bir adım attı koruma kurulundan dosyayı geri çekti. Aziz Kocaoğlu'nun verdiği dosyayı geri çekti ve kültürparkın anayasasını ilgili aktörler ile yazacağız dedi. Bu arada atladığım bir şey 2018'de bundan tam 1 sene önce. Biz odalar ile birlikte burada çıktısını da sana getirdiğim bir çalıştay yaptık. Ve sözümüzü lafımızı kültürpark ile bağlantılı olarak hani ana başlıkları orada tarif ettik tanımladık. Mayıs ayında, Soyer bana çiçek çikolata getirmeyin kitap getirin diyordu, 300'ü aşkın kitap toplayıp Tunç Soyer ile görüşmeye gittik ardından da konak belediye başkanı Abdül baturdan randevu aldık. İkisine birden görüşmeye gittik. Tunç başkan danışmanlarından birisi Güven Eken yanındaydı. Güven benim sağ kolumdur dedi kültürpark meselesini kendisi aynı zamanda doğa derneğinin kurucusu ve yaşatıcısı, kültürpark meselesini ben ona emanet ediyorum. Sizden isteğim haziran ayının ortası gibi güven ile bir arama konferansı düzenleyin sonra bir çalıştay yapalım dedi. Sevindik. Eşit bir şekilde masaya oturuyoruz Güven bey'i Kültürparkta izmir sanatın üstündeki bir odada ziyaret ettik. Bir sene önce yapmış olduğumuz çalıştaydan bahsettik. Aynı yöntemi izleyebiliriz dedik. Arama konferansı ile bağlantılı olarak (ama şu arada da mimarlar odası şehir plancıları odası peyzaj mimarları odası hep birlikteyiz) 19 Haziran olabilir İzmir sanatta bir arama konferansı, İzmir sanat 300 kişiliktir üst koltuklara katar her noktası doluydu. Ve onların bizde ses kayıtlarının çözüm falan da var. Herkes bir şey söyledi. Ve şöyle diyelim ki 80 kişi konuşt 80 kişinin 76'sı orasının park ve sakin bir mekan olarak korunmasından yana olduğunu ifade ederken 4 kişi bunlar da fuarcılık ve otelcilik dernekleri ya da işte odalarından temsilen gelenler bunlar ile orasının izmir 'işn turizmi açısından çok önemli olduğunu o yüzden buraya bir inşaat yapıp kongre merkezi yapılması gerektiğini, aziz Kocaoğlu'nun kendilerine bu sözü verdiğini ve bu sözden geriye dönülemeyeceğini söyledi. Güven eken ile çalışmaya başladık bütün notlar da durur hala. Çalıştaya kimleri çağıracağımızı listelerini yaptık. Dedi ki Güven bey, Tunç beyin adı ile çağırılmalı. Belediye ve platform olsun. Biz onun nedenini çalıştaya geldiğimizde öğrendik. Bu çalıştayın temsilcilerinden /5 ayrı masa vardı bir tanesi kültürparkta ne tarz etkinlikler olmalı masasıydı. O masa tamamen sermayeden insanlarla, İZFAŞ, odalar vs onlar ile doldurulmuştu. Sonuçta en azından mutabık kalınmadı dedirtebildik ama az daha orada kongre merkezinin kararını çıkartacaklardı. Çıkartamadılar. Tunc Soyer geldi sonucuna, son derece mutsuz, anladığım kadarıyla doğru düzgün bir karar çıkmamış dedi. Doğru düzgün karar kongre merkezi, Pazar yeri, butik müzeler. 3 şey istiyordu Soyer. Referandum yapar halka sorarım dedi ve gitti. Sonra bizim 2019'un 30 temmuzundan sonra bizim tunç soyer ile diyalogumuz koşt denebilecek noktaya geldi.

Aktör ve katılımcıları

1- Platformun kuruluşunda etkili olan kişi ve kurumlar kimlerdir?

Tabi bilgi birikimi ve tarihsel süreç hakkında odalar oldukça etkili; mimarlar odası, peyzaj mimarları odası, şpo; kaldı ki peyzaj mimarlar odasının daha önceden yapılmış 2 kültürpark üzerine bir çalışması vardı yine bir çalıştay vardı; tamamen bitki ağırlıklı ve parkın yaşamı ile ilgili. Hatta TMMOB İzmir koordinasyon kurulu da kültürpark mücadelesini destekler konumdaydı. Toplamda TMMOB a bağlı odalar, tabiiler odası kesinlikle işin içerisindeydi, baro vardı yoktu ama barodan tek tek hukukçu arkadaşlar vardı, baro kurumsal olarak daha farklı bir yerde duruyordu. Kültürpark platformunu biraz fazla sert buluyordu ama tabiiler odası her zaman bizim ile birlikte mücadelenin içerisindeydi. Kent konseyi tabi kültürparkın konakta olmasının da bir artışı vardı. Şöyle bir artışı vardı İzmir kent konseyleri birliğinin başkanlığı da konak kent konseyinin başkanının ukdesindeydi dolayısıyla mücadele İzmir'deki bütün kent konseylerine de taşınabildi. Konak kent konseyi bir de güçlü bir konsey, bir muhtarlar meclisi var bir itiraz ya da eylem yapıldığında muhtarlardan da katılan arkadaşlarımız olabiliyor öylesi de bir desteği de olabildik. Odalar kurumsal olarak, kent konseyi, o dönem ilk kuruluşta gezinin sonrasında oluşmuş olan halk meclisleri vardı ya da Bornova, Karşıyaka halk meclisi ya da platformu yine aynı dönemde güzelyalıda, onların katkıları bireysel olarak devredeydi. Diyorum şimdi mesela hepsinden birer ya da ikişer arkadaş var halk platformu dediklerim şu an forum. Bu noktada tabi bireysel bir isim vermek doğru değil

2- Oluşum kendi yönetim şemasını nasıl oluşturmuştur?

Aslında şöyle, tam bir meclis yapısı gibiyiz. Kendiliğindenci görünüyor ama olmayan 47 aktif üye var. Tamamen meclis yapısı olarak hareket ediyor, bir gazeteden bir başvuru geldiğinde gruba atılır arkadaşlar kim uygun, kim uygunsa o katılımsı şeklinde. Kimseden ses çıkmazsa sen yapar mısın diye birisi birisine yazar. Facebook sayfamızı biraz arşiv gibi kullanıyoruz. Bir de ek olarak kronoloji var 2016'dan beri başlayan gün gün bir kronoloji var.

3- Kültürpark Mücadelesi çerçevesinde, platform hangi aktörleri temsil etmektedir?

Platform içerisinde tabi odalar var, muhtarlar var kent konseyleri var. Odaların söyleyemediklerini de temsil ediyor. Bazen çok sert kalıyoruz. Halktan daha çok bence kültürparktaki yaşamı daha çok temsil ediyor. Bunu demek daha doğru, çünkü halk başka bir şey isteyebiliyor oradaki yaşamı göz etmeden. 2 ekimde tunç soyer ile bir görüşmemiz oldu benimle basın üzerinden iletişime geçiyorsunuz dedi biz de çünkü sizinle yüzyüze gelemiyoruz dedik. Yapmayın benimle direkt konuşun. Bir işe yaramıyor dedik çünkü dedi siz bu koltukta oturmuyorsunuz. Biz burada kimsenin ne adamız ne bir şeyiz dışarıdaki yaşamı temsil ediyoruz. Doğal olarak da İzmir'in halkı da oraya geliyor ama ne kadar farkındalar bilmiyorum

4- Süreç içerisinde katılımcı profili nasıl değişmiştir?

Türkiye gibi, artma çok tekil tekil. Kopup bir kenara çekilme ya da basın açıklaması varsa çağırın gelirim ya da farklı bir üretmeye zaman ayırmayan gibi gibi. Türkiye'de aslında mücadele de çok geriledi. Kültürpark anlamında da öyle. 47'nin 15'i çok aktif çok aktif dediğim her an her toplantıya gelir. Ayda bir kere yüzsüze toplantımız var. Bazen

birbirimize söyleniyoruz fazla sert olduk diye. Açık her şeyi konuşabildiğimiz tartışabildiğimiz alındığımız kavga ettiğimiz bir yapımız var. Ama aktif bir büyüme yerine etki alanımız daha büyük.

5- Kültürpark platformunun çevre topluluklar ile ilişkisi nasıldır? Hangi kesim ve aktörlerden destek alınmaktadır?

Çoğu zaten içinde, mesela kültürpark platformu öyle de bir şey örneği oldu ki İzmir Yaşam Alanları Meclisi diye izmirin şu anda en büyük ekoloji grubu, izmir yaşam alanları o da bir meclis yapısıdır. Kültürpark platformundan doğdu. Şu anda onun 150'yi aşkın aktif öznesi var. Bir meclis yapısı. Şunu gördük biz hakikaten farklı farklı siyasetlerden. Çoğumuz 78 kuşağıyız hakikaten farklı farklı siyasetlerden, çoğumuz o mücadele ortamından gelen insanlarız. Teknik anlamda odalarla da desteklenmiş olan mücadeleyi sokaktan bilen geziyi yaşamış olan insanlarız ama şöyle bir durum var. A siyaseti B ye bakmaz C A ile konuşmaz. Ama kültürpark platformunda bunların hepsi kırıldı. Bir sağ ile sol partilisi yan yana birlikte kavga verebileceklerini gördüler. Daha öncesinde hep siyaset mücadelesi yapılırdı. İlimdeki daha farklı oluşumlarda da. Öyle olunca platformun içerisinden 10 15 arkadaş biz bunu genele taşıyalım dendi o da 5 yaşına girecek. Bu aslında kültürpark platformunun potansiyellerinin de bir somut örneğidir aslında

Platformun vizyon ve misyonu

1- Kültürpark platformunun hedefleri süreç içerisinde nasıl evrilmiştir?

Kocaoğlu ile başladığımız dönemde önümüze koyduğumuz iş gerçekten bir koruma amaçlı imar planının, garip çizimli projelerin devre dışı bırakılıp, yaptırılmasıydı. Çünkü Kültürparkın kurtuluşunun koruma amaçlı imar planında olduğunu görüyorduk, ya da bize bu öğretildi odalar tarafından. Ya da odalar tarafından öğrendiğimiz bir şey oldu orası bir şey orası. Soyer döneminde de gördük ki KAİP de yetmiyor. Gerçekten kamudan yaşamdan yana bir bakış açısı ile kurgulanmış olan ve tanımlanmış olan bir koruma amaçlı imar planı lazım buraya. Aziz Kocaoğlu tepeye doğru yükselen kongre merkezi yapıyordu tunç soyer yana yatıp 5 katlı bir şey yapıyor aziz Kocaoğlu onu yıkıyor muydu yıkıyor muydu hatırlamıyorum ama. Mimarlar odasının raporları var burası 1950lerde yapılmış ve o dönemin mimari özelliklerini taşıyan bir alan. Bunları buradan ayıklarsak şahane bir yer olacak. Peyzaj da diyor ki burayı yıkarsanız inşaat koyarsanız buradaki sarmaşıklar ekoloji tamamen gider. Ama otorite inşaat istiyor. 2 ekimde tunç soyer ile toplantıya girdiğimizde mimarlar odası başkanı da bizler ile birlikteydi şehir plancıları odasının şu anki başkanı o zaman 2. Başkandı. Ne yapıyorsunuz hiçbir şey bilmiyoruz bizimle basın üstünden konuşmayın diyorsunuz dediğimizde. Mimarlar odasına haber vermediniz mi dedi.

2- Platform, çatışma bağlamına nasıl bakmakta, anlaşmazlık, mücadele, hak arayışı ve uzlaşma gibi kavramları nasıl ele almaktadır?

Hak arama aslında en üst başlıkta ama uzlaşmaya da çalışıyoruz anlattığım gibi, alternatif yaratmaya da çalışıyoruz. Zaman zaman uzlaşa, zaman zaman çatışmayı tirmandırarak, iş yaptırmaya çalışmak, zaman zaman doğru söylüyor bunlar diyerek birilerini yanımıza çekmeye çalışmak ama en genelde bir hak arayışı tabii.

Mevcut durum

1- Platform şu anda nasıl faaliyet göstermektedir?

Her gün whatsapp üzerinden iletişim devam eder, ayda bir kere yüzyüze toplantılar yapılır. Basını dürtüyoruz bazen

2- Platformun güncel finansal destek ve kaynaklar nelerdir?

Hiçbir şey yok tamamen kendimiz ve imece usulü. Giderimiz pankart ya da poster yapmak bazen fotokopiler bazen kent konseyinden destek alıyoruz. Onun dışında tamamen gönüllülük

3- Süreç içerisinde Platformun yapısında ve etkileşimlerinde nasıl değişiklikler olmuştur?

Diğer sorular içerisinde aslında yanıtlamış olduk.

APPENDIX C

SEMI-STRUCTURED INTERVIEW TEXT OF “İZMİR KÜLTÜRPAK PLATFORMU” (TURKISH)

Interviewer 1

i) Başlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kültürpark önemli; çünkü Kültürpark, Cumhuriyet dönemi İzmir'in tekrardan yapılanması sürecinde yoktan var edilmiş bir kent merkezi. Ve tek başına da var edilmemiş bu arada, çok ciddi bir planlama yapıldı etrafındaki dokuya etki edecek ve oradan etkileşim alacak bir şekilde planlanmış. Daha sonra gelen yönetimler bu planlamanın dışına çıkmış. Örneğin; denizden gelecek olan bir yeşil kuşak planı varmış Behçet Uz'un. Bu nedenle denize doğru açılan bir plan ile çok yüksek yapıların yapılmaması, önerilmiş, uygulanmış ve halka açık birtakım birimler ile doldurulması planlanmıştır. Bu da mekanı inşa eden ve kullanan yönetimler ile görüş farklılıklarını gösteriyor. Burada tek bir şey söyleyebilirim, Kültürpark İzmir'in simgesi. Kültürpark bir park. Başka etkinliklere de amaçlara da hizmet etmiş bir park. Ve artık yorgun bir park.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Her yerden saldırı altında. Hem korunması hem kullanması gerekenler tarafından saldırı altında. Şöyle anlatayım, belediyenin en asli en önemli görevlilerinden bir tanesi kente ait değerli varlıkların korunup geliştirilerek gelecek kuşaklara eksiksiz olarak teslim edilmesidir. Bu işin yapılmadığını gözlemliyoruz. Park şu anda yorgun. Altı ise oylmuş durumda, altına otopark yapıldı.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Çok partili iktidar kesinlikle ilk kırılma noktası. Beraberinde tabii değişen belediye yönetim ve belediye anlayışı. Gene önemli bir kırılma noktası İzmir fuarının Kültürpark'ın içerisindeki varlığı. Başka bir kırılma noktası da gene aynı dönemde fuarın yapı değiştirilmesi. 70'lerde 80'lerde de eğlenceye yönelmesi. 90'lardan itibaren de fuarcılığın sistem değiştirmesiyle birlikte hâlâ bu konuda ısrar edilmesi. Aslında üç adet kırılma noktası var; birincisi sermayenin getirilmesi 1950'ler, ikincisi 1970'ler ile eğlence kültürü, üçüncü ise artık fuarcılık bitti denmesine rağmen sürdürmek için 20 yıldır harcanan çaba.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Zihniyet. Tamamen hâkim zihniyet ile mücadele veriyoruz burada.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

Kimlerin sesini duyuyoruz? Öncelikle belediye sesini duyuyoruz. Belediyenin yanında sermaye gruplarının sesini duyuyoruz. Üçüncü olarak Kültürpark platformu dördüncü olarak ise bu konuda bilgili odalar var. Ve bütün bunların dışında da bir de bunlara bağımlı olarak hariçten gazel okuyan bir sürü insan. Aslında olması gereken şudur; izmirde yaşayan insanlar ve belediye. Yani aslında Kültürpark platformuna ihtiyaç olmamalı.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Behçet Uz 80 sene önce zaten tanımlamış, Kültürpark.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Benim gördüğüm kadarıyla şu ana kadar şehrin ortasında boşluk ve arazi var, aman kullanalım görüşü var. Açıkçası sonunu ben Bursa'daki Kültürpark gibi olmasından korkuyorum. Hepsi iyi amaçlı yapılmış binalar fakat ortada bir park kalmamış

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?
Yerel medya, hatta yazılı değil internet üzerinden yayın yapan kuruluşlar.

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Fuar. Hakikaten 1950li yıllardan itibaren gerek söylemlerde gerek basın demeçlerinde fuar olarak isimlendirilmeye başladı. Hala belli bir yaşın üzerindeki insanlar Kültürpark diyemiyorlar, fuar diyorlar. Fuarda koştum, fuarda buluştum, fuarda içtim, fuarda dolaştım. Hayır fuar senenin sadece 10 gününle orada yapılan bir eylem orası fuar değil orası Kültürpark. Zaten platform olarak ilk yapma kararı aldığımız şey kendi dilimizden fuarı uzaklaştırmak. Değişim önce dilde başlıyor. Orası Kültürpark, fuar ise Gaziemir’de.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Doğrudan birincisi tabii ki fuar isimlendirmesi. Bunun içerisinde bir park bilincinin olmaması senede sadece 10 günlük bir eğlence ve gezinti mekânı olarak görülmesi. İkinci olarak şu anda içinde yaşadığımız çağda çoğulcu demokrasi kullanıyoruz maalesef. Çok fazla el kaldıran grubun istedikleri oluyor. Ama çoğulcu demokrasinin ciddi sıkıntı sakıncaları var. İnşallah katılımcıyı da öğreneceğiz. Orta yolun ve doğru çözümlenmenin ancak bu şekilde çözüme ulaşılacağı gibi birtakım şeyler var. Sorun burada halkın anlayıp anlamamasından çok bu işten anlayan insanların bunu yapması gerektiği. Maalesef üç başkan değişti fakat biz hala buradayız.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

İzmir kentin tam ortasındaki vaha gibi bir araziden mahrumdur. Mücadele kaybedilirse ileride çocuklarımıza burası böyleydi diye anlatırız. İşler olması gerektiği gibi olur ise beton olanlar azaltılır, yeşil olan çoğaltılır. Parkın etrafındaki alanlar da buna uygun olarak düzenlenir ve düzenlenmeye devam edilir. Şu yeşil kuşak projeleri lafta çok güzel ama uygulamadığımız zaman hiçbir işe yaramıyor. Güzel yeşil herkesin yettiği, yaşayabileceği ve gökyüzünü görmek için başımızı yukarıya kaldırmadığımız bir şehirde yaşama imkânı sahip oluruz.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Ben hemen hemen 40 senedir iklim meselesinin, yapılması gerekenleri farkındayım ama 40 senede bunların hiçbirisinin yapılmadığını görüyorum ve en sonunda son 10 senedir artık gelecek kuşakların isyan etmeye başladılar. Ben kendi kuşağımı bile anlatamadım. Benim kuşağında kafalar hala evlerin çatısı beyaza boyar güneş ışığını geri yansıtır bakış açılarıydılar. Yapmasınlar, daha az araba kullanılsın. Her neyse yani şu an gelecek kuşaklar bu konuda ciddi kavgalar veriyorlar. Umarım başarılı olurlar. Bu kavgaların bir parçası da kentin elindeki alanların, Kültürpark gibi alanların korunması ve hakikaten geliştirilerek geleceğe aktarılması. Umarım belediyede bunu yakın bir zamanda destekler ve bizi devreden çıkarır. Ben yoruldu artık.

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Zorluklar, alanın farkında olmayan İzmir. Kimler farkında, alanın etrafında yaşayan bir azınlık. Benim İzmir’e taşınmamın temel sebeplerinden biri idi Kültürpark.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Sesimizi duyurmak en önemli kaynaklardan bir tanesi. Sesimizi duyuracak her türlü araca ihtiyacımız var. İkincisi ise insan kaynağına ihtiyacımız var. Bu kadar işi bir avuç insan yapıyor. Çok değil 100 kişi olsak kim bilir neler yapacağız. Platform olduğuna bakmayın aktif katılım önemli çoğunluğu platform notlarından takip ediyor.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılarından sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Başlıca başaramız kültürpark’ı çıkartıp ortaya koyabilmek. Çıkartıp ortaya koyabilmek, bizim başlıca başarımız bu. Bunu bir sorun olarak algılabilmek, yaptıkları düzenlemelerin, planlamaların birer sorun olduğunu ve gelecek kuşaklara çok ciddi sıkıntılar yaratacağını gözlerinin önüne koyabilmek. Bu bizim başlı başarımız. Başarısızlığımızda bunu İzmir çapında yapamamak. Evet belediyeye gösterdik, fakat kentliye gösteremedik.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Fuar olmasın diyen bir kitle değiliz. Fuar olsun fakat işin içerisine sermaye sokulmasın. Ve en önemlisi de o hangarlar kalksın artık. İzmir’in çok güzel bir fuar kompleksi var artık onlara ihtiyaçları yok. Kültürparkın yorgunluğu artık dillere destan bütün odalar aynı şeyi söylüyor. Belediye de aynı şeyi söylemeye başladı. Bu yorgunluğu daha da artıracak olan işler yapılmasını artık. Yani 50.000 kişilik konser organize etmeyin orada. Tavrımız ise belediyenin parka olan bakış açısı ile doğru orantılı. Biz kavga etmek değil birlikte çalışmak istiyoruz. Artık enerjimizi yapamazsın demeye değil yapalım demeye harcamamız lazım. Süreç olumlu ilerlerse kavga etmekten neye ihtiyacınız var sorusuna doğru evriliriz. Birlikte iş yapmaya daha yatkın insanlarız.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Kültürparkın bir araya geldiği, önce Kültürparkta dokunma grubu ve onun içerisinde çıkan Kültürpark platformu, çünkü biz dokunma demiyoruz. Dokunma olduğu gibi bırak anlamına geliyor. Biz tam tersine koru, düzenleştire ve artık yorgun yapıyı yenile ki Kültürpark ölmesin diyoruz. 2016-2017 yılında kültürparkın orta yerine çimen ile kaplı bir sergi sarayı kurulmaya çalışıldı. Modern yöntemler ile gerçekleştirilecekmiş bu. Hemen herkes koşturdu. Uzun bir süre hem eğlencesiyle hem eylemi ile. Hem çalgısıyla sözlüsüyle sesimizi gayet icra ediyorduk ve o projeden vazgeçilmek durumunda kaldık. İkinci kırılmayı ise Tunç Soyer döneminde yaşadık. Başta çok olumlu olan İzmirliye soracağız başlıklı arama konferansı sonrasında değişkenlik gösterdi. Orada bir koruma amaçlı imar planı sorunu yaşadık. Koruma amaçlı imar planına göre korunması en önemli yapılardan biri olan Spor Salonu yıkılıp yerine daha modern yapılabilecekti. Üstelik mimarlar odası çeşme taşının kullanıldığı ender yapılardan bir tanesi olduğunu, artık çeşme taşının kalmadığını ve korunması gerektiğini belirtti. Başlıca bir kırılma noktasıydı arama konferansı. Benim anladığım kadarıyla Kültürpark platformu ile sorun yaşayan başkanlar görevde kalmıyor. Yatışan zaman aralıkları ise her zaman var. Günümüzün dayatılan anlayışları; çoğulcu demokrasi, efendime söyleyeyim, bir dikey hiyerarşisi falan olmasına rağmen bizler bunların tam tersine çalışan yatay hiyerarşiyi önceleyen insanlarız. Kültürpark için çalışan tüm birimler ile görüş alışverişi içerisindeyiz. Her ne kadar aktörler arası çatışma hali olsa da hedeflerimiz aynı amaçlarımız aynı.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Olumsuz ilgili aktörlerden özellikle yönetim ve insanların davranış biçimleri ciddi anlamda olumsuz etkilemiştir. Yapılması gerekenler şu anda 10 senelik, 18 senelik bir gecikme ile yapılıyor. Özellikle şundan bahsedeceğim, 2009 yılına geldiğimizde Kültürparkta küçük küçük konserler film gösterimleri, açık havada tiyatro oyunları, çimlilerin üzerinde danslar görüyoruz. 2010'da edremite geldim geri gelip 2014 yılı civarında buraya ne olmuş dedim. Böyle bir yerde oraya bir yapı kondurulmadan önce ne yapılır diye düşündüğümde, orayı ilk önce fonksiyonsuzlaştırırın. Bellekte unutulur. Ondan sonra tekrar yapılır. Neden o sürelerde hiçbir aktivite yapılmadı burada.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Bizim birlikte çalışacağımızı zannetmemiz. Olaylar tırmanıyor. Üretici pazarı yaklaşımına karşı çıkıp orasının fonksiyonu o değil dediğimizde istemezci oluyoruz. Aslında olayı büyüten bu. Kimsenin kimseye tahammülü olmaması.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Odalar ile sürdürdüğümüz zaman dilimleri oldu. Dilimizi çok sivri buldular. Ben burda kendi açımdan konuşacağım. İş yanlışsa yanlış demenin neresi yanlış? Hepsini anlıyorum. Odalar da gerektiği yerde belediyeler ile iş birlikleri yapıyor. Yaklaşımları anlıyorum ama yanlışsa yanlış doğru ya da doğru diyebilmeliyiz. Maalesef süreçte çok güzel yapılan bir iş var diyebilirken hatalısız dediğimiz çok şey var. Açıkçası platformun da bakış açısı kendi öz bakış açısı değil, harmanlanmış bir bakış açısı. Biz bir taraftan çevre mühendisleri bir taraftan şehir bölgeyle konuşuyoruz, şehircilikle konuşuyoruz. Bir taraftan mimarlarla konuşuyoruz. Konuşarak da bu alanda bilgi biriktiriyoruz. Üretmek için kafa yoruyoruz. Belediyenin de pozitif yaptığı birkaç şey oldu. Hastalıklı ağaçlar kesildi. Müdahale edildi. Yapılmayabilirdi. Orasını sadece Kültürpark olarak düşünmemek lazım. Zamanında tüm konsolosluklardan fidanlar istenmiş. Biyoçeşitlilik kurulmuş. Bir şeyler var ama ara boşlukları şu an dolduramıyoruz. Örneğin buraya ait olan bir bitki, Hayıt, yok. Oysa çok uygun bir ortam ıslah edilmesi için.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Hiçbir şey kazanılmadı, kayıpları azaltmak için uğraşıyoruz. Olumluya giden hiçbir şey yok. Daha fazla olumsuz olmaması adına direndik.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Yeterli değil, çünkü enerjimizi direnmek için kullanıyoruz. 8 sene içerisinde benim aramıza kazandırabildiğim 2 arkadaşım oldu. Çok zayıf. Hangisini yapabileceğiz?

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Oluşturdu tabii ki; yaya derneği bir tanesi. İnsanlar geliyor gruplar geliyor neler yapıyoruz diye bakıyorlar. Hep aktif katılım gösteren ise 10 kişi civarında oluyor. Ama hepimiz takip ediyoruz.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Şunu söyleyebilirdim, takım değişmeyecek kurallarımızı tanımlanmış olan kentsel hak arayışından çıkarttık zaten. Hepsi evet vardı, bir araya geldiğinde ise kent hakkı ile fena halde özdeşleştiğini gördük. Hatta, çok enerjimiz var ya, bunu kentin genelinde bir ihtiyaç olarak görüp enerjimizi oralara yaymaya çalıştık. 6 sene önce de İzmir Yaşam Alanlarını kurduk. Bu da platform içerisinde çıkıp daha geniş perspektifli bir kazanım oldu. Bu mücadele bir park özelinden bir kent özeline doğru da evrildi.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Aslında en başta tanımladığım gibi. Öncelikle belediyenin bakış açısını değiştirip parkı park olarak tanımlayabilmek ve bir park ne gerektiriyorsa onu bir an önce faaliyete geçirip bir an önce hayata geçirilmesi. Bir numara hangarların kaldırılması, belediyenin oradan çıkması. Aslında belediye'deki insanlar da bizimle aynı hedef, var olanı korumak geliştirerek gelecek nesillere aktarmak, için çalışıyor. Bu tanımları bana belediye'de çalışan bir arkadaşım söylemişti. En iyi çözüm senaryosu bir Park olarak tekrar düşünülmemiştir. Şu bile düşünülüyor, zamanında bir otopark alanı yapılmış fakat üzerinde çim alandan başka hiçbir şey yetişmiyor. Mevcut sahalar ve kortlar oraya taşınır ve kalan alan yeşillendirilir. Bunu kimse düşünmüyor. Bu herkesin kabul edebileceği bir düşünce. Ha yeşile boyamışız ha çim ekmişiz.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Benim kafamda çok güzel bir şey var, Belediyeyden bağımsız belediye ile birlikte çalışacak. Ve odalar ile birlikte çalışacak, sermaye grupların bu işin içine koymak istemiyorum çünkü cüzdandan yana konuşmak istemiyorum, parkın geliştirilmesi ve gerçekleştirilmesi için gerekli olan şeyleri yapabileceği bir grup oluşturulması. Bunun adına meclis olması, efendime söyleyeyim, Kültürpark çalışma grubu olması, Kültürpark sevenler derneği olması vesaire önemli değil. Yeter ki hepsi birbirinin haberli bir şekilde eşgüdümlü bir çalışma yapılabilmesi. bu aslında çok güzel bir yenilik. Nasıl bir yenilik? Aslında bizim bulduğumuz bir yenilik değil. Yurtdışında bütün parklarda yapılan bir çözüm örneği.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Aktörler arası iş birlikleri gelişmeye başladığında bir önceki öneriye gelinmiş olunuyor zaten. Ondan sonra ise bir yer kiralayıp oturup konuşmak. Şeffaflık bu sayede sağlanmış oluyor.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Çok kesin bir potansiyel var aslında, bu tarz çatışmaması gereken ve çatışmaya giren durumlarda kültürparka zarar verecek bir çatışmayı kabul eden hiçbir anlayışın bir şansı olmadı. Yönetim değişikliklerini de getiren buydu. Bakarsanız; Behçet Uz vefat etmeden önce son röportajlarında son depremde yıkılan alanı önermiş fuar için. Çünkü depreme dayanıksız bir alan ve zaten yapılaşma yapamayacağız. En güzeli orada fuar alanı oluşturmak. Hem de üzerine zaten konut yapamayacağımız bir alanı dönüştürmüş oluruz. Şu anda Kültürparktaki çokça sert zeminin sebebi fuar. Araçlar rahatça girip çıkabilsin, yük getirebilsin diye. İçeride mermer fuarı yapılıyor. 20 senedir böyleydi.

Interviewer 2

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kültürparkı kentin bir vahası olarak görüyoruz. Yani 420.000 metrekaarelik alanda kurulmuş herkesin her etkinliği yapabileceği her yaşta insanın kendisini bulabileceği rahat nefes alabileceği kurucusu Behçet Uz'un deyimleriyle bir halk Üniversitesi. İnsanların sosyalleşebileceği değişik sportif etkinlikleri, kültürel sanatsal etkinlikleri olan sosyal bir alan olarak görüyoruz.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Kötü, parkın mevcut durumu şu anda kuruluşundan itibaren bir hayli süre geçtiği için. Yaşlı ve yorgun. Eski insan kalabalık ile şu anki insan kalabalığı bir değil. Demografik yapı farklı. Kültürparkın yaşlı ve yorgun yapısı, aşırı etkinliği veya aşırı kalabalığı kaldırmakta zorlanıyor. Orada sadece insanlar yaşayamıyor. Çeşitli börtü böcektir, ağaçtır, bitkidir, çiçektir, çimdir, çimendir, karıncadır, kaplumbağadır, sincaptır, kuştur kargadır kedidir, köpektir, onlar da yaşıyor. Bir de şunu unutmamak lazım, Kültürpark ikinci derece tarihi ve doğa sit alanıdır. Bu bağlamda bakıldığı zaman şu andaki mevcut durumda hala daha inşaat yapılıyor. İnşaatlar çeşitli teneke bariyerlerle kapatıyor insanların görmemesi için. Biz kültürparkın değişmesinden dönüşmesinden yana değiliz, geliştirilmesinden korunmasından yanayız. Herhangi bir etkinlik için direkt gözler kültürparkın üzerinde. Bu noktada sermayenin gözü de Kültürpark üzerinde oluyor. İsteğimiz doğrultusunda değil ama bunun için mücadele vermeye çalışıyoruz. Mevcut durum istenilen durumda değil fakat mücadele verilmeye çalışılıyor.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Tarihsel süreç denilince taşıt kültürpark bir yangının küllerinden oluşan bir yapı. Kültürparkta bir sürü kırılma noktası var. Yeşil alanın azaltılıp taş betonların çoğaltılması, inşaatlarının çoğaltılması, parkın içerisindeki yerleşmeler, taşıma kapasitesinin üzerindeki etkinliklerin orayı talan etmesi... Hala kırılıyor. Daha yeni, kitap fuarının olduğu ikinci günü sergilenmesi için arabalar geldi. Kitap fuarı ile arabayı nasıl bağdaştıracağız? Deniyor ki; adı üzerinde kültür, Kültürparkta kültürel etkinlikler yapılmalı. İyi de kültür kültür nedir? Kültür insanın ürettiği her şeydir. Araba da bir kültür oyuncak da bir kültür çamaşır da bir kültür. Bunun sınırı nedir? Kitap fuarı çok masum gözüküyor. Evet, bence de masum ama ben sana başka masum söyleyeyim, oyuncak fuarı olamaz mı? Olabilir bu da. Çamaşır fuarı olamaz mı? Olabilir, bu da masum ve bunun dışında kalem fuarı olamaz mı? Olabilir. Bu da masum ve bu masumluğun sınırı kim

belirleyecek? Mesela üretici pazarı kuruldu. Haftada bir gün yapılıyor orada. İyi de yarın üretici pazarı haftada bir gün ne olacak? Haftada bir gün iyi de ben size şunu söyleyeyim, haftada 2 gün olsun ne olacak? Hafta nasıl olsa 7 gün hadi 2 gün oldu. 3 gün olsun ne olacak? Birer gün aralıklı olsun. Peki bunun sınırını kim belirleyecek? Bugün üretici pazarını gezdiniz mi bilmiyorum. Yiyecek satılıyor, sebze satılıyor, meyve satılıyor. Yarın bir gün işte bir bardak ürettim. Ben üreticiyim. Ben de bardak satacağım. Her gün bir üretici pazarı kurulmasının önündeki sınırı kim belirleyecek o zaman. Şunu diyoruz; bilimsel teknik verilere göre hareket edilsin. Platform hiçbir zaman bilimsel verilere karşı olmadı. Her zaman bilimsel veriler ile hareket etti. Bu sebeple birden fazla kırılma noktası tanımlanabilir. Özerk demokratik bir yapılanmanın oluşması gerekli.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Öncelikle yönetim orayı her türlü etkinliği yapabileceği bir alan ve sığınma yeri olarak görüyor. Merkezi bir yer olarak her etkinliğin yapılabileceği alan olarak Kültürpark akıllara geliyor. Halbuki orası 2. derece doğal ve tarihi sit alanı. Bir çivi bile çakılmaması gerek. Temel problem olarak yapılaşmanın olmasını istemiyoruz. Ayrıca basmane çukuru kültürpark'ın bir parçası olarak görüyoruz ve orada yapılaşmanın oluşmasını istemiyoruz. Kültürparkı çevresi ile birlikte bir Kültürpark olarak düşünüyoruz.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar süreçte dahildir?

Sivil toplum kuruluşları ile bağlantı içerisindeyiz. Mimarlar Odası Şehir Plancılar Odası Peyzaj Mimarları Odası bunlara dahildir. Bunlar dışında dernekler, partiler vakıflar ve bireysel katılımcılar gibi çeşitli bileşenler mevcut. Olumlu ya da olumsuz her türlü görüşlerini almaya çalışıyoruz. Bunları da sürece katmaya çalışıyoruz. Kültürpark platformu burada demokratik yatay yapılanmanın olduğu bir kuruluş. İlkelerini benimseyen herkese kapısı açık. Toplantılar katılıma açık bir şekilde gerçekleşiyor. İzmir'deki sivil toplum kuruluşlarıyla bağlantı halindeyiz ve onların da görüşlerini her türlü konuda bilimsel teknik alanda alıyoruz.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Kültürpark platformunun temel argümanı kültürparkın korunması, gelişmesi ve doğallığının bozulmamasıdır. Kültürpark herkes içindir. Herkese açık, kamusal alan olarak insanların sosyalleşebileceği ve hoşça vakit geçirebileceği bir halk üniversitesi olması gereklidir.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Maalesef ülkemizde doğanın yeşilini değil paranın yeşilini seven bir yapı var. Buna karşı mücadele ediyoruz. Doğal ve tarihi bir sit alanı olarak değerlendirilmesini ve yapılacak uygulamaların bunları takip etmesini bekliyoruz. Eleştirildiğimiz gibi her şeye karşı değiliz. Mesela basit bir örnek vereyim; Kültürpark içerisindeki tarihi paraşüt kulesi. Şu anda kullanılmıyor. Tabi ki, teknik ve mühendislik konuların da dikkate alınarak aslında uygun bir şekilde müdahale edilmesini istiyoruz. Korunmasını ve geliştirilmesini istiyoruz fakat yıkılıp yeniden üretilmesine karşıyız.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Medya kuruluşları; günlük gazetelerdir, basılı yayındır. Ulusal ve yerel gazeteler.

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Her türlü ticari ya da rant sağlayan unsurlar. Tüm canlıların yaşayabileceği bir alan olarak korunmasını istiyoruz. Kurucu Başkan Behçet Uz'un son röportajlarında da dediği gibi tüm fuarcılık aktivitelerine son verilmesini istiyoruz. Eski kalabalıklar ile şu anki kalabalıklar bir değil. Gaziemir var. Oraya kimse gitmiyor. Metro, toplu taşıma ulaşımları cezbedici aktiviteler ile insanları o alana getirmek gerekli. Karşılaşılan temel problem bu. Merkezde diye akıllara ilk önce Kültürpark geliyor ama günümüzde her alan şehrin merkezi konumunda. Ayrıca koruma amaçlı imar planının bilimsel ve teknik olarak güncellenmesi

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Dediğim gibi her şeye karşı değiliz. Asfaltın azaltılması, orada herkesin kendisini bulacağı bir etkinlik yapılması, bilimsel alanda insanlara danışılmasını destekliyoruz. Kültürpark kültür park olalı son dönemdeki fuarlardan çektiği kadar hiçbir şeyden çekmemiştir diye düşünmüyorum bu noktada.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Kültürpark mücadelesi bitmez. Geliştirilmesi veya korunması noktaları görüşlerimizi hep söyleriz. Halk katılımına açık olmalı kültürpark. Kültürparkı izmir vahası ve bir halk okulu olarak gördüğümüz için herkesin kendisini bulabileceği bir alan olarak görüyoruz. Bunun için özellikle ikinci derece doğal ve tarihi sit alanı yapısının korunmasını istiyoruz. Bu noktada ileride yerel halk üzerindeki etkisi ne olabilir? Vallahi çok güzel olur. Hala daha çeşitli canlılar bir arada yaşayabiliyor, durabiliyor. Ondandır yerel yönetimler de temizliğini yapar, bakımını yapmaya devam ederse gelecek olumlu olur diye düşünüyorum.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Şehir plancıları ve mimarlar odası dahil olmak üzere bilimsel ve teknik konularda odalardan ve sivil toplum kuruluşlardan bilimsel çalışmaların neler olabileceği konusunda bilgi alıyoruz. Bilim ne diyorsa onun üzerine bir şey söylemiyoruz ya da teknik ne söylüyorsa onun üzerine bir şey söylemiyoruz. Yani onların söyledikleri bizim kabulümüzdür. Tabii ki korunması ve geliştirilmesi varken yıkılıp değiştirilmesini istemiyoruz. Son dönemlerde kültürparkın kapılarında Yaşar yaşananlar gibi... bir paraşüt kulesinin yıkılıp yeniden yapılmasını istemiyoruz. Tehlikeli ise tabii ki bilimsel ve teknik koşullarda raporlar doğrultusunda yıkılması gerekiyorsa yıkılır. Fakat daha ekonomik olma koşulu ile yıkılıp yenisinin yapılması ve ucuza mal edilmesi mantığını kabul ediyoruz

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Herkese ulaşmıyoruz. Maalesef gönüllü Yaşam alanları savunmacıları parmakla gösterilecek oranda. Bizim kültürpark mücadelesini her kesime daha yüksek sesle anlatmamız gerekiyor. En büyük sorunumuz bu. Sesimizi duyurabilmek, kendimizi doğru anlatabilmek. Bunun için özellikle medya, basın yayın kuruluşlarında desteğini yanımıza alabilmek, bunlarla sesimizi duyurabilmek önemli.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Basın yayını ya da sosyal medyayı daha iyi kullanmak gerekiyor. Bunların tabii ki desteklerini almak gerekiyor. Her gün yeniden, yeniden, yeniden bilimsel ve teknik bir dil ile anlatmak gerekiyor.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılarından sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Ben başarı ya da başarısızlık üzerinden nitelendirilen anlayışa karşıyım. Kültürpark özelinden hareket edilecek olursak tek başarı ikinci derece doğal ve tarihi sit alanının korunması ve halk Üniversitesi vizyonunun yaşatılabilmesi. Çünkü biz bir maç yapmıyoruz, 90 dakikanın sonunda hiç kimseyi yenemeyeceğiz. Bir sınava da girmiyoruz. 100 almayacağız. Mücadele süreklilik gerektiriyor ve kültürpark özüne uygun bir şekilde varlığını buluncaya kadar devam edecek.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Güncel hedefleri dediğim gibi; bir İZFAŞ'ın ve tüm kamu kurum ve kuruluşlarının taşınması iki inşaatların bir an önce sonlandırılması ve süreçlerinin açık ve şeffaf olması. Kültürparkın tüm paydaşlarıyla birlikte karar verilmesi, bunda bilimsel teknik bir bilgilendirmelerin yapılması gerekirse üniversitelerden yardım ve görüş alınması. Bizim bilime olan, kültüre olan, sanata olan saygınlığımız sonsuz. Strateji olabildiğince sesimizi duyurabilmek, olabildiğince yapılan yanlışlardan geri dönülmesini sağlamak ve kültürparkı görünür kılmak. Gerek sosyal medyada da gerek günümüz medyasında, basında sesimizi olabildiğince duyurabilmek. Bunun yanında tabii ki tüm paydaşların görüşlerine de yer verebilmek.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Bizim mücadelemiz hep baştan beri belli, bu konuda dinamikler değişmedi. İlklerimiz devam ediyor. Kültürparkın yapısına zarar verecek faktör olduğunda biz de basın açıklaması yapıyoruz. Yani tırmanışa geçtiği anlar tabii ki var. Kazma çakıldığı zaman bizim içimiz yanıyor. Hemen gidiyoruz oraya onun üzerine etkinlikler yapmaya çalışıyoruz. İyi nitelikli uygulamalarda da destekliyoruz. Etki ve tepki durumu.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

İzmir'de yerel yönetimde bulunan kişiler ile, Büyükşehir Belediye başkanıdır, Yardımcılarıdır, görüşmelerimiz oldu. Biz görüşlerimizin söyledik, neden istediğimi söyledik fakat onlar da söylediler. Bizi tabii ki ciddiye aldıkları oldu. Ondan sonra evet çalıştaylarımız oldu. Arama konferanslarımız oldu. Basın açıklamalarımız oldu. Aslında bir önceki belediye başkanının sözü şuydu, çok açık bir net bir şekilde şunu söyledi, ben aslında şu anda oturduğum koltuktan kalksam benim yerim platformun yanında sizlerle beraberdir. Ama, şu anda oturduğum koltuk bunu gerektirir.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Sermaye bazlı etkinlikler. Halkın yararından bahsediyoruz ve orada Halk Üniversitesi vizyonundan bahsediyoruz. Yani orada insanların daha çok ulaşabildiği etkinlikler, bunun için güvenli bir yer istiyoruz. Bu noktada platformun bir öznesi olarak şunu diyorum. Avrupa'daki tüm parkları dolaştığımızda geceleri kapattıklarını görüyoruz. Biz de kapatılmasını istiyoruz. Buradaki maksat doğanın korunması, hava alması, yeşilin korunması ve bakımının yapılması. Kendisini yenileme zamanı olması. Bu bağlamda kültür parkı insansızlaştırmaya mı çalışıyorsunuz gibi eleştiriler alıyoruz. Hayır orada bir habitat olarak bütün canlıların bir arada yaşayacağı bir ortam istiyoruz.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Tam olarak Platformun gerçekleştirdiği aktiviteler ve davranış biçimiyle alakalı. Platformun özneli bileşenlerimiz oluyor. Gerekli insan, gerek grupsal, gerek ise örgütsel olarak bileşenlerimiz var. Bizim görüşlerimiz bunların görüşlerinin toplamından oluşuyor. Tabii ki yani uyum da sağlıyor. Bunlar ne istiyorsa bizler de tartışıyoruz. Buna göre kararlarımız alıyoruz. Çözüm stratejilerimiz tabii ki bunlara yönelik değişiyor. Sivil toplum örgütlerinde yönetimler değişebiliyor bizler de ziyaretlerde bulunuyoruz, iletişimde bulunuyoruz. En son Mimarlar Odası ve şehir plancıları odası ile görüştük. Tüm iletişimimiz herkese açık bir şekilde gerçekleşiyor. Herkesin ne düşündüğünü soruyoruz. Her şeyimiz şeffaf. Yardıma, teknik desteğe bilimsel bilgiye her zaman açığız.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

En önemli kazanım bence şudur ki kültürpark platformu olarak kültürparkın sorunlarını kentlinin duymasını sağlamak ve bunu da yayabildiğimiz ölçüde yayabilmek. Kamuoyuna karşı kentlerin yaşamını sıkboğaz eden anlayışlara karşı olduğumuzu belirtmek. Platform 8 9 yıllık bir süreç. Sözümüzü söylüyoruz, bazen ciddiye alınıyor, bazen alınmıyor. Yerel yönetimler tarafından kabul görüyor ya da görmüyor. Ya da bizi anlamaya çalışıyorlar, biz onları anlamaya çalışıyoruz. Bu noktada kazanımımız ciddiye alınmak. Kayıplar nelerdir? Daha önce belirttiğim gibi bir dinlenme zaman diliminin olmaması, yeşil alanların azalması ve yapılaşmaya açık olunması. Dördüncü olarak da güvenlik unsurlarını sayabiliriz. Güvenlik zafiyetinin giderilmesi gerekmektedir. Bilim insanlarından destek alınarak bu işin çözülebileceğini düşünüyoruz.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Sesimizi duyurabildiğimiz kadar duyurmaya çalışıyoruz, maalesef tüm İzmir'de yaşayan kentli işin gündemine sokamadık. Burası çok büyük bir alan. Tabii ki sermaye çeşitli projeler düşünüyor. Fakat buradaki kurmaya yönelik yaklaşımımız devam edecek. Ama sesimizi ne kadar duyurabiliyoruz ne kadar başarılı bir konuda sesimizi duyurabilme konusunda ne kadar yeterliyiz, onu bilemiyorum. Bunu artık kamuoyunu takdirine bırakıyorum.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Bizim ortaklarımız kentli ve bileşenlerimiz. Onların görüşlerimizi dikkate alması ortak bir tartışma ortamını yürütülebilmesi bizim açımızdan bir kazanım. Yerel yönetimler de bizlere randevu verdiler. Hatta bir önceki dönemde birliğe başkan yardımcılar ile ortak bir WhatsApp grubu oluşturduk. Kültürpark ile ilgili yapılacak tüm işlemlerde bizim de bilgilendirileceğimizi belirttiler. Bu duruma uyuldu veya uyulmadı. Yeni iş birliklerimiz bunlardır. İş birlikleri tabii ki de devam edecektir.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Olumlu tarafları insanları yaşam alanları ve ekoloji konusunda bilinçlendirmek. Yaşam alanlarına daha çok sahip çıkabilmek. Yaşam alanları denilince sadece yeşil alan var ve doğa akla gelmiyor insanların yaşam alanları içerisinde çok geniş bir yelpaze de yer alıyor.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Bizim çözüm senaryosu dediğimiz olay aslında uygun bir şekilde kültürparkını korunması. Yapılaşma ve fuarcılık faaliyetlerine son verilmesi, ticari her türlü etkinliğin yapılmaması. Şeffaf özerk, demokratik bir yapılanma ile alınacak kararların tüm paydaşlar ile birlikte gerçekleştirilmesi. Bu bağlamda bilim insanları ve üniversiteler ile iletişim kurulabilmesi. En iyi çözüm senaryoları bu olur herhalde diye düşünüyorum.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Yan tekrar tekrar iletişim ile iş birliğini sürdürmektir. Farklı görüşlere açığız, platformun bir öznesi olarak söylüyorum. Her zaman bizimle yan yana birlikte olabilirler.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Aslında platform bunu yapıyor, randevular talep ediyor, müzakereye çalışıyor. Rutin toplanma günlerimiz var. Ayda bir defa herkese açık olacak şekilde toplanıyoruz. Yapılan bir olumsuz olumlu gelişme varsa bunları gündemimize alıyoruz. O noktada yapmamız gereken, atılması gereken adım varsa onları atmaya çalışıyoruz. Yani yeniliklerin için ben muhafazakar değilim ama kültürpark ile ilgili bir yenilik düşünmüyorum. Alternatif yönlerden biri gece kapatılması olabilir. Gaziemir fuarını canlandırmak olabilir. Taşıma kapasitesini dikkate alarak etkinlikler düzenlemek olabilir.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Yani bizim potansiyelimiz bileşenlerimiz, sözümüzün söylenmesidir. İşbirliğinden bahsediyoruz. Çatışmayı pozitif anlamda kullanıyorum. Demokratik kitle örgütleridir, Partilerdir, sendikalar, vakıflardır, Bundan sonra Kültürpark sendikalarıdır... Sermaye sınırlandırılması, kararların şeffaflığı ve paydaş görüşlerin dikkate alınması önemlidir.

Interviewer 3

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Birinci öncelik sağlık. Sonuçta kent sağlıklı bir kent yaşamı yani ya da toplumsal yaşam için birçok boyut var bunlardan birisi de geniş alanlar. Geniş alanların önemi sadece nefes almak falan değil, aynı zamanda insan yapısını sınırları, kapsamları, içerikleri ile de ilgili şeylerdir. Sıkıştırılmış bir kent yaşamı ve sadece barınma amacı güden yapılarda insanın doğasına genellikle aykırıdır. Sağlıklı bir kent bakış açısı ya da sağlıklı bir yaşam alanı dolayısıyla geniş alanların olması lazım. Dünya sağlık örgütünün tanımından gidersek; ki bu fiziksel ruhsal, sosyal yönden tam iyilik hali olarak tanımlanır, hem fiziksel sağlık, hem ruhsal sağlık hem sosyal sağlık birbirine bağlıdır. Kente de bu açıdan bakıyoruz. Dolayısıyla fiziksel, ruhsal, sosyal yönden iyilik halinin üçünün birden buluşabileceği en önemli alanlardan birisidir Kültürpark. Fiziksel yönden niye, doğal bir ortam. İkincisi ruhsal yönden toplanıp belirli bir rahatlığın sağlandığı fiziksel bir alan. Üçüncüsü sosyal olarak bir arada olabilmenin sağlandığı yer. Bunun dışında tabii geniş alanlar var fakat kültürel faaliyetler açısından Kültürpark daha özeldir. Kültürel faaliyetler ile birlikte ticari faaliyetlerin de çelişkili bir çatışma alanıdır.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Kabul edilebilecek bir durum değil. Neden? Hem yapılış amacına hem geçmişten geliş tarihine hem bugünkü niyetler açısından olumsuz ve kontrolsüz. Güvenlik sorunu ve yapılaşma sorunu var. Anlattığımız hani nefes alınabilen sağlıklı bir alan olma yönünde tehditleri var. Dolayısıyla savunulması gerekiyor. Güncelde, yeterince önem verilemiyor, öncelikler konusunda sıkıntı yaşanıyor.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Fuarlaşma kısmı başından beri var, kültürparkın kurulmasıyla birlikte fuarcılık da başladı. Bu kültürel, etkinlik olarak uzun süre devam etti ve önemli ve bir gelenek oluşturuldu. Ama fiziksel yapısında biraz farklılıklar yarattı. Fuarcılığın ayrılması, her ne kadar zaman zaman aşılyorsa da bu bence bir kırılma noktası. Olumlu bir kırılma noktası olarak görüyorum. Kötü bir kırılma noktası şu an görmüyorum. Belediyenin orada oluyor olması kırılma noktası değerlendirilebilir mi tam olarak öyle düşünmemekle birlikte önemli sınırlamalar da getirdiğini düşünüyorum. Yerel yönetimin müdahalesine açık hâle geliyor. Onun dışında tabii en önemli şeylerden biri Kültürparkı savunabilecek insanların bir araya geliyor olması, platformların kurulması.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Belgeleri incelediyseñiz oralara da birçok şeyin yazıldığını görüyorsunuz ama bu yazılan şeylerin ne kadar derli, toplu ve ne kadar tartışılmış; insanları kapsayacak bir tarzda olup olmadığı tartışılır. Başka alanlarda da böyle. 100 kişiyi bir toplamaya çalışsınız. Hedefinizi 150 kişidir, çok az kişinin geldiğini görürsünüz. Bilenler ile bilmeyenleri ayıramazsınız, kararlar da yeterince tartışılmamış olur. Aydınlatılmış onam güzel bir kavramdır. Bu birincisi idi. İkinci de tabii ki yerel yönetimin çok fazla aktör tarafından baskı altında olduğu.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

En belirgin Kültürpark platformu. Bununla birlikte Meslek örgütleri ve buna benzer örgütler. Görüş bildiriyorlar fakat ne kadar aktivist olabileceklerini tartışabiliriz. Çevre gruplarının, entelektüel kapasitesi olan aktörlerin ön planda olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla belirgin aktörlerden yerel yönetimi ise zaten söyledik. İzmir Yaşam Alanları Oluşumu var. Tabip odası ön planda değil fakat mimarlar odası, şehir plancıları ön planda.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Sağlıklı, modern, çağdaş bir kent yaşamı.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Odalar sonuçta kendi alanlarıyla ilgili temel olarak birtakım şeyler söylüyorlar ama Bence tüm meslekler bizim sağlıkçıların temel çerçevesinde dolaşiyor. Sağlıklı bir kent yaşamı temel alınıyor. Belediye ise popülist bir yapı olmak zorunda. Kentte yaşayan tüm insanlarla ilgili kendisine gelen tepkileri, önerileri, itirazları göz önüne almak zorunda. Zaman zaman değişkenlik göstermek ile birlikte bizim gibi gördükleri düşüncesinde değilim.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Gördüğüm kadarı ile şehir plancıları odası ve mimarlar odası bunu yapıyor. TMMOB demek daha doğru olur. İzmir tabip odası da var. Dernekler ve sendikalar konusunda bir şey diyemeyeceğim. Söylemsel olarak tabii ki destekliyorlar fakat aktivasyon konusunda daha çok destekçiler. Medyanın ilgisinin ise olduğunu düşünmüyorum. Daha çok yerel medya olmak üzere, ilgi yaratılıyor.

iii) Sebepler ve Sonuclar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Yerel yönetimin iktidar alanıdır. Saniyorum il özel idaresi de içine giriyor mu, bilemiyorum.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Politik faktörlerde iki şey söyleyebilirim, yerel politik yapılar belirleyici. İkincisi ise kent ve ülke insanları. Ekonomi ise belediyeye bağlı. Mücadeleyi veren insanlar da belediye yapısından öteye gidemiyor. Kullanım olarak da halkın mutlaka bir görüşü vardır. Kente mal olmuş bir alandır. Sosyal olarak kullanımı konusunda ise eksik olarak değerlendirilebiliriz.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Şehir üzerinden etkileri oluyor zaten ama uzun vadede şu yönde değişir, bu yönde değişir diyemem. Bu çabalara bağlı, dengelere bağlı işte... Bugünden baktığımızda yerel yönetimlerin tavırlarının netleşmesine bağlı. Bu tavır da kendiliğinden netleşmeyecektir, platformun gösterdiği aktiviteye bağlı. Benim görüşüm şu anki durumun kötüye gittiği, zaten platform da mücadeleyi de yükseltme gereği hissediyor platform 3-5 yıl öncesine kadar. Mücadele su an yerel yönetimlere karşı yürütülüyor olarak gözüktüyor, halka karşı değil. Bu üçlü bakış açısının, platform, halk ve yönetim, ne kadar örtüşüp örtüşmediği tartışılır. Belediye oradan çıkar, sağlıklı bir kent alanı lehine kararlar alınırsa, floro ve hayvanlar korunursa durum iyiye gider.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Hepsi olasılık. Mücadele ve çatışmanın taraflarının daha organize olması gerekiyor. Mücadeleye devam eder. Çatışma alanı olarak varlığını devam ettirir ama bir çözüme yakın dönemde ulaşamaz.

iv) Hedefler ve Cıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Şimdi zorluk olarak bir şey ifade etmeyeceğim çünkü sonuçta hani bir işte çatışma ve mücadele dediğimiz zaman zaten zorluğu kabul ediyor olmak lazım. İlle de söylemek gerekirse bence mücadele yapısının içindeki durumlar, pozisyonlar ve tartışmalardır. Sürecin kendisi ise bir fırsat. Bir süreç olarak kabul edersek 5-10 yıl olarak değerlendiremeyiz. Sürecin kendisi bir fırsattır. Sizin önünüze gelen her sorun aynı zamanda bir fırsattır. Çünkü niye, kendinizi anlatırsınız. Mücadeleyi yükseltirsiniz. Tepkileri değerlendirme, bunları yönlendirme fırsatı veriyor. Başarıyla sonuçlanmış, kısmi de olsa işte ne bileyim göl gazinosu bizim dediğimiz gibi oldu. Bu da bir fırsattır. Başarı atmosferi oluşturarak katılımı artırır.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Eksikleriniz sıralarken artık aslında ihtiyaçları da söylemiş oluyoruz bir ölçüde ama burada daha net söylememiz gerekiyor. Katılımın artması tabii temel ihtiyaç. Mali durum ile ilgili bir ihtiyaç, harcama yapılacak bir durum yok. İkincisi, meslek örgütlerinin sendikaların işin içerisinde daha aktif olabilmelerini sağlamak. Doğal bir ihtiyaç olarak değerlendirilebiliriz. Sürecin tamamında bu ihtiyaçlar değişmez. Yoğunluğu azalır artabilir. Bu organize edilebilirse ancak ihtiyaçlar sağlanabilir. Kendiliğindenlik beklenilirse olmaz.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Ben çok uzun süreli tarihi içinde yer almadığım için çok net söyleyemem. Önerilen şeyin hem yerel yönetimin kabullenip yapması ya da geril çekilmesi anlamında her türlü şey ben kazanım olarak söylüyorum. O zaman çok sayıda kazanımdan bahsedebilirim. Benim için Kültürparkın varlığını sürdürebiliyor olması en büyük kazanım.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Öneri yapabilirim ama stratejilerin ne olup doğrusu ben de bilmiyorum. Çünkü yapının kendisinden kaynaklanan homojenlik ve fikir birliği yok. Yani zaman zaman tartışmalarda farklı görüşler ileri sürülebiliyor. Ben platforma dışarıdan bakabildiğim için bir stratejiye gerek duyduğumu söyleyebiliyorum. Angaje olmuş bir kişi değilim platform içerisinde.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Tarihini tabii iyi değerlendirmek lazım. Hani biraz önceki soruya verdiğim yanıt gibi bir yanıt verme durumunda hissediyorum. Kırılma noktalarıyla sanki örtüşüyor gibi geliyor bana bu. Yani fuarlaşmadaki değişimler, yapılaşmayla ilgili unsurlar etkiliyor ve bu alanın içinde yerel yönetimin barınması tabii ki. Fiziki olarak içine nüfuz etmiş oluyor dolayısıyla aslında oraya ele geçirmiş oluyor.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Kent artık çok değişti. Bütün çeperde kültürpark'a benzer ama tam bir kültürpark olamayacak yapılar oluşuyor. Alandaki müdahaleler ise olumsuz olmuştur. Çünkü tarihinden gelen doğal hali olumludur. Dolayısı ile koruma amaçlı yapılan müdahaleler olumludur. Bundaki aksaklıklar ise olumsuz değerlendiriyor. Aktörlerin kendi içerisinde de zaman zaman hatalar, eksik kalınan noktalar olmuştur ama mücadele bağlamında hep olumludur. Kentlinin etkisini değerlendiremeyiz çünkü kentli kullanım odaklıdır.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Yerel yönetimlerin; birincisi yapılaşma diğeri ise alan kullanımı ile ilgili tasarruflardır.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Gördüğüm kadarıyla oldu. Geçmiş savunmak değişimin olmadığı anlamına gelmiyor. Başlangıçta platform daha çok daha çok kentlinin daha böyle kadir dediğiniz devletle de yerel yönetimlerle de daha çok ilişkisi olan entelektüel kişileriyle yürüyen bir alanken, daha çok kişisel ilişkilerle yürüyen bir alanken şimdi biraz daha mücadelecı bir alana geçiş yaptı. Ama temel yapısı ve temel argümanı değişmedi.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Kazanımlarda hiyerarşik sıralama yapmam mümkün değil. Çünkü ben çok büyük kazanımlar olduğu kanısında değilim. Bu daha çok gidiş gelişler tarzında giden bir şey. Mesela basmane çukurunun korunuyor olması çok büyük bir kazanım olarak değerlendiriliyor. Ama genel görüş öyle değil. O bağlantıyı kurarak anlatmak zor. İkinci kazanım mücadelenin bir parçası olarak değerlendirilemeyebilir ama fuarlaşmanın oradan çıkması olmuştur. Onun dışında hani ufak tefek şeyleri çok söylemeyeceğim ama kayıplar ne diye sorarsak; yapılaşmanın su anki hali ile bile korunuyor olması en büyük kayıp. İkincisi kapılar, çok büyük kayıp. Kontrolsüz bir şekilde gerçekleşmesi kayıp.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Toplumsal bilinçlenme görmüyorum. Ağırlıklı olarak entelektüel kapasitesi yüksek kişilere ulaşabildi. Halka yönelik olarak baktığımız zaman yine hiçbir şey göremiyorum ya bu sıfır anlamına gelmiyor.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Mesela meslek örgütleri çok işin içinde değildi, bildiğim kadarıyla. Kurumsal olarak katılması güzel bir şey.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Olumlu yön oranın hala korunuyor olması. Olumlu yön bu. Floraya bakarsak, hayvanlara bakarsak geriye gittiğimiz zaten söylüyorum ama elimizde rakamlar yok. Çünkü platform bu yönde bir çalışma yapacak bilimsel zemini aktive edebilmesi lazım. Dolayısı ile olumlu bir yöne gittiğini söyleyemeyiz fakat korunuyor bile olması yeterli.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Platformun çizdiği çizginin yerel yönetim tarafından kabullenilip geriye çekilmesi, yani en iyi senaryo bu. Bu turnak içerisinde halka devredilmesi demek. Evet belki halk bu işin içerisinde aktif bir aktör olarak yok fakat varlığı zaten bir aktör demek. En iyi senaryo bu diye düşünüyorum.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Stratejik ve taktik bütünlük içinde ifade etmek gerekirse; örgütsel yapılar belirleyebilmesi lazım, netleştirebilmesi lazım. Bu konuda daha konsolide olması lazım. Böyle geniş yapıyla; çünkü birisi işte kitap fuarı olmasın derken birisi kitap fuarı olsun derken orada bir yol alamaz, bir kazanım da elde edemezsin. Stratejik ve taktiksel bir şey olması lazım. Onun için de mesela kültür parkının ne yapıda olduğunu bilimsel olarak da ispat edecek bir şeyin olması lazım. Çalıştayların bu hususta çıktı sağladığını görmedim.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Evet, işte stratejik ve taktik konularda bu veya stratejisi nedir? Kültür parkın bilimsel çerçevede, işte bunun içine mimarlık giriyor, inşaat giriyor, mekanik giriyor, sağlık giriyor, başka şeyler giriyor, ne kadar çok söz söyletebilirsek bunları bir araya getirebilmek şart. Platformun görevi budur. Bu bir stratejidir. Bunu yapabilirse meslek örgütlerinin süreç içerisinde aktif yer alması sağlanabilir. Bunun için onların kendilerini rahat hissetmeleri ve temsiliyeti algılayabilmeleri gerekir. Şu anda bir temsiliyet sorunu var platformda. Dolayısı ile taktik açıdan da temsiliyete yönelik yapıları içermesi gerekiyor.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Şu potansiyel var, onun dışındaki her şeyin çok anlamlı olduğunu düşünmüyorum. Potansiyelin zaten, çatışmanın sürmesinin ve çatışma taraflarının inat ediyor olmalarının nedeni de bu; sağlıklı bir kent. Teorik ve genel ifade tarzının pratikte içi doldurulmadığı için artık genel kavramların içi boşalmış hâle geliyor. Bu da platformların kendini eleştirmesi gereken noktalardan biri. Bu örneği çokça veriyorum. Biliyorsun yürüyüşçüler, genel olarak izcilikten de bilinir, bir öncüsü bir artçısı vardır kaba olarak. Öncünün rolü hızı ayarlamakken artçının rolü en arkada ekip dağılmasını diye uğraşmaktır. Biz sosyal yaşamda hep öncü olmak isteriz. Artçı ise çok daha önemlidir. Onun için herkes öncü, bizim artçılarımızı, geri planda duranları iyi seçmemiz gerekir. Bu sebeple bir organizasyon ve toplulukta artçıların da olması gerekir.

Interviewer 4

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kültürpark, Cumhuriyet tarihinin İzmir'e armağanı. Kurucu iradenin İzmir'e bir hediyesidir. Orası yangın alanıdır, Ermeni Mahallesi'dir vb. bir sürü şey var ama gerçek olan tek şey şudur ki; savaşın hemen bitme doğru 9 Eylül'den itibaren büyük bir yangın çıkıyor. O bölge olduğu gibi yanıyor. Bunun üzerine tartışacak değiliz ama Cumhuriyet'in kurucu iradesi burada ne yapmış, bu yangın yerini bir vahaya çevirmiş, çok büyük emekler sarf ederek bir park yaratmış. Neredeyse 100 yıllık bir geçmiş var. Bu 100 yıllık geçmiş içerisinde hem tarihi hem de doğal sit alanı olma özelliği de koruma kuru tarafından da kabul edilen bir ekosistem oluşturmuş kendisine. Kuşlarıyla kurdu ile börtü böceği ile insanları ile bir ekosistem var. Ve bu kentin tam orta yerinde. Nereye bakarsak bakalım, Güney'e, kuzeye, doğuya, batıya baktığımız zaman, her yerden insan oraya tek bir araba tek bir vesait ile gelebiliyor. Bu nedenlerle Kültür Park'ı şehrin kalbi olarak görüyoruz.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Felaket, Kültürpark kurucu iradeye sahip çıkmayan yöneticiler tarafından yönetilmiş dönemlerde hep geriye gitti. Hatta bunun farkında olan Behçet Uz vefat etmeden evvelki son zamanlarında bir dernek kuruyor. Atatürk orman ve Kültürparkı koruma derneğini kuruyor. Buraya sahip çıkan diyor. O da önemini ve gidişatı fark ediyor.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Bence kırılma noktası açıldığı yıllardaki İzmir'deki iktisat kongresinden sonra. Bir fuarcılık dönemi olsun istediler ve yılda bir sefer panayır yapılarak bu kullanılmaya başladı. Bu durum süreç içerisinde gittikçe enternasyonal fuarlarına dönüştü. O zamanlar gayet ilgi de gördü. Fakat 2000 yılından sonra dünyada fuarcılık anlayışı da değişiklikten sonra buranın işlevin artık kalmadı. O nedenle İzmir'e bir fuar alanının yapılması konuşulmaya başladı. Hatta Behçet Uz'un şöyle bir sözü var, "biz o zaman bile uygun bir yer aradık". İzmir o zaman küçük bir yer olduğu için uygun bir yer bulunamadı, öyle sürdü gitti. İşte ilk kırılma noktası budur; Kültürparkta panayır ile başlayan fuarcılıktır, ikincisi ise 2000 yılından itibaren. Fuar alanı yapılması konusunda çok uğraşıldı. Bunların içerisinde en son geldiğimiz Piriştina döneminde yer bile ayrıldı. En sonunda Gazidemir'de bir fuar alanının yapılmasına karar verildi. Bu süre içerisinde de Kültürpark içerisindeki yapıların tasfiyesi istendi, ikinci kırılma noktası da budur. Buna göre üçüncü bir şey de söyleyeyim; eğlence sektörünün cazip hale gelmesidir. Enternasyonal fuarının Kültürpark üzerindeki baskısı. Dediler ki eskisi gibi fuarcılık yok. Kongre merkezi yapalım, otopark sorununu çözelim gibi birçok işlevlendirme yapılmaya çalışıldı. Hatta kongre merkezi konusunda değişen belediye başkanlarıyla sermayenin sözlü bir şekilde bir anlaşmaların olduğunu öğrendik. Bu konuda itirazları da vardır; biz buraya 1.000.000 dolarlık yatırım yaptı oteller için, buraya kongre merkezini yaptıracağız şeklinde. İşte kırılma noktasından birisi de budur. Kültürpark işlevsiz hale getirildi belki de halkın dikkatini uzaklaştırılmaya çalışıldı. Burası boş alan buraya bunları yaparsak canlanır dediler fakat canlanması Kültürparka bir hizmet değildir. Hangarlar için belediyeden alınan ve geçici olarak yapıldığına işlevi bitince kaldırılacağına dair kanıt var. Bunu Noyan Özkan'ın kendi arşivinden arayıp bulduk. Belediyeye de gösterdik. Şu anda hangarlar ile işgal altındadır Kültürpark.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Tek bir temel problem var. İzmir'e yeterli önemin verilmemesi. Buraya hep atıl alan muamelesi gösterildi. Rant için kullanma yol düşünüldü.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

Şimdi biz bunu çalıştayı da belirttik. Orada alınan kararlardan birisi şudur, Kültürpark bir kamu alanıdır. Kamusal alandır burası. Halka ait olan halkın olmalıdır. Hatta ve hatta dedik ki burası herhangi bir kurum tarafından yönetilmemelidir. Yönetim planını önerdik. Yönetim planında dedik ki; burada kamu adına söz sahibi olan merkezi hükümetin temsilcileri olsun bunun ile birlikte ikincisi yerel yönetimler üçüncüsü sivil toplum örgütleri olsun. Dört ise; meslek odaları olsun. Bizim için odalar çok önemli. Bunun yanına Baroyu da ekledik. Bu kurumların da temsilcilerin olacağı bir meclis yapısı içerisinde örgütlenip bu kamu alanına kamunun sahip çıkması, hatta temsilcilerinin de burada temsil edilmesini söyledik. Fakat itirazlar geldi. Elbette kar elde edilsin. Fakat kar amacı ile yola çıkılırsa mahvedilir, süspansiyon edilmesi gerekir bunların oranını geliştirmesi için.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Kültürpark bir Kent Parkı olarak kalsın. Hiçbir kar amacı güdülmeyen etkinlikler ile donatılsın. Örneğin yazarlar, sokak sanatçıları katkı koysun. Etkinlikler, spor faaliyetleri yapılsın. Orası özellikle de yazın ısı farkının 10 dereceleri bulunduğu bir yer.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Odalar olsun halkın kendisi olsun hiçbir olumsuz tutum yok. Olumsuz tutum sermaye bazlı bir tutum sergilendiğinde ortaya geliyor. Kültürpark ilk kurulduğunda bileşenleri vardı; odalar da bu bileşenlerden biriydi. Bileşenleri biz karşı tarafa koymadık fakat öyle gözükmeye başladı. Bu kırılma Kocaoğlu'nun son dönemlerinde başladı. Onlar da haklılar, yarı-kamu özelliğine sahiptir meslek odaları, o nedenle bizim gibi aktivist bir dile sahip olmayabilirler. Fakat kent hakkının yanında olduklarını hissettiriyorlar. Özellikle mimarlar, peyzaj ve şehir plancıları odası.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Yerel gazetelerin birçoğu görüşlerimizi yayınladı.

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Mücadelede bir zorlukla karşılaşmadık. Sadece karşılaştığımız biraz maddi sorun oluyor. Hatta afişler bile cem tarafından yapıldı çarşaf üzerine, para verip bir şey yaptıramadık. Neşeli günler etkinliğimiz oluyordu. O etkinliğe sağ olsun herkes destek oluyordu. Tek sıkıntımız bize destek veren arkadaşların zaman zaman düşmesi.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Bu anlayış. Tabii günümüzde her şey değişiyor. Her gençlik kendi dönemini yaşar, kendi özlük haklarına sahip çıkar. Kültürparktaki durum da bu.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Akıl ve mantıklı insanların yapması gereken olumlu şeyleri desteklemek olumsuzları da söylemektir. Biz de bunu yapmaya çalışıyoruz. Orasının bir kent parkı olarak algılanması üzerine çalışıyoruz

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Daha önce söylediğim konular tabii ki. Belediyenin oradan çıkması, orasının bir kent parkı olarak algılanması.

iv) Hedefler ve Cıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Birliktelik ve örgütlenme üzerine. Fırsatlar yine bu mücadelenin Fuar söyleminden Kültürpark söylemi olarak değişmesi.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Fikir olarak, bakış açısı olarak çok netiz. Bunu destekleyen meslek odalarımız var. Bu konuda da bir şikâyetimiz yok. Sadece bireysel olarak bize katkı verecek kişilerin, hele gençlerin bizim yanımızda olmasından başka bir şey istemiyoruz. Arşiv desen, arşiv var; bakış açımız ve talebimiz desen talebimiz var. Çünkü bizim hiçbir hedefimiz yok. Hedefimiz sadece orasının kent parti olarak yaşamasının sağlanması onun için de fiziki olarak gençlerden destek bekliyoruz

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Arama konferanslarında çok umutlandık. Belli bir süreçten sonra Kültürpark imajın değişti. Dönemin başkanının bizim söylemlerimizi destekler nitelikte basın demeçleri de var. Yeni başkandan da beklentimiz o yönde, bizi destekler nitelikte açıklamaları var. Bir görüşmemiz talebimiz de olacak. Bir görüşme de sağlayacağız. Kendisine olumlu yapabilecekleri konusunda biz de destek sağlayacağız. Dileriz ki bu söylemler hayata geçsin. Böyle olur ise bahsettiğimiz kazanımları elde edebiliriz ancak. Diğer bir konu ise belediyenin taşınması. İkincisi ise yapı stoku üzerindeki revize. Koruma amaçlı imar planının tekrar gözden geçirilmesi. Olması gereken seviyede yapı envanterinin olmasını istiyoruz.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Bekleyip göreceğiz ama bu uzun müddet devam edeceğine bariz. Biz kendi hazırlığımızı yapıyoruz. Yatıp beklemiyoruz. Kamuoyu gündemine nasıl taşırız onların planlamasını yapıyoruz.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Şu andan bakacak olursak; bir bekleme sürecindeyiz, biraz evvel gerekçesini anlattım. Belediye başkanının basına verdiği demeçler bizi mutlu etti. Umut var. Fakat umut olmadığı dönemlerde mücadelenin dozu artıyor.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Vallahi şöyle etkiledi, ben bunu hep Soyer dönemi üzerinden örnek veriyorum. Kendisi de bu işten zarar gördü. Biz gidip bazı konularda randevu aldık, görüşmeler yaptık. Görüşmelerde taleplerimi söyledik. Arama konferansın gibi çıktılar çıktı. Beni eleştirebilirsiniz dedi. Hatta dedim ki ben sert eleştirebilirim, sert eleştirebilirsiniz başımızın üzerinde yeriniz var dedi. Fakat basın demeçlerimizdeki dilimiz sertleştikçe, işte onun sebeplerini biraz evvel konuşmuştuk, randevu alamamaya başladık. En son gittiğimizde süreci yıpratığımızı belirtti benimle basın üzerinden iletişime geçmeyin dedi.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Beklentilerimiz devam ediyor. Olumlu görünen her türlü çıktıyı destekleriz. Önerilerimizin hepsi yerine gelir mi? Büyük olasılıkla gelmeyecek, onun da farkındayız. Gelmediği zaman da biz bunu kaldırıp da taştan taşa vuracak değiliz. Olumlu taraflara da göreceğiz. Kamuoyuna bunu da anlatacağız ama daha iyi olabilmesi için başta söylediğiniz yapılması gerekenler, olması gerekenleri talebimiz. Örneğin bunun için en büyük şey buranın bir yönetim planının çıkarılması ve yönetimi buraya sahip çıkacak olan o argümandaki o aktörlere bırakılması bu onlar olursa, örneğin Kültürpark içerisinde o hangarların kaldırıldığını düşünemiyor musunuz ve oranın gül bahçesi olduğunu düşünün. Bunu hangimiz karşı çıkabilir? Mesela söylüyor, lunapark kalkacak, oradan diyor yeni başkan, kim karşı çıkabilir ki o kadar güzel bir olay ki bu lunaparkın yerine harika bir bahçe yapılabilir.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Olumsuzluklar geliştikçe bizim mücadele çizgimiz yükseliyor ve dilimiz sivilleşiyor. Ama olumlu şeyler oldukça ama olduğu zaman da biz bunu görmeyecek insanlardan oluşmuyoruz. Arkamız da odaların da destekleri oluyor. Platform, odalar, bunların hepsi çok üst düzeyde insanlar kendi alanlarında. Bununla birlikte örgütlenme anlayışımız gelişti. Bunun da Kültürpark bizim için örnek olduysa, yatay örgütlenme dayanışmasına dayanmaktadır.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Aslında şöyle söyleyeyim, Kültürpark mücadelesi içerisinde somut bir kazanımımız yok. Fakat şuna bir kazanım olarak görebiliriz. Örneğin kültür parkta ticaret fuarcılığın olmaması gerektiğini toplumun büyük bir kesimi kabul etti. İkincisi farklı geniş kitlelerin katılabileceği konser ve etkinliklerin düzenlenmemesi konusunda da artık son dönemde mutabakat oluşmuştur. Bu bir kazanç. Ama Kültürparkın fiziksel yapısı ile ilgili çok büyük kayıplarımız var. Özellikle en son yapılan kapılar. Bir baktık ki yıkılmışlar yeniden yapıyorlar. Bunlar çok büyük kayıp.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Henüz istediğimiz seviyede değil. Ama yol almadık da değil. Biz bile artık Kültürpark olarak konuşuyoruz bu bile bir gelişmedir. Çevremizde fuar diyenlere dur bakalım diyoruz. Bu bile bir gelişmedir.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

O konuda pek başarılı değiliz. Hâlâ yerimizde sayıyoruz. Fakat odaları önemseyemediğim için söylüyorum. Odaların desteği bir sürü yönetim değişmesine rağmen hala devam ediyor. Örneğin en son seçilen peyzaj mimarları odası başkanıyla yaptığımız hem tebrik görüşmesi hem de yaptığımız toplantıda aynı hevesle bizim yanımızda olduğunu hissettik. Buna çeşitli odalardaki hocalarımız da dahil.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Valla olumlu yönü var mı bilemiyorum. İzmir yaşam alanları olarak da bunun çok iyi farkındayız, Kent talan ediliyor. Elimizden kayıp gidiyor. Dokusu değişiyor, yapısı değişiyor. Burada Kültürparkı kurtarabilirsek belki büyük bir kazanç elde edebileceğiz. Rant anlayışının Kültürparka etkisi olmasın diye çaba gösteriyoruz. Kentin farklı noktalarındaki mücadeleler de birbirini etkiliyor.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Valla zor bir soru. Çünkü platform kent hakkı arayışının tam merkezinde yer alıyor. İzmir içerisinde kent halkının hakları için mücadele eden herkesi kapsamaması lazım. Kültürparka sahip çıkarsa kentimize de sahip çıkması gerekiyor. Kentimizde sahip çıkılacak o kadar çok alan var ki. Damlacık tutun basmane bölgesi. Buralar soylulaştırmaya çalışılan bir mücadele içerisindedir. Var olan TARKEM'i de tartışabiliriz kent hakları konusunda. Gökdelenleri sayabiliriz. Hilton keza. Bunların hepsi kent suçudur. Kent suçlarının karşılığı verebilecekler, iyi örgütlenmiş bir toplumsal yapı. İşte bu iyi örgütlenmiş toplumsal yapıyı becerebilmek için biz devamlı olarak çatışma içerisindeyiz. Yönetime aday olanlar yanımızda gözükürken durumlar değişebiliyor. Kent suçlarına karşı Kültürpark

özelinde yola çıkarsak çok büyük başarılar elde edebiliriz. Onun için de zaten bir ayak ileriye giderek yaşam alanlarını hayata geçirmeye çalışıyoruz.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Tek yol şudur ki; halkımızın bu sorulara gerekli duyarlılığı gösterebilmesi lazım. Yani bizim Kültürparkta hem İzmir yaşam alanlarında gösterdiğimiz duyarlılığı ne kadar geniş kesimler sahiplenirse bu iler o kadar kolay olacaktır. Alternatif yaratma konusunda kolay olacaktır. Yani şunu söylüyoruz, örgütlenmiş halkı hiçbir güç yenemez. Odaların çağrılarında da ses vermek gerekiyor.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

İş birlikleri şöyle geniş düşünebiliriz. Örgütler şunu düşünmeyecekler hem sivil toplum örgütleri hem partiler hem de bu işlere duyarlı olan kesimler. Kazanımı düşünmeyecekler. Tek kazanım burada kamu. Kamunun kazanımı herkesin kazanımı demek. Burası kamusal bir alan. Politika üstü bir alan. Örgütlere bu yansıtılmamalı. Meclislerde ast üst ilişkisi yok yatay örgütlenme var. Bunu kazanırsak kazanımlarımız çok olacaktır.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Kültürpark platformunun gerçekten İzmir'deki sivil mücadeleler konusunda katkısının büyük olduğunu düşünüyorum. Platform kurulduğu zaman bileşenlerden oluşuyordu. Zamanla meclis yapılanmasını hayata geçirmeye başladık. Herkes kendisini rahatlıkla ifade edebildi. İzmir Yaşam Alanları kuruldu. Bu kültürparkın arka bahçesi olarak oluştu. Olumsuz durumlar oluştuğu ise bölünmeler oluştu. Ne oldu? O geniş kitlede koptu. Fakat söyleyebiliriz ki platformun mücadele stratejisi iyi bir şeymiş ki karşılığını buldu.

Interviewer 5

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kent benim için sosyal, kültürel bir inşa alanı. Bu alanın inşası için elimdeki bütün şeylerle, imkanlarla kendimi kentte var etmeye çalışıyorum. Kültürpark öncelikle bir kent parkı. Belki dönem dönem anlamları değişmiş bir park. Kültürpark bir kent parkı, kuruluş noktasında da referans verilen yerlerden bir tanesi de o. Referans alınan Gorki parkı örneğinde olduğu gibi bir kentsel öğrenme alanı, bir kentsel işte müşterek mekan. Yeni kurulmuş bir cumhuriyetin vatandaşlık tanımının da görünür kılındığı yerlerden bir tanesi. Kültürpark dolayısıyla hayalleri ile hem iktidar için hem kentte yaşayan insanlar için bir soru ve çatışma alanı aynı zamanda ve ben bu çatışmayı olumlu anlamda söylüyorum. Çünkü toplumsal dinamikler karşıtlar ile etkileşim halinde ilerliyor. Böyle homojen birleşmiş, imtiyazsız bir toplum gibi bir toplumdaki bahsedemiyoruz. Bu hayalin gerçekleşmesi için neler yapılabilir kısmı zaten mücadelenin kendisini tanımlıyor. Dolayısıyla Kültürpark benim için bir nefes alanı, bir kent parkı. Kızımla ekonomik bir şekilde zamanımı geçirebildiğim bir kent mekânı öyle çok büyük paralar harcamadan mutlu bir aile zamanı geçirme mekânı. Tabii ki bir oksijen kaynağı

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Mevcut durumu için bir çok açıdan değerlendirilebilir ama bir atıl mekan muamelesi yapılan bir mekana dönüşmüş durumda. Yine tarihsel bakarken zaman zaman güncelle dönmekte fayda var. Tarihsel referanslar vermek her zaman her şeyi açıklamaz. Cumhuriyetin bir hayalini bir vizyon projesi olarak kurulmuş bir kent parkının bugün bir motivasyona sahip olmadığını görüyoruz. Yani iktidarın için kullanışlı bir araç olmaktan çıkmış ya da bu işte ulus taylı diyelim ulusun inşası diyelim, hani hayali bir cemaat olarak ulusun inşası gibi düşünürsek. Bütün âtıl mekanlarda olduğu gibi önce bir yıkıntı mekanına dönüştürülmesi, çöküntü olması, işte eski rumellerin başına gelen durumlar, sonra bir ansızın bir yangın çıkması. Çünkü bir yangın alanı üzerine kurulmuş bir park dolayısıyla tarihinde zaten bir çöküntü alan üzerinden tarifleniyor. Bir bakıma işte Ermeniler, Rumlar, ötekileştirilmiş insanların mekanına bir çökme hali. Ama bir yandan da küllerinden yeni yeniden doğan Anka kuşu misali aslında bir yeni kent tanımı yapmanın da imkânı olabilir. Eğer tabii ki bu kültür parkı içeriğini, çatışmalı dediğim şey, egemenler bir şekilde tanımlamaya çalışsa da biz kent sakinleri olarak onu daha eşlikçi, daha çok kültürlü hayal etmeye çalışıyoruz. Haliyle şu anki âtıl ve çöküntü mekan haline getirilmeye çabası, işte parkın bakımının yapılmaması sert zeminden arındırılmaması bunlar o kadar kolay şeyler ki bunun için koruma amaçlı imar planına gerek yok. Özel özel böyle projelere gerek yok. Sert zeminleri kaldıracaksınız. Toprak ya da yarı sert zeminlere dönüşüreceksiniz. Araç trafiği için zaten alınmış kararlar var. Bunları uygulayacaksınız. Başta emniyet ondan sonra belediyenin kendisi zaten çökmüş durumda gibi bir şey Kültürparka. Kent bir ekosistem olarak, bir kent parkı olarak aslında kendisini onarma ihtimali var. Hala bir geri dönüş şansımız var. Dolayısıyla şu anki hali nedir dediğimizde mevcut durum onun gittikçe betonlaşmasına ya da işte egemenler açısından orasını bir işte residence, bir konferans merkezi gökdelenlerin arka bahçesinde kullanabileceğimiz bir after-party alanına dönüşecek gibi görünüyor. Dediğim gibi bu mücadele hep sürecek. Dinamik bir mücadele çünkü kent hakkı mücadelesi. Biz de kent hakkının bir parçası olarak kültür parkı savunmaya devam edeceğiz.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Burada bir enformasyon yığılılığı dökmekten ziyade bugünü anlamının yollarından bir tanesi tarihsel referanslar dolayısıyla tarih her şeyi belirlemez diyorum ama bu referanslarla aslında biraz geleceği kurmaya çalışıyoruz. Tarihten

de önemli kırılmalar var. Elbette bir başta bir kere kültürparkın kurulma süreci önemli kırılma noktalarından bir tanesi hep gözden kaçan bir durum var. Kültür parkla alakalı olarak. Kültürpark mı fuar mı sorununa karşı, kültürpark maalesef bunun yükünü ilk kuruluş yıllarında çekiyor. Aslında bir kent parkı olarak tasarlanan parkın kurulması için o dönemki İzmir panayırının da bir sinerji, sermayenin de ufak desteğiyle işte hani o dönemki Ege'nin toprak ağalı sermayesi, Küçük ticaret sermayesi bir miktar da işte uluslararası sayılabilecek... Dolayısıyla bir kent parkını kurmak için sermayeden geçici bir süre aslında talep edilen bir destek var. Sermaye desteği, ama sermaye çok tipik bir şekilde her zaman olduğu gibi geçici gelir ama kalıcı olmak için orayı kendi mekanına çevirir. Mesela Gazimir'de bir fuar olmasına rağmen, yani bu tarz organizasyonun yapacağı bir mekan olmasına rağmen, sermayenin hala çıkmamakta direttiği anlamını bir kent parkı olmaktan çıkardığı bir şey mücadelesi. Tarihsel referanslar dediğim bir kent parkının inşası için sermayenin kullanılması, daha sonra sermayenin kalıcı hale gelmesi. Behçet Uz'un açıklamaları var. O dönem ki birçok projenin bir kere tasarlayıcısı bir sürü mimar. Yani İzmir'in kent planında çok önemli yeri olan arterlerden bir tanesi orası. Paris'teki meşhur sokakların birbirine çıkması, geniş barikatların kurulmasını engellemek için geniş geniş caddelerin tasarlandığı Napolyon tasarımının bir bakıma İzmir örneği. Yani Kültürparka bakarsanız bütün yolları kentin ana arterleri ile birleştir. Kentin kuruluş sürecindeki o kentsel tasarımın önemli noktalarından bir tanesi. Dolayısıyla bir kent parkı olarak amaç ama orada sadece bir panel yeri, bir fuar alanı, bir ticaret merkezi olarak düşünen bir sermaye ile bunu bir kentsel yeniden kuruluş alanı kentsel bir nefes alma alanı, az önce söylediğim gibi kültürpark hangi amaçlarla değerlendiriyorsak onun alana dönüşüyor. Bu kırılma noktalarından birincisi bu. İkincisi özellikle bu fuarlar döneminin hareketliliğiyle beraber. Çünkü Ege'de yani fuar zamanı seksenlere kadar, yani benim çocukluğumda da öyleydi. Bütün Ege'nin geldiği, insanların bilet alıp otellerde kaldığı, meşhur sanatçıları görme fırsatı edindiği bir sürü nostaljik referans verilen bugün bir parodiye bir eğlence ve kutlama pratikleriyle ege'nin bir bir araya gelelim dedikleri bir mekan. Bu kısım önemli kentsel bir kolektiviteye dahil olmak için bütün bunlar. O dönemki gazetelere bakarsanız şöyle ilanlar var; gazete ilanı insanlara şapka kiralyor. Dolayısıyla gidiyorsunuz sırf kültürpark zamanı kiraladığınız şapkanızı giyip bir kentli olabiliyorsunuz. En azından bütün hayali cemaatlarda olduğu gibi bir kentsel birlikteliğin bir parçası olma şansı tanıyor size kültürpark. 90'lı yıllara doğru artık bu uluslararası fuarlar meselesi gündemde oluyor. Paris fuarını düşüsek işte cam saraylar inşa ediliyor ve hani bir mekân tasarımının çok önemli şeylerinden bir tanesi, binalarda cam kullanımı işte açıklık artı teknolojik ürünlerin sergilendiği bir alan. Benim çocukluğumda da işte Sovyetler Birliği ve NATO arasındaki çekişmeyi gözlerdik. Sovyetler Birliği pardon giderdik orada mutlu işçiler kadınlar falan vardı. Amerikan parvonu bize füze falan gösterirdi. Orası aynı zamanda 2 kutuplu dünyanın da bir çekişme alanıydı. Bir çatışma diyoruz ya hep çatışma bütün ölçeklerde kendini gösteriyordu. Ama sermaye için artık fuarlar anlamını kaybetmeye başladı. Dolayısıyla bu tarihsel kırılma noktaları dediğimiz yerlerden bir tanesi artık kapitalizmin öyle Fuarlar aracılığıyla sermayesini bir kente soktuğu, gerçi hala bir serbest ticaret gümrük falan avantajıyla kullandığı bir şeye dönüşüyor, gümrüksüz mal satışının yapıldığı bir yerdi. Bir yanı ile hâlâ bir ticari önemi olsa da, asli olarak artık fuarlara ihtiyaç duymadığı bir momente girdiğimizde; kültürparkın o zaman bir işlevsizleşmesi, boş alan muamelesinin yapılması, belki Türkiye'nin en önemli sermayesi olan inşaat sermayesinin iştahını kabartması. İşte kediye ciğer emanet etmek gibi bir durum söz konusu. Dolayısıyla kültürpark bizim için az önce söylediğim anlamları ifade ediyor ama sermaye için bugün bir ticaret ve fuar alanı değil, bir inşaat sermayesi, emlak sektörünün iştahını kabartan bir yer hüviyetinde. Çatışma bu eksende şekilleniyor.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Temel problem aslında çatışma toplumunun temelindeki problemlerden bir tanesi. Yani sermayenin ihtiyaçlarıyla kamusal ihtiyaçların, toplumun sahibi ihtiyaçlarının çatışması durumu. Sermayenin bir elde birikmesi ve artı değer teorileriyle bir birikim sürecine karşı bütün kentsel mücadelelerde olduğu gibi kamusal alanın mücadelesi temel dinamik aslında. Dolayısıyla baktığımızda 1800'lülerden beri kapitalizmin genel çatışması. Ama bu kadar böyle makro planda büyük laflarla yaptığımız kırılmanın bir sürü mikro çatışma eksenleri de var, dinamikleri de var. Dolayısıyla aslında bunun gündelik dile çevirdiğimizde kadınların kamusal alandaki gönüllülüklerinin bir çatışma süreci de var. Artı mülteci meselesinin çok önemli çatışma alanlarından bir tanesine dönüşmüş durumda. Çok kültürlü toplum dediğimiz hikayenin kendisi öyle. Dolayısıyla bir sürü mikro mücadele dinamiğinin aslında merkezi kapitalist bloklaşma içerisindeki yansımaları görmüş oluyoruz.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

Ya bir kere tabii ki yasaların verdiği tanımlanmış şeyler var, kurumlar var. Yani İzmir Büyükşehir Belediyesi bunun asli aktörlerinden bir tanesi. Baktığımız zaman temel yürütücü yönetici organ olması gereken kurum orası. Mesleki tanımı gereği odaların zaten çok temel bir şekilde bu kurum şeyi içerisinde payı var. Yani bir kentsel tasarıma yetkili ve bilgili bir fikir, bilgi üretmek durumunda olan kurumlar bunlar. Odalar bu noktada önemli işte şehir plancı odası, Mimarlar Odası baktığımız zaman. Dolayısıyla hani bu tarz kurumlar dışında tabii ki STKlar bizim gibi daha böyle yatay örgütlenmeyi eksen almış kentsel müşterekler diyebileceğimiz yapıların da çok önemli payı var. Dolayısıyla görünürlük kazandırmış oluyoruz. Daha önce vatandaşlar bir şeyi protesto etti falan diye bir soyut kimlikle yapılan işin, Kültürpark platformu bir açıklama yaptı şeklinde görünürlük kazandığını görüyoruz. Soyut vatandaşlık tanımı dışında kendilerini ifade edecekleri bazı derneksel yarı resmi kuruluşların ortaya çıktığı durumlar söz konusu. Bir de sermaye grupları var tabii ki. İzmir Ticaret Odası gibi bizim için sivil görünümlü gruplar var. Ve tabii ki bir sürü mikro aktörden bahsedebiliriz. Yani sokak hayvanları da oralarda.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Ya bu temel argüman sürekli değişmekle beraber sürekli değişmekten kastım yeni çağa ayak uydurmak; dönem dönem kültür parktaki temel argüman değişiyor. Bir dönem özel vakıf Üniversitesinin tıp fakültesi binası için kültür parkın tarihi yapılarından bir tanesini vereceklerdi. Bir dönem benim de mezun olduğum okul güzel Sanatlar Fakültesi kültürpark çökmeye çalışmıştı ya o dönem bazı hocalarla arkadaşlarımızla da tartış hale gelmiştik. Evet, bir okula ihtiyacımız olabilir ama bunu bir yanlış pahasına yapmaya gerek yok. Çünkü bir kere önu açıldığı zaman yani bir kent parkı hürriyetinden çıkaracak bu tarz kullanımlara geçici izinleri özellikle sermaye bağlantılı izinleri kapı açıldıktan sonra önu alınmaz. 2 tane temel şey var, sit özelliği var, bir tarihi sit alanı, tanesi de doğal sit alanı olması. Bu temel özelliği atlamış oluyoruz ve kendi kişisel çıkarlarımız için bunları atlamaya gerek yok. Dolayısı ile temel argüman kısmı dönem dönem değişiyor. Şu anda bir kent parkı olması bizim temel argümanımız.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Ya bir kere mutlaka değerlendirmek zorundayız. Bütün çatışan taraflar çatıştığı şeyi eğer doğru tanımlamazlarsa o zaman yanılmakta. Mahkumlar yanılmaya. Çünkü bu don kişot'un yer değirmenliğiyle savaşı gibi bazen savaştığımız şeyi kendimiz tanımlıyoruz. Bazen gerçek hayatta karşılığı yokmuş gibi geliyor. Bazen de sahte çatışmaların bir unsur haline de getirilebiliyoruz. İzmir bu açıdan bu sahte çatışmalara çok uygun zeminlerden bir tanesi. Bu sahte çatışmayı açıklayayım. Aslında toplumda sahici olmayan durumlar ile örneğin işte kentın kamusal kullanımının işbirlikçi yanının ortadan kalkması ya da sermayeyle esas olarak gelişmesi gereken temel dinamiğin ‘‘ hepimiz Atatürkçü değil miyiz işte bakın her yerde Cumhuriyet Bayramı kutlamaları buna da mı karşısınız’’ pek çok şekilde girmeye çalıştığımız alan... Dolayısı ile bir İzmir tahayyülü ve imajı var.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Bizim aktif olarak izlediğimiz, tarafı olduğumuz için bir İzmir Yaşam Alanları var. Bir kentsel mücadele aktörü olarak onların bu alana ilişkin gözlemleri ve resmi olmayan raporlaştırma süreçleri var. Zaman zaman sizin gibi arkadaşların yaptığı açıklamalar var. Basın açıklamalarını da dahil edersek. Dolayısıyla hani aslında çok iyi raporlanan bir alan olduğunu da söyleyemeyiz. Kendimizi de biraz eleştirerek. Neyse ki cep telefonunun bir sürü işlevi sayesinde görüntü kaydederek raporlama, ses kayıt yapma, fotoğraf çekme gibi işler daha demokratikleşti. Kent suçu dediğimiz işi mikro düzeyde de olsa belgelemek daha mümkün oluyor ama bunların daha sistematik hale getirmesi lazım

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Temel sebebi az önce tanımlamaya çalıştığım çerçevede bir ortada çatışma dinamiğinin olması, yani bu çatışmanın dediğim gibi farklı görünler arz edebilir bazen. ‘‘Ya hafta sonu işte çıkacak bir yer bulamıyoruz. Kardeşim nedir bu’’ çatışması olabiliyor ve bazen bu çatışmanın kendisi hezeyan barındırabiliyor. Dolayısıyla hani bu çatışmanın gündelik görünüşleri değişse de aslında temelde bir kentsel müşterek olması gereken bir kamusal alanının sermayenin ihtiyaçlarını göre mi yoksa kamusal ihtiyaçları mı göre mi planlanacağı konusundaki çatışma olması. Temel sebep benim açımdan bu.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Aslında az az önce tanımladığım şeyde var. İkinci soruda bu temel ekonomik sebepler üzerinde durmuştum erkenden. Dediğim gibi birinci soruda mikro görünümlü pek çok çatışma dinamiği var. Fakat bu temel dinamiği görmeden de bu mikro çatışmaları anlayamıyoruz maalesef.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Bir kere en baştan beri bu çatışmanın, az önce saydım sokak sanatçıları derneği bir sokak sanatı dediğimiz hikâyenin yani kamusal mekanlarda kültür sanat faaliyetinin doğrudan insanlarla buluşmasını isteyen bir faaliyet olarak sokak sanatçılığı üzerine kafa yormamızın sebebi bir kent parkı olarak kültürpark üzerindeki temel motivasyonumuz. Buraların insanların bir hayal kurma mekanına dönüşmesi. Şimdi hayal kurma mekâna dediğimiz alanlar çok enteresan, çünkü hani Cumhuriyet için de bir hayal etme mekanydı. Bizim açımızdan da sınıf sömürsüz, bir toplumda olabilmenin, eşitlikçi ilişkiler kurabileceğimiz yanılmasını yaşadığımız da bir yer. Şimdi niye yanılama diyorum. Çünkü mevcut ekonomik ilişkiler içerisinde biz ancak bunun çok küçük örneklerini sergileyebiliyoruz. Örneğin neşeli günler pratiği bizim açımızdan, Kültürpark platformu birkaç yaz boyunca kültürel sanatsal faaliyetlerde bulunmuştu. Bizim sokak sanatçıları olsun başka gruplar olsun Kent hakkı için mücadele eden müzik grupları küçük dinletilen konserler verdiler örneğin. Ekolojik yaşamla ilgili pek çok seminerler, buluşmalar yapıldı, küçük piknikler düzenlendi. Çocuklarla etkinlikler yapıldı. Nasıl yaşayabileceğimizi hayalimizi gösterebileceğimiz bir alan oldu. Eşitlikçi bir dünyada kadınlara bir cinsel nesne muamelesi yapılmaz, çocuklar kendilerini özgürçüğü ifade edebilecek platformları bulurlar. Bir kent parkı temiz bir şekilde kullanılabilir ve buradan herkes eşit bir şekilde faydalanabilirler. Çünkü barınma hakkı sağlamadığı için Kent'in parkını kullanan insanlar da oluyor. Neşeli günler dizisinde gelecek toplum hayalimizi kurmuş olduk. Nasıl sonuçlar doğurabilir kısmı bizim açımızdan, işte bunun bir hayal etme imkanı dönüşmesi. Örgütlenme dediğimiz şeyde bizim için böyle bir şey. Yani her şeyi çözdük demiyoruz sadece geleceğe ilişkin bir hayalimiz var. Onu görünür kılmaya çalışıyoruz ve biliyoruz ki zaten hani şu anki haliyle bu yaptığımız şey bir parodi.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Benim için place ve space iç içe geçen şeyler. Çünkü place'i tanımlayan space. Hayal etme sahbemiz. Örneğin belediyenin oraya bir ahşap sahne kurması bile bizim neşeli günler etkinliklerimizin görünürlük kazanması, en azından kentin aktörlüğünden bir tanesi olan Büyükşehir Belediyesinin ya burada etkinlikler yapılıyor. Bizim de buna alternatif şey yapmamız lazım dediği o dönem için işte bu çatışma dediğimiz mücadele döneminde karşı aktörlerin anlık çözümler üretmesi var. Tabii bu mekânın dinamiği anlaşılmeden yapıldı. Kullanımı gözetilmeyen sokak sanatçıları için sahneler yapılmıştı. Hani işte çürüten kentsel mobilyaları dönüştürüyor onlar. Kente gerçek anlamda antropolojik olarak çalışılsa anlanabilecek.

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Kent parkı kurulurken paraya ihtiyaç var. Başlıca zorluklar olarak. Bir sermaye ihtiyacı var. Burada duvarların inşası bile bir problem. Yani o yıkıntılardan oluşturulmuş sembolik değeri olan bir duvar, tarihsel bir oldu var. Dolayısıyla sermaye ihtiyacı bir temel ihtiyaç. Bunu aşmak için işte bazı fırsatlar kötü şeylere dönüşebiliyor işte sermayenin bir kere girip bir daha çıkmaması gibi. Fuarlar örneğinde olduğu gibi. Fırsatlar zorluklarıyla beraber geliyor. Bir tarafında o fırsatları değerlendirmek var. Bir kentsel parkımız var bunun yönetimi işte meclis tarzı bir yönetim olabilir bir yabancı bir sürü örneği var, işte new york'un meşhur kent parkında kentlilerin katıldığı STK ların içinde temsil edildiği 3 yılda bir kendi seçimini yapan ve kent parkını yöneten bir açık kolektif meclis oluşumları var. Bizim de niyetimiz biz ölse de bu sürecin kendisinin kişilerden bağımsız olarak bir kent parkına kalıcı olarak kalabilin diyedir. Dolayısıyla fırsatlar ve zorluklar iç içe geçiyor. Ve büyük ihtimalle öyle bir garanti yok hiçbir zaman. Çünkü garanti edilmiş bir mücadele bitmiş mücadeledir.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

İnsan kaynağı dediğimiz kaynak, en çok ihtiyaçlardan. Sermayenin büyük paralarla bütün izmir'i billboardlarla donatabildiği bir yerde biz kendi kültürparkımızı anlatmakta zorluk yaşıyoruz. Her ne kadar sivil toplum kuruluşlarının kendisini ifade edeceği görece demokratik alanlara açılmış olsa da, işte bir sosyal medya tasarımı yapabiliyorsunuz, afiş tasarlamak kolay görünüyor. video editing programları daha kolaylaştı falan ama mücadele ettiğimiz güçler çok yel değirmenleriyle savaşan Don Kişot vari. Temel ihtiyacımız insan kaynağı ve haliyle bu insan kaynağının kullanabileceği maddi imkanlar.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Eğer bir tıp fakültesi yoksa bu bizim başarılarımızdan bir tanesi. Soyer döneminde bir arama konferansı yapıldı. Büyükşehir belediyesiyle ortak yaptık. Kültürpark platformu ve İzmir Büyükşehir Belediyesinin ortaklaşa bir arama konferansıydı. Her ne kadar sonuçları uygulanmasa bir kentin yaşayanlarının muhatap alınması meselesi önemli. Artık bir özne var bizi görmeden bir şey yapabileme şansları yok. Yine güzel sanatlar fakültesinin kurulmamış olması oraya taşınmamış olması. Bugün birçok şey görmüyorsak kongre merkezi gibi, eğer orada biz Kadifekale'ye kadar uzanmış bir gökdelen görmüyorsak bunların hepsi temel kazanımlarından bir tanesi. Elbette başaramadığımız bir sürü şey var. Bugünkü Kültürparkın atıl hali de yine bizim başarısızlık kalemlerimizden bir tanesi. Daha iyi bir hale getirebilirdik.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Uzun vadeli hedeflerimizden ziyade daha çok günlük yaşıyoruz. Belki o kadar kısa ve uzun vadeli hedeflerimiz arasında bağlar kurmak konusunda iyi değiliz. Günü kurtarmaya çalışıyoruz kendi adımıza ama onun kendisi bile az önce bahsettiğim makro hedefimiz olan bir kent parkı olarak mekânın bir kentsel müşterek olarak savunusu iken Mikro alanda başka odaklara sahip olabiliyor.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Çok basit, belki bir araştırmayla kültürpark taraması yapsanız basın metinleri üzerinde sırf fuar zamanı artan belli dönemlerde çıkan bazı grafikler göreceksin. Sadece kelime bazında bir taratma ile bile. Dolayısıyla seçim zamanı baktığımızda yine kentsel mekânların bu küçük yükselişler ve yatışmalar olduğunu görebiliriz. Ama dediğim gibi yani yatışma gibi görünen şeylerin içerisinde de aslında farklı araçlara görülmüş bir çatışma var ya da çatışma gibi görünen şeyler aslında bazen çatışma da olmayabilir.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Sürtüce etkisi büyük. Bu çatışma karşısındaki yaklaşımları özellikle. Örneğin arama konferansı zamanındaki bir kentsel müşterek olarak sözümüzün dinleniyor olması ve bununla ilgili görüş alınacak, bir kente sorularak, uzmanlara sorularak yapılıyor olması umut vericiydi. Popülizm çok hızlı bir şekilde o erişebildiğimiz cazip bir alana dönüşüyor. Örneğin bu arama konferansı onun örneklerinden bir tanesi aktörlerden biri olarak bizim sözümüzün dinlenmiş olması aktörlerden biri, diğeri kent yönetecek olan insanın ortak akıldan bahsetmesi bizim için süreci olumlu etkileyen şeylerden bir tanesiydi. Canla başta bir gün boyunca o şeyde kültürparktaki tartışmalara katılmıştık ve mimarlar odasından Kent hakkı için doğrudan bilgi sahibi ve alanla alakalı bilgisi olan grupların çok sağlam raporları olmuştü ve bunların dikkate alınacağını düşünmüştük. Bu açıdan hani olumlu bir tavır olarak bu çatışmayı sağlıklı bir iletişime dönüştürme ihtimali

varken, bunun sonuçlarının kötü olması, ortak akılın gerçekleştirilememesi süreci değiştirmiştir. Bu eğer başarılı olmazsa sonuçta daha yıkıcı olabiliyor. Bütün çatışma süreçlerinde olduğu gibi, umutsuzluk artıyor daha radikal bir noktaya gelebiliyor. Umutsuzluk büyümesi, ilk baştaki o umut dalgasının aslında başarısız bir şekilde sonuçlanmasından kaynaklanıyor. Kültürpark için de öyle. Dolayısıyla belki yapılması gereken öyle bir şey ilgili aktörlerin mevcut olumlu yaklaşımlarını desteklemek fakat sermaye ve kent kullanımı noktasındaki çatışmadan da bağımsız olmadığını bilmek. Bizim açımızdan böyle bir ikili durum var.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Aslında bahsetmiş bulundum. Bu çatışma karşısındaki yaklaşımlar özellikle.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Bu mücadelede biz de yaparak öğreniyoruz. Bu süreç içerisindeki stratejilerimizi belirleyen şeyler; kimi zaman saf bir hayallerle çok umuda kapılabildiğimiz anlar da olabiliyor. Bazen çok umutsuz da kapıldığımız yer işler çok kötüye gidiyor. Dediğiniz durumlarda olabiliyor ama bu sürecin içerisinde hep kritik zamanlarda radikal çıkışlarla örneğin mecliste pankart açmak gibi müdahalelerimiz oluyor. Kentin aktörlerini bir araya getirebilecek bir temel kıvrımcı olması platformun, önemli. Biz olmasak yapılamayacak pek çok şey var gerçekten.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Yine de en önemli kazanımlar kent parkı için hala hayal kurabiliyor durumda olmamız, tanım kağıdı üzerinde bile olsa haşa bir doğal ve tarihi sit alanı özelliğinin değişmemiş olması. Daha önce belirttiğim engellenen durumlar. Kentin kendisini ifade edebileceği bir platformun ete kemiğe bürünmüş olması önemli. İşin kendisinde var olmamız bile bizim açımızdan bir kazanım. Kaybettiğimiz durumlarda az önce dedim. Yani kent için kent parkının şu anki hali bizim kayıplarımızdan bir tanesi. Çünkü bazıları geri dönüşümü olmayan bir yola girdi. Bazı ağaçları hastalıklardan kaybettik. Bazı hayvan türleri gerçekten yok oluyor. Hani kültür parkta sincap kirpi falan çok rahat görürsünüz, bazılarını göremez hale geliyorsunuz. Dolayısıyla birbirine bağlı bir şey var, bir ekosistem var ve o ekosistemin kendisi dönüş olmayan bir noktaya doğru gidiyor. Bunlar bizim kayıplarımız. Hani buradan nasıl toparlarız? Bir kent parko olarak bir yutak alanı burası. Yani makro düzeyde bile baksak yeterli.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Yeterli değil tabii ki toplumsal bilinçlenmede eğer yeterli olmuş olsaydı bu hala çok dinamik bir çatışma mekân dinamiği olarak bahsedemerdik. Zaman zaman yapılan büyük konserlerle büyük bilmem nelerle bu kentsel deneyim yaşanmıyor. Aslında büyük hedonist süreçler yaşanıyor. Sürekliliği olmuyor. Ertesi gün umursamadıkları bir şeye dönüşüyor. İnsanları yaşamlarındaki gündelik olarak değer bir mekân olarak algılaması bilinci olmalı. Zaman zaman gidip dolaşabildiğim, bir alan olması işte hayvanlara sevebildiğim bir yer olması; bu deneyimin parayla satın alabilecek bir karşılığı yok. Dolayısıyla bu deneyimleri, mikro deneyimleri kent için bütün zaman dilimlerine yayılmış bütün aylarına yayılmış ücretsiz kamusal deneyimlerin artırılması lazım. Bence bilinç de bu sayede artacak.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Arama konferansından önce bir çalıştay yapılmıştı. Kentin odaları ile beraber yaptığımız bir çalıştaydı ve o çalıştaydı. Biz kültürparkın kentsel ihtiyaçlarını tanımlamıştık. Hem tarihsel hem gündelik konumunu tanımlamaya çalışmıştık ki bu çok önemli çalışmadan bir tanesi. Aslında hala çıktılarıyla bugünü anlamamızı kolaylaştıran işlerden bir tanesi. Dolayısıyla bu ortaklıklardan bir tanesi kent için bilgili insanlarıyla ortaklık kurmak, bunu daha uygun hale getirmek. Odalar ile beraber işbirliğimiz önemli. Yine baro önemli noktalardan bir tanesi. Bizim ilişki geliştirdiğimiz ortak çalışma yürüttüğümüz komisyonları var. Üniversiteler gene belli raporlar yazılma sürecinde kurumsal olmasa da yardımcı olabiliyor. İlişkilerimizi artırmaya çalışıyoruz.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Hayal kurma meselesi açısından işte insanların bir eşlikçi, özgürlükçü bir mekân mümkün mü acaba ya sorusunun cevabı AVM'ye hapsedilmiş bir alan ve eğlence kültürü arasında. Fakat kendinizi var edeceğinizi mekanlara dönüşmesi çocuklarında hayal kurmasını engelliyor. Az önce söylediğim gibi hani mikro deneyimler ile bir kenti deneyimleme alternatiflerini yaratabilirsek AVM kültüründen de kurtulma şansımız olmuş olacak haliyle.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

En iyi çözüm senaryosu bizim tam istediğimiz şeyin gerçekleştiği bir durum değil. Bir bitmiş mekândan bahsetmiyoruz bizim açımızdan. Aktörlerin dinamik bir şekilde inşa etmeye devam ettikleri bir mekân aslında. Bizim için en iyi çözüm senaryosu da kent için demokratik aktörlerinin, kurumlarının popülizme kaçmadan uzmanlık isteyen konularda bilinçli bir birliktelik oluşturması. Popülizm zaman zaman demokratik gibi görünen şeyler üretiyor, oysaki bilgiden yana ve yine kent için çıkarlarını savunan bir çözüm senaryosu gerekli. Bu senaryonun en önemli bileşeni de kent parkının yine kent için kendisinde olduğu gibi meclis ile yani kent için müştereklerinin söz hakkının olduğu, anlık denetime tabi olduğu, şeffaf açık bir şekilde alan sermayeden bağımsız bir şekilde oluşması bizim için en iyi senaryo. Dediğim gibi kent

parkının nasıl olduğunu, nihai sonucunun verildiği bir tanımdan bahsetmiyorum. Bu her ne olursa, aktörlerin demokratik, şeffaf açık bir şekilde olaya müdahale edebildikleri, sermayeden bağımsız bir yönetime kavuşarak olacak.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Yenilik arayışımız hep devam ediyor. Çünkü bir amacımız var. Az önce bahsettiğimiz amaca ulaşmak için bazen radikal şeyler yapmanız gerekebiliyor. Var olan etkili yöntemleri geliştirmek ve yeni eğitimler almak. İlk dijital toplantıları baştan da biziz. Pandemi öncesi başlamıştık. Hala anne babaların o Nokia telefonları kullanmaya alışmadığı dönemde dijital toplantılar yaptığımız bir platformdan bahsediyoruz. Yeni zaman zaman işte YouTube'dan canlı yayın yapmak programlar, paneller izlemek gibi işleri de yapabiliyoruz. Bunlar yeni ve teknolojik görünen şeyler ama kafa olarak hep ne yapabiliriz ile alakalı düşünüyoruz

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Ya büyük ihtimalle işbirlikleri ile sorumlu aktörler ile sürekli hatırlatarak olabilir işte. Platform bu bilgili kurumlardan beslenmeye ihtiyaç duyuyor. İlişkileri geliştirmenin en önemli imkanından bir tanesi kendimizi de doğru ifade edebilmek. İşbirliğinin gelişiminin yolu biraz da güvenden geçiyor.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Çatışma hiçbir zaman açık ve samimiyetinin ifade edildiği bir alan haline gelemiyor. Eğer öyle olabilse o zaman bu şeyin kendisi sahici olacak. Yani bu çatışmanın kendisi verimli bir sonuca ulaşacak. Çatışma taraflarının amaçları net bir şekilde ifade edilmiyor. Çatışma eksenini doğru tanımlanmadığı için de çoğu zaman bu çatışma enerji kaybına dönüşen bir olgu olarak kalıyor. Mümkün olduğu kadar aslında şeyleri çizgileri netleştirmek gerçekleri daha görünür hale getirmek gerekli. Verimliliği bir çatışmaya ihtiyacımız var.

Interviewer 6

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kurucu irade konusunu ben çok önemsiyorum. Kurucu iradenin yapmak istediği aslında bir halk okulu, bir halk mektebi idi Kültürparkta. Tabii tarihsel sürece baktığımızda o bölgenin bir yangın yeri olduğunu görüyoruz. Fakat Kültürpark başta bir kent parkı. Bu amacı nedir? Onu bulup çıkartarak bakmak lazım. Kültürpark sadece insanların gelip oturup orada çay kahve içeceği yer değil, aynı zamanda oranın insanın fiili olarak, kültürel olarak eğitilebileceği, fiili olarak halk mektebi idealinin uygulanabileceği bir alan. Yani Kültürpark yeni iradenin hayata geçirilebileceği bir araç aslında.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Kültürpark şu anki durumu içerisinde amacının dışında kullanılıyor. Bir kere şu zihniyet var, boş alan. Şehrin göbeğinde bir boş alan denildiğinde, orası doldurulması gereken bir yer olarak görülüyor. Örnek olarak söyleyeyim, Alsancak dediğimiz alan çok yoğun bir nüfusa sahip bir bölge. Buranın otopark sorununu çözmek için hemen Kültürpark'a göz diktiler ve bir otopark müdahalesi gerçekleştirdiler. Yeşil alana dokunmadıklarını belirttiler ama değil. Yeşil alandaki kasıt burada daha önce otoparkın üzerindeki ağaç dokusudur. Mevcutta sadece çim kaldı. Artık toprak yapısı nedeni ile hiçbir ağaç yetişmiyor. Ayrıca yine boş alan olarak görülme nedeni ile imara açılıp farklı amaçlar ile alana müdahale etme girişimleri görülüyor. Mesela nedir, kongre merkezi. Yapalım ama kime hizmet edecek bu kongre merkezi? Biz buradaki girişimlerin çoğu zaman çevre girişimlerle bağlantılı olduğunu düşünüyoruz. Basmane çukurunda da bir ticaret kulesi yapılması hedefleniyordu ve alanın bir arka bahçesi gibi değerlendirerek de Kültürparka kongre merkezi yapılması gündeme geldi. Sonra ismi değişti, kültür merkezi yapılacak dendi. Bu ve bunun gibi etkenler Kültürpark Platformunun kurulmasına aracılık etti.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Kültürpark alanını fuar olarak kullanılması o dönemin şartları gereği doğru bir hareket olabilir. İzmir iktisat kongresinden sonra bu yöndeki ihtiyaç bir şekilde çözüldü. Günahı ve sevabı ile de yapıldı. Ancak bir dönem sonra kurucu iradenin anlayışı dışında, ekonomik çıkarlar üzerine rant peşinde koşan insanların faydalanması gündeme geldi. Kültürpark üzerine Soyer döneminde iki adet ciddi çalıştay düzenlendi. Bize buradan çıkacak iradeye saygılıyız, buna göre hareket edeceğiz denildi. Arama konferansı sırasında beş adet atölyeden tek bir ortak karar çıktı. Sundurma dediğimiz (hangar) kapalı alanların oradan tamamen kaldırılması. Çünkü onlar geçici olarak yapılmıştı oraya. Bütün atölyelerden bu ortak karar çıkmasına rağmen bir tek temsilci, otelleri temsil eden kişi, itiraz etti. Sonucunda ise ortak bir karar çıkmamıştır, gerekiyor ise halka sorarız dendi. Yakın tarihteki en büyük kırılma noktası budur diye düşünüyorum.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Politik olarak neye hizmet edildiği ile ilişkilidir bu durum. Burada A veya B partisinden söz etmiyoruz. Burası bir kamu alanıdır ve kamunun çıkarına kullanılması gerekir. Temel problem budur.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

Karşımızda güçlü örgütlü organizasyonlar var. Maaalesef burada halkı temsil edebilecek bir organ yok. Halk meclisleri diyebiliriz fakat yeterli gelmiyor, zayıf kalıyor. Odalar var barolar var platform var ama birliktelik eksik. Platformun kuruluş dönemindeki genel destek kaybedildi. İlk dönemler meslek odaları mücadelede çok büyük etkendi. Bazen çıkar çatışmaları ön planda oluyor. Orada bir handikap var. Biz elimizden geleni yapıyoruz fakat örgütlenme yeterli düzeyde değil.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

İnsanların yaşam hakkıdır temel argüman. Fakat ben biraz daha ötesine bakıyorum. Sadece insanlara yönelik değil, topluma yönelik değil, yaşamın kendisi ön plana çıkıyor bu argümanda. Orada hiç görmediğimiz kuş çeşitleri yaşamaya başlamış. Kültürpark kendine has bir ekosistemini oluşturmuş. Öncelikle insandan ziyade yaşam hakkını ön plana çıkarmak gerekir diye düşünüyorum bu noktada.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Aramızda herkes her şeyi çok da iyi bilmiyor olabilir. Bu sebeple diğer görüşler bizim için önemli. Meslek örgütleri her zaman bizim yanımızda aslında. Arama konferansında da bunu deneyimledik.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Ulusal basına yansımıyor, haber niteliği olmuyor fakat yerel basında çoklukla bu mücadeleye yer veriliyor

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Kent hakkı mücadelesi denilince kapsam biraz değişiyor, Kültürparkın dışına çıkıyor olay. Çevre mücadelesine geçildiğinde efem çukuru vb. mücadeleler de yer aldı süreçte. Fakat orada derdimizi anlatamadık çünkü çukura farklı bir kapı olarak bakıldı. Bazen mücadele verilirken yörede yaşayan insanların yaşam mücadeleleri çevre mücadeleleri ile çatışabiliyor. Ters düşebiliyor. Öncelikler değişebiliyor.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Fuarcılık anlayışı ile Kültürpark anlayışından uzaklaşıldığını görüyoruz. Süreç içerisinde belleklerde farklı bir algı oluştu. Halk mektebi ideali yerine kent belleğindeki algı Fuar üzerindekiydi. Dolayısı ile belli bir süreçten sonra Kültürpark gerçek imajından çıktı. Ayrıca dediğimiz gibi boş alan algısı da birçok zorluklara yol açtı.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Toplumun çıkarlarını gözetmek burada önemli. Mücadele devam ediyor. Önemli olan toplumları bir araya getirebilmek ve kenti büyük ölçekte görebilmek.

4- Çatışmanın gelecekteki mekânsal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Biz rant açısından kullanıma karşıyız. Bunu özellikle söyleyebilirim.

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Miş gibi yapmak. Bunu söyleyebilirim. Fırsatlar ise mücadelenin kendisi ve belli şeyleri yaptırmamak.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Örnek olarak söylüyorum; aşırıya kaçılacak hareketten kaçınılması gerekli. Mangal veya buna benzer şeylerden bahsediyorum. Bir de kültürel mirasımıza bakılması gerekli. Toplumsal bilinçlendirme ve bir aradalıklar da beraberindeki kaynaklar olarak önemli.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Nihai başarı diyemeyiz ama belli şeyleri yaptırmamak da aslında bir başarı sayılır. En azından oradaki Kongre merkezinin yapılmamasında platformun çok önemli görev üstlendiğini biliyoruz. Her ne kadar görünme bile kötüye gidişin yavaşlatılması bile bir başarı olarak değerlendirilebilir. Zaman zaman yaptığımız karşı duruşlar ile oradaki yapılmak istenen kent hakkı bağlamındaki olumsuz etkenlerinin önüne geçebiliyoruz. Zaman zaman iyi şeyler de yapılmak isteniyor. Öz olarak şunu söyleyebilirim; kötüye giden gidişatı yavaşlatmak bile bir başarıdır diye değerlendirilebilir.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Kent ve özellikle yaşam hakkı. Mücadele şeklimiz de değişiyor, içimizdeki bileşenler de değişiyor. Bileşenlerin zaman zaman katkıların artması ya da eksilmesi ile de değişiyor.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Arama konferansları döneminde umutlandık, karşı duruş seviyemiz ise azalmıştı. Arama konferansı sanki bir kırılma noktası gibi de sayılabilir. Çünkü söylenilen şekilde olmadı. Bu sefer yeniden yükseldi mücadelemiz.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Daha önce de dediğim şekilde, bizim karşı duruş seviyemiz karşı tarafa göre değişkenlik göstermiştir hep.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Benzer şekilde, zaten deşindik.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Tabii geliştiriyoruz, bu kaçınılmaz doğanın gereği. Diyalektiğın de gereği budur. Elbette ki değişim göstereceğiz. Bu nedir? Ama politik gelişmeler ama kültür parkın kendi içinde olgunlaşmasıyla gelişen şeyler, elbette ki değişiyor.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Örgütlenme üzerinde kazanımlarımız var. Şöyle ki, çevre örgütlenmelerine baktığımızda bir çok platform var. EGEÇEP İZÇEP ya da başka çevre örgütleri var. Platformdan hareketle bir örgütlenme modeli oluştu. Meclis tipi örgütlenme dediğimiz; platform olmayan, bireysel katılımı gerçekleştiren bir örgütlenme modeli oluştu ve İzmir Yaşam Alanlarının doğuşuna aslında Kültürpark Platformu örnek oluşturdu. İzmir’de hatta ismi duyulan ve ağırlığını koymuş bir yapıdır diyebilirim. En büyük artışı o olmuştur.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Toplumsal bilinçlenme hakikaten zahmetli ve uzun süreli bir süreç. Kültürpark mı fuar mı konusunda insanlar da artık yavaş yavaş Kültürparka yüzünü döndü. Kültürpark demeye başladı. Dildeki değişiklik ile de kuruluş amacının da ne olduğunu kentli anlamaya başladı.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Odalar ile iş birlikleri var. Devam ediyor. Söyleyebileceklerim bunlardır.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Kent hakkı mücadelesi bir süreçtir. Sadece Kültürpark olarak bakmamak da gerekiyor. Geniş düşünmek ve kentin tamamına bakmak lazım. Kültürpark Platformunun kurulması bu mücadelelerde örnek olacak model oluşturuldu. Hem Kemeraltı bölgesi hem Basmane hem damlacık gibi yerlerde bir örnektir.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Kent hakkı konusunu sadece kent olarak sınırlamamak lazım, kentimizi etkileyen birçok argümanlar var. Biraz daha ölçeği büyütmek gerekiyor. Çeşmedeki yarımada projesi, bir körfez geçişi. Bunların hepsini ele almak gerekiyor.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Zorlukları aşmak için ne yapmalı, bir kere fotoğrafa büyük çerçevede bakmak gerekiyor. Bir önceki verdiğim cevap ile alakalı. İzmir’e etki eden tüm projeler birlikte ele alınmalı. Parti üstü siyaset üstü bir çalışma gerekiyor bu. Tüm partilerin kendi gerekçeleri var fakat bunun üzerine çıkıp Hep beraber yapabileceğimiz bir mücadele modelini bulmamız lazım. Ki meclis tipi dediğimiz model tam da budur.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Bir kırmızı çizgimizin olması lazım. Toplumsal çıkarlar bizim için önemlidir, kişisel çıkarlar değil. En uçtaki kişilere bunları anlatabiliriz fakat bağlı oldukları yapılara anlatmak zor. Böylesi mücadelelerde bazen karşıt olduğumuz insanlar bile bizim yanımızda yer alabiliyor. Toplumsal çıkarları ön plana çıkardığımızda oluyor bu iş.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Biraz temele inmek lazım. Ve de tabii ki tarihe bakmak lazım. 5-10 yıldan bahsetmiyorum. Daha önceki mücadelelerden örnekler çıkartıyoruz. Günümüz şartlarına en uygun mücadele biçiminin şu an bizim meclis tipi toplumsal mücadele biçimi olduğunu düşünüyorum ben. Onun üzerinde biz çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Interviewer 7

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemi cumhuriyete ilk yıllarında tanımlanmış. Bugün de Behçet Uz'un ölüm yıldönümü. 1.931'de Belediye Başkanı olmuş kendisi. Sadece kentin değil kentteki toplumsal yapının da yeniden şekillendirilmesi konusunda bayağı yoğunlaşmış bir grupla nasıl çalışma şansı olmuş. Yangın sonrası alanına temizlenmesi için çok iyi yaratıcı fikirler geliştirmişler. Kentin ortasındaki yıkıntıyı bir vahaya dönüştürmeyi becermişler. Bir spor etkinliği için Moskova'ya gitmiş olan başkan yardımcılarında bir tanesi buraya döndüğünde o fikri buraya taşıyor ve hakikaten de başkan da bunu değerlendiriyor. Son derece vizyoner bir yaklaşım. Yine hem kentin durumu böyle hem de ilk yıllarını yaşıyor Cumhuriyet. Hem kent hem tam sosyal bağlamda Kültürpark çok amaçlı bir alan haline geliyor. Yani insanların topluca davranış biçimleri şekilleniyor, mesela benim babam hekimdi, 1957'de kültürpark içerisinde sağlık çadırının sorumlusu olmuş. İnsanları bilgilendiren bir sağlık çadırı. Kültür kavramı bugünkü sıkıştırılmış anlamı ile kullanılmıyordu. Hem eğitim, hem spor. Bir paraşüt kulesi ile insanlar ilk defa tanışmıştı. Son derece çok yönlü oluşturulmuş bir alan.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Evet, doksanlı yaşlılara geldi. Yaşlı ve yorgunum niye tarif ediyoruz. Çok üzücü bir cümle. 2 Ekim 2023'te Tunç Soyer ile makamında bir görüşmemiz oldu. Bu tanımımızı paylaştık. Nefes almaya ihtiyacı olduğunu, yaşlı ve yorgun olduğunu. Doksanlı yaşlara kadar direnmiş gayet güzel yaşlı değil, gayet güzel devam edebilir yaşamına gibi bir yanıt aldık. Mevcut durumu evet, yaşlı ve yorgun. Ve umursamaz aktörlerin elinde olarak tanımlıyoruz. Bütün çabamız ise umursamalarını sağlamak.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

İkinci Dünya Savaşı dengeleri nedeniyle yapılamayan, daha doğrusu çok bu minik bir şekilde geçirilen bir süreç var. Başlangıçtaki bir 7-8 sene. Kültürparkın gerçek misyonunu yerine getiren bir süreç. Ondan sonra 50'li yıllardan itibaren Türkiye'deki yaşamın da değişmesi, demokrat iktidarı ile, biraz daha sermayeden yöne, Kültür'den çıkıyor fuarcılığa yöneliyor. Biraz iletişim ağırlıklı oluyor, halkı eğitmiyor ama dünyada neler oluyor sorusunu cevaplıyor. Almanlar, gelirler Rusları takip ederler, orada bazı arabalar görürdük, ilk roketler orada paylaşıldı, sanatçılar ile orada karşılaşıldı. Şimdi insanların bazen özledik dedikleri fuar birazcık da o fuar oluyor galiba. Ancak onlar aslında her saniye telefonlarının, ellerinin altında. Hiç yerlerinden kıvıldamadan her saniye erişebilecek veri var noktada. Zeki Müren çıkıp gelecekmış gibi algılıyorlar ama değil. İkinci bir kırılma noktası 50'li yılların sonu. Yetmişlerde kültürparkın artık yetmediği anlayış ivme kazanıyor. Açık alan fuarcılıkları arayışlar başlıyor. Çiğli'de yeni bir alan aranıyor. Kadifekale'de yapılabilir diye düşünülüyor, değerlendiriliyor. Yani bir anlamda Kültürparkı terk etme muhabbetleri 70'li yıllarda başlıyor. Fakat hala terk edilmediği gibi, 2015'te Gazidemir fuarı yapılıyor. Yine seksenlerin sonu doksanların başında kültürparkın hem doğal hem tarihi sit olma kararları önemli dönüşümlerden bir tanesi. Ama bu olumlu bir durum iken hemen yanı sıra İZFAŞ'ı kurarak olumsuz bir durum, bir plan proje getiriliyor. Basmane çukuru yaratılıyor. 2000li yıllarda bir otopark kararı var, yine bir kırılma noktası. Ama 2000'li yılların başında da iyi bir karar var hangarların sökülmesine yönelik. Fakat bireyler çok önemli. Bu platformlar için de geçerli. Bu tür mücadelelerde hiç şüphesiz sağlam durmanız gerekiyor. Hatta bazı işler bitmeden ölmemeye karar vermeniz gerekiyor. Son olarak Fuar'ın taşınması hiçbir şey sağlamadı. İZFAŞ'ın ise burasıyla bağlantısını kesmesi yeni bir kırılma noktası olacak diye umutla bekliyoruz.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Sermayenin bakış açısının öncelenmesi, bu alanın halkın olmadığı düşünülmesi. Kamusal alan niteliğinin unutulması.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar süreçte dahildir?

En önemlisi tabii Kültürpark platformu. Odalar, odalar dediğimde akademik odalar olarak bir tanım getirmek zorunda hissediyoruz kendimizi. Çünkü sermaye odaklı odalardan da bahsedilebiliyor mutabık kaldı diyerek. Akademik odalar, TMMOB'a bağlı odalar; özellikle Mimarlar Odası, çevre mühendisleri odası, şehir plancılığı odası ve peyzaj mimarları odası. Orman mühendisleri, ziraat mühendisleri odasından da zaman zaman destek alıyoruz. Tabipler odası hem yanı başımızda, baroyu da söyledim. İzmir yaşam alanları gibi oluşumlar yanı başımızda. Demokratik yüklü örgütleri diyeyim çünkü STK tanımını sevmiyorum. Artı kent konseyleri, sermayeden yana olmayanları. Mesela büyükşehir kent konseyini işin içine dahil edemezken konak kent konseyi de bir bileşendir.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?
Kültürparkı koruyarak yaşatmak. Oradaki yaşamın sürekliliğini sağlamak.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Bizim dışımızdaki diğer sesler ile bir sıkıntımız yok, sadece ve sadece enternasyonal fuar ile ilgili farklı bir bakış açımız olabiliyor. Belediyeler ise, aday adaylarının hepsi olumlu yaklaşıyor. Yeni yönetimin de demecileri olumlu görünüyor. Randevumuz olacak, görüşeceğiz. Bazı dernekler ise bize siz her şeye karşısınız diyor. En çelişki şimdilik orada fuar.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

Biz özellikle bir yılda 10 kadar basın açıklamamız oluyor. Soru çok geliyor. Mesela lunapark ile ilgili platformun görüşü soruldu daha yeni. Onları aktarıyoruz. Yerel basında bu mücadele izlenen bir konu. Ama Türkiye meselesi haline getiremedik. Kitle iletişim olarak yerel basın ve sosyal medya burada ön planda.

iii) Sebepler ve Sonuçlar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Kültürparka işlevlendirilecek bir parsel gözüyle bakılması Orada 1930'lu yıllarda kurgulanan hem ekolojik değerinin hem de tarihsel değerinin yaşanmışlıkların olduğunu unutup yıkalım, yenisini yapalım, daha modernliğini yakalım, daha gösterişliğini yapalım, daha büyüklüğünü yapalım. Öyle ki restore edilebilecek yerleri bile yıkılıyor. 9 Eylül kapısı mesela, Göl gazinosu mesela. Hiç bilmiyoruz. Ekim ayında gittiğimizde sorduk. Size göstermediler mi dediler. Sınır gibi yapıyorlar kentin göbeğinde bir müşterğimiz orası. Kent hakkı yasanın birinci maddesi gibi. Fakat o da umursanmıyor.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Aynı noktalardan bakmıyoruz. Bir tarafta bir sermaye bakışı açısı var yönetime egemen olmuş, diğer tarafta kamucu bir bakış açısı var, bizlerin sahip olduğu. Seçim öncesi de Soyer ile görüşlerimiz birebir aynı idi. Çalıştay ile arama konferansı arasında sermayenin baskısı ile bambaşka bakış açıları ortaya çıktı. İZFAŞ, Akademik olmayan odala, İş adamları derneği gibi galiba. Ticaret Odası, Sanayi Odası temsilcileri vardı. Yıkılıp tekrar yapılmak üzerine idi her şey. Spor salonu da keza. Doğru işlevlendirilmiş bir parkın ise insanları eğitebileceğine dair bir algı henüz yok.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Ben iyimser bakan bir insanım, yeni başkanın belediyeyi oradan taşıyacağım demesi çok önemli bir laf. Bir pazar yerinin kültür parkı hiçbir anlamı yoktu denmesi, doğru bir laf. Lunapark, bütün dünya kentlerinde başka başka yerlerde kültürparkın içinden çekeceğiz çok iyi bir laf. Takip edeceğiz. Fakat yönetim değişiklikleri üzerinde Kültürpark olarak azıcık da olsa payımız olduğunu düşünüyoruz.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Kurtarma şansımız olabilir. Doğru anlatabilsek ve anlatıma açık taraflar varsa karşımızda kenti ve kent parkını kurtarabiliriz. Bu çatışmanın kimin kazanacağına bağlı, kısmen kazanılmaz.

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

İddialarımız çok kolay kabul edilemeyebiliyor. Hala Zeki Müren'i hala pakbahadır'ı özleyenler var. Orada bir açık hava tiyatrosu var istediği gibi gelebilirler, etkinlikler yapılabilir. Tabii ki de olabilir ama kültürparka saygı göstermeye çalışarak İkinci zorluk da İzmir'deki yerel iktidarın merkezi iktidardan farklı olması diyebiliriz. Fırsatlar neler? Bence haklıyız. En büyük fırsat o ve aradan geçen 8-9 yıllık bir periyod var artık aile olmuş gibiyiz. Platformda bir şey demeden birbirimizin gözlerinden anlayan bir haldeyiz. Ve birlikte çok şey yaşadık. Anlatma dilimiz, yanlış ya da doğru çünkü bazen çok sertsiniz eleştirileri alıyoruz. Şiddet içermeyen eylemler bunlar.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

En çok insan gücü. Farklı disiplinlerden insan gücü.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

Sonuçta bu bir süreç. Evet kültürpark tamamen kazanılmış değil ama sonuçta başarılar da var. Kesinlikle durdurduğumuz olan birçok şey var. Tınaztepe krizi, güzel sanatlar fakültesi, pandemi sahra hastanesi, uzay üssü olarak projelendirilen yer olma hali... Hatta öyle ki koruma amaçlı imar planı yapılması gerektiği de bilinmiyordu bir süre... Süreç devam ediyorsa dahi varlığımız pek çok şeye engel oldu.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

En fazla yapılmasından yana olduğumuz karşılıklı gerçekten doğru bir diyalog. Burasını kültürü de içerisinde barındıran, tarihi bir misyonu olan bir kent parkı olarak algılanması. Kentin içinde neredeyse 5.000.000 nüfusu olacak olan bir kentin içerisindeki ilk yeşil alanı olduğunun algılanması. Birilerinin ikna etmek ve bu alana çekmeye çalışmak, Bunu yaparken de ne yaparken de daha fazla mahvetmemelerini sağlamaya çalışmak amaç. Bunun da tek bir yolu var. Karşı tarafı olabildiğince bilgilendirmeye çalışmak ve farkındalık yaratmak. Bir de nihayetindeki hedefimiz halk temsilcilerinin yer alacağı bir meclis yapılandırması olması.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Kesinlikle denebilir, birincisi Kocaoğlu döneminde koruma amaçlı olmayan bir planlamanın yapıldığı dönem. Diyalog kurmaya çalışıyoruz, ulaşmaya çalışıyoruz. Bunu beceremiyorduk. Sonuçta belediye meclisine gittik ve bastık. Aslında o gün belediye meclisinde olayın tartışması vardı, Belediye meclis üyelerinin. İkinci 2019'un mayısında Tunç Soyer'in kültürpark platformu ile birlikte çalışmak istediğini söylemesi. Soyer başkanlığa gelir gelmez koruma amaçlı imar planını geriye çekip durdurmuştur. Orada çok mutlu olmuştuk. Fakat arama konferansında ortak mutabakata varılmadı gerekirse halka götürürüz denilmesidir. Koruma amaçlı imar planı çalışmalarına başladılar, fakat TMMOB çağırıldı kültürpark platformu çağırılmadı. Orada bizim TMMOB'a eleştirilerimiz oldu. 2020'nin aralığında Soyer anayasasını yazlık odalar ve ilgili aktörler ile dedi. Hemen bir açıklama yaptık. Hayır biz orada yoktük şeklinde. Meclise taşındığında biz bu sefer Tunç Soyer'in meclisini bastık. Deprem sonrası Adnan Saygun'da yapıldı. Bizi içeri almadılar. Çıktı halinde neden hayır diyoruz'u yazmıştık. Belediye meclis üyelerinin ellerine verdik. İçeride oylama yaptılar ve oy birliği ile geçirdiler. Ondan sonra da işte yer yer düştü ama esas şeyler bunlar.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Gerdi. Gerdi ve yumuşattı. Müzakere yollarını denedik fakat zaman zaman başarılı olamadı. İl başkanına giderek arabulucuk yapmasını da rica ettik. Randevu alındı. Görüşme gerçekleştirildi. Fakat çatışma devam etti bir şekilde.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Atılan adımlar, yapılan eylemler.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Birbirlerimizi dizginliyoruz çoğu zaman.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örnekleminde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Nereden baktığımızı göre değişir bu geçen sekiz yılın ardından. Hangarlar kalkmadı fakat yeni yapı da yapılmadı. Ama göl gazinosu ve 9 Eylül kapısı gibi durumlarda keşke haberimiz olsaydı. Bizim o haberimiz olsaydı hepimizin yazışması var, kararı var, ihalesi var. Hatta onlara bilgimiz olsaydı tabii abi mutlaka bir şeylere engel olmaya çalışırdık.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Yeterince iyi değiliz, belki sosyal medyada çok fazla aktif olmamız ya da yaş ortalamamızın yüksek olması. Sınırlı kalıyoruz. Çok daha etkin olmamız lazım.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Akla gelme halimiz sıklaştı.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Mücadele sürüyor, geri adım atmıyor. Her yeri dürtüyor. Alana sahip çıkma anlamında direnç göstermesi çok değerli.

vii) Potansivellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Doğu aktörlerle, sermayenin olmadığı, yapılacak doğru bir çalıştay, Bize göre tanımlar ortadadır ama gerekirse tekrar tartışılır. En sonunda ise meclis tarafından yönetilmesinin sağlanması.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Genç yaşlarda olsam ve iletişimci olsam, bir case study olarak Kültürparkı önüme koyup kocaman bir mücadele alanı haline getirirdim diye düşünüyorum. Dünyayı suçlayacak kadar kocaman bir mücadele alanı haline getirilebilir diye düşünüyorum. O kadar yeni yeni fikirler vardır ki. Fakat bizim şimdilik mücadeleyi götürmemiz lazım. Biz şimdilik bunları taşıyabildik. Halkı olabildiğince içine katarak devam etmek önemli.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Bir önceki verdiğimiz cevaplar ile aynı. Gelişebilmesi için çıkar çatışması olmaması gerekli.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Kazanma ihtimalimiz yüksek, haklıyız. Kent için bir şey istiyoruz. Bunu kentin geleceği için istiyoruz. Doğru değerlendirilirse olumlu olacaktır. Güç dengelerine bağlı bu durum.

Interviewer 8

i) Bağlamın Belirlenmesi

1- Platform, Kültürparkın kentsel ve sosyal bağlamdaki önemini nasıl tanımlamaktadır?

Şimdi sosyal bağlamdaki önemi elbette insanların bir araya gelip öncelikle, Kültür park fuar değil, bir Kültürpark çerçevesinde doğa içerisinde olabildiği kadar kendi doğal ortamında soluklanmaları, nefes almaları ve etrafa zarar vermeden keyif yapmaları, vakit geçirmeleri. Kentsel anlamda da kentin havaya ihtiyacı var. En büyük havanın değişim yeri şu anda Alsancak'ta ve başka da yok. Aslında var, keşke Basmane çukuru da Kültürparkın içerisine katılabilse bir yapılandırma içerisine girmeden.

2- Kültürpark Platformu Kültürparkın mevcut durumunu nasıl değerlendirmektedir?

Tek kelimeyle burası bir Kültürparktır, burası bir fuar değildir ve yeşilin öncelikle korunması gerekmektedir ve hiçbir şekilde yapılandırmaya, ekstra yapılandırmaya var olanların dışında izin verilmemelidir. Sonradan eklenen depoların da bu beton yapısı içerisinde kabul edilip yok edilmeleri gerekiyor.

3- Kültürpark örnekleme özelinde, tarihsel süreçteki kırılma noktaları nelerdir?

Benim hakkımda ilk gelen şu oldu: Anne tarafından dedemin, CHP'nin tek parti olduğu dönemde bir senelik belediye başkanlığı olmuştu. Ondan sonra asfalt Osman lakaplı, Osman Kibar geldi ve her tarafı asfaltladı. Bence kırılma noktası orası. Yani bu betonlaşma, asfaltlanma; yurt dışındaki parklarda birkaç tanesini gezdiğim kadarıyla bu kadar çok beton yok. Ve beton betonu, asfalt asfaltı getiriyor.

4- Tanımlanan mücadele sürecinde karşılaşılan temel problemler nelerdir?

Karşılaşılan temel problem bence önceliklerin nereye verildiği. Rant peşine gidiliyor. Yani insana ve doğaya odaklanan bir bakış açısı içerisinde olmadığımız için genelde sürekli bir para kazanma aracı olarak kullanılan mekanlar. Her tarafta bu olmayabilir. Bazı yerler ayrı ayrılabilir. Evet, bir yerlerden para kazanılacak elbette ama kurtarılmış bölgeler olmak zorunda. Bir de dediğim gibi; aile geçmişimde hani Uşakizadelerin Kültürparkı devlete bağışlamaları sözle tarih ile araştırılabilir. Bunu yaparken tek şartları Kültürparka dokunulmaması imiş zaten.

ii) Taraflar ve Aktörler

1- Kültürparkın kent hakkı bağlamındaki mücadelesinde başlıca aktörler kimlerdir? Hangi kamu kurumları veya özel kuruluşlar veya STK'lar sürece dahildir?

Çok bilmiyorum, yaşam alanları ve bizim Kültürpark koruma grubu ve herhalde Mimarlar Odası koruma içerisinde çalışan sivil toplum kuruluşları.

2-Platformun parti ve aktörlerden biri olarak temel argümanı nedir?

Tamamen korumaya yönelik. Platformun argümanı çok net: Kültür parka dokunma geçmemesi.

3-Sürece dahil olan aktörlerin temel argümanları Platform nasıl değerlendirmektedir?

Bizimkisi aslında çok net. Şu anda belediyenin var olduğu yerin zaman içerisinde kaldırılması ayrıca yeni hiçbir yapının yapılmamasından bahsediyoruz. Ve aslında sayıdan dem vuruyoruz. Taşıma kapasitesinin belli bir değeri geçmemesi gerekiyor.

4-Hangi medya kuruluşları ve/veya aktörler bu mücadeleyi izlemekte ve raporlamaktadır?

İzgazete vardı galiba başka da yok bildiğim kadarıyla. İşin garip tarafı sol çevredeki arkadaşların bu konuya soğuk baktıklarını, kültürparka dokunma grubuna karşı çok da olumlu yaklaşmadıklarını karşılıklı konuşma şekliyle öğrenmiş bulunuyorum. Neden böyle düşündüklerini neden bu duruşun yanında çok da fazla olmadıklarını bilmiyorum. Çok sert mi davranıyoruz etrafa karşı, hani konuşmacı mı değiliz da ondan böyleler gerçekten anlamadım bilmiyorum. Yalıtılmış bir şey gibi gösteriyoruz belki kendimizi orada yanlış yapıyor olabiliriz hangi temelde bu argün düzeltmemiz gerektiğini bilmiyorum.

iii) Sebepler ve Sonuclar

1- Mevcut durumun kent hakkı ve hukuku bağlamında öne çıkan temel sebepleri nelerdir?

Aslında güzel soru bu, ben de bilmiyorum. Kentin bir bireyi olduğumuz için burada kendimizi sorumlu hissetmek. Ben burada oturduğum için Kültürpark değil, çokça yerlere gittik zamanında İçinde yaşadığım topluma aidiyetimi ve bir şekilde katkımı sunabilmek için.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorluklar ve kökeninde yatan temel politik, ekonomik veya sosyal faktörleri nasıl tanımlarsınız?

Zorluklar; reddedişler kabullenilmeyişler. Kökeninde yatan temel politik konu, bu konudaki politikanın tam olarak yerli yerine konulmamış olması olabilir. Biraz önce söylediğim bize çok yakın durulmamasının altında yatan neden; politik argümanı bizim doğru kurmamış olmamız olabilir. Ekonomik veya sosyal faktörlere gelince; ekonomik açıdan da zaten çok açık, ekonomik çıkarlar. Sosyal faktörler de halkın bu mücadeleyi anlayamadığı.

3- Bu kent hakkı arayışının olası kısa ve uzun vadeli sonuçları ve bu sonuçların şehir ve yerel halk üzerindeki etkileri neler olabilir?

Yerel halk, ki çok az kaldı, hala o eski Kültürpark/ fuar hikayesinde, şarkı türkü ve eğlencede. Bir aşama kaydetmiş yeni duruma yeni yüzyıla on yıla uyum sağlayabilmiş değil yaşlılarım. Ayrıca neo-liberal politikaların artık iyice nüfus etmiş olması nedeniyle rant gündeme geliyor. Bu noktada aklıma gelen bir şey; aslında bu betonun azaltılması hikayesi. Yürümek, araba vs. Orada onlar görün göz önünde durduğu sürece oradan bir şeyler elde edilebilir fikri geliyor. Yurt dışındaki parklarda belki kültür parkının yanmadan önceki halinde veyahut ta biz Rusya'ya kültürparkın esinlendiği parka gitmiştik. Gerçi orada da beton alanlar vardı fakat dikkatimi çeken bizdeki düşünce şekli. Beton arttıkça orası kullanılabilir. Hep dolaşırken aklıma şey geldi. O betonun azaltsak o yolları küçültsek etrafı daha çok yeşillendirsek bu insanların gözünden yani politikacıların işte idarecileri bilmem ne yerel halkın buradan bir şeyler elde edebiliriz düşüncesini yok edebilir miyiz acaba düşüncesi gelmiştir aklıma hep. Kültürpark kendi kendini korur düşüncesinde idim, ta ki Kültürparktaki son palmiye yangını olana kadar. Mangal izni verilmiş. Bunlar çok küçük şeyler fakat başlangıç işaretleri. Keşke siyasi çevreler biraz daha rant zorlamasına karşı durabilseler ve karşı koyabilseler. Ben bireysel çatışma davranışı olarak aktif bağırış moduna girilmesi gerektiğini düşünüyorum. Fakat gençleri sokamıyoruz bu bakış içerisinde. Belki bisikletli, engelli gruplarını dahil ederek çoğaltma yoluna gidilebilir.

4- Çatışmanın gelecekteki mekansal üretim süreçleri üzerindeki olası sonuçları neler olabilir?

Çatışmayı iyidir. Farklı fikirlerin doğmasına ve yeniliklerin tutmasına yol açabilir. Normal toplumlarda bizim gibi toplumlarda, otoriter toplumlarda uzun sürecektir bunların oluşması, bir sonuca varması ama hiç yoktan iyidir. Çatışma olmak zorunda.

iv) Hedefler ve Çıkarlar

1-Çatışma süreci içerisinde ortaya çıkan başlıca zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Yeni fikirlerin ortaya çıkması güzel olur. Bunu en güzel mimarlar odası yapar çevre topluluklar yapar. Yurtdışında parklar gece bir saatte kapatılmış, doğanın da uyuması için. Evsizler köpekler, bu arada eğer zarar vermiyorlarsa hepsi kalsınlar.

2-Kültürpark'ın kentsel mücadelesini desteklemek için hangi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır?

Bu mücadelede maddi kaynaklara ihtiyaç yok. Herkes becerisi dahilinde bir şeyler yaparak ortaya çıkabilir ama fiziksel aktivite ile yani, yazılım, çizim olarak bir Hyde park gibi bu tür eylemlerin arttırılması iyi olur diyorum. Bir de bisikletliler engelliler, bunları da konuşmak gerek.

3-Platformun çatışma sürecinde elde ettiği başlıca başarılar ve bu başarılardan sonucu elde ettiği temel çıktılar nelerdir?

İstedığımız hiçbir şey yapamadık ama insanlarda bu kültürpark platformu hikayesi yerleşti. Böyle bir koruma grubu olduğu biliniyor artık. Bizimle Tanzer Kantık vardı. Çok güzel envanterini çıkardı. Bu konunun içerisinde yani zaten mesleği olup da bu konuya kendini vakfetmiş insanlar lazım herhalde. Yani bir adım daha ileride bilmesi için ama en azından bu zamana kadar isim olarak kesinlikle kendini gösterdi. Ve dinliyorlar da. Belediye karşı muhatap alıyor.

4- Platformun kısa ve uzun vadeli güncel hedefleri ve bu hedeflere ulaşmak için belirlenen mevcut stratejileri nelerdir?

Bilmiyorum sanırım yok.

v) Çatışma Dinamikleri

1-Çatışma dinamikleri zaman içerisinde nasıl değişkenlik göstermiştir? Mevcut çatışmanın tırmanışa geçtiği veya yatıştığı zaman aralıkları tanımlanabilir mi?

Bu 2013 civarında çok güzel galeyana gelmişti. Kent meclisini bastık. Çok güzel şeylerdi. Evet, sonra korona, otoriter rejimler vs. herkesi sindirdi. Yani o güçlü hareketli duruş olamadı tabii ki. Mevcut durum içerisinde azalma ve artma sıklıkla görüldü tabii ki. Tırmanışa geçme konusunda, Basmane çukuru için çok uğraştık. Yatışmış zamanlar da yaşadık. Karşı taraf da yatıştı, tam o arada yeraltı otoparkı yapıldı, kaldırılacak yapılar kaldırılmadı. Kolumuz kanadımız düşüyor böyle durumda.

2-İlgili aktörlerin çatışma karşısındaki yaklaşımları süreci nasıl etkilemiştir?

Düşmanlık ilişkileri yok, çok büyük bir kızgınlık olmuyor. Kentlinin yaklaşımları bilgisizlik üzerine kurulu. Belediye ılımlı yaklaşım farklı kararlar aldığı oldu. Bizim tarafımızda daha aktif bir karşı duruş sergileyelim ya da daha teorik zeminde daha ılımlı yaklaşım diyenler var.

3-Çatışmanın şiddetlenmesine veya azalmasına neden olan başlıca faktörler nelerdir?

Aktif eylemler tabii ki. Belediyenin aktif eylemleri ve kararları.

4- Platformun çatışma yönetimi ve çözüm stratejileri süreç içerisinde nasıl evrilmiş veya mevcut duruma nasıl uyum sağlamıştır?

Çok da değişime uğramadık bana göre, tam tersi donandık. Argümanımızı daha sağlamlaştırdık.

vi) Pozitif Fonksiyonların Araştırılması

1- Kültürpark örneğinde, süreç içerisinde ortaya çıkan en önemli kazanımlar ve kayıplar nelerdir? Günceldeki durum nasıl değerlendirilmektedir?

Olumlu düşünmeye çalışıyorum fakat aklıma örnekler geliyor. Ada gazinosu su anda yeni bir yapım içerisinde ve biz hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Aslında bizim bunları tekrar belediye ile madde madde konuşmamız gerek. Ama diğer aktörleri yanımıza çekmemiz lazım aslında en başta Mimarlar Odası, yaşam alanları falan filan. Aslında odalar yanımızda idi. Su anki durum ne bilmiyorum.

2-Platformun faaliyetleri sonucunda oluşan toplumsal bilinçlenme nasıl değerlendirilmektedir?

Toplumsal bilinçlendirme çok yavaş. Oradan temiz, düzgün bir şekilde yararlanmaya çalışan, outdoor'cu, orta yaşlı birkaç kişi için geçerli bu korunma güdüsü.

3- Çatışma sürecinde ve kazanılan yeni iş birlikleri ve ortaklıklar nelerdir?

Açıkçası bilmiyorum.

4- Tanımlanan kentsel hak arayışının, kent ve Kültürpark özelindeki olumlu yönleri nelerdir?

Parkı koruyarak, mümkünse yeşil alanları artırarak falan bu şekilde olumlu yönleri olacaktır. Yani bu kentsel hak arayışının gelişmesi, İzmir'in nefes alması için olumlu olacaktır.

vii) Potansiyellerin Anlaşılması

1- Platform Kent hakkı bağlamında mümkün olan en iyi çözüm senaryolarını nasıl tanımlamaktadır?

Aktörlerin birbirlerini dinlemeleri, sizin gibi olayı bilimsel yönleri ile de ortaya koyan kişilerin karşılıklı konuşabiliyor olması gerekli. Ciddiye alınmamız gerekiyor. Bizim argümanımızı daha teorik zemini ile de açıklamak en iyi çözüm senaryosu olurdu. Bu şekilde ortaya koymak olurdu. Yalnız kalmamamız için içerisinde teorisyenleri olması gerekiyor.

2- Çatışma sürecinde karşılaşılan zorlukları aşmak için ne tür yenilikler yapılabilir? Kullanılabilecek alternatif yöntemler nelerdir?

Benim için tek alternatif yöntem bağırarak çağırmak. Güçlü bir duruş ve ses çıkarmak. Bunu da slogan ile değil daha ciddi bir şekilde düzgün bir tutum ile ilerlemek. Bu da işte teorisyenlerin işin içine girmesiyle olabilir. Yani bu işi bilen işi bilen mimarlar, çevreciler, bunların girmesiyle birlikte.

3- Çatışmanın çözümü için aktörler arası iş birlikleri nasıl genişletilebilir?

Konuşarak, karşı kaşıya gerek. Siz bu işin en güzel yöntemini teziniz yazmak için yapıyorsunuz. Bir kulağa karşı kaçıyorsunuz. Güzel bir şey ama şey konuştuğumuz kişileri geliştirmeniz lazım.

4- Süreç içerisindeki çıktılar göz önüne alındığında, çatışma sürecinin içerisinde bulundurduğu potansiyeller nelerdir?

Tarafların duymasını ve dinlemesini sağlayacak ortam sağlanabilse, potansiyel barındırabilirdi.